

● **อเทวนิยม** คือ ศาสนาที่ไม่บูชาพระเจ้าหรืออาดมัน เทวนิยม คือศาสนาที่บูชาพระเจ้าหรืออาดมัน เช่น อย่างจตุรูปเทียมนบูชา(เป็นอัครศิษย์) อย่าใช้น้ำทำพิธีบูชา-ทำน้ำมนต์ เป็นต้น (เป็นสัจจนัญญ)

อย่าเอาดอกไม้ของหอมมาบูชา(วัตถุนามาส) และอย่าอธิษฐานโดยอ้อนวอนขอให้พระพุทธรูปหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลบันดาลให้ได้สิ่งนั้นสิ่งนี้ เพราะพุทธไม่ใช่ศาสนาที่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลบันดาลแบบศาสนาที่นับถือ **“พระเจ้า-เทพเจ้า”** ซึ่งเป็น **“เทวนิยม”** เพราะศาสนาพุทธนับถือ **“กรรม”** นับถือ **“พระรัตนตรัย”**

● **พระพุทธรูป** คือ สิ่งเคารพบูชาแทนพระพุทธรูป ศาสนาพุทธเป็น “อเทวนิยม” ไม่ใช่ศาสนาแบบ “เทวนิยม” จึงอย่าบูชาพระพุทธรูป “ผิด”ไป เป็นบูชา.....“พระเจ้า-เทพเจ้า หรือบูชาสิ่งที่เป็นอาดมัน - อัดดา” จงบูชาพระพุทธรูปด้วยธรรมบูชา อย่าบูชาพระพุทธรูปด้วยอามิสบูชา

กรุณาปฏิบัติให้ถูกต้อง

● **ปางตรีลักษณ์ (ลักษณะ ๓ ประการ)**

๑. โลกุตระ คือ จิตบรรลุลุธรรม อยู่เหนือโลกีย์ จิตนั้นหลุดพ้นความเป็นทาส ลาภยศ สรรเสริญ โลกียสุข ทั้งด้าน“กาม” ทั้งด้าน“อัดดา”

๒. โลกวิทู คือ รู้เท่าทันโลกีย์ รู้แจ้งจริงในความเป็นโลกีย์ ที่ตนเคยเป็นทาส และปฏิบัติจนสามารถบรรลุลุธรรม มีจิตโลกุตระ อยู่เหนือสิ่งที่ตนเคยเป็นทาสได้ฉาวร

๓. โลกานุกัมปา คือ ความเอ็นดูต่อสัตว์โลก มีจิตเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา ความเกื้อกูลต่อมวลมนุษยโลก ช่วยคนให้พ้นทุกข์อริยสัง

● **สมณะโพธิรักษ์**

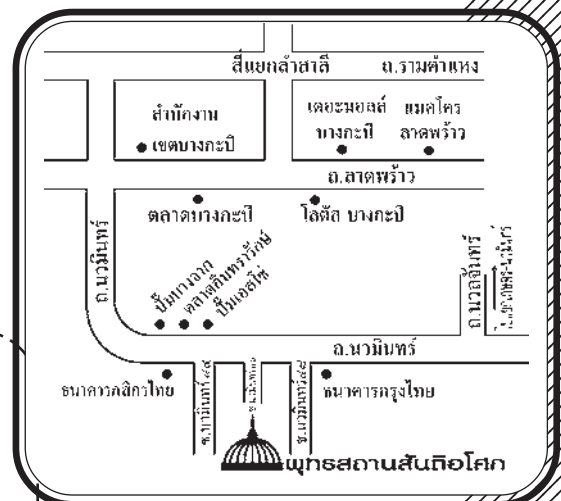

อภินิหาร.....	๑
แกลง (มหาปวารณา พุทธกิจธรรมนิเวศ ครั้งที่ ๒๕).....	๓
งานมหาปวารณา'๕๙ ครั้งที่ ๒๕.....	๔
อันตรายของ ๓ ก.	๑๒
สืบค้นหาที่กบพ้อท่าน.....	๑๙
จดหมายจากญาติธรรม.....	๒๙
ไธยุคนิยม สังคมอันตราย (ผู้ใหญ่บ้านตัวอย่าง).....	๓๔
บันทึกจากปัจเจกสมณะ: (พระภิกษุ ๓๗ กับวิกฤตของบ้านเมือง จากพิษภัยของทุนนิยม+อำนาจนิยม).	๓๖
กรรมตามสนอง (ร่างซีไอโค).	๓๙
เรียงวลีกวีธรรม.....	๘๐
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ: (น.ส.ตะวันดิน พยงดี).....	๘๒
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระโมฆราชเถระ).....	๘๔
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนกันยายน-ตุลาคม ๒๕๕๙).	๘๘
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวโอศก.....	๑๑๙
ได้ร้อมโอศก (ประจำเดือนกันยายน-ตุลาคม ๒๕๕๙).	๑๒๙
น้ำดีจริงหรือ ?	๑๓๗
เก็บเล็กผสมน้อย.....	๑๔๒
หอมดอกพุทรา (ความเสียง...เป็นขอสรุปสรุขชีวิตได้อย่างดี).	๑๔๔
คืนสู่เหย้าชาวพุทธธรรม ครั้งที่ ๔.....	๑๔๕

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโคก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโคก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ   บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร.๐-๒๓๗๕-๕๒๓๐,
 ๐๒-๓๗๕-๕๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๕๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๕-๐๙๘๔
 ๐๒-๗๓๓-๔๐๒๕, ๐๒-๗๓๓-๔๗๓๑, ๐๒-๗๓๓-๔๖๒๔, ๐๒-๗๓๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

มหาปวารณา พุทธาภิธรรมนิมิต ครั้งที่ ๒๕

“ผมขอโทษครับ!” น่าจะเป็นประโยคทองของปี๒๕๓ ที่หลุดออกมาจากปากของผู้นำ ซึ่งเป็น นายกรัฐมนตรี คนที่ ๒๔ ของประเทศไทย มีผลให้ตัวแทนของผู้นำทางศาสนา ของพี่น้องมุสลิม ท่านหนึ่ง ต้องกล่าวคำ ขอโทษกลับ ซึ่งเป็นวัตรปฏิบัติของพี่น้องมุสลิม ที่จะพึงปฏิบัติต่อกัน ในช่วงที่ออกจากการถือศีลอด เพื่อขออภัย หรือขออโหสิกรรม ซึ่งกันและกัน โดยมีชีพุดออกมาจากปากเท่านั้น แต่ต้องให้ออกมาจากจิตใจ ของทั้งสองฝ่ายด้วย

ในงานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๕ ที่ผ่านมา ช่วงทำวัตรเช้า พ่อท่านได้อ่านรายงาน สรุปมติของ หมู่สงฆ์ ผิดอยู่สองครั้ง แต่ทุกครั้ง พ่อท่านจะรีบตำหนิตัวเองก่อนว่า “เรานี้เซอไปเอง...เราได้เป็นเซอร์ ครั้งที่สองแล้ว” ทั้ๆที่ท่านจะโยนความผิดไปให้คนอื่นพิมพ์ ที่จัดวรรคตอนไม่ชัดเจนก็ได้

คนที่เป็นผู้ใหญ่จริง ก็วยิ่งรีบเห็นตัวเองผิดก่อน รีบแก้ไขที่ตนเองก่อน แต่คนที่อวดตาหญ่ายจริง ก็วยิ่งโยนความผิด ไปให้คนอื่น ส่วนตนเอง จะถูกต้องตลอดเวลา ปัญหาบ้านเมือง จึงแก้ไขไม่ได้ เพราะต่างฝ่าย ต่างก็รีบโยนความผิด หรือชี้โทษไปให้คนอื่นกันหมด

ดังนั้น กรณีที่ผู้ใหญ่ หรือใครๆก็ตาม รู้สึกว่าตัวเองผิดขึ้นมาได้ครั้งใด นั่นคือ มีการมองเห็น มีการอ่านตน และได้ฟังเผากิเลส(ผาน)ได้เกิดแล้วในตน ส่วนคนที่เห็นแต่โทษของคนอื่น(เอาดีใส่ตัว - เอาชั่วใส่คนอื่น) คนนั้นก็ยอมถูกกิเลสเผาให้เศร้างหมอง และทุกข์ร้อน อยู่ทุกขณะเวลา

งานมหาปวารณานี้ พุทธสถานต่างๆ ของชาวโศก จะได้มีพระพุทธรูปจำลองของพระพุทธานิรมิต นิรมิต ไปไว้ประจำ เป็นพุทธานุสติ ให้เราได้เจริญสติ เข้าถึงภาวะของ ผู้รู้(โลกวิทู) ผู้ตื่น(โลกุตระ) และ ผู้เบิกบาน

กรรมใดที่ผิดศีลผิดธรรม ทั้งหยาบก็ตาม ละเอียดก็ตาม ชาวเราจึงควรได้ใช้โอกาสในครั้งนี้ สารภาพ บาป - ขออภัย - ขอปวารณาต่อหมู่สหธรรมิก ให้ช่วยว่ากล่าว ดึงเตือนในเรื่องไม่ดี หรือมีข้อบกพร่องต่างๆ ทั้ๆที่ได้เห็นมาเองก็ดี หรือได้ยินได้ฟังก็ดี หรือเกิดความรังเกียจสงสัยก็ดี เพื่อที่ตนเอง จะได้เข้าถึง พุทธวจนะที่สะอาดบริสุทธิ์ ไม่ถูกมลทิน หรือกิเลสชั่วร้ายทั้งหลาย มาเป็นผู้บงการชีวิตของเราอีกต่อไป

เพราะทุกๆขณะที่เราไม่สามารถเจริญในกุศลธรรมได้ พ่อท่านกล่าวไว้ว่า นั่นก็คือความเป็น โมฆบุรุษได้ครอบงำเราแล้ว และป็นี่พ่อท่านยังได้ให้โศลกธรรมไว้อย่างสำคัญอีกว่า

“คนเลวกว่าสัตว์ตรงที่ ศึกษามากกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดกิเลส”

☀️ คณะผู้จัดทำ

งานมหาปวารณา'๕๙ ครั้งที่ ๒๕

วันที่ ๓-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ปฐมอโศก

❖ น้อมใจรับฟังคำที่ตำหนิ
ทมนตรีกตริในจิตคิดแก้ไข
การแก้ตัวตึงตันตือจัญไร
ต่องจริงใจมอตนเป็นคนตรง

ปฐมอโศกบ้านเรา ณ วันนี้ภายใต้ท้องฟ้าแจ่มใส อากาศเย็นสบาย มีน้ำตกนกร้อง ต้นไม้
ร่มรื่น ขบวนนักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.๔ จากทุกพุทธสถาน ได้เคลื่อนกำลังเข้าสู่พื้นที่เพื่อเตรียมงาน
โดยมีสมณะ ลิกขมาตุ คุรุ นิลิตม.วช. ศิษย์เก่า ตลอดจนจรรยาธรรมทุกกลุ่มทุกองค์กรเข้าสมทบ
ร่วมด้วยช่วยกันอย่างพร้อมเพรียง

หมู่สมณะมีการประชุมนอกรอบก่อนจะถึงวันจริง เพื่อถกแถลงเรื่องราวที่จะนำเข้าสู่วัน
ประชุมใหญ่ นับว่าเป็นการบริหารจัดการที่ก้าวหน้าทันสมัยทันเหตุการณ์ ทำให้วาระการประชุมมีความ
กระชับชัดเจน เรียบร้อย ราบรื่น

กิจกรรมพิเศษก่อนวันงานของฝ่ายญาติโยมคือเรื่องสุขภาพ โดยมีแพทย์แผนไทยเหมือนพร
พร้อมกับทีมงานแพทย์แผนไทยได้มาเปิดบริการรับใช้ที่โรงพลากิบาล ๔ วัน มีผู้เข้ารับบริการทั้งสมณะ
ลิกขมาตุ ญาตริธรรมเป็นจำนวนมาก

๓ พุทธจิกายน ๒๕๔๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. เริ่มพิธีสังฆกรรมที่โบสถ์ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์นำสวดมนต์ มี**สมณะร่วมประชุม ๑๐๑ รูป ลาป่วย ๔ รูป** พ่อท่านกล่าววขอบคุณหมู่สมณะที่ช่วยกันเอาภาระและประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดี จนกระทั่งจิตใจตกผลึก ไม่สามารถทำสิ่งที่ชั่วได้ ถ้าไม่มีมุนะย้อย่างนี้ โลกจะเดือดร้อนมาก

เวลา ๐๗.๐๐ น. **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร และสมณะบินบน ธิรจิตโต** ดำเนินการประชุม มีเรื่องทีพุดคุยพอสรุปได้คือ

- การฉายหนังที่ไม่ผ่านเซ็นเซอร์
- สมณะผู้อยู่กรรมรายงานการปฏิบัติ
- ทุกพุทธสถานรายงานกิจวัตรและกิจการม
- การใช้เครื่องมือเทคโนโลยี
- เลือกตั้ง**คณะเอาภาระสงฆ์(ค.ภ.ส.)**
- การเดินทางไปต่างประเทศ
- เครื่องส่งวิทยุชุมชน
- ตั้งผู้ดูแลรับผิดชอบห้องเสียงทุกแห่ง
- จัดสมณะลงอาราม ตั้งปัจฉาสมณะ

บรรยายกาศพิธีสังฆกรรม อบอวลอบอุ่นเต็มไปด้วยความขลังและศักดิ์สิทธิ์ จริงจัง จริงใจ และเบิกบานอย่างผู้ทรงศีลทรงวินัย ดำเนินไปตั้งแต่ตี ๓ ครึ่ง จนถึง ๒ ทุ่มครึ่ง จึงหยุดพักผ่อน

๔ พุทธจิกายน ๒๕๔๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมโดยมีสมณะเดินดิน ดิกขวีโร และสมณะบินบน ธิรจิตโต ดำเนินการประชุมเช่นเดิม มีเรื่องราวทีพอสรุปได้คือ

- พ่อท่านแสดงธรรมเป็นพิเศษแก่สมณะ
- ให้สำรวจเครื่องใช้เทคโนโลยี แล้วแจ้งให้ส่วนกลางทราบด้วย
- ส่งเสริมการเรียนรู้ปริยัติ
- พ่อท่านและหมู่สมณะรับชมทรัพย์สิน
- พ่อท่านตอบคำถามสมณะ

เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านให้อโวกาสสรุปว่า **พวกเราได้พากเพียรมาถึงวันนี้ หลายคนจิตใจแน่วแน่ สติตเสถียรแล้ว บางคนยังแว่วๆขึ้นๆลงๆ** เมื่อยังมีผู้ประพฤติปฏิบัติชอบอยู่ โลกจะไม่ว่างจากอรหันต์

พวกเราเป็นหน่อเนื้อนาบุญที่กอบกู้สืบทอดพระพุทธศาสนา ฉะนั้น**ต้องรู้คุณค่าของอาริยทรัพย์** จริงๆ เหมือนเจอบ่อเพชรต้องรีบเอา ให้สำนึกว่าเป็นลาภของเราแล้วหนอ อาเสวนา ภาวนา พุทธิกัมมัง ดูจิต อ่านอารมณ์กำหนดรู้เวทนา ทำมากๆ ฝึกมากๆจนเกิดความชำนาญ

จบพิธีสังฆกรรม

เวลา ๑๓.๐๐ น. พ่อท่านเป็นประธานการประชุมองค์กร, หมู่กลุ่มเครือข่ายต่างๆที่รับทุนจากศูนย์คุณธรรม โดยมีสถาบันบุญนิยมติดตามผลงาน

เวลา ๑๕.๐๐ น. รายการ**บุญโต-โพธิ** จัดโดย**พ่อท่าน** จับฉลากรับของขวัญจากพ่อท่านบรรยาภาศนุกุสหนาน มีญาติธรรมและนักเรียนสัมมาสิกขาเข้าแถวจับฉลากจำนวนมาก

เวลา ๑๘.๐๐ น. เป็นรายการบันเทิงตามประเพณีวัฒนธรรมของพวกเรา **วงดนตรีสมรवास** ร่วมบรรเลงก่อนเวลา มีเพลงไพเราะที่พ่อท่านเคยประพันธ์ไว้มาร้องให้ฟัง ได้รำลึกอดีต มีการแสดงชุดต่างๆจากนักเรียนสัมมาสิกขาและหมู่กลุ่มชุมชนชาวอโศกหลายแห่ง ซึ่งแสดงได้นำประทับใจเหมือนนักแสดงมืออาชีพ แต่ของเราเน้นการปลุกสำนึกในทางสร้างสรรค์

วันนี้มี**คณะเจ้าหน้าที่มูลนิธิจี้ใต้หวัน** **ประจำประเทศไทย** ได้นำคณะแพทย์มาดูแลรักษาโรคตาให้แก่พวกเรา ซึ่งมีผู้รับบริการเกือบ ๒๐๐ คน

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า พ่อท่านได้พูดถึงคำว่า “อาติ” คือ อานาปานสติ และ ๕-๕-๗-๘ พวกเราควรศึกษาปริยัติและจำหัวข้อธรรมให้ได้ แล้วเอามาปฏิบัติ พ่อท่านยังได้พูดถึง “๓ ท.” ที่ควรระวังคือ เทคโนโลยี ท่องเที่ยว และทัญญู

เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉันได้พูดถึงการสร้างพระพุทธรูปก็เพื่อจะสอนคนให้รู้จักการเคารพบูชาพระพุทธรูปอย่างเป็นพุทธ

พ่อท่านชื่นชมสมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต ที่ประกาศไม่เป็นสมณะป่วยแห่งปีอีกต่อไป และกล่าวถึงคณะเอภาาระสงฆ์ ซึ่งมีหน้าที่จัดการบริหารแก้ไขปัญหามันหมู่สมณะ ใครจะร้องเรียนเรื่องใดก็ให้ผ่านคณะนี้(ค.ภ.ส.) มีญาติธรรมกล่าวเสริมว่าให้เอภาาระญาติโยมด้วย

☀ มีโรงบุญคอยบริการอาหารให้รับประทานกันอย่างทั่วถึง ถึง ๓๕ ร้าน

วันนี้มีการประชุมคณะกรรมการจัดงานตลาดอาริยะปีใหม่ และประชุมสมณะ ลิกขมาตุ ครูฝ่ายการศึกษาทั้งหมด ช่วงบ่ายญาติธรรมกลุ่มต่างๆได้ประชุมพบปะพูดคุยกัน

เวลา ๑๘.๐๐ น. มีการแสดงบนเวทีธรรมชาติเช่นเดิม โดยคณะผู้แสดงจากพุทธสถาน หมู่กลุ่มชุมชนต่างๆได้เตรียมมาเพื่อร่วมสร้างบรรยากาศอันอบอุ่น ร่าเริง เบิกบานตามประสาที่ๆน้องๆ นำประทับใจ

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านยังคงนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า แต่วันนี้ลูกๆช่วยแสดงธรรม ดังนี้ **ลิกขมาตุกล้าข้ามฝั่ง** ได้แสดงธรรมให้พวกเราเอาประโยชน์จากความแตกต่าง จากความเปลี่ยนแปลงให้ได้ เหมือน**พระพุทธรูปพุทธาภิธรรมนิมิตทั้ง ๘ องค์** ซึ่งแกะสลักมาจากหินทราย ขนาดเท่ากันก็ยังมีส่วนละเอียดที่ต่างกัน ฉะนั้นทำอะไรเราจึงจะเห็นส่วนดีในส่วนต่าง

อาจารย์ ๑ สมณะบินบน ธิรจิตโต ได้กล่าวกับญาติโยม โดยให้พยายามพิจารณาทบทวน สภาวธรรมของตนทุกขณะ และนำมาเปรียบเทียบกับญาณ ๗ ของพระโสดาบัน จะเห็นว่าวิถีธรรมในชีวิตประจำวันก็อยู่ในญาณ ๗ นี้เอง สอดร้อยไปตามลำดับเป็นขั้นเป็นตอน ทำให้มาก พิจารณาให้มาก คิดในแง่ดีคิดเชิงบวก **พรหมจรรย์คือการลดกิเลส ขบวนการพลีชีพคือการว่าง่ายสอนง่าย**

เวลา ๐๖.๓๐ น. มีการประชุมสถาบันบุญนิยมรวมทั้งเครือข่ายต่างๆ ฝ่ายการศึกษาที่มีการประชุมกันทุกวัน เพราะมีเสียงสะท้อนว่าเด็กเริ่มมีปัญหามากขึ้น

เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมก่อนฉันได้ย้าถึง “๓ ท.” ที่ควรระวังให้มาก คือ **เทคโนโลยี** มีทั้งคุณและโทษมาก **ท่องเที่ยว** พ่อท่านบอกว่าเป็นอบายมุขเป็นกิเลสชัดๆ **ทิวา** เป็นอัตรตาเป็นเรื่องจิตวิญญาณ จึงต้องมาศึกษาหาเรียนรู้คารโว นินวาโต

รายการภาคบ่ายมีอภิปรายเกี่ยวกับการเกษตรอินทรีย์กสิกรรมไร้สารพิษ โดย ทีมงานของ **สมณะเสียงศีล ชาตวโร** มีผู้เป็นวิทยากรร่วมอภิปรายคือ **สมณะเสียงศีล ชาตวโร อ.วิวัฒน์ ศัลย-กำธร(พลังเพชร) คุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ ผ.อ.เบญจรัตน์ อนันต์พงษ์สุข คุณสุทธิพันธ์ จันทระรองฯเอ็นนู ชื่อสุวรรณ และลุงทองเหมาะ แจ่มแจ่ม**

ภาคบ่ายอีกรายการหนึ่งคือ การสร้างพลังงานทดแทนจากน้ำหมักจุลินทรีย์ โดย **คุณภูไพโร**

รินคำ หรือ คุณไตรศักดิ์ ลีติเจริญพงษ์

อีกรายการหนึ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งคือ **การสร้างต้นแบบเศรษฐกิจชุมชนแบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริ** ซึ่งมหาวิทยาลัยอุบลฯ ร่วมกับชาวโศก โดยคุณหนึ่งแก่น บุญรอด(รัตนรัชย์) ซึ่งแจกจ่ายละเอียดโครงการ โดยมีสุดยอดฝีมือชาวโศกรุ่นบุกเบิกจะลงพื้นที่จริงๆ คือ **คุณวิชัยและครอบครัว(ธงชนะ), คุณไม้ผลและครอบครัว, คุณเนวินและครอบครัว, คุณอุทัย สุทธิประภา**

ช่วงภาคค่ำก็ยังคงเป็นการแสดงบนเวทีวัฒนธรรมชาติ จากกลุ่มญาติธรรมและนักเรียนลัทธิมาลิกขาส สร้างความสนุก และน่าประทับใจทุกรายการ

๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เวลา ๐๓.๓๐ น. พ่อท่านนำสวดมนต์ทำวัตรเช้า วันนี้ได้แสดงธรรมชั้นอภิธรรม เรื่องจิตเจตสิก เรื่องรูปฌานอรุณรูปฌาน วันนี้เป็นวันเกิดทางจิตวิญญาณของพ่อท่านคือเป็นวันออกบวช(๗ พ.ย. ๒๕๑๓) ณ วันนี้พ่อท่านบวชมา ๓๖ พรรษา เป็นฆราวาสมา ๓๖ ปี ถ้าพ่อท่านอยู่ต่อไปอีก ๓๖ ปี ก็จะเป็น ๑๐๘ ปี บวชอีก ๓๖ ปี ก็เป็น ๑๔๔ บวชอีก ๗ ปี เท่ากับ ๑๕๑ ปี

ประทับใจซาบซึ้งเมื่อพ่อท่านกล่าวว่า **ญาติโยมเปรียบเหมือนพ่อแม่ที่คอยดูแลเลี้ยงข้าวน้ำมาตลอด** พ่อท่านต้องการประชากรชาวโศกเพิ่มขึ้น เรามีงานที่จะต้องทำเพื่อมวลมนุษยชาติมากขึ้น

เวลา ๐๗.๐๐ น. เป็นฤกษ์ดีมงคลดี พ่อท่านพาทำพิธีสวดมนต์ก่อนจะบรรจुพระบรมสารีริกธาตุที่พระอุณาโลมของพระพุทธรูปทุกองค์ พอถึงเวลา ๐๗.๐๗ น. พ่อท่านทำพิธีบรรจुพระบรมสารีริกธาตุ และนำญาติโยมกล่าวคำว่า **“นโม พุทธายะ”** ๓ จบ แล้วก็กราบพร้อมกัน เป็นอันจบ

พิธีบรรจुพระบรมสารีริกธาตุ หลังจากนั้นทำพิธีจับฉลากแจกพระพุทธรูปให้ทุกพุทธสถานเป็นอันเสร็จพิธี มหาปวารณาครั้งนี้ได้ทบทวนคำว่า “อาติ” หรือ อ.ต.(อโศกตลอดกาล) “อานาปานสติ” หมายถึงหลักธรรม ๔-๕-๗-๘(โพธิปักขิยธรรม ๓๗) อีกคำหนึ่งคือ “ฉลาดทราวม” ฟังแล้วสะดุ้งลึกลง และสุดท้ายที่พ่อท่านย้ำเน้นมากๆคือ อาเสวนา ภาวนา พหุลีกัมมัง ขอให้พวกเราไปทำความเข้าใจ และนำไปปฏิบัติจนเข้าถึงจริงๆ

❖ สมณะแต่ธรรม อัมมรักขิตโต

อันตรายของ ๓ ท.

โอวาทพ่อท่านที่มีต่อสมณะในงานมหาปวารณา'๔๙ (๔ พ.ย.) ว่าด้วยเรื่องอันตรายของ ๓ ท. คือ

๑. ท.เทคโนโลยี
๒. ท.ท่องเที่ยว
๓. ท.ทมิฬ

๑. ท.เทคโนโลยี

โทรศัพท์มือถือ

สมณะมีโทรศัพท์มือถือมันสะดวก จะมั่งง่าย แม้แต่ค่าโทรศัพท์ ค่าบริการไม่ต้องจ่าย ไม่ต้องอะไรทั้งนั้น ก็เลยมั่งง่าย สะดวก มั่งมาก อยู่ในตัวหมดเลย สร้างความมั่งง่าย มันเป็นภัย ตรงนี้ ไม่เคยคิดว่าประหยัดนะ หยุตนะ อันนี้ไม่จำเป็นอย่าเพิ่งโทร. มันจะไม่เลย เพราะว่าไม่ได้หาเงิน ไม่ได้สะดวก ไม่ได้ทุกซ์ ไม่ได้ลำบากอะไรเลย

เพราะฉะนั้นการใช้โทรศัพท์ของสมณะหนักกว่าอาการของคนข้างนอก ที่เขาจะต้องระมัดระวัง เขาจะต้องหวงแหน เขาต้องเปลืองเงิน เขาต้องลำบากที่ต้องหาเงินมาใช้มาจ่าย เพราะฉะนั้น มันทำให้เป็นอุปสรรคในการที่จะสร้างกิเลสตัวนี้เสิจิตของตัวเองอย่างไม่ประหยัด ไม่รู้ตัว อย่างเปลอไพล่ เกิดตั้งแต่ความมั่งง่าย มั่งมาก หลวม หยาบ ไม่ประหยัด ไม่รู้กัณหาประการ ไม่รู้ลึกลับว่าเป็นเรื่องลำบาก เป็นเรื่องอะไรอีกไม่รู้กัณหาประการ ลองฟังดูดีๆ ที่พูดนี้ไม่ได้มาหาเรื่อง ไม่ได้มาใส่ความ แต่มันเป็นเรื่องของจิตวิญญานกับกิเลสจริงๆ

เพราะฉะนั้น มันไม่ใช่เรื่องที่เราจะไปหามาใส่ตัว ไม่ใช่เรื่องจำเป็น ไม่จำเป็นจะต้องไปหามาไว้ที่ตัว ผมเองผมพูดได้สนิทใจ เพราะผมไม่ได้แสวงหาโทรศัพท์และผมก็ไม่อยากได้ อย่าเอามาให้ผมด้วย เพราะถ้าเอามาแล้วจะทำให้เป็นเรื่องจุกจิก ทำให้เป็นภาระ ทำให้ตัวเองนี้สยเสียเยอะๆ ดังที่กล่าวนี้พิจารณาให้ดีๆ นี่แค่กล่าวคร่าวๆ เท่านั้นนะ ไม่ได้กล่าวทั้งหมด **ความมั่งง่ายหรือความอยากของเรา**

หรือความต้องการของเราที่เป็นประเด็นที่เราจะเอามาอ้าง เพื่อที่จะมีโทรศัพท์นั้นนะ มันไม่คุ้มพอกับที่มันจะทำให้เราเสื่อมทรอก ไปพิจารณา บวกลบคุณหารเหตุปัจจัยให้ดีๆ

เพราะฉะนั้น ผู้ใดที่มีอยู่ ระมัดระวังให้ดีๆเออะ ใช้ให้ดีๆ ใช้ให้เป็นงานเป็นการที่มันจะเป็นประโยชน์ ที่มันจะไม่เกิดโทษ เรามาเป็นนักปฏิบัติธรรมด้วย ถ้าคนข้างนอกเขาไม่ได้เรียนรู้ก็เรื่องของเขานะ อีกเรื่องหนึ่ง แต่ขนาดนั้นผมก็ว่าเขา ก็ยังฝึกหัด บางคนนะ ที่เขาสำนึก แต่เด็กๆนี่เสียหมดเลย เพราะฉะนั้นโทรศัพท์ที่มันพาให้เกิดความเสื่อมในคน เดียวนี้ เด็กเขาไม่ค่อยจะมีปฏิภาณรู้เรื่องไอ้อย่างนี้หรอก เขาก็ใช้กลายเป็น

อัตโนมัติ ใช้ตั้งแต่เด็กไปจนกระทั่งโต และเขาก็จะสร้างสิ่งสมความมั่งง่ายไม่อดุทธาหะวิริยะไม่อดทน ความใจเร็วด่วนได้ อะไรนิดอะไรหน่อย ก็เกิดความขี้เกียจขี้คร้าน จะเดินนิดเดินหน่อยไม่จำเป็นจะต้อโทร ก็โทร.แล้ว เขาจะไม่รู้สึกตัวอะไรเลย คือมันแล้วไปหมด มันหาจุดที่จะเสื่อมไปหมดเลย แล้วเด็กพวกนั้นเขาจะไม่รู้สึกตัวอะไรเลย เด็กๆ เขายังไม่มีปฏิภาณ มันทำความเสื่อมไปทั้งโลกเลยเรื่องนี้ ตอนนี้นั่งง่าย ใจเร็วด่วนได้ ไม่อดไม่ทน ไม่อดุทธาหะวิริยะ พาให้ขี้เกียจขี้คร้านต่างกานานาสารพัด คุณฟังผมพูดนี้มันมีเหตุผลไหม มันมีเรื่องจริงไหม? ไม่ใช่เรื่องผมโมเมเลย

เพราะฉะนั้นผู้ที่ไม่รู้จักตัวภัย ตัวโทษของอันนี้ ก็หาเรื่องที่จะมั่งง่าย อยากรได้อะไรที่สะดวกบำเรอตนเองง่ายๆ ไม่อดทน ไม่ฝึกเพียร ไม่ฝึกฝน ไม่พยายาม มันจะต้านไม่ให้เราเป็นคนพยายามอะไรไปอย่างสำคัญ ความอดทนพยายามจะต้องน้อยลงไปเลย เมื่อใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องทุ่นแรง เป็นเครื่องบรรเทาความยุ่งยาก มันมีโอกาสที่เราจะต้องใช้มันใหม่ มันมีโอกาสอยู่แล้วละ โทรศัพท์อยู่กับที่ หรือโทรศัพท์คนอื่นที่เขามีอยู่แล้ว และนานๆทีจำเป็นต้องใช้ที เรียกที จากคนนั้นคนนี่ใกล้ๆ ที่เขาจำเป็นเขามีแล้ว สมเหมาะสมควรในผู้ที่เขาจะมีไว้ มันก็ได้ ที่จริงก็ใช้ได้

เพราะฉะนั้นฟังดีๆ ถ้าเผื่อใครเห็นว่าไอ้โฮมันเป็นภัยขนาดนี้อยากจะสละออกก็เชิญเลย ไม่ใช่อยากสับสนุนให้มีเพิ่มนะ

๒. ท.ห้องเทียบ

คำว่าเทียบมันเป็นกิเลส มีความรู้สึกรสสนุก รสสุข รสอร่อยของการได้ไปเทียบ ไปเห็น โน่นเห็นนี่ ชมโน่น ชมนี้ ชมบ้านเมือง ความสวยงามหรูหราฟูฟ่า นี่มันสมัยใหม่ไปในเชิงแปลกหู แปลกตาวิจิตรพิสดารอย่างโน้นอย่างนี้ เอาละแม้ที่พูดไม่ตั้งใจในเรื่องแบบนั้นแล้ว เป็นเครื่องปรุงแต่ง

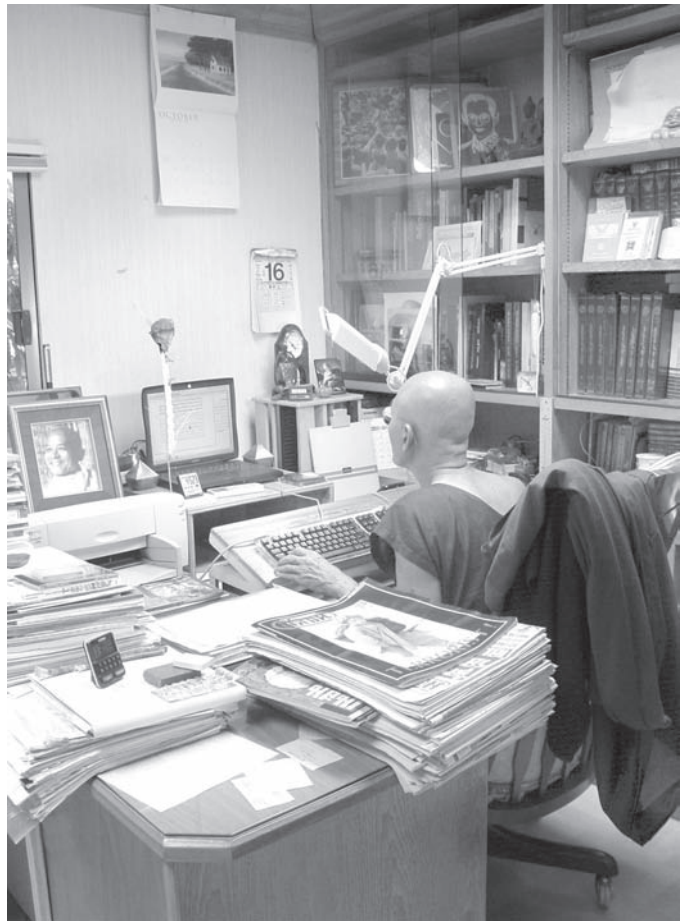

ในเรื่องของความวิจิตรพิสดารคนสร้างแสงสีเสียงอะไรไม่ติดแล้ว ก็ยังอยากจะไปชมแม่น้ำ สายลมแสงแดด ต้นไม้ภูเขา ลีลาธรรมชาติ ไปเที่ยวไปชมไปรู้สึกเป็นรสเป็นความสุข เป็นความสบายใจ อร่อยใจ พวกนี้ก็เลสทั้งนั้นแหละ ไม่มีอะไรเลยมันอยากจะไปเดินดোকแตกดোকแตกดোকแตก พวกที่ไปซื้อบั้ง พวกที่ติดโรคซื้อบั้ง จะเห็นได้ว่ามีคนเขาเคยพูดว่า เอ๊...ทำไมทัศนเขาเป็นโรคอะไรเขาจะต้องพาแฟน จะต้องหิวคุณหญิงอ้อปิดห้างพาราก่อน แล้วไปเดินซื้อบั้งคนเดียว นั่นมันโรคซัดๆ ก็เลสซัดๆเลย แล้วมันรู้สึกเป็นสุขมันรู้สึกว่าได้บำเรอ ภูได้ซื้อบั้งแล้ว ได้จ่ายเงินได้ซื้อได้ดูของ เงินทองมันมีพอแล้ว นะไม่น่าจะอยากได้อะไรอีกเลยนะ จะซื้ออะไรก็ซื้อไปหมดแล้ว แต่เขาก็ต้องไปซื้อบั้ง เป็นโรคกิเลส นี้อย่างไรให้เห็นชัดๆ เอาเรื่องจริงมาพูดให้ฟัง เพราะฉะนั้นใครก็แล้วแต่ ยังไม่เรียนรู้พยายามอ่าน จิตตัวเองว่ายังอยากเที่ยว ยังอยากไปโน่นมานี่ อยากไปเห็นโน่น รู้สึกว่ามันรู้สึกดี มันไม่หยุด มันไม่นิ่ง

ผมบอกตรงๆเลยนะว่า ผมนั่งอยู่ที่นี่วันทั้งวันถ้าผมไม่ลุกไปเบา ผมก็จะนั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวที่ ผมนั่งอยู่ที่ห้อง ถามบัจฉาได้ อยู่อย่างนั้นแหละ ใครจะเข้ามาก็เข้ามา วันทั้งวัน วันหนึ่ง ๑๒ ชม. ๒-๓ ทุ่มกว่าจะไปนอน ถ้าไม่ลุกไปเข้าห้องน้ำ ถ้าไม่มีใครมาพบ ถ้าไม่มีธุระอะไรจะลุกออกไป ผมก็จะนั่งอยู่ใน เก้าอี้ตัวนั้นแหละ ไม่ต้องลุกไปไหนหรอก ผมไม่ขยับไปไหนหรอก ก็จะหมุนไปหมุนมา คือรู้สึกก็จะ ขยับร่างกายบ้าง ไม่ขยับร่างกายเดี๋ยวมันจะเป็นนอยเอา ก็ขยับ ก็ตุ๊กตัก มันจะเป็นนิสัยติดจนกระทั่งว่า เดียวก็ยกขา เดียวก็นั่ง เดียวก็ชันเข่า เดียวก็อะไรต่ออะไรไป คือขยับร่างกาย แต่ไม่ลุกไปไหนหรอก ใครจะเอากล้องวีดีโอ.มาจับไว้ก็ได้ วันๆหนึ่งผมจะขยุกขยิกยังไง ลองดูก็ได้ กายหนึ่งๆ วันทั้งวันก็อยู่ นิ่งมันก็สบายดี มันก็สงบดีนี่เป็นธาตุ ธาตุที่มันหยุด มันนิ่ง มันก็สงบดี นอกจากเราจะรู้สึกว่าเรา ควรจะเดิน เราควรขยับเขยื้อนร่างกาย เราควรจะทำโน่น เราควรจะทำอะไรนี้ แล้วเราก็มีสำนึก แล้ว

เราก็ฝึกฝนตัวเราเองว่าเราต้องรู้จักกดปุ่มของเราว่า ทำ **ผมเคยมีโศกกว่าอะไรนะจำไม่ค่อยได้ คือมันจะเหมือนสวิตช์อัตโนมัติ เปิดสวิตช์ปั๊บก็ติดมันคล้องแคล้วไม่ได้ยุ่งยาก ไม่ได้ลำบาก จะหยุดก็ปั๊บก็หยุดก็สงบก็หนึ่งก็ดับ ให้ได้เร็ว ต้องฝึกให้ได้อย่างนี้** เพราะงั้นโรคแค่อายกันไปนั้นอยากให้เห็นนี่อยากจะเที่ยวไหน อยากจะรู้จักอันนี้ อันนั้น อันไหนต่าง ๆ นานา ก็เพราะเรายังหลงความปรุ้งแต่ง มันไม่จบหรอก

คุณลองนึกดูเถอะผู้หญิงใครที่อายุ ๓๐ ๔๐ ๕๐ นี้ แต่ก่อนนี้แบ่งทาหน้าผู้หญิงมีแค่นั้น ต่อมาก็ปรุ้งขึ้นๆ เดี่ยวนี้แบ่งทาหน้า อย่างแบ่งทาหน้าอย่างเดี๋ยวนี้ พิสดารขนาดไหน แคแบ่งทาหน้า หรือน้ำมันใส่ผม แล้วก็ทำกับผม จนกระทั่งย้อมสีผม จนกระทั่งจับผมไปปิด จับผมไปทำอะไร

มันบ้าไปถึงขนาดไหน มันไม่มีอะไรแปลกหรอก มันไม่มีอะไรแปลกเลย มันมีแต่ความบ้าพิสดารออกไปจะให้บ้าขนาดไหนมันก็ไม่รู้เรื่องราวบ้าแล้ว วิดถาวรแล้ว มันไม่รู้เรื่อง เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นความไม่หยุดที่มันยังกระสัน หรือยังดิ้นรน มันคือความไม่จบของจิตทั้งนั้น อยากเที่ยว อยากไป อยากไถ่ไหน ไถ่ไหนตลอดเวลา เรียนรู้ว่าตัวเองจะไปเอาอะไร จะไปเที่ยวอะไร จะอรัยอะไร จะสนุกอะไร จะเกิดประโยชน์อะไร ให้เรียนรู้อย่างนี้ **แต่กิเลสมันฉลาดมันจะหาเหตุผล มันจะได้ประโยชน์อย่างโน้นประโยชน์อย่างนี้ จะได้ฉลาดอันโน้นจะได้บรรลุธรรมอันนี้ ไปโน่นแน่ะ หาเหตุบรรลุธรรมด้วยนะ ถ้าได้ไปเที่ยวไหน ดูงานนี้ อะไรก็แล้วแต่ จะไปดูงานหรือดูใจก็ไม่รู้หรอกนะ ต่าง ๆ นานาพวกนี้**

ความจริงแล้วบอกตรงๆเถอะ **ผมรู้สึกละอายๆทุกที ที่พวกเราบอกว่าเราจะไปต่างประเทศ เอ๊ย...พระอโศกไปต่างประเทศ จะไปเอา ดร.เทรล จะไปเอาอะไร ผมรู้สึกละอายในตัวเอง ที่ว่าเออพระอโศกอยากไปต่างประเทศแต่ผมก็ไม่รู้จะพูดยังไง ก็เคยพูดกันบ้าง ไม่ห้ามประเดี๋ยว่าเราไปเครื่องเคียดเกินไป สตรีก็เกินไปนัก ก็เลยไม่พูด ไม่ว่าอะไร แต่บอกความจริงจากความจริงใจว่า คนเคยมาชวนให้ไปเที่ยวไปอเมริกา ทูน่าพร้อม ไปเถอะอินเดีย แม้ที่สุดหลังๆ จะไปภูฏาน ไปอะไร ผมก็พูดให้เห็นว่าผมไม่ได้อยากไป เขาก็พยายามจะให้เราไป อะไรต่าง ๆ นานานี้ ซึ่งพวกเราฟังแล้วก็น่าจะฟังออกว่ามันมีความมุ่งหมายอะไร มีเจตนาอะไรที่น่าจะเข้าใจ ไม่ใช่ว่าสอน แต่พูดความจริงใจให้ฟังด้วย จะว่าสอนก็สอนนั่นแหละ สอนในตัวเอง ก็พยายามดูยังไงเราก็มาพยายามลดสิ่งปลื้โพธิ(เครื่องกังวล)ต่าง ๆ ลงบ้าง**

ส.กุสโล : ผมติดใจนะครับ ที่พ่อท่านบอกสะท้อนใจและละอายใจที่สมณะของเราขอไปต่างประเทศ แต่ผมไม่รู้จะพูดยังไง ประโยคนี้พ่อท่านรู้สึกละอาย ละอายอะไรครับ

พ่อท่าน : ละอายที่จะไปเที่ยวไง

ส.กุสโล : แต่พ่อท่านไม่กล้าดู เหตุผล?

พ่อท่าน : ไม่ใช่ไม่กล้าดู ผมเองก็บอกไปแล้ว

ส.กุสโล : ให้ชัดเจนครับ เพราะไรครับ

พ่อท่าน : เมื่อกี้ก็พูดจบไปแล้วว่า ผมก็รู้ว่าอยากจะไป ผมไม่อยากจะสตริก ไม่อยากเข้มงวด ไม่อยากกด ผมก็เลยปล่อย ใครอยากไปก็แล้วแต่ ผมอาจใช้ภาษาอังกฤษที่คุณไม่เข้าใจเท่านั้นละ

ส.บิกบาน : คือพ่อพยายามให้ใช้ปัญญา ใช้วิจยารณญาณด้วยตัวเองสอนแบบผู้ใหญ่สอน

พ่อท่าน : ใช้ผมสอนแบบผู้ใหญ่สอน แต่พวกเราก็ไม่รู้สิ

ส.บิกบาน : พ่อท่านครับ จัดอยู่ในนโยบายมุขได้ไหมครับเรื่องเที่ยวแบบนี้

พ่อท่าน : ถ้าเที่ยวเหมือนอย่างโลกๆ เป็นนโยบายมุข คำว่าเที่ยว พระพุทธเจ้าท่านก็พูด ก็ตรัสไว้หลายแห่ง แต่ว่าอยู่ในนโยบายมุขก็คือเที่ยวกลางคืน คำว่าเที่ยวกลางคืน มันก็คือเที่ยวไปประเจิงแสงสีเสียงเที่ยวในสิ่งที่มันไม่ใช่กาละ มันควรจบ มันควรหมด แต่มันก็ต้องอนุโลมบางฐานะ บางคน บางขณะมันมีรายละเอียด เหมือนกับว่าเอาแต่ตัวเองไปเที่ยวได้วัดคนอื่นว่า เราเองเราไม่แล้ว แต่เราก็ไม่เห็นใจคนอื่น เขาเองยังจะต้องขอผ่อนคลาย ขอเที่ยววันนิดหน่อย แล้วเราจะไม่ให้เขา เอาเราตัวเองไปตัดสินผมก็เลยต้องผ่อนคลายไป แต่รู้สึกละดูว่า **นี่จะมหาทานิพพานะเนี่ย มาแล้วก็จะไปเที่ยว แล้วมันก็ไม่ใช่อยู่นิวิสัยที่ง่ายไปต่างประเทศ จะต้องไปทำวิชา ไปทำพาสปอร์ตจะต้องไปทำ จ่ายเงินจ่ายทองไปอะไรต่าง ๆ นานา ซึ่งเราไม่ใช่เป็นคนมีเงินมีทองต้องไปรบกวนเงินทอง ต้องมีสปอนเซอร์ต่าง ๆ นานา คือไปเมืองนอกมันไม่ถูก แต่ไปในนี้ก็ยังมีภรรยาอะไรไป คุณจะอุตสาหะ จะไปจะมาอย่างท่านโสรัจโจท่านเดินไปหมดเลย จนกระทั่งถึงเมืองญวน ก็เป็นการอุตสาหะฝึกฝน แต่มันมีลักษณะข้างเคียง แต่ว่าเที่ยวระวังลักษณะเที่ยว มันไประริกกระรี่ มันเป็นลักษณะกิเลส อ้อชื่อกิเลส มันเหมือนอย่างที่ยกตัวอย่างทักษิณกับคุณหญิงอ้อ สนุกอะไร กันคนไปหมดเลย แล้วก็ให้คนบ้องกันเลย ก็เดินคู่ ๒ คน ซื้อมั้บปิ้งในร้านนั่นนะ อยากดูว่ามีของอะไร ทั้งที่แกมีมากมายจะให้ใครมาซื้อก็ซื้อได้ แต่ก็ต้องออกมาเดิน อยากซื้ออะไรก็ไปซื้อสิ ให้เขาเอาแคตตาล็อกไปให้ดูที่บ้านเลย เอาไปดูหน่อยสิ ซื้คร้านเขาจะเอาไปถวายที่บ้านเลย คิดแพง คิดถูกก็ว่ากันไป แต่จะต้องมาระริกกระรี่มาเดินเที่ยวอย่างนี้**

ส.ดาวทิน : ขอโอกาสครับ เข้าใจว่าถ้าเดินทางไปท่องเที่ยวเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง แต่ถ้าหากว่าท่านไปเพื่อศึกษาไปเพื่ออะไรนี้มันก็เป็นเรื่องที่สามารถกระทำได้

พ่อท่าน : ผมพูดแล้วเมื่อกี้ว่า **กิเลสมันฉลาดมันจะปิดบังสิ่งที่ไม่ดีไว้ก่อนเสมอ มันจะกลบเกลื่อนไม่ให้ตัวเองรู้เลยว่าความไม่ดีคืออะไร ความผิดคืออะไร ความไม่ถูกต้องคืออะไร** กิเลสมันจะฉลาดกลบเกลื่อนไม่ให้ตัวเองรู้สึกตัว ให้อั้วตัวพวกนั้นมันจะอ้างหรือมันจะหาแง่ดีที่เป็นประโยชน์เอามานำหน้าตัวเองเสมอ เพื่อให้ตัวเองง้จัดเข้าไปทุกที่ๆ มันจะฉลาดหาเหตุผลสิ่งที่ดีมา เพื่อจะได้ทำสิ่งที่ตัวเองต้องการ มันจะเป็นอย่างนั้นเรื่อย ๆ ทุกเรื่องเลย แม้แต่ที่สุดจะไม่ตัด นี่มันดีมันถูกต้องจะต้องชนะ จะต้องชนะ ใ้อันนี้มันดีมันถูกต้อง **คุณดีจริงๆ ที่พูดนี้คุณถูกจริงๆ แต่คุณก็ต้อง**

ไม่ยอมจะเอาให้ได้ ยอมซะแต่ดีจริงๆ ก็ยอมเป็นผู้แพ้ซะ เป็นผู้ไม่ต้องต่ออีกหรอก เขาว่าผิดก็ยอม ผิดทั้งที่เราไม่ผิดนี่แหละก็ยอมซะสงบ หยุด ขั้นสุดท้ายเราจะต้องทำอย่างนี้ของคนให้ได้

ส.ภาวน : พี่พ่อท่านบอกว่ายอม แม้ถูกต้องถ้าอย่างนั้นมันจะไม่เสียธรรมเหรอครับ

พ่อท่าน : นั่นแหละเห็นไหม นี่ก็ยังไม่เห็นใหม่ละ เสียสิทธิหมายความว่าจบไงละ ถ้าเราจะพยายามที่ให้มีสภาพธรรม ถ้าเราจะแย่งกันไปแย่งกันมา แง่งแย่งกัน ข้าถูกเอ็งผิด อยู่ในมัจฉิมศีล ถ้าผู้ใดแก่งแย่งแล้วจะเอาชนะ ผู้เอาชนะนั้นไม่ได้เป็นอรหันต์ แต่ได้ชนะและได้ถูกจริงๆ แล้วนี่ เรื่องนี้เป็นเรื่องของโพธิสัตว์ แต่เรื่องอรหันต์นั้นนะ ชั่วและดีอปริยทั้งนั้น อย่างที่ท่านพุทธทาสพูด ชั่วและดีอปริยทั้งนั้น นั่นคืออรหันต์ ถ้าโพธิสัตว์แล้วไม่ได้ ชั่วและดีอปริยทั้งนั้นทั้งหมดไม่ได้ โพธิสัตว์ต้องรักษาดีไว้ คุณพูดพูดอย่างเลือดโพธิสัตว์ แต่ผมบอกในมุขอรหันต์ว่าอรหันต์ไม่มีอะไรเลย จบ สัจจะ ดีไม่มี ชั่วไม่มี ชนะไม่มี แพ้ไม่มี

๓. ท.ทิกฺขิ

ไอ้โสภาตมาเมื่อยจังเลย แต่ละคนๆ นี่ไอ้โห ร้อยคนมีทิกฺขิ ๕๐๐ อย่าง เพราะ คนเดียวไม่ได้ยึดทิกฺขิเดียว ยึดมันซะด้วยนะ ยึดหลายทิกฺขิอยู่ในตัวเอง พุทก็ไม่ค่อยจะยอม คือ ทิกฺขิที่ตัวเองยึด มันเป็นอรุปัตตา ยึดความเห็นของตัวเอง ยึดความเชื่อของตัวเอง ก็แปลว่าทิกฺขิทั้ง

นั่นแหละ ความเชื่อก็แปลว่าทิกฺขิ ความเห็นก็แปลว่าทิกฺขิ ความรู้ก็ แปลว่าทิกฺขิ ทิกฺขิก็แปลว่าความรู้ ความเห็น ความเชื่อ มัน ยึดจริงๆเลย **สรุปแล้วก็เอาแต่ใจตัว มันจะเอาให้**

สมใจตัว นั่นคือ อรุปัตตา เพราะนั่นทิกฺขิใดๆ เรา ใช้ทิกฺขิ ใช้ทฤษฎี เอาเป็นภาษาสันสกฤต ก็จะ เป็นทฤษฎี สูตร หลักเกณฑ์ โครงสร้าง กรอบ วัฒนธรรม ก็ล้วนทฤษฎีทั้งนั้น ทิกฺขิทั้งนั้นแหละ กรอบ หลักเกณฑ์ พฤติกรรม จาริตประเพณี หรือว่าสูตร หลักวิชาอะไรก็แล้วแต่ สรุปแล้วก็คือที่ เรายึดว่าถูก ว่าดี เป็นความรู้ เป็นความเห็น เป็นความเชื่อ

ว่าดี แล้วเรากียึดสิ่งเหล่านี้ **ถ้าเราจะอยู่กันอย่างสงบ อยู่กันอย่างเป็นสังคมที่สามัคคี เราก็จะต้องเอา ความเห็นของหมู่ ความเห็นของเรายกให้ว่าอาจจะดี** อย่างที่พระพุทธเจ้าท่านตัดสิน เรื่องทะเลาะกัน ต้นเรื่องของนานาสังวาสนี่แหละ แค่ว่าขันน้ำ ควรจะคว้าขันน้ำหรือไม่ควรคว้าขันน้ำ ในตอนเช้าแล้ว คนหนึ่งบอกคว้าขันน้ำนั้นนะถูกต้อง ต้องคว้า อีกคนหนึ่งบอกไม่ได้ ผิด อีกคนหนึ่งบอกคว้าได้

อีกคนหนึ่งบอกว่าไม่ได้ แค่นั้นนะพระพุทธเจ้าตัดสินได้ แต่ท่านไม่ตัดสิน ท่านเอาเป็นต้นเหตุแห่งการทำหลักกานาสังวาสไว้

เรื่องเดียวกัน มาตอนหลังเรื่องใช้เงิน มีพระรุ่นหลังมาบอกว่า พระพุทธเจ้าสอนว่าอย่าใช้เงิน ใช้เงินผิด อีกเจ้าหนึ่งบอกว่าใช้ได้ อนุโลม ทะเลาะกัน นี่ก็หลักกานาสังวาสเหมือนกัน แต่รุ่นหลังแล้ว รุ่นแรกต้นเหตุเลยนี่ก็น้ำอยู่ในส้วมเท่านั้นเอง คว่าขันท้ำ ใช้แล้วเททิ้งแล้วต้องคว่ำอีกอันหนึ่งไม่คว่ำหรอก แค่นั้นแหละ ซึ่งท่านมีปัญญาจะตัดสินได้ว่าใครถูกใครผิดในกาลอย่างนั้น และเหตุการณ์ควรหรือไม่ควรอย่างนั้น ตัดสินได้ เป็นผู้พิพากษาแค่นั้นตัดสินได้ แต่ท่านไม่ตัดสิน ท่านเอาอันนี้เป็นเหตุให้เข้าใจว่าคนเรามีทิฐิยึดมั่นถือมั่น ถึงขนาดหนึ่งแล้วมันไม่ยอมกัน เมื่อไม่ยอมกันก็จงเอาแนวสักเลย ธรรมชาติใครดีใครถูกต้อง ใครที่มีสิ่งที่เป็นของของตนที่ดีเลือกเอา คุณ จะเลือกโพธิรักษ์หรือจะไปเลือกรักษ์โพธิ์ อย่าไปเทียบกับคนอื่นเขาสิประเดี๋ยวเขาจะหาว่าเรา คุณ จะเอาโพธิรักษ์หรือเอาคุณรักษ์โพธิ์ ก็เลือกเอา รักษ์โพธิ์ก็สอนดีนะ โอ้เยี่ยมอย่างนั้นอย่างนี้เลยนะ โพธิรักษ์ก็สอนอย่างนี้ไปฟังความสองข้าง ใครเห็นว่าข้างไหนดีเป็นธรรมาก็เลือกเอาข้างนั้น **นี่คือการตัดสินทิฐิ** เพราะฉะนั้นแม้เราจะอยู่ร่วมกับหมู่กลุ่มนี้ เรามีทิฐิของเราอย่างนี้ในหมู่กลุ่ม สมมุติว่าของคุณถูกด้วย อาตมาเคยยกตัวอย่างอาตมาเองว่า เมื่อหมู่ทั้งหมู่นี้ อาตมาว่าความเห็นของอาตมา นี่ดีนะ แต่หมู่เขายังไม่เอา เขาบอกเขาจะเอาอันนั้นนะ เอออันนั้นถูก อาตมาก็ต้องวางไม่ยึด ไม่ทุกข์ ไม่น้อยใจไม่เสียใจไม่ตกต่ำอะไร ไม่ได้ด้อยอะไร เอออันนี้ก็อันนี้ ไม่ว่ากัน **นี่เป็นการตัดสินแยกญาติกาหลักตัดสิน หลักทำให้เกิดความสงบ ความสงบสุดท้าย ก็คือต้องเอาเกณฑ์ของผู้ที่เป็นหมู่แยกญาติกาท่านทำมาตั้งแต่สมัยพระพุทธเจ้าแล้ว สมัยนี้ก็ใช้หลักเกณฑ์ของพระพุทธเจ้าเองนั่นแหละ ทั้งหมด อาตมาเคยบอกว่า อธิกรณสมถะ ๗ ข้อ มีแยกญาติกาข้อสุดท้าย ถ้าเอาอธิกรณสมถะ ๗ ข้อ มาขยายความ นั่นคือนิศาสตร์ทั้งหมดเลย คึกษาให้ถี่เถอะ นิศาสตร์ทั้งหมด วิธีว่าความ วิธีตัดสินความ วิธีดูเรื่องราวอะไรต่างๆ ๗ อธิกรณสมถะ ๗ ข้อนี้แหละ นั่นคือหัวข้อหลักเกณฑ์ของนิศาสตร์สมบูรณ์แบบเลย พระพุทธเจ้าท่านเอามาตรัสไว้เอามาให้สงฆ์ใช้**

สรุปเรื่องทิฐิ เรื่องทิฐิก็ต้องอ่านตัวเอง อย่ายึดมั่นถือมั่นในทิฐิของตนแม้จะถูกจะดี สุดท้ายความสามัคคี ความอยู่พร้อม ก็ต้องมาวิจัยกัน เอามาอภิปรายกัน ที่ทำกันอย่างผู้ที่ดี เป็นขบวนการกลุ่ม สุดท้ายเป็นมติ อะไรแล้ว หัดวางทิฐิ วางของตน วางจริงๆเลย แม้มันจะดีไม่ดีกว่าของคุณถูก อาตมาจะบอกความลับไว้ให้ ถ้าของคุณถูก หมู่(ผิด) เขาชนะ แล้วก็เอาไปทำ ถ้าของคุณถูก หมู่ทำไปสิประเดี๋ยวก็ผิด ประเดี๋ยวปฏิบัติไปก็ผิด เสรีแล้ว เห็นไหมล่ะ แต่อย่าไปหยาบเขา อย่าไปซ้ำเติม สุดท้ายมันก็ของเรานั้นแหละถูก ใช้ไหม

แต่ถ้าเราผิด คุณก็จะได้ไม่ต้องไปเสียใจว่า เอ้อ....เรานี้มันเข้าใจผิด ก็ยอมเสียตอนนี้ซะ ก็จบไป มันผิด มันไม่ดีนะ ถ้าดันทุรังไปอีกต่อ มันก็ยิ่งจะเสียหายข้างหน้าไปอีกมากมาย เพราะมันผิดนะ ว่าจะต้องเสียหายเพิ่มเติมกันอีกเยอะเยอะเลย นี่คือน้ำแข็งของความจริงของสังขารธรรม ที่เราจะต้องเข้าใจว่า **เออจริงๆด้วย ไม่น่าจะมายึดมั่นถือมั่น จนกระทั่งทะเลาะวิวาทเอาชนะคะคาน จนกระทั่งไม่สงบ สุดท้ายดีไม่ดีฆ่ากันแก่งกัน เพราะฉะนั้นเราก็อยู่กัน สมมุติก็ตาม ไม่สมมุติก็ตาม เราก็ต้องรู้หลักเกณฑ์ต่างๆ คือการใช้ในสังคมมนุษยชาติ.**

เคยสงสัยใหม่ว่า...

เราคิดว่าตัวเองเป็นคนดี เพราะตั้งแต่เกิด
เราไม่เคยคิดร้าย ทำลายใคร
เราไม่ลักขโมย ไม่โกงกิน หรือทุจริตเอาเปรียบผู้อื่น
เราไม่ทำผิดศีลธรรมในคู่ครองผู้อื่น
เราไม่หลอกลวง เพื่อให้ได้สิ่งที่ปรารถนา
เราไม่ติดอบายมุข สิ่งเสพย์ติดทั้งหลาย

เรามีความละเอียดต่อการทำชั่ว
เรามีเมตตาต่อผู้ยากไร้ เด็ก คนแก่ คนเจ็บป่วย
เราสงสาร เห็นใจ และพร้อมช่วยเหลือแบ่งปัน
เราภูมิใจ เราคือคนดีในสังคม

แต่มีหลายครั้งหลายหนในชีวิต
เราสงสัย...ทำไมเราไม่มีความสุข
เราขี้โกรธ เราเครียด และเราทุกข์
ยามไม่สมหวัง ยามถูกทำร้าย ถูกเอาเปรียบ
เราไม่ยอมให้ใครดูหมิ่นเหยียดหยาม
เราพยายาม ทบโต้อย่างเอาเป็นเอาตาย

ยิ่งเรารู้สึกเป็นคนดีมากเท่าไร
ความคับแค้นใจยิ่งสูง
เราเครียด เราทุกข์
เราสงสัยว่า ทำไมคนดีไม่มีความสุข
และเราเป็นคนดีจริงๆละหรือ.....

เราจะพบคำตอบนี้ได้ จากบทสัมภาษณ์ พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ด้วยการอธิบายเจาะลึก
พระสูตร “โอวาทปาติโมกข์” อันคือหัวใจของพุทธศาสนา ซึ่งพระพุทธองค์ทรงค้นพบกว่า ๒๕๐๐ ปี
มาแล้ว แต่ชาวพุทธส่วนใหญ่ยังคงเมินเฉยละเลยต่อการศึกษาอย่างจริงจัง จนนำไปสู่จุดจบด้วยการ
ประพฤติปฏิบัติ และนั่นคือการพลาดโอกาสที่จะรับรู้ ความมหัศจรรย์อันทรงคุณค่าไปอย่างน่าเสียดาย

เราจึงเป็นชาวพุทธกันแค่เปลือกๆ

เรายังไม่ได้ละชั่ว เพราะยังไม่รู้จักตัวกิเลสแท้

เราจึงยังไม่ได้ทำดี เพราะยังไม่ได้ละลดกิเลสออกจากจิตตั้งแต่ระดับต้น กลาง ปลาย

เราจึงไม่พบจิตที่แจ่มใส

ดังนั้น เราจึงยังไม่เป็นคนดีที่แท้จริงซะที นั่นเอง

ชาวพุทธส่วนใหญ่รู้จักเรื่องละชั่ว อาจะโดยรู้เองหรืออาจเพราะกฎกติกาสังคม กฎหมาย ส่วนเรื่องประพฤดี อยากให้พ่อท่านอธิบายว่าต้องทำอะไร และทำดี แค่ไหน ถึงจะทำให้จิตผ่องใสทันทุกข์ได้จริง

อันนี้มันเป็นความลึกซึ้งซึ่งมากมาย ในโอวาทปาติโมกข์ที่บอกว่าไม่ทำความชั่วทั้งปวง ละชั่ว ทำแต่ความดีให้ถึงพร้อม ทำดีให้แข็งแรง ทำดีให้เป็นอัตโนมัติ ทำแต่ดีเป็นประจำ กับทำจิตให้ผ่องใส หรือล้างจิตให้สะอาด ในคำสอนของทุกศาสนา รวมทั้งพุทธด้วย คือไม่ทำชั่ว งดทำชั่ว รู้ชั่วให้ได้ ชั่วคือพฤติกรรมที่รู้ได้ชัดๆ ทั้งนอกและในทั้งกาย วาจา ใจ แต่ใจยกไว้ก่อน เพราะคนไม่สามารถล่วงรู้ใจผู้อื่น ได้ง่ายๆ หรือแม้ตัวเองไม่รู้จิตใจของตัวเองได้ง่ายๆ แต่ พฤติกรรมของกาย วาจา พอรู้ พอเข้าใจกันได้ ตาม วัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ ที่ยึดว่าประพฤติอย่างนี้ดี ประพฤติ อย่างนี้ไม่ดี ต้องทำตามสมมติของสังคมโลก สังคมประเทศนั้น เขาถือว่าวัฒนธรรมอย่างนั้นดี วัฒนธรรมอย่างนี้ไม่ดี ซึ่ง อาจจะกลับกัน ทางโน้นถือว่าวัฒนธรรมอย่างนี้ดี แต่ทางนี้ว่า วัฒนธรรมอย่างนั้นไม่ดี มันก็เป็นดี ไม่ดีตามที่สมมติกัน

แต่การทำใจให้สะอาด นั้น เป็นปรมาตถ์ หรือเป็นโลกุตระ ของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่แค่ กอดข่มกันเฉยๆ อย่างที่อธิบาย ไปแล้ว แต่มันต้องมีญาณ หรือมีตาทิพย์ เมื่อปฏิบัติธรรม ของพระพุทธเจ้าต้องมีหลัก วิชชา ๘ ประการ

ที่นี้พฤติกรรมทางกาย วาจา พอรู้แล้วว่าสมมติ ของโลกอันไหนดี อันไหนไม่ดี เขาก็พยายาม **กอดข่มใจ** ฝึกฝนใจตัวเองให้ทำในสิ่งที่ดี สิ่งที่ไม่ดีทิ้งดว้น ซึ่งเป็นวิธีการแบบสมณะภาวณา เป็น **วิธีสะกดจิต เป็นวิธีข่มจิต ข่มใจ** ที่ทุกศาสนาและทุกวิธีการสามัญทั่วไป เขาก็ทำกันอยู่ ศาสดาของศาสนาไหนๆ ก็รู้ทำอยู่ทุกคน ศาสนาพุทธก็ทำ

เรียกว่า **สมถวิธี** หรือการกอดข่ม **ชั่วคราว**

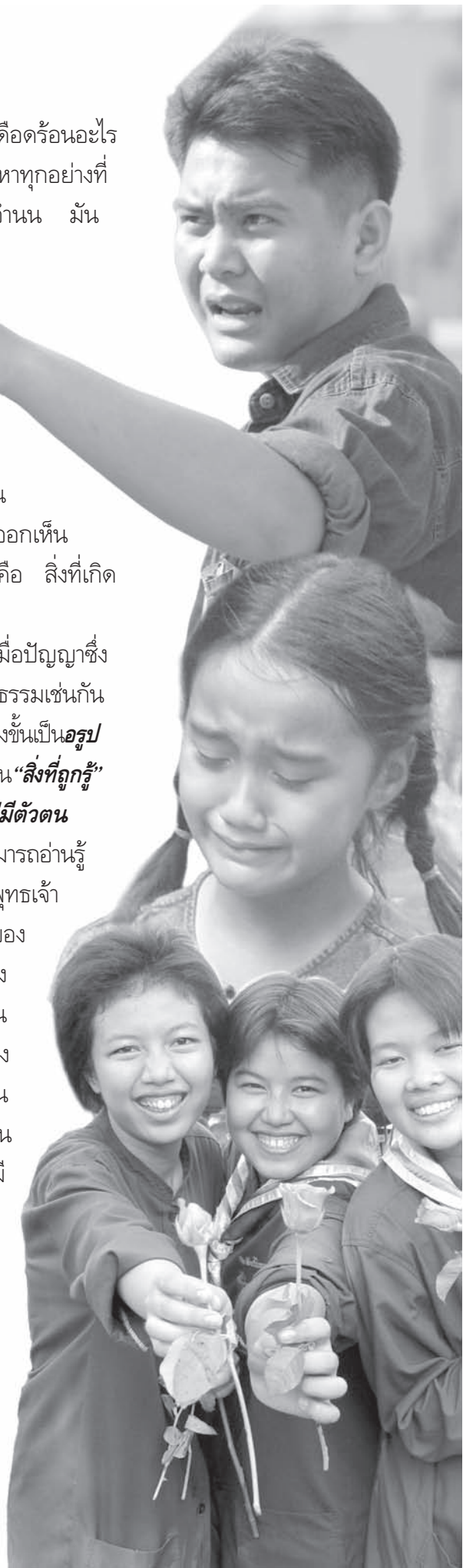
แต่การทำใจให้สะอาด นั้นเป็นปรมาตถ์ หรือเป็นโลกุตระของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่แค่กอดข่มกัน เฉยๆ อย่างที่อธิบายไปแล้ว แต่มันต้องมีญาณหรือมีตาทิพย์ เมื่อปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ต้องมีหลัก **วิชชา ๘ ประการ** อันมีวิปัสสนาญาณ หรือญาณทัศนะพิเศษ เป็นต้น ซึ่งทำให้รู้ว่ากิเลส คืออะไร วิปัสสนาญาณหรือญาณข้างในที่รู้จักในจิต เจตสิก รูป นิพพานี่แหละ รู้ใจว่ามีกิเลส ผสมอยู่แค่ไหน และก็มีวิธีทำให้กิเลสลดลงโดยอาศัยทั้งสมถวิธี และวิปัสสนาวิธี

สมถวิธีทำกันอยู่ทั่วไป พุทธก็ทำด้วยอาศัยด้วย เพราะว่าบางทีมันก็ต้องทน ทนไม่ไหว ก็ต้องใช้สมณะบ้าง แต่จริงๆไม่ใช่แค่วิธีสมณะเท่านั้น ของพุทธต้องใช้ **วิปัสสนาวิธี** หมายความว่า จะ ต้องเห็นกิเลสด้วยญาณนั้นหนึ่ง สองคือรู้วิธีที่จะทำให้กิเลสนั้นลด ถ้อยทีถ้อยอาศัยกับสมณะ ถ้อยทีถ้อยอาศัยกับวิปัสสนา คือรู้แจ้งด้วยปัญญา รู้แจ้งด้วยการเห็นความจริงตามความเป็นจริง เลยว่า นี่เป็นกิเลส กิเลสเป็นตัวผีร้าย อาการของกิเลสจะเกิดอยู่ในใจของตัวเองแบบนี้ไม่ได้

มันไม่ดี มันเกิดภาวะ มันเกิดทุกข์ มันเกิดความวุ่นวาย เตือดร้อนอะไร
ก็แล้วแต่ คุณจะต้องหาเหตุผล หาหลักฐาน หาความจริง หาทุกอย่างที่
เป็นเชิงของปัญญาที่จะเอาชนะ จนกิเลสมันยอมแพ้ มันจำนน มัน
ไม่สู้แล้ว เพราะมีเหตุผล มีหลักฐาน
มีความจริง มีความรู้อะไรมาจากกิเลส
มันยอมต่อความรู้ มันยอมต่อความจริง
ต่อหลักฐาน ต่ออะไรทุกอย่างในขณะที่เห็นอยู่รู้
อยู่ในกิเลสนั้นแหละ และกิเลสก็ค่อยลดลงๆๆ
จนดับ นั่นคือ **วิปัสสนาวิธี** หรือมี**วิปัสสนาญาณ**ที่อ่านออก
รู้แจ้งของจริงตามความจริง แม้นามธรรมที่อยู่ในจิตวิญญาณ
ในเจตสิกต่างๆ แม้นในกิเลสก็ดี ตัณหากี่ดี อุปาทานก็ดี จะอ่านออกเห็น
ลีลาอาการ ลิงคะ นิमित อุเทศ ของนามรูป ซึ่งนามรูปก็คือ สิ่งที่เกิด
นั้นแหละ **รูปคือสิ่งที่ถูกรู้ นามคือตัวญาณที่เข้าไปรู้**

กิเลสเป็นนามธรรม ญาณปัญญาที่เป็นนามธรรม เมื่อปัญญาซึ่ง
เป็นนามธรรมของเราเข้าไปสัมผัสรู้กิเลส ตัวกิเลสซึ่งก็เป็นนามธรรมเช่นกัน
ก็กลายเป็น**“สิ่งที่ถูกรู้”** จึงเรียกว่า **รูป** “สิ่งที่ถูกรู้”ขั้นนั้นมันได้ถึงขั้นเป็น**อรูป**
ซึ่งก็คือจิต กุศลจิต-อกุศลจิต เป็นต้น ล้วนนามธรรมทั้งนั้น แต่เป็น**“สิ่งที่ถูกรู้”**
เราจึงเรียกลำลองว่าเป็น**“รูป”** ทั้งที่เป็น**อรูป** หรือเป็น**รูปที่ไม่มีตัวตน**

กระนั้นเมื่อศึกษาอย่างสัมมาทิฐิแล้ว ผู้ปฏิบัติสามารถอ่านรู้
ได้ด้วย**“อาการ”** ด้วย**“นิमित”** ของมัน ซึ่งการรู้รูปนามพระพุทธรเจ้า
ตรัสว่า รู้ได้ด้วย**“อาการ-ลิงคะ-นิमित-อุเทศ”** เช่น อาการของ
ความโกรธ อาการของความโลภ อาการของราคะ อาการของ
โทสะ เป็นต้น ซึ่งเป็นนามธรรมที่อยู่ในจิตคนทั้งสิ้น และล้วน
มีอาการต่างกัน **“ความต่างกัน”**ภาษาบาลีว่า**“ลิงคะ”** เราจะต้อง
รู้**“ความต่างกัน”** ซึ่งรู้จาก**“อาการ”**จาก**“นิमित”**ของมัน เช่น
“โทสะ”ก็เป็นอาการของกิเลสในจิตลักษณะหนึ่ง “พยาบาท”ก็เป็น
อาการของกิเลสในจิตลักษณะหนึ่งเช่นกัน อันต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญ “โทสะ”นั้นเป็นชื่อต้นตระกูลของกิเลสสายนี้ ซึ่ง
ต่างกับกับ**“โลภ”**แน่ๆ หรือเรียกว่าคนละตระกูล ถ้า**“โทสะ”**มี
ดีกร้อ่อนลงไปขนาดหนึ่งก็เรียกว่า**“โกรธ”** “โทสะกับโกรธ”นี้
ตระกูลเดียวกัน แต่มีดีกรีหรือความหนักเบาของอาการต่างกัน
หรืออย่าง**“พยาบาทกับอุปนาหะ”**ก็ตระกูลเดียวกัน แต่มีดีกรี
หรือความหนักเบาของอาการต่างกัน และสาย**“โทสะหรือโกรธ”**

ก็ยิ่งต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับ“พยายาพหรืออุปนาหะ” ความต่างกันภาษาบาลีว่า“**สิงคะ**” หรือ “**ความแตกต่าง**” ผู้ศึกษาก็จะต้องเรียนรู้จากปริยัติ เช่นเรียนรู้“**อุเทศ**”(การยกขึ้นอธิบายแจกแจงความหมายให้รู้ให้เข้าใจ) แล้วปฏิบัติจนกระทั่งสามารถรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง จิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน(ปรมาัตถธรรม) ตาม “ความจริง”ของ“**อาการและนิमित**”ที่เกิดที่มีจริงในภายในของเรา “การรู้จักรู้แจ้งรู้จริงของจริง”ดังนี้คือ“ปัญญาหรือญาณ” ซึ่งสามารถรู้ความจริงของ**อาการ**เหล่านั้นตาม**นิमित**ของมัน

ผู้มีญาณจะรู้ลีลาลักษณะความต่างกัน จิตอย่างหนึ่ง กิเลสก็อีกอย่างหนึ่ง สรุปรู้อย่างนี้เป็น กิเลสหรือเป็นอกุศลจิต กิเลสอย่างไร ตัณหาอย่างไร อุปาทานอย่างไร จะมีความรู้ในนัยสำคัญของมัน เมื่อสามารถมีญาณหยั่งรู้ เห็นของจริงตามความเป็นจริงอย่างนี้ แล้วล้างมันถูกตัวตนของกิเลส กิเลส มันลดจางคลายก็รู้ มันยังไม่ลดก็รู้ ลดไปส่วนหนึ่งแล้วมันยังกลับฟื้นคืนชีพเป็น**สังกุปป์**ก็รู้ จนกระทั่งไม่กลับกำเริบอีกเป็น**อสังกุปป์** ตายสนิท ไม่ฟื้นอีกเลย ก็รู้ ไม่มีอะไรมาหักล้างได้อีกเป็น**อสังหริ่ง** ซึ่งจะเป็นอย่างไร ก็ไม่มีทางล้มล้างเปลี่ยนแปลงผลที่ได้นี้ของจิต เพราะมันแข็งแรงถาวรยั่งยืน เป็น **นิจจัง ชูวัง สัสตัง อวิปริณามธัมมัง** ไม่แปรเป็นอื่น นี่คือการสูงสุด เป็นคุณภาพสูงสุดของจิต วิญญาณที่เป็นจิตสะอาด จากกิเลส-ตัณหา-อุปาทาน บริสุทธิ์สิ้นเกลี้ยงแม้แต่กิเลสระดับอาสวะหรืออนุสัย

ซึ่งคุณลักษณะพวกนี้ที่พระพุทธเจ้าศึกษา เรียนรู้จนกระทั่งเป็นจริงปฏิบัติได้จริง แล้วก็นำมาประกาศให้ผู้อื่นเรียนรู้ พิสูจน์ตามเรียนรู้ตาม เป็นวิทยาศาสตร์ทางจิต จนสามารถทำได้จริง การที่ล้างเหตุแห่งทุกข์ได้แท้จริง แม้เป็นนามธรรมในทางจิตวิญญาณอย่างนี้แหละ จึงเป็นหลักประกันที่ถาวรว่า มันจะไม่กลับกลอก มันจะไม่ฟื้นคืนเพราะมันรู้จักรู้จริงเห็นจริง มันทำลายต้นตอ ต้นเหตุ ที่เป็นสมุทัย อาริยสังข จนกระทั่งถอนอาสวะสิ้น หมดยกิเลสอาสวะในระดับละเอียดสุด และยังตรวจสอบภาวะสังสมผลธรรม ที่ตกผลึกลงเป็นอดีต ถึงขั้นเวทนา ๓๖ และรู้แจ้งเวทนา ๓๖ ในปัจจุบัน ที่สุดเวทนา ๓๖ ในอนาคตก็สามารถรู้แจ้งได้อย่างมั่นใจ เช่นว่า จิตที่ได้ปฏิบัติพิสูจน์ว่า มันสะอาดจากกิเลส สังสมลงเป็นอดีตแล้วว่ามันสูญ กิเลสมันไม่มีตัวตน เป็นอนัตตา กิเลสไม่เกิดอีก กิเลสดับสนิทสังสมแล้ว สังสมอีกๆจนกระทั่งมีความชำนาญ มีวิสัย มีอำนาจยิ่งใหญ่ ตกผลึกลงเป็นผลธรรมที่ในส่วนอดีต แม้กระทั่งปัจจุบัน ก็ยังคงดับกิเลสเป็นสูญเป็นอนัตตาได้อย่างอัตโนมัติ กิเลสจึงสูญอย่างถาวรมั่นคงยั่งยืน จนสามารถพยากรณ์ถึงส่วนที่เป็นอนาคตได้เลยว่า ใดๆในอนาคต กิเลสเหล่านี้ก็ไม่เกิดอีก จะมีอะไรกระทั่งกระทบแกว่งอย่างไรก็ไม่เกิดอีก จึงมีสูญญาตา-อนัตตา ถาวร ยั่งยืนตลอดไป

การทำจิตให้สะอาดบริสุทธิ์นั้น จึงมีใช่แค่การละชั่ว ประพฤติดี ซึ่งทำเฉพาะควบคุมร่างกาย ทางวาจาข้างนอกเท่านั้น แล้วก็ฝึกจนชำนาญแข็งแรง ซึ่งเป็นเพียงจิตที่ถูกฝึกชำนาญในการทำความดี หรือมีวิธีกดข่มกิเลสไม่ให้มันมีพลังขึ้นมาออกฤทธิ์ได้เท่านั้น ไม่ได้ฆ่ากิเลสอย่างถูกตัวตนของมันจนเกลี้ยงสิ้นตายสนิท ดังนั้น วิธียังไม่ใช่โพธิปักขิยธรรม ๓๗ หรือไม่ใช่จรณะ ๑๕ อย่างสัมมาทิฐิ จึงยังไม่ใช่ศาสนาพุทธที่สมบูรณ์ แต่วิธีกดข่มจิตเราก็คงต้องอาศัยเป็นอุปการะด้วยที่ถูกถ่วงนั้นต้องกำจัดต้นเหตุ ทำลายที่ต้นเหตุ จนดับสนิทอย่างถาวร กระทั่งเป็นอุกโตภาคิมุติ สามารถยืนยันได้ว่าทุกอย่างบริบูรณ์ สมบูรณ์ absolute ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงอีก อันติมะ

ทำไมที่อื่นเวลาพูดให้ทำดี เขาไม่พูดถึงกิเลสว่าเป็นสิ่งฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นของชีวิต เป็นตัวผีร้ายที่ต้องขจัดออกไปจากชีวิตของเราและให้ละกิเลสเหมือนที่พ่อท่านสอน

เพราะเขาไม่รู้ว่าการละกิเลสนั้นแตกต่างกับแค่ทำดีเฉยๆ ทำดีจะรู้ได้จากภายนอก ทำดีที่รู้ได้จากกายกรรม-วจีกรรม โดยการทำดีด้วย*สำนึกดีสามัญ* เท่านั้น เป็นการทำดีเพียงข่มกิเลสไว้ แต่ไม่สามารถรู้จักกิเลส และไม่ได้กำจัดกิเลสออกไปจากจิตจริง กิเลสที่อยู่ในจิตจริงมันทำงานอยู่ถึง ๓ ชั้น คือ ๑. ในจิตสามัญสำนึก ๒. ในจิตใต้สำนึก ๓. ในจิตไร้สำนึก ดังนั้น คนจึงทำได้เพียง*กดข่มกิเลสในจิตสามัญสำนึกไว้เท่านั้น* ส่วนกิเลส*ในจิตใต้สำนึกและในจิตไร้สำนึก* มันก็ยังทำงานอยู่

คนทุกคนที่ทำเลว ก็เพราะกิเลสเป็นตัวการ มันมีอำนาจบังคับให้คนทำเลว ถ้ากิเลสมันมีอำนาจแรงก็จะบังคับคนผู้นั้นให้ทำชั่ว ต่อให้คนผู้นั้นมีความรู้มากมายสูงส่งขนาดไหนแค้ใด กิเลสก็บังคับให้ทำชั่วได้ ดังที่เห็นคนใหญ่คนโต คนที่เรียนรู้อะไรๆ ก็ทำชั่วทำได้มากๆ เช่น ข่มขืนคนได้ โกงได้ เป็นต้น โดยสามัญสำนึกไม่มีใครอยากทำชั่ว แต่เมื่อกิเลสมันบังคับถึงขั้น คนก็ทำชั่วได้ ความเป็นคนใหญ่คนโต หรือเป็นคนเรียนรู้อะไรๆ มากมายแค่ไหน จึงไม่ใช่หลักประกันไม่ให้คนทำชั่ว การละล้างกิเลสให้หมดต่างหากที่เป็นหลักประกันแท้จริง

คนที่ทำชั่ว ก่อนทำชั่วเขารู้ว่าเขาจะทำชั่ว แต่เขารู้สึกอำนาจกิเลสไม่ได้ จึงต้องทำชั่ว

ดังนั้น การทำดีที่เกิดมารากรากฐานของจิตที่มีกิเลสนั้น ก็เพียงทำความดีไปด้วย*สามัญสำนึก* เท่าที่จะสามารถกดข่มกิเลสไว้ได้ ในขณะที่กิเลสในจิตใต้สำนึกและจิตไร้สำนึกเจ้าตัว

ก็ไม่สามารถจะกดข่มมันได้ มันเป็นเหตุแห่งความชั่วตัวแท้ เป็นสมุทัยอาริยสัง หากไม่รู้จักตัวมัน และไม่มีวิธีทำให้กิเลสนั้นตายสิ้นสนิท มันก็มีอำนาจเล่นงานเจ้าตัวคนที่มิกิเลสได้เสมอ ไม่มีสิ้นสุด

วิธีกดข่มนั้นคนสามัญทำได้ทุกคน และสามารถฝึกกดข่มให้มันไม่มีแรงออกมาทำงานเท่าที่ตนจะสามารถมากหรือสามารถน้อย ซึ่งการกดข่มนี้ในทางศาสนาทุกศาสนาเขาก็ปฏิบัติกดข่ม หาวิธีมาฝึกกดข่มทั้งนั้น แต่ไม่เหมือนวิธีของพุทธที่สามารถทำให้เกิดดวงตาทิพย์หรือดวงตาธรรม ที่เรียกว่า“วิชา ๘” เป็นญาณหยั่งรู้...จิต เจตสิก รูป นิพพาน จึงมีญาณปัญญาหยั่งรู้ปรมาตถธรรมหรืออภิธรรม อันเป็นญาณทัศนะพิเศษของศาสนาพุทธ ศาสนาอื่นไม่มี แม้แต่ในชาวพุทธส่วนมากที่มีจกฉาปฏิญญาก็ไม่สามารถมี“วิชา ๘”นี้ได้ เมื่อไม่มีเขาจึงไม่รู้ จึงมีแต่ไปสร้าง

ตาทิพย์แบบ**อาเทศนาปาฏิหาริย์-อิทธิปาฏิหาริย์**กัน ก็ไปเก่งไปรู้อะไรอื่นที่ไม่ใช่รู้กิเลส ไม่ใช่รู้จิต-เจตสิกต่างๆ-รู้ อภิธรรม-รู้กุศลจิต-รู้อกุศลจิตที่แท้จริง ส่วนของพุทธนั้นเป็น **“อนุสาสนีปาฏิหาริย์”** รู้จักรู้แจ้งรู้จริงในกิเลส ในจิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน จึงทำนิพพานสำเร็จ จึงไม่ทำชั่วทั้งปวงอย่าง ยั่งยืนถาวร ทำแต่ความดีให้ถึงพร้อม เพราะจิตบริสุทธิ์จริง

ถึงแม้เขาจะพูดถึงกิเลสกัน แต่เขาก็ไม่รู้จักกิเลสอย่างสัมมาทิฏฐิ เพราะเขาไม่ได้ละกิเลสอย่างรู้จักรู้แจ้ง รู้จริงด้วย“วิชา ๘”ที่เป็น “อนุสาสนีปาฏิหาริย์” จึงไม่รู้จักรู้แจ้งรู้จริงกิเลสที่เป็น “อัตตา-สักกายะ-อาสวะ”

ทำไมพอท่านถึงรู้ แต่พวกเขาก็พูดถึงกิเลสเหมือนกัน

อาตมามีบุญ มีบารมีเก่าจึงรู้ ถึงแม้เขาจะพูดถึงกิเลสกัน แต่เขาก็ไม่รู้จักกิเลสอย่างสัมมาทิฏฐิ เพราะเขาไม่ได้ละกิเลสอย่างรู้จักรู้แจ้งรู้จริงด้วย“วิชา ๘”ที่เป็น “อนุสาสนีปาฏิหาริย์” จึงไม่รู้จักรู้แจ้งรู้จริงกิเลสที่เป็น“อัตตา

-สักกายะ-อาสวะ” ไม่ได้มี“วิปัสสนาญาณ”ที่เป็น“วิชา”ข้อที่ ๑ ของวิชา ๘ แต่ไปเข้าใจใน “วิปัสสนา”ที่มีจกฉาปฏิญญ้ออกไปนอก“วิชาพุทธ” เขาจึงไม่เข้าใจเหมือนที่อาตมาเข้าใจ เพราะเขาไม่ได้มีสิ่งที่อาตมามี อาตมามีญาณ มีความรู้ที่เรียกว่า“วิปัสสนาญาณ”จึงเอามาพูดถูก อาตมามีของอาตมา รู้ว่าเป็นอย่างนี้ มีอย่างนี้ ก็เอามาพูด เพราะอาตมาหิบบของอาตมามาพูด อาตมาได้สั่งสมบุญบารมีมาแต่เก่าๆ ก็เปิดเผย ก็บอกแล้ว แต่ก็ไม่เชื่อกัน หาว่าอวดอุตริมนุสสรธรรม ก็ไม่เป็นไร ใครจะฟังโทษอย่างนั้นก็ไม่ว่ากัน แต่อาตมาพูดความจริง เมื่อปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว มันจะเกิดความจริงอย่างนี้ มันจะมีจริงอย่างนี้ เชื่อหรือไม่เชื่อก็ก็น่า

แต่ถ้าเชื่อก็ลองเอาไปพิสูจน์ดู แล้วคุณก็จะรู้เหมือนนักวิทยาศาสตร์ที่ได้พิสูจน์ด้วยตัวเองจนหายสงสัย แต่ถ้าคุณเชื่อและพิสูจน์ไม่ได้ คุณก็จะรู้ว่าคุณไม่ได้ ส่วนคนที่เขาพิสูจน์ได้ มันก็เป็นความจริงที่พิสูจน์ได้ เมื่อคนหนึ่งทำได้ สองคนทำได้ ร้อยคนพันคนทำได้ขึ้นมา มันก็

เป็นวิทยาศาสตร์แล้วนี่ มันไม่ใช่ของที่ทำได้อยู่คนเดียว มัวเมาอยู่คนเดียว งมงายอยู่คนเดียวเมื่อไรละ
เมื่อล้างกิเลสได้จริง เป็นความจริงมีหลักประกันมั่นคงแข็งแรง เป็นนิวจัง *ฐวัง สัสตัง*
อวิปริณามธัมมัง อสังหิรัง อสังกุปปัง ขอบุพเป็นภาษาบาลีเข้มๆอย่างนี้ ว่ามันเที่ยงแท้ มั่นคง ยั่งยืน
ไม่แปรเป็นอื่น ไม่มีอะไรหักล้างได้ ไม่กลับกำเริบอีก ตายไม่ฟื้นแล้วจริง ภาษาบาลีแปลความได้อย่างนี้
ซึ่งมันเป็นความจริง ที่ไม่ใช่ตัวภาษาหนังสือพูดโก้ๆเท่านั้น

ใครอยากพิสูจน์ของตนเอง ก็พิสูจน์ไปซิ พิสูจน์อย่างที่ว่า เมื่อคุณได้คุณมีคุณเป็นของคุณ
แล้ว คุณก็จะบรรลุธรรมอย่างที่ว่านี้ได้จริงๆ ก็จะมีคำตอบให้ตัวเองจริง และสามารถยืนยันกับคนอื่น
ต่อไปได้

คนที่เขาไม่พูด ไม่อธิบาย ก็เพราะเขาไม่รู้จะพูดอะไร ในเมื่อเขาไม่มี เขาไม่เป็น เขาจึงพูด
ไม่ได้ มันก็เป็นเรื่องจริง ถ้ามว่าอาตมาเอามาจากไหน อาตมาก็เอามาจากความจริง ซึ่งได้พิสูจน์มาแล้ว
และมันก็ติดตัวอาตมา มา ทั้งๆที่ชาตินี้อาตมาไม่ได้เรียนธรรมะจากครูบาอาจารย์คนไหน ก็ได้บอกได้
เปิดเผยตรงๆ แต่ก็มีผู้หมั่นใส่อาตมา หาวว่าจะเป็นพระพุทธรูปเจ้าหรือไง ตรัสรู้เองหรือไง อาตมาก็
ยืนยันแล้วยืนยันอีกว่า อาตมาไม่ใช่พระพุทธรูปเจ้า แต่เป็นโพธิสัตว์ผู้เดินตามรอยพระพุทธรูปเจ้ามาเรื่อยๆ
มาชาตินี้ก็มาทำงานนี้ต่อ พิสูจน์มา ๓๖ ปี - ย่าง ๓๗ ปี ถ้านับตั้งแต่เป็นฆราวาสด้วยก็เกือบ ๔๐ ปี
มาแล้ว ก็พิสูจน์มาอย่างนี้แหละ จะเชื่อหรือไม่ก็ไม่เป็นไร อาตมาไม่ได้บังคับให้ใครเชื่อ ใครจะเชื่อ
หรือไม่เชื่อก็เป็นเรื่องของตัวเขาเอง อาตมามีหน้าที่เปิดเผยความจริง บอกความจริง ขยายความจริง
ให้ฟัง ให้มากๆ ให้หมดๆ ให้ไปพิสูจน์เห็นดีเห็นชอบก็ลองเอาไปทำ ไม่เห็นดีเห็นชอบก็ไม่เป็นไร

**คำสอนของพระพุทธเจ้าทำปฐุจนได้อย่างเป็นวิทยาศาสตร์ แต่เมื่อชาวพุทธไม่นำไป
ปฐุจนประพฤตปฏิบัติจริง จึงไม่รู้และไม่ได้ผลจริง**

ใช่ เมื่อไม่ได้ปฐุจนจริง เขาจึงไม่รู้อย่างที่อาตมารู้ พุตก็พูดเถอะ และส่วนมากที่เขาไม่ได้ปฐุจนก็เพราะเขายังไม่มีบารมีถึงขั้นพอที่จะสามารถเห็นว่ามันดีจริง เขาเห็นกลับกันด้วยซ้ำว่า ไม่ดีไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเขาไม่มีวันจะปฐุจน แต่คนที่เห็นว่าดี เออ...นำปฐุจน เหมือนคุณเองไปเจอบ่อเพชร และคุณก็เชื่อมั่นมันเลยว่านี่คือบ่อเพชรจริง คุณก็ต้องเข้าไปคู้ๆ ไปคั่น ไปขุดเอาเพชรนั้นแหงๆเลย แต่ถ้าหากคุณไม่เชื่อว่าเป็นเพชร คุณก็จะไม่เสียเวลาไปคั่น และคุณก็จะไม่มีวันเจอหรือไม่มีวันจะรู้ว่ามันจริงหรือไม่ ก็แล้วไป นี่เป็นสัจจะ

ส่วนผู้เชื่อถือ แต่คาราคาซัง ก็เห็นดีนะ แต่ไม่เข้าไปปฐุจนเข้าไปขุดคั่นซะที จนได้จับเพชรสักเม็ดเล็กเม็ดน้อย หรือหลายเม็ด หรืออาจเจอเพชรเม็ดใหญ่ก็ตาม คุณก็จะไม่มีวันเชื่อมั่นได้ว่าเป็นความจริง มันจะต้องรอ รอจนกว่าคุณจะมีความจริง

แสดงว่าชาวพุทธส่วนใหญ่ศึกษาแค่ปริยัติยังไม่ลงถึงขั้นปฏิบัติ จึงไม่เกิดปฏิเวธธรรม

ใช่ ผู้ศึกษาแต่ปริยัติก็จะเก่งแค่ปริยัติจริงๆ จำได้เก่ง วิเคราะห์วิจัยได้เก่ง ลึกซึ้งซับซ้อนได้มากๆๆๆๆ เป็นผู้คงแก่เรียน เรียนมาก รู้มาก สุดท้ายพระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า **เหมือนกับปทปรม-บุคคล คือเป็นบุคคลที่.. “ฟังพระพุทธพจน์มากก็มาก จำได้ก็มาก กล่าวอยู่ก็มาก สอนผู้คนอื่นอยู่ก็มาก แต่ตนเองไม่บรรลุธรรม”** คนที่รู้มากๆ รู้รอบเลย พูดจ้อยๆ อาจถูกต้องด้วยนะ ถูกต้องเกือบทั้งหมดเลยนะ แต่ถ้าเผื่อว่ามีบางเรื่องบางจุดที่พอถูกผู้อื่นซักถาม ก็เอาความคิดเห็นของตนเองที่ปรุงคิดเองซึ่งไม่ใช่สัจจะ ไม่สัมมาทิฐิ เป็นแค่ตรรกศาสตร์เท่านั้น เป็นแค่ความคั่นคิดของตัวเองเท่านั้น ยังไม่ใช่ความรู้ที่รู้แท้ คนนั้นก็ตัดสินใจไม่ได้อย่างชัดเจนว่ามันถูกหรือผิด แต่ความจริงการปรุงนั้นเป็นอีกแง่หนึ่งซึ่งหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่การรู้ความจริง มันต่างจากความจริง เพราะมันเป็นเพียงผลความคิดเท่านั้น ก็อาจจะตรงกับความจริงได้บ้างในทางโลกก็บางเรื่อง แต่ในทางโลกุตระ “อตักกาวจรา” ไม่ใช่รู้ได้ด้วยตรรกะ ดังนั้นมันจึงไม่สามารถเข้าถึง “ความจริง” ที่เป็นสัจธรรมชั้นโลกุตระไปได้ มันก็ได้แต่คิด

ศาสนาพุทธเสื่อมเพราะเหตุนี้ เอาความเห็นอัตโนมัตติของตนเอง ที่เป็นเชิงคิดผสมเข้าไปกับความรู้ แล้วก็รู้สึกว่ามีความรู้ใหม่เกิดขึ้น ก็ภาควุฒิใจหลงว่านี่คือการเกิดปัญญา แต่ผลลัพธ์ที่บวกลบคุณหารออกมาเป็นผลสุดยอดของความคิด มันไม่ใช่ “การรู้จักรู้แจ้งรู้จริงความจริงตามความมีความเป็นจริง” “ความจริง” มันก็เรื่องหนึ่ง “ความคิด” มันก็อีกเรื่องหนึ่ง ผู้ที่ได้แต่แค่คิดจึงรู้ที่อยู่เพียงผลของความคิด อยู่ในกรอบความคิดของตัวเองที่มีภูมิเท่าใดก็แค่นั้น อาจจะมีผลความของนิรุตติของ

ปฏิภาณแปลกใหม่เพิ่มขึ้นมาได้ แต่ไม่สามารถออกจากกรอบของโลกียภูมิของแต่ละคน ถ้าไม่ได้ “พบสัตบุรุษและได้ฟังธรรมลัทธิธรรมจากท่านจนศรัทธา” ผู้นั้นก็ไม่สามารถจะ “โยนโส มนสิการ” เพื่อออกจากกรอบแห่งภูมิโลกีย์ที่ตนเป็นอยู่ได้ ยิ่งเป็นคนยึดมั่นในความคิดตนเองสูง ไม่มี “ปรโตโฆสะ” ก็ยิ่งไม่มีทางที่จะออกจากกรอบแห่งภูมิของตนเองไปได้

ความจริงแห่งโลกุตระ(โลกุตระลัจจะ)นั้น ต้องฟังจากสัตบุรุษ ผู้มีภูมิแค่มนโลกีย์ ต้องได้ฟังคำสอนจากสัตบุรุษ จึงจะสามารถสูงขึ้นหลุดพ้นออกจากโลกียภูมิได้ เพราะตนยังมีภูมิแค่ “สาวกภูมิ” คือภูมิที่ต้อง “ฟัง” จากผู้มี “ความจริง” บอกกล่าวให้ มันจึงเป็นเรื่อง “เกินกว่าคิด” คิดเอาอย่างไรก็ไม่มีความได้ “ความจริง” คิดอย่างไรก็ไม่ออก “ความคิด” นั้นอาจจะคิดลึกเข้าไปได้อีก แต่ก็ยังอยู่ในวังวนของกรอบแห่งความรอบรู้ของตนเท่านั้น อาจจะลึกซึ้งก็เป็นได้หรือหาบัญญัติใหม่เข้ามาแปลกใหม่อีกก็ได้ ซึ่งตนเองนึกว่าเป็นของใหม่ อย่างนี้เป็นต้น แต่จริงๆมันไม่เกิดอะไรใหม่ แม้จะอธิบายว่านี่สูงกว่าเดิมนะ แต่แท้จริงมันยังวนมาหาตัวเก่าที่เราลืมไปแล้ว หรือในภาษาใหม่ในปฏิภาณใหม่เท่านั้น

ผู้รู้แต่ปริยัติที่พระพุทธเจ้าตรัสเรียกว่าเป็นนปพรมะ ซึ่งไม่ใช่แค่หมายถึงผู้ไม่รู้เรื่องพุทธไม่รู้เรื่องธรรม แต่หมายถึง “ผู้ที่ฟังพุทธพจน์มากก็มาก จำได้ก็มาก กล่าวอยู่ก็มาก สอนคนอยู่ก็มาก แต่ตนเองไม่บรรลुरुธรรมในชาตินั้น” คนชนิดนี้แหละที่ทำให้ศาสนาเสื่อมไปได้เยอะเลย เพราะศึกษาแต่ปริยัติโดยปฏิบัติไม่ได้มรรคได้ผลปฏิญาณตนไม่ได้ ไม่มีญาณ ไม่มีวิชชา ๘ ไม่มี “สังจญาณ-กัจจญาณ-กตญาณ” จึงไม่สามารถจะตัดสินใจว่าตนเองบรรลุสมบุรณ์แล้ว

“จบกิจแล้ว” เพราะไม่มีญาณที่จะรู้จักรู้แจ้งรู้จริง “ความจริง” คือไม่มีสังจญาณ กัจจญาณจึงไม่สัมมาทิวฐิเน “ญาณ” ที่รู้จักรู้แจ้งในผลที่ตนได้ไปแต่ละอย่างของตนจึงเป็น “มิจจญาณ” แน่แน่นอน ดังนั้น จึงไม่สามารถปฏิบัติให้ละลดมาตามลำดับ ตั้งแต่เป็นโสดาปา สกิทาปา อนาคาปา รู้มรรครู้ผลสูงขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเกิด “กตญาณ” มีญาณที่รู้ในอาริยสัง ๔ รู้จักรู้แจ้งรู้จริงในทุกขั้นนั้นๆ ในเหตุแห่งทุกข์ ในเหตุที่มันดับ เหตุที่มันหมดอย่างถาวร ดับอย่างมั่นคง เพราะได้อาสวนา-ภาวนา-พหุลีกัมมัง คือคบคุ่นกับเหตุ-นิทาน-สมุทัย-ปัจฉัย ที่เราทำได้สำเร็จมาแล้วนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีกเรียกว่า “อาเสวนา” ให้เกิดผลบรรลุตามที่เราเคยทำได้เรียกว่า “ภาวนา” และทำให้หลายๆ เรียกว่า “พหุลีกัมมัง” จนกระทั่งผลสำเร็จตกผลึกแข็งแรง มันคง สมบูรณ์ครบถ้วน

ถ้ามันไม่เกิดผล ตั้งแต่ “ไม่มีญาณ” หรือ “ไม่มีอธิปัญญา” รู้ว่าตัวเองทำถูกหรือไม่ถูก ได้ผลหรือยังไม่ได้ผล ไม่มีญาณมาหยั่งรู้มรรครู้ผลจริงๆ อย่างที่อาตมาได้อธิบายมายืดยาว

โดยเฉพาะผู้รู้ที่เรียนแค่ปริยัติ
ไม่มีปฏิบัติ และเป็นผู้ที่สังคม
นับถือยกย่อง คนผู้นี้ก็ยิ่งจะ
กล้าพูดไปตาม “ความคิด” ที่
ขบคิดได้สารพัดของตน
แล้วเอา “ผลลัพธ์ของความคิด”
มาอธิบายมายาวความ
ความผิดเพี้ยนของนักปริยัติ
ลักษณะนี้มีมาก และทำลาย
ศาสนาามากกว่ามากถึง
ทุกวันนี้

ก็เป็นความไม่รู้ที่แท้จริง เมื่อมีความไม่รู้“ความจริง”ทั้งสัจจะ ทั้งกิจจะ จึงไม่มีทางจะเกิด“กตัญญู” แม้จะปฏิบัติ ก็เป็น“มิจฉาปฏิบัติ” มี“มิจฉาญาน-มิจฉาผล” ก็จะนำสิ่งที่ตนได้ตนมีมาถ่ายทอด สั่งสอน ความผิดเพี้ยนตามที่อาตมาว่ามา เกิดได้ดังที่ว่ามานี้แหละ เพี้ยนผิดมาเรื่อยนานแล้ว จนยึดผิดเป็นถุกกัน

ศาสนาพุทธนั้น คัมภีรา-ลึกลับซึ้ง ๆ หุหุหุ-เห็นตามได้ยาก ทุรุษโพธา-รู้ตามได้ยาก สันตา-สงบพิเศษ ปถิตา-ละเอียดลอออย่างพิเศษ อตักกาวจรา-ไม่ใช่วิสัยของตรรกะ นิปฺภูนา-สำเร็จจริง, นิพพานแท้ บัณฑิตเวทนียา-รู้ได้เฉพาะบัณฑิตจริงเท่านั้น

โดยเฉพาะผู้รู้ที่เรียนแค่ปริยัติ ไม่มีปฏิบัติ และเป็นผู้ที่สังคมนับถือยกย่อง คนผู้นี้ก็ยิ่งจะ กล่าวพูดไปตาม“ความคิด”ที่ขบคิดได้สารพัดของตน แล้วเอา“ผลลัพธ์ของความคิด”มาอธิบายมา ขยายความ ความผิดเพี้ยนของนักปริยัติลักษณะนี้มีมาก และทำลายศาสนามามากกว่ามากถึง ทุกวันนี้

ความรู้แก่ปริยตินอกจากไม่ทำให้ตัวเองบรรลุธรรม ยังพาให้ศาสนาเสื่อมได้ อย่างนี้ แล้วจะพูดว่าศาสนาจะช่วยสังคมได้อย่างไร

ก็ช่วยสังคมได้บ้างในบางส่วน ในส่วนที่ไม่ผิดเพี้ยน แต่ในระดับสูงเกินภูมิธรรมของตนมัน ก็มักจะผิดเพี้ยน คนจะไม่รู้ในส่วนที่เกินรอบความรู้หรือเกินภูมิธรรมของตนเอง เพราะสูงเกินกว่า นั้นตัวเองก็ต้องอาศัยการเดาทั้งนั้น เหมือนปลาอยู่ในน้ำ จะมาพูดถึงเรื่องบนบกก็ต้องเดาเอาทั้งนั้น กบจะไปบอกอย่างไร ก็รู้เป็นภาษาเปรียบเทียบกับของที่อยู่ในน้ำแค่นั้น จะเอาของบนบกที่ตัวเองไม่สามารถเข้าไปรู้ความจริงมาอธิบายความจริงนั้นไม่ถูกหรอก ได้แต่เดาไปเอง เดาไปเรื่อย ๆ เหมือนกบ อยู่ในกะลาครอบของตัวเอง นอกกะลาที่มันพิสดาร มันแปลก มันลึกลับซึ้งซ้อ้นอย่างไรก็ไม่วันรู้ได้

☸ ศาสนาอาจช่วยสังคมไม่ได้เลยจริงา

ตราบไตที่ชาวพุทธส่วนใหญ่ในสังคม

เอาแต่นับถือศาสนา ยกย่องศาสนา เชื่อว่าศาสนาดียิ่ง ดียเยี่ยม อยู่เท่านั้น

แต่ยังไม่นำพาต่อการใส่ใจเรียนรู้พุทธศาสนาให้สัมมาทิฐิ

แล้วปฏิบัติกันจริงจังถึงขั้นพิสูจน์ได้กันจริงา ว่ามีบรรดผลเป็นจริงแท้

ย่อมช่วยตน ช่วยสังคม ช่วยโลก ให้เข้าสู่กุศลขาลงไม่ได้แน่า

กาโลกจะกึ่งกาลพิบัติแล้วจริงา ! ?

จดหมาย จากญาติธรรม

มิตรชิว ไซ้จะมีเพียงภายนอกเท่านั้น....

ดิฉันเฝ้าดูและติดตามข่าวมาตลอดในกรณีที่ทางสันตโศภโกไปร่วมชุมนุมกับพันธมิตร กองทัพธรรมนำโดยพ่อท่านช่างสง่างามเหลือเกิน รู้สึกปิติ ปลื้มใจ และชนลูกที่ได้เห็น ทุกอย่างดูงดงาม ไปหมด ความพร้อมเพรียงร่วมมือ ร่วมใจ ดิฉันเสียดายที่ไม่ได้ไปร่วมกับ เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ครั้งนี้ ด้วย เจ็บป่วยทางร่างกายยาวนานเป็นเดือนๆ ขณะนี้ก็ยังเป็นอยู่บ้างยังไม่หายขาดซะทีเดียว

ช่วงเข้าพรรษาที่ผ่านมาดิฉัน ปฏิบัติธรรมถือศีล ๘ งดเนื้อสัตว์ แต่ดู เหมือนจะผิดข้อ ๓ กับข้อ ๔ เพราะ ความใจอ่อนของตัวเอง มีหนุ่มมาจีบก็จิตตก และเอนเอียงบ้าง เผลอพูดเพ้อเจ้อหลายหน กว่าจ้ะรู้ตัวก็พูดไปหลายประโยคแล้ว แย้ง เลยค้ะ รู้สึกเหมือนถอยหลังเข้าคลองยังงั้ไม่รู้ ทั้ๆที่ปฏิบัติธรรมมานานหลายปีแล้ว แต่ที่ทำได้ในปีนี้เป็นคือไม่คบเพื่อนชิวเป็นมิตรอีกต่อไป(ตัดไปได้ ๒ คน) พยายามจะหนีห่างมานานเกือบ ๑๐ ปี แต่ก็เหมือนมีเวรมีกรรมที่ต้องให้คบอยู่ อย่างนั้น จนบัดนี้มีช่องทางให้ปลีกออกมาจนได้ มันเป็นเรื่องเข้าใจผิดของพวกเขาเอง และดิฉันก็ ตั้งใจจะไม่อธิบาย ตั้งแต่เพื่อน ๒ คนนี้ออกไปจาก

ชีวิต รู้สึกเบา ว่าง โล่งขึ้นเยอะ รู้สึกชีวิตมีอิสระขึ้นเยอะ เพื่อนชั่วทำให้เราเดือดร้อนอย่างใหญ่หลวง
จริง ดังคำพระพุทธองค์ตรัสจริง ๆ

ลูกหลานโศกทุกคนมีใจ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นเพราะรัก และศรัทธาใน”พ่อท่าน”อย่างแท้จริง รู้สึกดีใจ ปลื้มใจ ดิฉันเองก็รู้สึกรัก และเคารพพ่อท่านอย่างสูงสุดเช่นกัน พ่อท่านเสียสละเป็นอย่างมากจริงๆ ท่านเหนื่อยแต่ก็เห็นรอยยิ้มท่านตลอด นะคะ ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจ....

ดิฉันขอแสดงความยินดีกับนักเรียน สัมมาสิกขาที่จบชั้น ม. ๖ ด้วยนะค่ะที่ได้ รับกต รุ่น”กู่ชาติ”ด้วยค่ะ เห็นรูปในปก หลังมีพิธีมาปนกิจศพนายแพทย์พจน์ บุญศรี แล้วรู้สึกอยากไปร่วมงานด้วยจัง ดู เรียบง่ายจังนะค่ะ ท่านเป็นถึงนายแพทย์... ถ้าเป็นทางบ้านดิฉันก็คงจัดงานใหญ่โตมากๆ สวด กันหลายวัน หรือเฉพาะแหวันเดียวก็หมดกัน เป็นล้านก็มีค่ะ ขอแสดงความเสียใจด้วยนะค่ะ อ่านคอลัมน์ของหอมดอกพุทธา(แม่ น้ำ ลักขิตะ)ทำให้ใจดีขึ้นเยอะ ปล่อยาวได้ใน หลายๆเรื่องค่ะ

❀ ลาวลัย จ.เพชรบุรี

“ใจอ่อน” นับเป็นการยังคบกิเลสเป็นมิตรช่วยอยู่ ฝึกไม่ตามใจกิเลส ขาประจำที่อยู่กับใจเราทุกวันๆบ่อยขึ้นๆ ใจจะแข็งแรงขึ้นขณะเดียวกันก็จะได้เรียนรู้การยึดหยุ่นด้วย ลองทำดูจะรู้จักกิเลสในใจเราเองมากขึ้น จะรู้เท่าทันตัวเองยิ่งขึ้น ได้ฝึกใช้ปัญญาช่วยจัดการกับกิเลส นี้แหละได้ฝึกสัญญาชาติแห่งคนตรงใจละ - บ.ก.

ควรเชื่อสำนักไฟถี้

มีอาจารย์ทางไสยศาสตร์อยู่ ๒ ท่าน สมมุติว่าท่าน ก. และท่าน ข. ท่านก.เป็นที่รักของเจ้ามือหอย ส่วนท่าน ข.เป็นที่รักของผู้เล่นหอย ขณะที่หอยกำลังจะออก อาจารย์ ข.ให้เลขมา ๓ ตัวตรงๆ เอาให้ถูกกันถั่วหน้าพ่อเจ้ามือหอยทราบ ก็ได้ว่าจ้างให้อาจารย์ ก.ถือเคลฆให้ออกเป็นอื่น

แล้วผลก็คือเจ้ามือกินเรียบ

ผมอยากทราบว่าเพราะอาจารย์ ก.เก่งกว่า หรือเพราะโดนจ้างมากกว่า

แล้ว ดวง กับ อาจารย์ จะเชื่อใครดี

และอีกเรื่องที่ยากจะทราบคือเวลาที่ผมได้รับสารอโศก ดอกบัวน้อย ดอกหญ้า บางครั้งจะมาแค่ ๒ เล่มคู่กัน แล้วอีกเล่มหนึ่งหายไปไหน

ช่วง ๔ เดือนที่ผ่านมาผมได้รับแค่ดอกบัวน้อยกับสารอโศกเท่านั้น

✿ นายเปียว แซ่เจียว จ.ปัตตานี

ตราบใดที่ยังเล่นห่วยอยู่ก็คงหวังให้ปรับแก้สู่การมีวิถีชีวิตอิสระ เป็นไทยาก ผู้ตั้งใจเลิกคอบ
อบายมุข ย่อมมีคำตอบที่ดีที่สุดให้ตนเองอยู่แล้ว โดยเฉพาะสมาชิกสารอโศกน่าจะหมดข้อกังขาเช่นนี้
สำหรับหนังสือที่ขาดไปนั้น เหตุเพราะออกล่าช้าด้วยเหตุผลที่คงได้บอกกล่าวกันในฉบับแล้ว - บ.ก.

ตั้งใจกินเจ

เทศกาลกินเจมาถึงแล้วปีนี้ ผมเห็นการโฆษณาเชิญชวนให้คนไปกินเจกันอย่างคับคั่ง แต่
ร้านค้าที่ขายไม่คับคั่งเหมือนการโฆษณา อาจเป็นเพราะว่าสถานที่เราอยู่อาจจะไม่ใช่แหล่งขายอาหารเจ
ก็ได้ ขนาดที่ตลาดแท้ๆมีขายแค่ร้านเดียว แต่ผมก็จะหาอาหารเจกินให้ได้ ถึงจะอยู่ไกลแค่ไหนก็ตาม

✿ ศราวุฒิ เมฆหมอก กรุงเทพฯ

อนุโมทนา สาธุ! นับเป็นพลังกุศล ช่วยปลดปล่อยชีวิตสัตว์อีกหลายชีวิตทีเดียว หากทำได้
ต่อเนื่องจะดีมาก ทั้งกับสุขภาพกาย และเพิ่มเมตตาธรรมจากการไม่เบียดเบียนชีวิตสัตว์ด้วย - บ.ก.

ลูกกตัญญู

เป็นครั้งแรกที่ขอคุยด้วย
ขอบคุณสิ่งดีๆที่มอบให้ตลอดมามี
หนังสือเป็นมิตรแท้ ขณะนี้ตัดสินใจ
ลาออกจากครูเอกชน ขณะอายุ ๔๒ ปี
เนื่องจากการเจ็บป่วยของพ่ออายุ ๙๒
ปี เดินไม่ได้ ตาบอดใส แม่ต้องดูแล
ตลอด แต่ขณะนี้เวลาของพ่อกลับคือ
กลางคืนพ่อจะตื่น กลางวันจะนอน อ่าน
ลูกกตัญญู กษัตริย์กตัญญู ตัดสินใจ

ลาออก ไม่ท้วงอะไรแล้ว ขอเวลาไม่รู้จกก็วัน
ก็เดือนก็ปี ดูแลพ่อแม่ที่แก่ชรา ต้องจาก
สังคมเมืองมาสู่ชนบท มีนา มีสวน ผัก หน้า
อยู่กับธรรมชาติ ไม่เคยเตรียมใจต้องปรับ
พฤติกรรมตัวเอง สามืออยู่ในเมือง ลูกๆ
ทำงาน ๑ คน อีกคนกำลังเรียนปี ๒ พี่ดูแล
น้อง ลูกสาวส่งให้เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท
มองอาชีพใหม่บนที่ดิน ๕ ไร่ ทำนา ๒ ไร่
ทำสวน บ่อปลา ปลูกผัก(ไม่ขาย) แจก
กินทั้งหมู่บ้าน อยู่แบบพอเพียง รู้สึกสุข
หายใจเต็มปอด ไม่ต้องแข่งขัน แต่

บางครั้งท้วงลูกศิษย์อาชีพครูที่รัก แต่หน้าที่ลูกกตัญญูต้อง
ทดแทน ขณะนี้รับประทานอาหารเจ เพื่อลดความอ้วน ตัวเบาลง จิตใจเบาสบาย

✿ **ครูอ้อย จ.ลพบุรี**

ผู้รู้กล่าวว่า พ่อ-แม่เป็นพระอรหันต์ของลูก การได้ดูแลตอบแทนพระคุณท่านนับเป็นบุญ
อย่างยิ่ง การกลับคืนสู่วิถีชีวิตชนบทนับเป็นการคืนกำไรให้กับชีวิตที่เหลืออยู่ ก็คงต้องปรับตัว-ปรับใจกัน
ไปให้เหมาะสม แล้วคงได้เขียนมาเล่าสู่กันฟังอีกนะ - **บ.ก.**

ชีวิตในท่ามกลางโลกีย์

สำหรับเรื่องอาหารในชีวิตประจำวัน ขณะนี้ยังไม่บริสุทธิ์จากเนื้อสัตว์ มังสวิรัติแบบล้มลุก
คลุกคลาน การใช้ชีวิตในสังคมรอบข้างก็ฝึกเพ่งจิตตนเองว่าจิตตนดีนรนไปกับโลกีย์หรือโลกุตระมาก
กว่ากัน พร้อมใคร่ครวญจิตตนพฤติกรรมตนเอง ว่าบกพร่องหรือต้องแก้ไขอย่างไร พัฒนาจิตตนได้
สูงขึ้นหรือต่ำลง พอที่จะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่คนในครอบครัวหรือผู้ใกล้ชิดได้หรือไม่

ไหว้พระประจำวันก็ระลึกถึงพระคุณของพ่อท่าน สมณะ ลิกขมาตุ และพระสงฆ์ผู้
ประพฤติดีประพฤดีชอบทุกรูปนามที่พาทำไปสู่วิถีวิญญานที่สูงขึ้น

✿ **สมาชิกเลขที่ ๒๒๒๖๖๗ จ.ตาก**

เคล็ดไม่ลับอย่างหนึ่งสำหรับผู้ปฏิบัติธรรม ผู้รู้จักใช้พลังงานอย่างคุ้มค่าไม่ต้องสิ้นเปลืองไป
กับอารมณ์เครียด เมื่อเอาตัวเองไปเทียบกับคนอื่นหรือแม้คาดหวังให้ตนเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้อื่น ซึ่ง
หากปลดปล่อยจุดนี้ให้ผ่อนคลาย โดยเพียงมุ่งเดินบนเส้นทางของตน ประเมินตัวเองเทียบเคียงเราวันนี้
กับวานนี้ต้องปรับลดหรือเพิ่มหรือเปลี่ยน-แก้ไขตรงไหนบ้างก็ทำเต็มกำลังสามารถ ส่วนจะเป็นตัวอย่าง
หรือไม่ เมื่อเหตุปัจจัยพร้อม ผลจะเกิดขึ้นเองนั่นแหละ - **บ.ก.**

สารอโศก

เป็นหนังสือที่อ่านง่าย ถึงธรรม เข้ม ตรงชัด ไม่มีสิ่งอื่น
เคลือบแฝง นอกจาก“ลัทธิธรรม” จัดพิมพ์รูปเล่มเรียบง่าย ประหยัด
พอเพียง แต่ประณีต มีคุณภาพ และที่สำคัญ“เอาหัวใจทำ”

✿ **กนิวัฒน์ มฤคพิทักษ์ กรุงเทพฯ**

ขอยอมรับว่า “เอาหัวใจทำ” ด้วยได้รับจดหมายสื่อตอบ
กลับมาจากผู้่าน ที่อ่านแล้วเป็นอย่างไรกันบ้าง ก็สะท้อนคืนกลับ
มาทั้งคำถามทั้งคำบอกเล่า ผลการนำไปทดลองทำดู เป็นผล
สำเร็จ-ไม่สำเร็จอย่างไรก็สื่อบอกกัน เราเป็นเพื่อนเป็นพี่เป็นน้อง
คล้ายครอบครัวเดียวกัน...นี่แหละที่มาของการเอาหัวใจทำของทีมงานของเรา ซึ่งเราก็ได้รับ
ทั้งคำชื่นชมและคำติติง ที่เราก็น้อมรับแล้วปรับ-แก้ไขตลอดมา - **บ.ก.**

โลกกับธรรมต้องเดินสวนทางกันจริงหรือ?

การที่กระผมได้รับหนังสือสารอโศกมาโดยตลอดนั้น มิได้เพียงแต่พูดว่าเป็นแค่สมาชิกได้รับ
หนังสือมาเท่านั้นแล้วก็ผ่านไป แต่หมายถึงความรู้สึกรู้สึกว่าได้อยู่ใกล้พ่อท่านโดยตลอด ได้รับโอวาทคำสอน
ที่ดีจะต้องปฏิบัติคือมีศีล สมาธิ ปัญญา ตรวจสอบตัวเองทุกวัน ว่าเราทำอะไรผิดไปบ้าง ถึงแม้คนอื่น
จะไม่รู้ไม่เห็นความผิดในตัวเรา แต่เราก็รู้ได้ด้วยตนเอง ต้องเตือนตนเองอยู่ตลอดเวลา ก็เลสตัวร้าย
ที่มากกระทบจิตใจกระผมทั้งทางตรงทางอ้อม ก็เลสรัก โลภ โกรธ หลงนั้น กระผมจะรู้ทันระวังตัว
แต่กิเลสเหล่านั้นจะสร้าง-ปรุงแต่งสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้เราต้องคล้อยตามมันอยู่ตลอดเวลา

กระผมโชคดีได้รับหนังสือสารอโศก ได้ช่วยเพิ่มพูนปัญญา-ความรู้ และได้ทราบตัวอย่าง
ประสบการณ์ของสมาชิกในสารอโศก สิ่งที่ดีงามกระผมจะเกิดทุนไว้ สิ่งที่ไม่ดีเราดูเราเห็น แต่อย่าเข้า
ใกล้ อย่าจับต้อง คำว่ากิเลสนั้นมีแต่ให้โทษ ไม่มีคำว่าให้คุณเลย เราปุถุชนจึงต้องมาเวียนว่ายตายเกิด
ในทะเลทุกข์วิภวสารตลอดไป ตามกระแสโลก ถ้าเราทำอะไรที่ทวนกระแสโลก เขาจะว่าเราโง่ ต้องไป
บวชในวัด ทางโลกกับทางธรรมจึงต้องเดินสวนทางกันตลอด

✿ **นายสว่าง จ.นครราชสีมา**

ผู้ปฏิบัติธรรมในพุทธศาสนา จะไม่หนี...แต่จะเรียนรู้เอาชนะกิเลส ด้วยรู้ว่ามันมีแต่ให้โทษ
จึงต้องปฏิบัติธรรมเพื่อจะอยู่เหนือมันให้ได้ แม้ต้องทวนกระแสโลก และแม้เขาจะว่าเราโง่ หรือให้ต้อง
ไปบวชในวัดก็ตาม โดยพื้นฐานก็จะเริ่มต้นกันที่ ถือศีลห้าและเลิกคบหาอบายมุขก่อน ซึ่งนี่แหละคือ
บทปฏิบัติจริงสำหรับชีวิตของผู้ปฏิบัติธรรมทุกวันๆ - **บ.ก.**

ผู้ใหญ่บ้านตัวอย่าง

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

เพื่อร่วมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอเสนอเรื่องดี ๆ ต่อจากฉบับที่แล้ว เป็นกรณีพิเศษ ฉบับนี้ขอเสนอผู้ใหญ่บ้านตัวอย่าง จากคอลัมน์ ดาวเด่น กทม. ข้อมูลของ คัดดีเด่น จากหนังสือพิมพ์ไทยสยาม ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๑๐๒๕(๔๔) ๒๕ กันยายน - ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙

* นายชาญชัย เทพทอง เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๒ อายุ ๕๗ ปี *
 * เป็นคนพระโขนง กทม. เป็นบุตรของ นายเล็ก - นางหงส์ เทพทอง *
 * ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 15 ต.บางแก้ว อ.บางพลี สมุทรปราการ *
 * จบการศึกษาระดับชั้น ปวช. ช่างกลปทุมวัน เมื่อจบแล้วทำธุรกิจอยู่ต่างประเทศ *
 * นานหลายปี มีความคิดกว้างไกล ทำธุรกิจหลายอย่างในหลายประเทศ อาทิ ซาอุดีอาระเบีย *
 * อังกฤษ ญี่ปุ่น อิตาลี ฯลฯ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีน้ำใจโอบอ้อมอารี มีใจคอยช่วยเหลือ *
 * บำเพ็ญตนเป็นประโยชน์มาโดยตลอด จนได้รับการยอมรับและไว้วางใจจากทุกๆคนที่ได้ *
 * รู้จัก และเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้านเพื่อดูแลทุกข์สุขของชาวบ้าน *
 * ได้ผ่านการอบรมและได้รับเกียรติบัตรหลายใบ เป็นผู้ใฝ่รู้ในไฮเทคเทคโนโลยี อาหาร *
 * ชีวิต ความรู้ด้านสุขภาพเพื่อร่างกายที่ดีแล้วนำไปเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป ไม่เคยหวัง *
 * ผลตอบแทน เพราะนายชาญชัย เทพทองมักพูดเสมอว่า “ชีวิตผมที่เหลืออยู่ ผมจะอยู่ *
 * เพื่อรับใช้ประชาชน” จึงมักใช้งบประมาณส่วนตัวทำน้ำเต้าหู้แจกผู้สูงอายุ โดยกล่าวว่า “ให้ *
 * ดื่มน้ำเต้าหู้เพื่อสุขภาพร่างกายที่ดี เพราะในน้ำเต้าหู้มีธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์มากมาย *

* ช่วยป้องกันมะเร็ง เสริมส่วนที่สึกหรอในร่างกาย” ประชาชนบางคนที่ไม่ทราบ จึงมักจะ
 * ถามว่าทำไมจึงแจกน้ำเต้าหู้ แท้จริงแล้วในน้ำเต้าหู้มีประโยชน์มากกว่าที่ใครจะคิดถึง จึงดี
 * กว่าแจกสิ่งของ เพราะของใช้แล้วก็หมดไปโดยเปล่าประโยชน์

ผลงานดีเด่นมีมากมาย
 หลายโครงการ เช่น เป็นผู้นำโครงการ
 เพื่อสุขภาพ ออกกำลังกายตอนเช้า
 สำหรับผู้ที่สนใจทุกคน และโครงการที่
 สำคัญที่กำลังทำคือ **โครงการห้องสมุด
 เพื่อประชาชน โดยควักกระเป๋าใช้งบ
 ประมาณส่วนตัว** ด้วยเห็นความสำคัญ
 ของการศึกษาหาความรู้ และยังกล่าว
 อีกว่า ถ้าให้เด็กและประชาชนหันมา
 อ่านหนังสือหาความรู้ ดีกว่าให้พวกเขา
 เอาเวลาว่างไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ
 เด็กบางคนใช้เวลาว่างไปทำเรื่องไร้สาระ
 เช่น เล่นเกม เทียวกลางคืน เพราะ
 เด็กคืออนาคตของชาติ ส่วนปัญหา
 เสพติด ผู้ใหญ่บ้านชาวนุ้ยเห็นเป็น
 ปัญหาสำคัญของชุมชน ต้องแก้ไขโดย

* เร็วด้วยวิธีเฉียบขาด ใช้วิธีตาต่อตาฟันต่อฟัน ให้หมดสิ้นในชุมชนที่รับผิดชอบ

* ปัจจุบันนายชาวนุ้ย เทพทอง ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข มีครอบครัวอบอุ่น ใช้
 * ชีวิตร่วมกับภริยาคือ **นางกุลลาบ เทพทอง** ไม่มีบุตรด้วยกัน แต่มี **บุตรบุญธรรม**
 * **๑ คน** ที่ท่านทั้งสองมีใจกรุณาอุปการะเลี้ยงดูตั้งแต่แบเบาะ แสดงให้เห็นแล้วว่า
 * ท่านเป็นคนที่มีจิตใจกรุณาอย่างมาก ยากจะหาใครที่มีจิตใจดีแบบนี้

* นายชาวนุ้ย เทพทอง กล่าวทิ้งท้ายว่า “ชีวิตผมที่เหลือ ผมไม่รู้จะไปกอบโกย
 * หาผลประโยชน์ทำไม ผมไม่มีผู้สืบทอดทรัพย์สินสมบัติ **ผมขอเอาชีวิตที่เหลือ รับผิดชอบต่อ
 * ให้ดีที่สุดดีกว่า**” อย่างนี้เขาเรียกว่าสิ้นชีพไม่สิ้นชื่อ นายกยอง

* คอลัมน์นี้ขอสนับสนุนบุคคลที่ช่วยให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุข เช่นผู้ใหญ่บ้านท่านนี้

หากท่านผู้อ่านพบเรื่องดี ๆ ดังเช่นผู้ใหญ่บ้านท่านนี้ แล้วนำมาเล่าสู่กันทราบ เป็น
 กำลังใจให้คนดีทำดีต่อไป และเพื่อร่วมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เชิญติดต่อ
 มายังที่อยู่มูลนิธิหรืออีเมลข้างต้นได้

ตอนที่ ๓๗ กับวิกฤตของบ้านเมือง จากพิษภัยของ กุนนิยัม + อำนาจนิยม

เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙

เดือนกรกฎาคม การเมืองโลกร้อนแรง เกิดสงครามย่อยๆ เมื่ออิสราเอลบุกเลบานอน ยังพออุ่นใจที่อยู่ไกลห่างไทย ชาวเราไม่ได้รับผลกระทบอะไรนัก ใกล้ตัวในประเทศเองนี่ลึนๆเป็นห่วง แม้ยังไม่ถึงขั้นจับปืนยิงกัน แต่ก็ร้อนแรงยิ่งกว่า โอกาสที่จะได้รับผลกระทบสูงมาก

ประเด็นปฏิญญาฟินแลนด์ยังไม่ทันจบ มติของคณะทำงานของสำนักงานอัยการสูงสุด(อสส.) ที่ให้ยุบ ๒ พรรคการเมืองใหญ่ คือไทยรักไทย กับ ประชาธิปัตย์ ก็เสริมเข้ามา รอคาศาสตร์รัฐธรรมนูญ จะชี้ขาดในเรื่องนี้อย่างไร

ไม่รู้ว่่า พ.ต.ท.ทักษิณ พุดเล่นๆ หรือประชดประชันที่ว่่า “ถ้าไทยรักไทยถูกยุบก็ จะตั้งพรรคสุชนนิยม”

คำกล่าวของ พ.ต.ท.ทักษิณ เกี่ยวกับ “ผู้มีบารมีนอกรัฐธรรมนูญ” เสริมให้ สถานการณ์ร้อนแรงยิ่งขึ้น อาจารย์ปราโมทย์ นาคทรพรพ ว่่าเป็นการถุยน้ำลายรดฟ้า บ้างก็ ว่่าดับเครื่องชนผู้มีบารมี คุณมีชัย ฤชุพันธุ์ ออกมาจ้ให้ทักษิณระบุว่า “ผู้มีบารมี” หมายถึง ใคร ไม่เช่นนั้นจะทำให้ประชาชนเข้าใจว่่า หมายถึง “พระเจ้าอยู่หัว” หรือ “ประธาน องคมนตรี” ถ้ายังเงิบบถือว่่า ได้ละเมิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘

บรรดาพลพรรคไทยรักไทยออกมา ปฏิเสธอย่างน้ำขุ่นๆว่่า หมายถึงพันธมิตร์ ประชาธิปัตย์ รวมถึงผู้สูญเสียผลประโยชน์

นาย สนิธิ ลิ้มทองกุล เดินหน้าเต็มสูบอีก เรียก ร้อง ให้ ประชาชนคนไทยทั้ง ประเทศ ข้าราชการ กองทัพ และนักวิชาการ ว่่า ถึงเวลาแล้วที่ ทุกคนจะต้องเลือกข้าง

บันทึกจาก ... บัณฑิตอาสาสมัคร

พันธมิตรฯ รวมพลังแจ้งจับทักษิณ

นายสนธิ ลิ้มทองกุล แกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย พร้อมด้วยกลุ่มสาวสวย และประชาชนจำนวนมาก ได้เดินทางไปรวมตัวกันที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อแจ้งความให้ดำเนินคดีแก่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งขณะเห็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ดำเนินการกับผู้บิดเบือนเอกสารรัฐธรรมนูญที่จะมาล้มล้างรัฐธรรมนูญ ทำลายระบอบประชาธิปไตย

บันทึกจาก...ป้อมกลางสนธิ

เลิกแทงกั๊กเพื่อแสดงความจงรักภักดี นัดชุมนุมใหญ่ ๑๔ ก.ค.

นายคำตา แคนบุญจันทร์ เลขาธิการคาราวานคนจน ออกมาชี้ หากมีการเคลื่อนไหวสร้างกระแสความรุนแรงให้เกิดขึ้นเพื่อล้มล้างรัฐธรรมนูญ กลุ่มคาราวานคนจนก็จะมีการเคลื่อนไหวตอบโต้ปกป้องรัฐธรรมนูญ

ขณะเดียวกันมีรายงานข่าวว่า เจ้าหน้าที่ป่าไม้ทั่วประเทศ เว้นภาคใต้ จำนวน ๑,๖๐๐ คน ได้มาฝึกอาวุธอยู่ที่อุทยานแห่งชาติสามหลั่น สระบุรี โดยมี นายยงยุทธ ดิยะไพรัช รมว.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เดินทางไปตรวจเยี่ยมค่ายฝึกดังกล่าวด้วย

มีการแจกจ่ายเอกสารคำถอดเทปคำพูดของ "เสี้ยมแมว" ที่กล่าวกับบรรดาหัวหน้าส่วนราชการทั่วประเทศ แจกจ่ายให้แก่บรรดาอดีต ส.ส.พรรคไทยรักไทย เพื่อนำไปปลุกระดมประชาชนระดับรากหญ้าโดยเฉพาะในภาคเหนือและอีสาน (แนวหน้า ๗ ก.ค.)

พล.ต.ชัชดิยะ สวัสดิผล ผู้ทรงคุณวุฒิกองทัพบก ระบุและอธิบายว่าสิ่งที่ พ.ต.ท.ทักษิณ แสดงออกมาในวันนี้ คือ การที่ไม่กลัวใครอีกแล้ว เนื่องจากอำนาจหลักๆในสังคม สามารถควบคุมไว้ได้ทั้งหมด ถึงแม้จะมีคนกลุ่มต่างๆในสังคมอาจจะรู้สึกไม่พอใจอยู่บ้าง แต่อำนาจหลักทั้งทหารและตำรวจที่ก็จะมีไม่มีการเคลื่อนไหวต่อต้านล้มล้างเขาอย่างแน่นอน เพราะด้วยความที่มีเพื่อนเตรียมทหารรุ่น ๑๐ ไปควบคุมกองกำลังหลักไว้หมดทั้ง ๓ ส่วน ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิวัติ (ผู้จัดการ ๗ ก.ค.)

ขณะเดียวกันก็มีความเคลื่อนไหวที่น่าจับตาดูอีกเหตุการณ์หนึ่งก็คือ การเดินทางเข้าพบ "ป่าเปรม" ของ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ องคมนตรี และ พล.อ.เรืองโรจน์ มหาศรานนท์ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เมื่อวันที่ ๕ ก.ค. ที่ผ่านมา

นอกจากนี้ยังมีข่าวบางกระแสระบุว่า สาเหตุที่ "เสี้ยมแมว" เปลี่ยนใจเดินทางไปดูการแข่งขันฟุตบอลโลกนัดชิงชนะเลิศที่ประเทศเยอรมนี ในช่วงสุดสัปดาห์นี้ อย่างกะทันหันนั้นก็เนื่องจากได้รับ

สัญญาจนแจ้งเตือนมาว่า สถานการณ์ช่วงนี้ไม่น่าไว้วางใจ และอาจเกิดอุบัติเหตุทางการเมืองได้ตลอดเวลา ดังนั้นช่วงนี้ควรเก็บตัวเงียบและติดตามดูสถานการณ์อย่างใกล้ชิด

เพราะฉะนั้นจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะนี้ นับว่าแหลมคมและอึมครึมชวนสยิวเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะจากการเดินเกมเปิดศึกใต้ดินของ ๒ ขั้ว ซึ่งไม่รู้ว่่าเมื่อสถานการณ์ลุกลามบานปลายไปถึงจุดแตกหัก แล้วอะไรจะเกิดขึ้น (แนวหน้า ๗ ก.ค.)

นอกจากบนดินที่แสดงออกมาให้ปรากฏแล้ว ยังมีการเคลื่อนไหวกันอย่างลับๆ ใต้ดินของกองกำลังทั้งสองฝ่าย มี

คุณไชยวัฒน์ สินสุวงศ์ เผยข้อมูลลึกลับให้ทราบว่่า ทหารทั้งสองฝ่ายเตรียมการกันแล้ว ฝ่ายท่านผู้นำตั้งทำลู่ตีติมที่ โดยมีขุนนางใหญ่สองคนดำเนินการ จากผลงานที่ผ่านมา สองคนนี้ทำได้ทุกอย่าง จึงอยากจะให้ทบพวนการชุมนุมวันที่ ๑๔ ก.ค.นี้ เนื่องจากมีผู้เป็นห่วงเกรงจะเกิดความรุนแรงได้

ถ้ากองทัพธรรมยังคงจะไป ก็ขอให้ใส่เสื้อเหลืองดีไหม ไม่ต้องไปในนามองค์กรกองทัพธรรม เพราะครั้งนี้ไม่เหมือนคราวที่แล้ว ตรงที่เขาเตรียมการให้มันรุนแรง ถ้าไม่จบในวันนั้น เขาจะมาทำร้ายสันตอโคกได้

เรื่องใส่เสื้อสีเหลืองนี้ พ่อท่านให้แล้วแต่ความสมัครใจของแต่ละคน ใครจะใส่ไปก็ได้ ใครจะไม่ใส่ไปก็ได้ ไม่กำหนดใดๆ

ผู้รายงานอ้างนายทหารผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง ที่อยู่กับการข่าว และความมั่นคง แสดงความไม่เห็นด้วย ในการเรียกชุมนุมอย่างนี้ ต่อให้มากันเป็นล้านคน ก็ใช้ไม่ได้ผลแล้วกับคนอย่างผู้นำคนนี้ ซึ่งเสียอย่างยี่งที่จะต้องเกิดการบาดเจ็บล้มตาย

๑๑ ก.ค. ก่อนจะถึงวันนัดชุมนุม ทราบข่าวว่่าพระเจ้าอยู่หัวทรงประชวร ทำให้แกนนำพันธมิตรเห็นควรว่่า เลื่อนการนัดชุมนุมใหญ่ออกไปก่อน ทำให้รอดพ้นจากความรุนแรงตามที่ฝ่ายการข่าวประเมินไว้

ขณะที่สัปดาห์คม อดต.นัดให้สมาชิกรวม ๑๐ คน ไปรวมตัวกันที่วัดธรรมกาย ในวันที่ ๑๘ ก.ค. เพื่อฉลองการครองราชย์ครบ ๖๐ ปีของในหลวง ยืนยันว่่าเกิดพระเกียรติจริงๆ ไม่ได้เป็นเรื่องการเมืองแฝง โดยมี พ.ต.ท.ทักษิณไปร่วมงานนี้ด้วย พร้อมกับได้กล่าวปาฐกถากับ อดต.เรือนหลายหมื่นที่ได้มาร่วมชุมนุม

ความขัดแย้งในสังคมดูจะรุนแรงไม่หยุด กกต.ทั้ง ๓ ท่านยังคงยืนยันที่จะอยู่ทำหน้าที่ต่อ สวทนกระเสีที่สังคมเรียกร้องให้ลาออก ชาว พ.ต.ท.ทักษิณเขียนจดหมายไปยังผู้นำประเทศต่างๆ ถูกนำออกมาตีแผ่ เพิ่มอุณหภูมิความเดือดดาลของสังคมขึ้นไปอีก ไม่ทันไร ชาวการย้าย **นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์**

อย่าเลย.. ถ้าเป็นกลุ่มอื่นละก็ได้ ต่อย่างยิ่ง แต่นี้เป็นอโศก ต้องระวังให้มากเดี๋ยวจะทำให้พระเจ้าอยู่หัวลำบากพระทัยที่จะวางพระองค์ เราต้องรู้ตัวเราว่าสภาพของเราเป็นอย่างไร สังคมมองเราอย่างไร เรายังเป็นที่ระแวงของสังคมอยู่:

ปลัดกระทรวงแรงงาน กลับมาดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรมอีก ในสถานการณ์อย่างนี้ เพิ่มความ
ไม่เชื่อมั่นในรัฐบาลมากยิ่งขึ้น **นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์** ถึงกับใช้คำว่า “เป็นการตอกตะปูทำลายระบอบ
ประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น”

อาจารย์เสน่ห์ จามริก วิชาภรณ์ หลุมพรางประชาธิปไตย วิกฤตและจุดตายของทักษิณ!!!
(ประชาชาติธุรกิจ ๑๗ ก.ค.) **ดร.อนุสรณ์ ธรรมใจ** ถึงกับหลังน้ำตา ให้ข่าวเรียกร้องให้คุณทักษิณและ
กกต.เสียดสละลาออก พร้อมกันนี้ก็ขอให้ทางพันธมิตรฯต้องไม่ยั่วยุอารมณ์ (กรุงเทพธุรกิจ ๑๘ ก.ค.)

นายบรรหาร ศิลปอาชา พยายามจะออกมาเป็นคนกลางทำหน้าที่สมานฉันท์ แต่ไม่ได้รับความ
ความยอมรับจากแกนนำพันธมิตรฯ พล.ต.จำลอง ได้แสดงความเห็นในเรื่องนี้ว่า วิถีสมานฉันท์ ต้อง
เป็นไปเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมืองไม่ใช่สมานฉันท์เพื่อประโยชน์ของ พ.ต.ท.ทักษิณ และประโยชน์
ของพรรคการเมืองใดๆ วิถีสมานฉันท์นั้น มีอยู่วิธีเดียวคือ พ.ต.ท.ทักษิณต้องลาออกจากการตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีฯ ลาออกเมื่อใดเกิดการสมานฉันท์ทันที (แนวหน้า ๒๐ ก.ค.)

นายอานันท์ ปันยารชุน กล่าวในงานคณะกรรมการอิสระเพื่อความสมานฉันท์แห่งชาติ
(กอส.) ตอนหนึ่งว่า รู้สึกเสียใจกับรัฐบาลรักษาการปัจจุบันมาก เพราะไม่ได้มีอะไรเป็นระเบียบวาระ
แห่งชาติ นอกจากวาระแห่งการอยู่รอดของตัวเองเท่านั้น (แนวหน้า ๒๐ ก.ค.)

ด้านกองทัพก็มีความเคลื่อนไหว เพื่อสกัดการทำปฏิวัติ กองทัพบกสั่งย้ายนายทหาร ๑๒๙
นาย เตรียมฯ รุ่น ๑๐ เพื่อน พ.ต.ท.ทักษิณ ขั้วอำนาจสลายเหี้ยนทั้งรถถังและทหารราบ เป็นการสั่ง
ย้ายนอกฤดูกลาง ขณะที่ข่าวปฏิวัติยังคงมีอยู่

“แม่ทัพภาคที่ ๓ เตรียมกำลังไว้ประมาณ ๓-๔ กองพัน พร้อมวางแผนมาตลอด โดย
อ้างว่าจะมารักษาความปลอดภัยแต่ในความเป็นจริงจะทำปฏิวัติ มีการซ้อมรบช่วงกลางคืนและมีการ
ปลุกระดมทหารที่อยู่เหนือการควบคุมของรัฐบาล” แกนนำ ตท.๑๐ ผู้นี้ระบุ และว่า การพูดเช่นนั้น
ทำให้ทหารเสีย สร้างความแตกแยกของคนในชาติรวมทั้งทหารด้วย (แนวหน้า ๒๐ ก.ค.)

โปรดเกล้าเลือกตั้ง ๑๕ ตุลาคม รมสั่งให้สงบโดยเร็ว และ**บริสุทธ์ยุติธรรม** เป็นพาดหัวข่าว
ของหนังสือพิมพ์ข่าวสด ๒๒ ก.ค. ขณะที่ข่าวพระอาการประชวร ดีขึ้นมากแล้ว

พ.ต.ท.ทักษิณ และคุณหญิงพจมาน เดินทางมาร่วมลงนามถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัว ที่โรงพยาบาลศิริราชด้วยเช่นกัน ๒๒ ก.ค. มีประชาชนส่วนหนึ่งปรบมือต้อนรับ อีก
ส่วนหนึ่งตะโกนขับไล่ จนเกิดการกระทบกระทั่งถึงกันของประชาชน

จากข่าวสมเด็จพระสังฆราชทรงซักชวนประชาชน ให้ส่งใจอธิษฐานถวายพระพรให้กับพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงประชวร ทำให้สมณะกรรมกร กุสโล โทศัพท์ปรึกษาถ้าจะมีการหยุดนิ่ง

นึ่งสมาธิ ในช่วงเวลาที่สอนกับผู้เข้าอบรม เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลให้กับในหลวง อย่างนี้จะได้ไหม
พ่อท่านตอบรับว่าได้ ถือเป็นบุญพิธีที่เป็นกุศล สอดคล้องกับสถานการณ์ของบ้านเมือง
เป็นเรื่องทำเพื่อองค์ในหลวง เราเข้าใจอยู่แล้วว่าเป็นอย่างไร

หลายวันต่อมา ได้รับโทรศัพท์ปรึกษาเกี่ยวกับการร่วมถวายพระพรในหลวงอีก แต่มีลักษณะ
ที่เพิ่มขึ้นมาอีก เป็นกิจกรรมที่เป็นกุศล ซึ่งชาวโคกถนนัดและทำกันมาหลายปีแล้ว คือการจัดทำโรงบุญ
มังสวิรัต เลี้ยงอาหารกับประชาชนที่มาร่วมถวายพระพร จากประเด็นคำถาม

“ถ้าพวกเราจะไปตั้งโรงบุญมังสวิรัต ที่โรงพยาบาลศิริราชจะดีไหมเนื่องจากภาพของพวกเรา
ออกไปในลักษณะเคลื่อนไหวทางการเมือง จึงอยากจะอาศัยโอกาสนี้ทำให้สังคมเห็นภาพชาวโคกในเรื่องของ
สังคมเอื้อเพื่อแบ่งปันบ้าง”

พ่อท่านปฏิเสธ “อย่าเลย... ถ้าเป็นกลุ่มอื่นก็ได้ ดีอย่างยิ่ง แต่เราเป็นอโคตต้องระวัง
ให้มาก เดี่ยวจะทำให้พระเจ้าอยู่หัวลำบากพระทัยที่จะวางพระองค์ เราต้องรู้ตัวเราว่า สถานภาพ
ของเราเป็นอย่างไร สังคมมองเราอย่างไร เรายังเป็นที่ระแวงของสังคมอยู่นะ อย่าใกล้เข้าไปมาก
ไม่ดี ถ้าทำให้ใครๆ เห็นไปว่าพระเจ้าอยู่หัวต้องทรงระมัดระวังพระองค์ไม่ให้ภาพใกล้ชิดกับ
ชาวโคกมากขึ้น มันเป็นการไม่บังควร ด้วยสังคมส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจ เขาไม่ยอมรับชาวโคก
จะพลอยทำให้เป็นการระคายพระยุคลบาท แม้ว่าเราจะสวมเสื้อเหลืองไปร่วมกับเขาก็ตาม เขาก็จะ
ถามว่าเป็นกลุ่มไหน มาจากไหน เขาก็จะต้องบอกว่าเราเป็นชาวโคก เพราะเราไม่พูดปิด แล้ว
เขาก็ต้องระแวงอย่างที่ว่า หรือไม่บางคนเขาก็จะหาว่าเราฉวยโอกาสชั่วคราว หรือทำปะทะละ
หาเสียงกลบเกลื่อนตัวเอง โดยอาศัยเหตุการณ์นี้แก๊วช่วยที่เราก็จึงจะออกไปร่วมกับพันธมิตรฯ
ต่อต้านรัฐบาลแล้วโดนตำหนิไปหยกๆ ดังนั้นจึงไม่ควรจะไปทำ มันเสี่ยงเสียมากกว่าดี ก็เข้าใจละ
ว่าไปแจกอาหารหรือทำโรงบุญนี้เป็นเรื่องดีแน่ๆ แต่เราต้องประมาณให้มากกับการจะเข้าไป
สัมพันธ์กับสังคมในแต่ละครั้งคราว ยิ่งสถานการณ์ตอนนี้ยิ่งจะต้องระวัง”

ปลายเดือน(๒๕ ก.ค.) ปมปัญหากรณี กกด. คลี่คลายไปเพราะหนึ่ง เมื่อศาลอาญา
ใช้มาตรการเด็ดขาด พิพากษาจำคุก กกด. ทั้ง ๓ เป็นเวลา ๔ ปีโดยไม่รอลงอาญา เพิกถอน
สิทธิเลือกตั้ง ๑๐ ปี

ขณะเดียวกันมีกลุ่มผู้ชุมนุมสนับสนุน กกด. ได้ชุมนุมกันที่หน้าศาล วิพากษ์วิจารณ์
การทำงานของศาลอย่างดุเดือด แล้วตามไปปักหลักตั้งเวทีปราศรัยที่หน้าเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ ลั่นไม่
ถอยจนกว่า ๓ กกด. จะได้รับอิสรภาพ กลุ่มผู้สนับสนุนนำโดยนายเสถียร วิพรหมหา เลขาธิการเครือข่าย
ประชาชน พัทธกิจ ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ นายชินวัตร หาบุญพาด นายกสมาคม ผู้พิทักษ์ผลประโยชน์
ผู้ประกอบการรถแท็กซี่ พร้อมผู้ขับขี่แท็กซี่ประมาณ ๒๐๐ คน ร่วมชุมนุม เป็นที่สังเกตว่า นายเสถียร
วิพรหมหา เป็นคนเดียวกับที่ฟ้องกล่าวโทษพ่อท่านและหมู่สมณะว่าแต่งกายเป็นนักบวชโดยมิชอบ

ข่าววันรุ่งขึ้น ๒๖ ก.ค. อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ได้มีคำสั่งให้แจ้งความดำเนินคดีกับ
กลุ่มผู้ชุมนุมดังกล่าว

และวันเดียวกัน ชาวจากเว็บไซต์ผู้จัดการออนไลน์ นายแพทย์ประเวศ วะสี เตือน
คุณทักษิณให้เว้นวรรค ก่อนที่บ้านเมืองจะลุกเป็นไฟ

วันที่ ๒๖ ก.ค. นี้ เป็นวันเกิดครบ ๕๗ ปีของ พ.ต.ท.ทักษิณ ตามข่าวว่าเวลา ๑๑.๐๐ น.

พ.ต.ท.ทักษิณ ได้เปิดบ้านพิษณุโลกเพื่อให้ข้าราชการ และนักธุรกิจ เข้าอวยพรวันเกิด โดยมีเพื่อนนักเรียนเตรียมทหารรุ่น ๑๐ (ตท.๑๐) เข้าอวยพรอย่างเนืองแน่น ด้านพล.ร.ต.พิสิษฐ์ กลิ่นเฟื่อง ในฐานะโฆษก ตท.รุ่น๑๐ กล่าวภายหลังเข้าอวยพรนายกว่า ตนและเพื่อนร่วมรุ่นได้ชุกักบ้านขึ้นพร้อม กับพูดคำว่า“สู้ๆ” เพื่อเป็นการให้กำลังใจท่าน

ร้อนบอก เย็นใจ

สถานการณ์บ้านเมืองร้อนแรง กิจกรรมภายในยังคงดำเนินต่อไปตามปกติ พรรษาที่พ่อท่านยังคงจำพรรษาที่บ้านราชาฯ เช้าวันจันทร์ทำวัตรเช้าแสดงธรรม พุทธและศุกร์เวลาค่ำยังคงสอนธรรมะบนกระดาน(ต่อมาภายหลังเปลี่ยนจากวันศุกร์เป็นวันเสาร์) วันอาทิตย์ถ้าอยู่ที่สันติอโศกยังคงบ้นที่กรรวิหารพุทธที่ไปนิพพานร่วมกับสมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ เมื่อจำพรรษาอยู่ที่บ้านราชาฯ ก็เทศน์ที่อุทยานบุญนิยม ปลายเดือนก็มีการประชุมองค์กรต่างๆที่เป็นมูลนิธิและสมาคมของชาวอโศก รวมถึงประชุมชุมชนราชธานีอโศก ประชุมชุมชนปฐมอโศก ประชุมชุมชนสันติอโศก

พ่อท่านยังมีอิทธิบาทออกกำลังบริหารกายอย่างสม่ำเสมอ เดินเร็วๆสลับการยืดคลายเส้น สายกล้ามเนื้อ และทำการสวนล้างพิษทางลำไส้ใหญ่ด้วยน้ำกาแฟทุกวันศุกร์ ผลจากการนี้ทำให้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญระบบหัวใจ หลังการตรวจถึงกับชมว่าการทำงานของหัวใจดีมาก รวากับคนอายุ ๓๐ ส่วนแพทย์ผู้เชี่ยวชาญระบบสมอง เคยกล่าวชมว่ารวากับคนอายุ ๔๐ ทำให้การเคลื่อนไหวของพ่อท่านยังดูกระฉับกระเฉง ไม่เหมือนคนวัยเดียวกัน

ต้นเดือน ๑-๒ ก.ค. งานคืนสู่เหย้า เข้าคืนรัง นศ.ปช. ของสมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมครั้งที่ ๓ จัดที่ คลองสิบสาม ยังไม่มีบ้านสักหลัง พื้นที่กำลังปรับ เพื่อจัดทำเป็นหมู่บ้านชื่อว่า “สวนบุญผักพืช” ฝนตกดินโคลนแฉะแฉะ ห้องน้ำยังเป็นแบบง่ายๆชุดหลุมวางท่อ กุฎีก็สร้างแบบง่ายๆใช้ชั่วคราว ตั้งแต่ปีที่แล้ว ปีนี้ยังมีสภาพที่ใช้ได้ จึงโยกย้ายหามกันมา คงทุลักทุเลน่าดูกับการขนย้ายในสภาพดินโคลนลื่นๆอย่างนี้ เป็นบรรยากาศแบบชนบทโล่งๆ ต้นไม้ใหญ่ยังไม่มี น้ำอาบน้ำใช้ก็ใช้น้ำในร่องน้ำเล็กๆนั้น ไฟฟ้ายังต่อใช้กันอย่างง่าย ๆ ยุงเยอะมาก

บันทึกจาก...ปัดจาก

พ่อท่านพบนักศึกษาสองเวลา เอื้อโง่นค่ำวันที่ ๑ และเทศน์ทำวัตรเช้าวันที่ ๒ ก.ค. เนื่องจากอยู่ในช่วงของสถานการณ์การเมืองร้อนๆ รายการเอื้อโง่นจึงมีคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองมาก สำหรับการเทศน์ทำวัตรเช้านั้น พ่อท่านเปิดประเด็นนำด้วยคำถามว่า ใครรู้บ้างว่าชีวิตต้องการอะไร (ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแพร่)

เดือนนี้แม้จะมีกิจที่ต้องเดินทางไกลๆ นั่งรถนานๆ ก็ไม่มีปัญหาอย่างที่เคยมีเมื่อปีที่แล้ว ผู้ศึกษาแพทย์แผนไทยบอกว่าพ่อท่านเป็นโรคลม การนั่งรถเดินทางนานๆ มันส่งผลต่อโรคลม การเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปเข้าพรรษาที่อุบลฯ ปีนี้จึงไม่มีปัญหาโรคลมอีก

แวะดูหินก้อนใหญ่ที่คลองไผ่ ซึ่งจะนำไปใช้ทำฐานของพระพุทธรูปปางตรีลักษณ์ เนื่องจากหินก้อนใหญ่เกินกำลังเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เรามี ทำให้ต้องหยุดซ่อมกันหลายวัน พ่อท่านต้องนั่งรถย้อนกลับไปดู เพื่อให้กำลังใจคณะทำงาน ที่ทราบว่าจะหลายคนขวัญเสีย

ส่วนงานฉลองเปิดอาคารใหม่ ที่ใช้ชื่อว่า ๗๒ ปี สมณะโพธิรักษ์ พร้อมกับการสัมมนาพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่สีมาอโศก ๗-๘ ก.ค. เป็นไปอย่างคึกคัก มีรายการเอื้อโง่น และเทศน์ก่อนฉันร่วมไปกับการประชุมของสถาบันบุญนิยมและพรรคเพื่อฟ้าดิน

วันอาสาฬหบูชา (๑๐ ก.ค.) ที่ราชธานีอโศก หลังจากเดินตรวจดูงานในพื้นที่ตามจุดต่างๆ แล้ว กลับมาที่ห้องทำงานไม่ทันไร พ่อท่านตัดสินใจไปเทศน์อย่างปุบปับ ฝ่ายบันทึกภาพวิดีโอไม่ทันได้ตั้งกล้อง รวมถึงฝ่ายเสียงเองก็ไม่ได้เตรียมบันทึก เนื่องจากแรกทีเดียวว่ามีรายการอื่นของสมณะพ่อท่านไม่ต้องเทศน์

ส่วนภาคค่ำเนื้อหาธรรมะบนกระดาน เดือนนี้พ่อท่านได้นำเอาอิฏฐสูตรและปรภาวสูตรมาอ่านอธิบาย (ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้จากฝ่ายเผยแผร) นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาที่น่าสนใจอีก ๓ วาระหนึ่งคือการแสดงธรรมทำวัตรเช้าวันที่ ๓ ก.ค. ซึ่งพ่อท่านได้นำเอาเนื้อหาหลักการปฏิบัติมากล่าวนำแล้วเปรียบเทียบกับ กรณีฎฎานที่กำลังเกิดกระแสนิยม โดยมีพฤติกรรมของชาวอโศกเป็นส่วนประกอบเทียบเคียง เพื่อบอกถึงทิศทางในสิ่งที่กำลังดำเนินอยู่และจะก้าวต่อไป

วาระที่สองเป็นการสนทนาสัมภาษณ์โดย **คุณสุวิดา แสงสีหนาท** นักศึกษาปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประเด็นที่มาสนทนาสัมภาษณ์ **“ภูมิปัญญาบูรณาการ บนฐานคิดพุทธปรัชญา : ยุทธศาสตร์ทางเลือกในการพัฒนาสังคมไทย”** ซึ่งจะได้นำบางส่วนมาถ่ายทอดต่อไป

วาระที่สามเป็นการสนทนาสัมภาษณ์โดยคณะนิสิตจากมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ได้มาขอสัมภาษณ์เรื่อง **“รูปแบบ และวิธีการตีความเรื่อง ‘มังสวิรัต’ ของสำนักสันตอโศก”** ในวิชาพระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการตีความ สอนโดย พระอาจารย์ ดร.มหาหรรษา ธมฺมหาโส ทั้งนี้เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่อาจจะเหมือน และแตกต่างจาก ‘เจ’ ในหลายบริบท เพื่อฝึกทักษะในการตีความในวิชาดังกล่าว นำเสียดายที่ไม่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาบางส่วนของสนทนาได้ เนื่องจากผู้ช่วยงานถอดเสียงทำให้ไม่ทัน

กรณีการสนทนาสัมภาษณ์ต่างๆนั้น เป็นที่น่าเสียดายที่ระบบการบันทึกเสียงคุณภาพไม่ดี ไม่สามารถทำเป็นเทปเผยแพร่ได้

กฎาน กับ อย่างก้าวของชาวอโศก

ช่วงต้นเดือนกระแสดังกล่าวเกี่ยวกับกฎานและเจ้าชายจิกมียังมีอยู่ ทำวัตรเช้าวันที่ ๓ ก.ค. ช่วงต้น พ่อท่านกล่าวนำด้วยเนื้อหาของการปฏิบัติ ตั้งแต่ จรณะ ๑๕ มรรคองค์ ๘ โพชฌงค์ ๗ เชื่อมต่อด้วยการนำเอาบทความที่เกี่ยวกับทัศนะที่น่านิยมของกษัตริย์กฎานมาอ่านอธิบาย เปรียบเทียบกับชาวอโศก จากบางส่วนที่นำมาเสนอดังนี้

ท่านไม่เห็น GDP คือแม้แต่ GNP Gross National Product (ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ) มูลค่ารายได้รวม ท่านเห็น GNH Gross National Happiness ความสุขรวมของผู้คนภายในประเทศ ความสุขตามธรรมชาติองค์รวม

ภูฏาน เป็นประเทศที่อยู่ในหลักเกณฑ์ของ พุทธศาสนา ที่มักน้อย สันโดษ สมเด็จพระราชาธิบดี ชื่อว่า Jigme Singye Wangchuck จิกมี ซังเว วังชุก เป็นพระราชบิดาขององค์รัชทายาท ที่ชื่อว่า จิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก ที่เสด็จมานี้ โอ้โฮ...ฮือฮา...ขอบอก ชอบใจกันใหญ่ รูปหล่อ อ่อนนุ่มถ่อมตน มารยาทดี น้ำใจดี เรียกว่ามี ปาสาทิโก มีอาการที่น่าเลื่อมใส

สมเด็จพระราชาธิบดี Jigme Singye Wangchuck จิกมี ซังเว วังชุก

ท่านสำเร็จวิชา โปรดในการยิงธนู สำเร็จ หลักสูตรการอบรมด้าน รัฐศาสตร์การทูตระหว่าง ประเทศจากอ็อกฟอร์ด

อังกฤษ จบหลักสูตรป้องกันประเทศจากวิทยาลัยป้องกันชาติจาก อินเดีย จบหลักสูตรการปกครอง การปกครองจากมหาวิทยาลัย ฮาวาร์ด สหรัฐ

ประชากรมีประมาณสองล้านสองแสนคน ใหญ่กว่าโคราช สามสี่เท่าเท่านั้นเอง ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธกว่าเก้าสิบ เปอร์เซนต์ เหมือนกับประเทศไทย อาชีพเกษตรส่วนใหญ่

ถ้าจะวัดความร่ำรวยจาก GDP Gross Domestic Product (ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) ภูฏานหรือภูฏานนี้จัดอยู่ในประเทศยากจนที่สุดในโลก เป็นลำดับที่ ๑๙๑ จากที่มีอยู่ ๒๒๖ ประเทศ ถ้าวัดด้วย GDP มูลค่าผลผลิตรวมในประเทศ ถ้าจะวัด เอาอย่างนั้น ภูฏานจนเป็นลำดับที่ ๑๙๑

บันทึกจาก ...ปัจฉาสมณะ

องค์รัชทายาท จิกมี เคเซอร์ นัมเกล วังชุก

สมเด็จพระราชาธิบดี Jigme Singye Wangchuck จิกมี ซังเว วังชุกท่านไม่เห็น GDP คือแม้แต่ GNP Gross National Product (ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ) มูลค่ารายได้รวม ท่านเห็น GNH Gross National Happiness ความสุขรวมของผู้คนภายในประเทศ ความสุขตามธรรมชาติองค์รวม ท่านตรัสตั้งแต่ท่านขึ้นครองราชย์ว่า “Gross National Happiness (GNH) is more important than Gross National Product (GNP หรือ GDP).” แม้แต่ GNP คือ

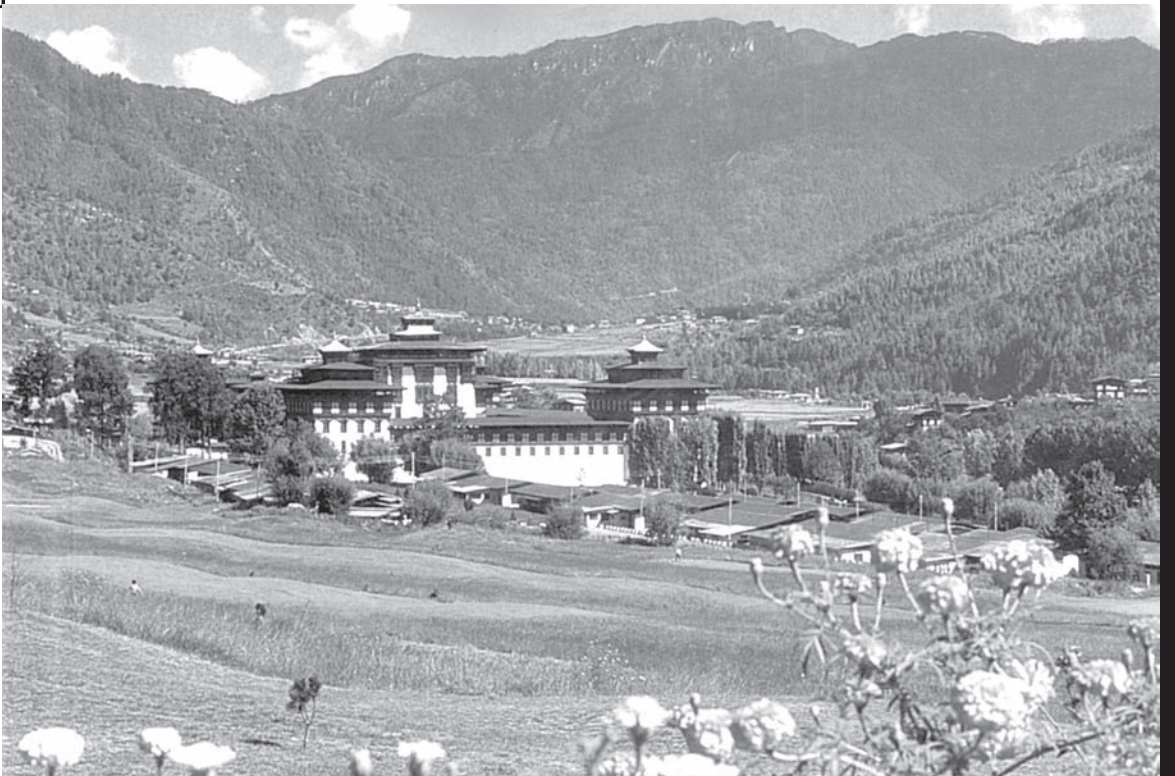
ผลผลิตทางธรรมชาติ องค์กรรวมของประเทศ ท่านก็ไม่คิดถึงวัตถุ GNP นี่คือผลผลิตทางวัตถุ GNH ผลผลิตองค์กรรวม ทางแห่งความสุข ท่านตรัสตอนครองราชย์ท่านตรัสไว้แบบนี้เลย

ในโอกาสที่เรา GDP ของเราเนี่ยจะรุ่งจะแรง รายได้จากผลผลิตองค์กรรวมในของชาวโศกเรา ไม่ได้มากมาย ขายก็ขายราคาน้อยด้วย ขายราคาต่ำกว่าทุนหรือพยายามลดราคาให้มากๆ แจกซะเยอะ ขายไม่ให้เกิดราคาตลาด ให้ต่ำกว่าราคาทุนให้ได้ เป็นดี นี่เป็น**ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์บุญนิยม** แล้วเราก็พยายามพิสูจน์ว่ามันจะไปรอดไหม

GDP ตามทุนนิยมเขาคิด มันคนละทางกัน GDP ของเรา และพวกเราก็เน้นเน้นเน้นลดระดับชาติ GDP ของชาวโศกเราก็สูงสุดระดับของเรา ก็เท่านั้น ถ้าจะพูดถึงรายได้มวลรวมจริงๆแล้ว ก็พอเลี้ยงตน อาตมาก็ยังพอใจอยู่ที่ว่า เราไม่ไปเป็นหนี้ธนาคารข้างนอก ยังไงยังงั้น ขาดเหลืออย่างไร ก็ยังมีผู้ที่ยังใส่พกใส่ท่อไว้ ก็ควักออกมาช่วยกันบ้าง เช่นจะซื้อที่แปลงละ ๑๐ ล้านขึ้น อะไรอย่างนี้ก็ไม่ต้องอาศัยพวกเรา ก็พอได้ ไม่ถึงกับต้องไปกู้หนี้ยืมสินจากธนาคารเขามา

เรามีทรัพย์สิน เรามีที่ดิน เรามีกิจการ สมบัติทั้งหมดของโศกเรานี่ กู้ได้เป็นพันล้านนาหลักทรัพย์ที่มีนี่ไปมัดจำเขาได้ แต่เราก็ไม่ทำ เราไม่นิยมวิธีการของชาวโลก การเงินของเราเนี่ย ทำง่ายๆ มีก็หมุนเวียนกันใช้ไป อย่ามาคิดว่ามันจะได้มากมาย เอาเปรียบได้มากแข็งนั้นแข็งนี้ เล่นหุ้นไม่เป็นเลย ประกันชีวิตยังไม่เป็นเลย ใครเขาจะว่าเรางี้ก็ไม่เป็นไร

เมื่อเปรียบเทียบกับจากของเขา เรามี GNH ไม่เบาเหมือนกันหา อาตมาจะอ่านตอนหลังๆให้ฟัง “ถ้าหากว่าความสุขมวลชนรวม ประชาชาติของชาวภูฏานนั้น หมายถึงคุณภาพชีวิตของประชาชน เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ประเพณีอันโดดเด่น การปกครองด้วยสติปัญญาที่ลุ่มลึกและการพิทักษ์รักษาสีงแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่า เขา ลำเนาไพร ห้วย ลำธาร น้ำใสสะอาด ที่ยังมีอยู่อย่าง

อุดมสมบูรณ์” ที่ประเทศภูฏานอนุรักษ์รักษาไว้ได้ แบบคงเส้นคงวา อดีตมีอยู่เช่นใด ปัจจุบันก็ยังคงดำรงอยู่เหมือนเดิม โอศกเราเนียมีวิบาก ไม่มีของเดิม ไม่มีธรรมชาติเหมือนภูฏาน ต้องมาสร้างน้ำตก ต้นไม้ ภูเขา ลำธาร อะไรของเราเอง ทำที่ปลูมฯ แห่งแรกก็ตาม ที่อื่นๆเราก็ต้องสร้างขึ้นมาจาก ภูฏานเขามีบุญ

อาตมาไม่พาพวกคุณไปบุกกรุกยึดครองธรรมชาติเดิม เช่นที่พระหลายรูปเขาไปบุกกรุกป่า ไปจองภูเขา ลำธาร แม่น้ำ เอาธรรมชาติในชายป่าเขาพวกโน้นเลย แต่อาตมาพาพวกเรามาสร้างในกรุงในเมืองอย่างเนี้ย อย่างที่ทำมา ๓๐ กว่าปีแล้ว เป็นหลักฐานไม่ต้องพูดมาก พวกคุณเข้าใจแล้วว่า อาตมามีวิสัยทัศน์อย่างไร ไซ้ใหม่ เพราะฉะนั้นเราต้องช่วยดูแลรักษา ส่วนของภูฏานเขาดี อดีตมีอยู่เช่นใด ปัจจุบันก็คงอยู่เหมือนเดิม ของเราให้ดีขึ้นหา ตามที่ปรากฏแก่สายตาชาวโลกในวันนี้

ภูฏานเป็นประเทศที่มีธรรมชาติกับสภาพสิ่งแวดล้อมอันดีเยี่ยม เป็นเอกลักษณ์ จึงไม่ยากนักที่ประเทศนี้จะมีรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นหลัก คนอยากไปดูไซ้ใหม่ คนอยากจะไปท่องเที่ยว ไปท่องเที่ยวอะไร ที่ภูฏานไม่มีแสงสีเสียงเหมือนกับอย่างลาสเวกัส นิวยอร์ก แม้แต่อย่างกับประเทศไทย กรุงเทพฯ ภูเก็ตอะไรอย่างนี้ ก็หย่าค่า สารพัด แสง สี เสียง มีหลอกลวง มีผู้หญิง มีโสเภณี มีอู้อี้...พูดแล้วอาย...อาย...ได้รายได้จากเรื่องซี้หมาอะไรพวกนี้ ไม่น่าภูมิใจ ฟังให้ดีๆ มุมเหลี่ยมที่อาตมาเปรียบเทียบกับให้ฟัง

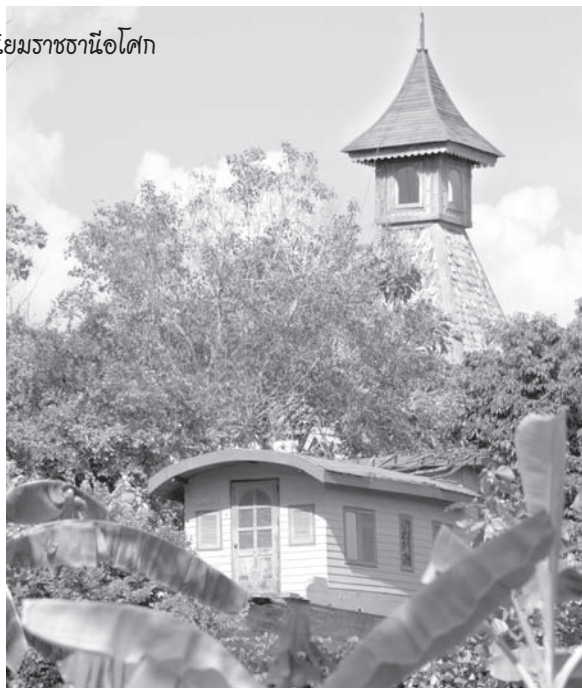
ภูฏานเขาได้รับรายได้จากการท่องเที่ยว เขาได้รับอย่างน่าภาคภูมิใจ เข้าใจไหมนี่แรงเชิงที่เราจะต้องมีภูมิปัญญาว่าประเทศชาติที่รุ่งเรือง เจริญคืออะไร แม่นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวที่นั่น ก็ต้องมีภูมิธรรมว่า เขาไปเที่ยวไปเพื่อชมธรรมชาติ ไปเห็นสิ่งที่มักน้อยสันโดษ สิ่งที่เป็นความเจริญชนิดหนึ่ง ไม่ใช่ความเจริญอย่างลาสเวกัส อย่างนิวยอร์ก อย่างกรุงเทพฯ อย่างภูเก็ต พัทยา ไม่ใช่ แม้กระนั้นเขาก็ยังมีการเฝ้าระวังในการต้อนรับนักท่องเที่ยวเข้าประเทศอย่างเข้มงวด อีกทั้งยังเก็บภาษี เข้าไปเที่ยวนี้ไม่ได้ ถูกนะ ภูฏานเนี้ย ต่อหัวถึงวันละ ๒๐๐ เหรียญสหรัฐ หรือ ๘,๐๐๐ บาท ทั้งนี้เพื่อจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยวไม่ให้เกินปีละแปดพันคน จำกัดด้วย เข้าคิว จอง ปีหนึ่งได้แปดพันคนเท่านั้น เยี่ยม !

อีกหน่อยโอศกจะมีคนมาท่องเที่ยวบ้างหรอก อาตมาเคยพูดไซ้ใหม่ว่า อย่ามาเอาเราเข้าไปอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเซียวนา ใส้ไอ้ๆ...แผนผังอะไรของเขา บอกว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดอุบล อีกหน่อยต่อไปนี่ ราชธานีโอศก เดี่ยวมีพระองค์ใหญ่ มีภูเขา มีน้ำตก มีต้นไม้ใหญ่ โดยเฉพาะมีวัฒนธรรมบุญนิยม อะไรต่ออะไรที่เราเป็นก็ขึ้นตามประสาคนอย่างพวกเรา

แผ่นดินที่เราอยู่นี้ ราชธานีโอศกนี้ คนเขาทิ้งแล้ว เขาไม่เอา เขาหนี เพราะเป็นแผ่นดินน้ำท่วมไซ้ใหม่ เราก็มักก่อสร้างตัวบนแผ่นดินที่เขาไม่แลกัน มันเป็นบุญของเราละ เขาเหลือไว้ให้เราไม่แน่นมันไม่เหลือแล้ว ไอ้เฮ...เศรษฐกิจเขาผ่านไปหมดแล้ว เรามันไม่ใช่เศรษฐกิจ เราก็จำเป็นต้องได้แบบนี้

๙๙ ชุมชนบุญนิยมราชธานีอโศก

ของทิ้งของเขานะ ที่จริงแผ่นดินตรงนี้อาตมาไม่คิดเลยว่า จะต้องมาแบกมาหาม ไม่ได้กะว่าจะต้องมาเป็นกันปานฉะนี้ มันก็เป็นไปตามบุญตามกรรมของมัน

ด้วยเหตุนี้การไปท่องเที่ยวในประเทศภูฏานจึงมีค่าใช้จ่ายที่สูงมาก แต่ถ้าจะวิเคราะห์ดูให้ถ่องแท้แล้ว ก็น่าจะเป็นการคุ้มค่า เมื่ออยากจะไปสัมผัสกับสภาพภูมิประเทศในธรรมชาติ ซึ่งมีสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่ภาครัฐบาลของภูฏานได้ดูแลและรักษาไว้อย่างดีเยี่ยม โดยเฉพาะการรณรงค์ให้ประชาชนชาวภูฏานใส่ชุดประจำชาติที่เคยมีมาแต่บรรพกาล จนถึงในกาลปัจจุบัน และพระราชวงศ์ทุกพระองค์ก็ทรงปฏิบัติแบบอย่างดั่งที่คนไทยได้เห็นฉลองพระองค์ชุดประจำชาติของพระมกุฎราชกุมารจิกมี ในการเสด็จเยือนประเทศไทยทุกครั้ง ชุดประจำชาติของผู้ชายในภาษาภูฏานเรียกว่า โคล ส่วนของผู้หญิงเรียกว่า คีรา ประชาชนชาวภูฏานทุกคนต่างมีความยึดมั่นในพุทธศาสนา และเชื่อมั่นว่าพระพุทธศาสนาจะนำพาความสุขแท้มาให้พวกตนมากกว่าจะเชื่อในลัทธิการบริโภคนิยม **ทุกคนตระหนักว่าคุณภาพชีวิตอยู่ที่จิตใจ ไม่ใช่ที่วัตถุ ชาวภูฏานจึงตั้งมั่นและมั่นคงอยู่ในธรรมะ** อาจจะเรียกได้ว่าประชาชนแทบจะไม่มีใครฆ่าสัตว์ใดๆ การจับปลาล่าสัตว์จึงถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย หากจะจับปลาและนกกินกันในครัวเรือน ต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐ และเมื่อได้รับใบอนุญาตให้จับปลาแล้วก็ต้องละเว้นไม่จับปลาในฤดูที่ปลาวางไข่ สำหรับเนื้อหมู วัว ไก่ มักจะมีเลี้ยงและฆ่ากันกินในครอบครัวเท่านั้น เนื้อสัตว์ต่างๆในตลาดสดทั้งหมด เป็นสัตว์ที่ฆ่าแหละเข้ามาจากอินเดีย และประเทศนี้ก็เป็นเพียงประเทศเดียวในโลก **ที่ห้ามซื้อขายและสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ** เห็นไหมเขาทั้งประเทศเลย ของเรานี้เพียงแต่ในชุมชนเราชาวอโศกทุกแห่งเท่านั้น ผู้ที่ฝ่าฝืนจะผิดกฎหมายโดยไม่มีข้อยกเว้นและทางรัฐภูฏานก็เพิ่งอนุญาตให้ประชาชนดูโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตได้เมื่อปี **ค.ศ.๑๙๙๙** เพิ่งหกเจ็ดปีมานี้เอง เดิมให้ฟังข่าวสารได้ทางวิทยุและโทรทัศน์ของรัฐบาลเพียงแห่งเดียวเหมือนกะอโศก กำหนดให้มีโทรทัศน์ในชุมชนที่เป็นของส่วนกลางได้เพียงแห่งเดียวก่อน ต่อเมื่อแข็งแรงเพียงพอแล้วจึงจะอนุญาตให้มีส่วนตัวได้

คนนิยมชมชอบไปตุลิ่งอย่างที่ภูฏานเป็นภูฏานมีนั้น กับคนนิยม ชมชอบไปตุลิ่งอย่างโลกๆโลกีย์ทั่วไปแบบลาสเวกัส นิวยอร์ก แม้แต่อย่าง กับประเทศไทย กรุงเทพฯ ภูเก็ตะไรอย่างนี้ มันคนละรสนิยม

บันทึกจาก... บังจาสนบะ

ภูฏานยังไม่อนุญาตให้มีงานรับสัญญาณดาวเทียมอีกด้วย นี่แน่ะไม่เปิดช่องเลย เยาวชนชาวภูฏานนั้น ทางรัฐบาลจะสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี โดยให้เรียนภาษาภูฏาน ๕๐ % และเรียนภาษาอังกฤษ ๕๐ % ภาษาภูฏานก็คือภาษาชนก ภูฏานมีดอกป๊อบปี้สีฟ้า เป็นดอกไม้ประจำชาติแล้วยังมีสัตว์ประจำชาติคือ ทาคิน ฝรั่งเศสเรียกว่าทาร์ tahr มีรูปร่างหน้าตาคล้ายแพะแต่มีขนยาวและไม่มีหนวดใต้คางเหมือนอย่างแพะ โต ตัวโตเท่าวัว เป็นสัตว์ตีนกลีบลักษณะเชิงซ้าแต่น่ารัก มักอาศัยอยู่รวมกันเป็นฝูง บนที่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางราวสี่พันเมตรขึ้นไป ทาคินชอบกินไม้ไผ่เป็นอาหารและกินพืชอย่างอื่นได้อีกหลายชนิด นี่คือสภาพความเป็นอยู่หรือว่าสภาพความเป็นไปของภูฏาน อาตมาหยิบมาเพื่อให้พวกเราได้รับรู้ได้เข้าใจนี่ก็เพราะว่า มาเปรียบเทียบให้ฟังว่าโอศกเรา กำลังเดินอยู่ในทางคล้ายคลึงกันกับที่ภูฏานเป็นอยู่ แต่ภูฏานเขามีเดิมแล้วเขารักษาไว้ คนก็นิยมชมชอบ แล้วอาตมาก็วิเคราะห์ให้ฟังแล้วว่า **คนนิยมชมชอบไปตุลิ่งอย่างที่ภูฏานเป็นภูฏานมีนั้น กับคนนิยมชมชอบไปตุลิ่งอย่างโลกๆโลกีย์ทั่วไปแบบลาสเวกัส นิวยอร์ก แม้แต่อย่างกับประเทศไทย กรุงเทพฯ ภูเก็ตะไรอย่างนี้ มันคนละรสนิยม** อาตมาว่าคนละชั้นกัน อันนั้น classic กว่า ไซ้ใหม่

เพราะฉะนั้นสังคมมนุษย์ที่เรากำลังเป็น กำลังศึกษาและกำลังพัฒนาตนเองท่ามกลางสังคมประเทศไทยก็ตาม กำลังจะวิ่งไปสู่ลาสเวกัส กำลังจะวิ่งไปสู่นิวยอร์กหรือโตเกียว กำลังจะวิ่งไปอย่างนั้น อาตมาว่ามันไปไม่รอดหนา เนี่ย...สร้างพัทธอย่างนี้แล้วเสร็จ จะสร้างสุวรรณภูมิให้เป็นอย่างแบบนั้นอีกซึ่งอาตมาว่า ทิศทาง แนวคิด วิสัยทัศน์เนี่ย เราก็จะต้องลำบากพอสมควร หนักพอสมควร **แต่อาตมาทำ ใครไม่ทำด้วยก็ช่าง**

เราต้องเข้าใจทิศทาง เราจะต้องสร้างสัมมาทิล्ली *อลมรียา* ทางเจริญ *นอลมรียา* ทางเสื่อมทางไม่พาเจริญ ไม่ประเสริฐคือทางไหนกันต้องชัดเจน มันรวมมาจากปัญญา รวมมาจากจิตวิญญาณที่เราจะต้องสั่งสม เราจะต้องพัฒนาตามที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ให้จริง

อาตมาพาชีวิตพวกเรามาอย่างนี้ที่อาตมาก็ภูมิใจที่เราทำได้พอสมควรแล้ว แม้ยาก !

มาอยู่ในนี้แล้วก็ต้องรู้ว่าเราจะต้องขยันพากเพียร วิริยารัมภะ เป็นยาตำของชีวิต วิริยารัมภะนี้อยู่ในสูตรไหนๆๆๆ ก็มีวิริยารัมภะ ชีวิตของคนก็เท่านั้นแหละ “เราไม่พัก เราไม่เพียร เราจึงข้ามโสมสงสารได้ : อัปติภูถุ้ง อนาญหัง โสมมตรินติ” (พระไตรปิฎกเล่ม ๑๕ ข้อ ๒) ตามที่ พระพุทธเจ้าตรัส พวกเรานี่มันไม่ได้มาหลงนั่งทรมาณทรกรรมกัน ไม่ได้บังคับขู่เข็ญกัน เหมือนกับ โรงงานทาส มันไม่ใช่โรงงานทาส แต่มันเป็นแดนอิสระเสรีภาพที่แสนวิเศษ ที่เป็นความอิสระทั้งที่โลกเขา สามารถรู้และที่โลกรู้ได้ยาก เป็นแดนแห่งคนเจริญ ขยันหมั่นเพียร เอาใจใส่ กระตือรือร้น รู้จัก กิจการ รู้จักสัมมาอาชีพ มีงานการอันเป็นประโยชน์ เป็นคุณค่า ไม่ใช่งานมีโทษ เป็นงานที่มีคุณค่า สำคัญ อยู่ในหลักเกณฑ์ของพระพุทธเจ้าทั้งนั้นเลย ที่อาตมาหยิบมาอธิบายตอนหลังนี้จุดสำคัญๆทั้งนั้น เราจะเห็นได้ว่าเราพัฒนาไปในทิศทางไหน

เหตุปัจจัย ทุกอย่างมันมาโดยธรรมชาติ อาตมาชี้ให้ฟัง มันไม่มีอะไรบังเอิญ มันไม่มีอะไร เกิดพลุกๆ มันเป็นเหตุปัจจัยกันมาทั้งนั้น เป็นอิทัปปัจจยตา ทำให้จะต้องมีคนนี้ ทำให้จะต้องมีคนนี้ แล้วนำไปอย่างนี้ จูงนำไป ขณะนี้ทำให้ประชาชนไทยรู้จักกฎหมาย รู้จักค่านิยม รู้จักรสนิยม รู้จัก อะไรต่ออะไรของความเป็นกฎหมายขึ้นมา มันมาถึงวาระของมัน อาตมาไม่อยากอธิบายยาว **สิ่งที่เกิด เหล่านี้ไม่ใช่บังเอิญ ทุกอย่างล้วนมาแต่เหตุ เหตุดี...ดี เหตุชั่ว...ชั่ว**

เหตุปัจจัยในโลก นี่เป็นอินโดยหลายๆอย่าง ที่บางที่เรา เอ๊ะ...ทำไมมันเป็นอย่างนี้ เราก็ อย่าเพิ่งไปคิดว่าทุกอย่างมันดีทุกอย่างๆ ทุกอย่างจะมีเหตุปัจจัยที่ได้สัดส่วน แต่ซับซ้อนลึกยิ่ง องค์ประกอบสังขารธรรมผสมผสานสร้างขึ้นมา แต่ละยุคแต่ละสมัยมีมันๆนี่ๆ เราจะต้อง เข้าใจให้ดีไปเรื่อยๆ ...เนี่ยอาตมาพาศึกษาด้วยของจริงในความเป็นความมี ไม่ใช่แค่รู้ เมื่อมีของจริง และมีภูมิยิ่งขึ้นก็คงจะเข้าใจมากขึ้นว่า โอโศกเรากำลังทำอะไร กำลังเดินไปในทิศทางใด มีคุณค่าอย่างไร เพราะฉะนั้นเราจะต้องสร้างไปอีกพอสมควร จะเห็นจะรู้แจ้งได้ถนัดยิ่งขึ้น อยากจะเห็นจริง ภายในชีวิตของพวกเขาใหม่ละ อุตสาหะพากเพียรปฏิบัติธรรมแล้วก็ขยันหมั่นเพียรขึ้นมา แล้วเราจะ ได้เห็นได้ดู ซึ่งไม่ใช่เรื่องเล็ก มาถึงวันนี้แล้วก็คงจะเข้าใจว่าอาตมาพาทำอะไร ไม่ใช่เรื่องสามัญนัก

ยุทธศาสตร์ทางเลือกในการพัฒนาสังคมไทย

ซ้ำแหละ

คุณนิยม เสรีนิยม สังคมนิยม วัตถุนิยม บุญนิยม

๔ ก.ค.๒๕๔๙ ที่สันตโศก **คุณสุวิตา แสงสีหนาท** นักศึกษาปริญญาเอกโครงการ สหวิทยาการ ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มาสนทนาสัมภาษณ์ “ภูมิปัญญาบูรณาการ บนฐานคิด พุทธปรัชญา : ยุทธศาสตร์ทางเลือกในการพัฒนาสังคมไทย” จากบางส่วนของบทสนทนาดังนี้

คุณสุวิตา : พ่อท่านคะ ตอนนีเห็นก็ลงเก็บข้อมูลที่ชุมชนอโศกเนี่ย ใจตัวเองก็คิดว่า ๑๐๐% แล้ว เพราะว่าเก็บข้อมูลแล้วเขียนเสร็จหมดแล้ว แล้วก็สอบวิทยานิพนธ์ผ่านแล้ว แต่ว่าคณะกรรมการบอกว่าให้ปรับแก้นิดหน่อย เพราะว่า เหมือนกับว่าการวิพากษ์ระบบทุนนิยม ยังไม่ถึงแก่น อยากจะให้พ่อท่านช่วยวิพากษ์ระบบทุนนิยม แล้วก็การเปรียบเทียบระบบทุนนิยม-บุญนิยม คืออาจารย์ปรีชา

เปี่ยมพงศ์สานต์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาคนหนึ่ง ท่านบอกว่าเมื่อ ๒๐ ปีก่อน พ่อท่านกับอาจารย์
 ปรีชาขึ้นเวทีอภิปราย **เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธ** หลายครั้งหลายหน แล้วจากวันนั้นถึงวันนี้จะคะ ภาพที่
 มองระบบทุนนิยม มันเปลี่ยนไปไหมคะ ระบบทุนนิยมมันพัฒนาไปเป็นโลกาภิวัตน์เต็มตัวแล้วเนี่ยคะ

พ่อท่าน : ทุนนิยมมันร้ายแรงขึ้นทุกวัน เพราะว่ากิเลสคน กิเลสมันเป็นของจริง มันเป็น
 ความโลภ ความเห็นแก่ได้ ความอามัหิต คำว่าอามัหิตหมายความว่ามันโลภ แล้วมันจะทำความโลภ
 แย่งแข่งอย่างอามัหิตยิ่งขึ้น แล้วก็มีความซับซ้อนในเล่ห์เหลี่ยม ซับซ้อนในเชิงกลทางความคิดและใช้
 จิตวิทยาที่จะป้องกันตนเองไม่ให้คนรู้เท่าทัน ที่จะเอาเปรียบเอาไรต์คนอื่นไม่ให้รู้เท่าทันอะไรพวกนี้ มัน
 ฉลาดมันเก่งขึ้นมากกว่าเก่ามากเลยภายใน ๑๐ ปี ๒๐ ปีให้หลังมาทั่วโลก เพราะว่ากิเลสมันเป็นของ
 คนทั่วโลก แทบจะไม่เว้นหน้าใครทั้งนั้น เพราะฉะนั้นความเป็นจริงของความโลภ มันจึงทำงานของมัน
 ตลอดเวลาเร็วและแรงยิ่งขึ้น ในการทำงานของกิเลสมันก็ทำให้มันเก่งขึ้น มันมีวิธีการมากขึ้น เป็น
 ความโลภจัด และความอามัหิตจัดขึ้นซับซ้อนยิ่งขึ้นๆๆ

อวดม้ายืนยันทุกครั้งที่การแก้ปัญหาสังคมไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ความรู้ สร้างความรู้ให้
 แก่คนเท่านั้นมันไม่ใช่การแก้ปัญหา ยิ่งสร้างความรู้ให้แก่คนหนักหน่าอย่างเดียวยังแก้ปัญหาไม่ได้
 เพราะคนที่ฉลาดขึ้นมันไม่ได้หมายความว่ากิเลสมันลดนะ ยิ่งมีความรู้มากยิ่งขึ้น ยิ่งอวดม้ายืนยัน
 เก่งกว่า รู้มากกว่าเขา อวดฉลาดกว่าเขา แล้วมันก็ยังใช้อำนาจในความรู้ความเข้าใจขอให้ได้เปรียบอันนี้
 มาสนองกิเลสของตัวเองโลภนั้นยิ่งขึ้น ยิ่งได้ กิเลสก็ยิ่งสมใจ ยิ่งอ้วนยิ่งหนา เพราะฉะนั้น**การเสริม
 ความรู้ให้แก่คนโดยไม่ลดกิเลส** ไม่ลดความโลภ กิเลสทั้งหมดก็โลภ โกรธ หลง ยิ่งเป็นภัยต่อ
 การศึกษาเองหรือเป็นภัยต่อสังคมทั้งหมดทั้งโลกเลย

อวดม้ายืนยันมุ่งหมายให้มาศึกษาลดกิเลสกันจริงๆ เท่าที่ทำงานมา ๒๐-๓๐ ปีมานี้ก็เห็นผล
 พอ ๑๐ ปีผ่านมา ๒๐ ปีผ่านมาก็เห็นรูปเห็นร่างของสังคม หรือของมนุษย์ที่ลดกิเลสแล้ว แล้วก็มา
 การดำเนินชีวิต ดำเนินชีวิตที่เห็นชัดเจนได้ว่า มันไม่ได้ไปแย่งชิงเขา มันไม่ได้ไปทำร้ายสังคม แต่มันให้
 กับสังคม เพราะฉะนั้นระบบการดำเนินชีวิตก็เป็นเศรษฐศาสตร์เชิงธรรมะหรือเศรษฐศาสตร์บุญนิยม
 อย่างที่อวดมาตั้งชื่อไว้ มันเป็นเศรษฐศาสตร์เกิดจากจิตวิญญาณที่เห็นจริง เข้าใจจริงว่า **คนเราเนี่ย
 เมื่อกิเลสมันลดจริง มันก็มี“ความพอ” มี“ความหยุด”** ในหลายเรื่องในโลกยังพากันติดยึด มันก็ไม่เอา

**คุณไม่มีค่า นอกจากไม่มีค่าแล้วคุณชู้ตริตสังคม เอาเปรียบสังคม
เอาเกินกว่าควร เกินกว่าผู้อื่นที่ไม่มีอำนาจเท่า ได้มากเท่าใดก็หลงว่า
เหมาะสมแล้วดีแล้ว คุณเอาคืนหมด คุณเอาเกินไปจนน่าเกลียดด้วย คนที่
ไม่มีอำนาจหมดสิทธิ์แย่ง ต้องจำนนกับอยู่ในสังคม**

มันก็ไม่ไป“เอาเปรียบ”เขา และการสร้างสรรค์ก็ยังมี“สัมมา” เมื่อ“มักน้อย”ลงจริง สร้างสรรค์จึงมากกว่าที่ตนเอา แล้วก็เสียสละแก่เขา เราก็คือคนที่มิประโยชน์ต่อเขา ต่อโลก ต่อสังคม มันเป็นความจริงที่เห็นได้ชัดเจน เรียกเป็นภาษาธรรมะก็เป็นบุญ เป็นกุศล เป็นกุศลวิบากของแต่ละคนที่เขาทำจริงๆด้วย นี่พูดอย่างภาษาธรรมซึ่งคนสมัยนี้ไม่ค่อยเชื่อ พูดว่าบุญวิบาก กรรมวิบากคนไม่เห็นไม่รู้ แต่ถ้าพูดว่า เราเสียสละนี่คือเรามีประโยชน์ เขารู้ คนก็เข้าใจได้ยิ่งกว่า เห็นจริงกว่า ก็เราสร้างสรรค์เสียสละแล้วก็ให้แก่เขาที่มันก็เป็นประโยชน์เกื้อกูลแก่เขาอยู่แล้ว

แต่ที่นั่นมันเห็นยากตรงที่ว่า ของเรามันมีระบบบุญนิยม ระบบชาวโศกเราเนีย ทำงานฟรีทำงานเสร็จแล้วค่าแรงงานก็ไม่ได้คิด ซึ่งมันไม่ได้เป็นรูปธรรมอะไรแล้ว มันไม่มีการรับธนบัตรค่าตัวมาเป็นรูปธรรม แต่มันได้ให้ไปแล้ว มันก็เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นแก่สังคมไปทันทีแล้ว เพราะว่า มันไม่เหมือนกับรับเงินมาแล้วก็เอาไปทำบุญ อย่างที่มันก็เป็นรูปธรรมว่าเราได้รับมาแล้ว แล้วเราก็นำเงินไปให้มันจึงไม่เห็นรูปธรรมว่าเรามีประโยชน์หรือมีการทำบุญ

เราทำเสร็จแล้ว เราก็จบ ผลผลิตก็จัดการส่งไปตามสายงาน รายได้เจ้าหน้าที่ส่วนนั้นที่ทำหน้าที่ฝ่ายจัดการจำแนกแจกจ่ายจะขายหรือให้ก็ทำไป ขายก็ขายอย่างมีหลักเกณฑ์แบบบุญนิยมคือพยายามขายให้ถูกให้ขาดทุนให้ได้จริงๆหรือแจกฟรีก็เป็นที่สุด คนมักน้อย-สันโดษทั้งผู้ผลิต ทั้งผู้ขาย คนที่ไม่ได้มีความต้องการจะสะสม จะเอากำไร ในการขายถูก มันก็ยิ่งให้กับสังคมไปทันทีเช่นกัน การขายได้มาน้อยก็ยังไม่รูปธรรมเป็นกอบเป็นกอง ก็ยังไม่มื่ออะไรจะมาแสดงถึงความเป็นผู้ได้สร้างประโยชน์ในทางรูปธรรมตามที่สังคมตาหยาบเขาเข้าใจ เพราะภาวะซับซ้อนของการไม่เอาเปรียบมากหรือไม่ชู้ตริตทำร้ายสังคมมาก และไม่สะสมไว้มากหรือไม่มีต้นทุนมาก แต่ต้องพยายามเสียสละให้มากกว่านั้น มันยังเป็นการลงทุนและลงแรงที่ต้องเสียสละแรงกายที่ลำบากขึ้น ต้องเพิ่มแรงใจหนักยิ่งขึ้น มันเป็นนามธรรมที่ยิ่งสลบซับซ้อนที่ยิ่งจะเห็นได้รู้ได้ยากยิ่งๆหลายชั้น มันไม่เป็นรูปธรรมแบบทุนนิยมวัตถุนิยมเลย มันมองไม่เห็น คนเขามันไม่เข้าใจว่าเราได้ทำประโยชน์ให้แก่สังคมอยู่ตลอดเวลาขนาดไหน เขาไม่เห็นได้แบบทุนนิยม แบบโลกธรรมวัตถุนิยมนะ

คุณสุวิตา : พ่อท่านคะ จุดนี้สำคัญทีเดียวเพราะว่าทางระบบทุนนิยมเขาถือว่าเงินนี้เหมือนกับเป็นสิ่งกระตุ้นให้คนเกิดประสิทธิภาพ เกิดอะไรต่างๆเนีย แล้วในขณะที่ระบบของชาวโศกเองเราไม่รับเงินเนีย มันทำให้คำว่าประสิทธิภาพนี้มันลดลง

พ่อท่าน : ไม่จริง คนต้องมาเห็นความจริงว่า คุณไปทำงาน แล้วคุณก็ได้เงินตอบแทนมา สมมติว่าราคาค่าแรงงาน ราคาค่าสมรรถนะของคุณวันละ ๑,๐๐๐ บาท เดือนละ ๓๐,๐๐๐ คุณทำเสร็จคุณก็รับเงินมาหมด คุณไม่มีค่าแล้ว เพราะคุณเอาคืนมาเป็นตัวเงินหมดแล้ว พวกคนที่ศึกษาทางสังขารธรรมช่วงที่เราพูดนี้ เรายืนยันให้เห็น ไซ้ใหม่ละ คุณเอาเงินมาแล้ว คุณไม่มีค่าอะไรในสังคมแล้วนะ

คุณทำงานแล้วคุณก็เอาค่าราคา สมรรถนะของคุณคืนมาหมดแล้ว คุณไม่มีค่าต่อสังคมหรือต่อใครเลยแล้ว **คุณมีประโยชน์ต่อสังคมตรงไหน คุณเอาคืนจากสังคมหมดแล้วนะ ระบบทุนนิยมเนี่ย** คุณเอาคืนหมดแล้ว แล้วคุณก็ตั้งราคาของตัวเองของคุณหรือจลด้วย คุณมีอำนาจ คุณก็ตั้งเพิ่มราคาเงินเดือน ตอนนี่ ปปช. เพิ่มเงินเดือนตัวเอง หรือ กกต. ก็เพิ่มเงินเดือนตัวเองอย่างนี้แหละ หรือแม้แต่บริษัทส่วนตัว หรือบริษัทที่เราเองเรามีอำนาจในการตั้งราคาตัวเองก็ตั้งไปสิเงินเดือนตั้งเป็นล้านๆ มันหรือจลขนาดไหนมันเอาเปรียบขนาดไหน เพราะฉะนั้นคุณเอง**คุณไม่มีค่านอกจากไม่มีค่าแล้วคุณขูดรีดสังคม เอาเปรียบสังคม เอาเกินกว่าควรเกินกว่าผู้คนที่ไม่มีอำนาจเท่า** ได้มากเท่าใดก็หลงว่าเหมาะสมแล้วดีแล้ว **คุณเอาคืนหมด คุณเอาเกินไปจนน่าเกลียดด้วย คนที่ไม่มีอำนาจหมดสิทธิ์แย่ง ต้องจำนนกันอยู่ในสังคม** อันนี้พวกเราที่ศึกษาแล้วพวกเราทำความเข้าใจแล้ว เราเห็นจริง....จริง ๆ เราก็ไม่ทำ เราเห็นว่ามันไม่ใช่ความดี

ใช่.....คุณมีกิเลสแล้วก็บ่าเรอกิเลส คุณก็มีเรี่ยวมีแรงเป็นการกระตุ้นให้กิเลสของคุณฮึกเหิมในการขยันหมั่นเพียรก็จริง คุณก็ทำงานได้มากขึ้น แต่เมื่อคุณมาเข้าใจในทิศทางที่เป็นสัจจะนี้แล้ว เฮ้ย....มันชั้วนี้! แล้วจะมาทำเพื่อประโยชน์ที่จะฮึกเหิมให้มันทำชั้วมากยิ่งขึ้นไปทำไม

คนที่ทำการลดกิเลสก็จะรู้จักเลสของตนว่าเรายังมีกิเลสอยากได้อยู่นะ แม้มันที่เราทำงานฟรีแล้ว รูปธรรมไม่เอาค่าตัวแล้ว แต่ใจยังอยากได้อยู่นะ เขาก็ฝึกลดกิเลสของเขาด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นเขายังลดกิเลสได้ เขาก็ภาคภูมิใจ เขาก็มีกำลังในการที่เขาจะทำสิ่งที่ดียิ่งขึ้นดีที่สุดในอันนี้มันเป็นสัจจะที่เป็นนามธรรม เป็นโลกุตระปัญญา อันมีพลังแรงตามทิศทางคนละทาง คนที่หลงอาภิส เขาได้อาภิสเขาก็ยังมีแรง **คนที่เห็นค่าของอารยธรรมว่าเป็นสมบัติแท้สูงค่ากว่าอาภิสยิ่งนัก เขาก็ยังมีแรงเช่นกัน มันคนละทางคนละอย่าง เขาได้อารยธรรมมา ซึ่งก็คือความลดกิเลสได้ หรือได้เสียสละนั่นแหละ เขาก็ยังได้สมบัติเขาก็ยังอึดใจ ยังมีพลัง** คนที่ยังไม่มี“โลกุตระปัญญา”เข้าใจยาก เพราะมันคนละรส คนโลกียะจะไม่รู้สึกในรสแห่งโลกุตระ

เพราะฉะนั้นจะบอกว่า คนมาทำงานฟรีนี้แล้วมันจะไปไม่รอดตรงที่ว่าไม่มีสิ่งกระตุ้นให้ตัวเองขยันหมั่นเพียร *ไอ้หนีไปไม่รอดหรอก อีกหน่อยมันก็หมดแรง มันมาผืน* คุณมองในแง่ของคนมีกิเลสหรือคนที่รู้แต่รอโลกีย์ คุณพูดถูก คนพูดตามลักษณะกิเลสที่เขามี คนทั้งหลายส่วนใหญ่ก็เต็มไปด้วยกิเลสแล้วเขาต้องเห็นอย่างนี้ กิเลสมันมีรสนิยมนิยามอย่างนี้ แต่คนที่มาลดกิเลสแล้ว“ภูมิปัญญาเป็นโลกุตระปัญญาแล้ว” จะเห็นความจริงต่างกัน คนละรส คนละความรู้สึก สวนกระแสกัน คนที่รู้จักคุณค่าของ“ลาภ”ที่เป็นเงิน กับคุณค่าของ“ลาภ”ที่เป็นโลกุตระธรรมว่า ค่าของ“โลกุตระธรรม”ที่เขาได้มันสูงกว่าค่าของ“เงิน”ยิ่งนัก *เราเอามาแสนบาท กับให้เขาไปแสนบาท อันไหนคือ**ความมีคุณค่าของคน*** ยิ่งกว่ากันคุณว่า คนที่มาลดกิเลสถ้าเขาลดกิเลสไม่ได้ต่างหาก เขาจะ**กิลดี(guilty)**ของเขา เขาไม่สบายใจของเขา เขาเห็นว่าเขาลดกิเลสไม่ได้ เพราะยังจะต้องเอา ทำแล้วยังทวงคืน ทำแล้วยังไปเอาเปรียบเอามากขึ้นอะไรต่าง ๆ นานา อันนี้เขารู้ เขาเข้าใจแล้วอันนี้ต่างหาก เขาลดกิเลสได้ต่างหากเขาภูมิใจ เขามีกำลังใจ เขามีความปลานปล้ม เขามีพลังกระตุ้นที่

คุณสุวิดา : ที่จะทำมากขึ้น

พ่อท่าน : ที่จะทำมากขึ้น แล้วก็เมื่อทำแล้วเขาก็รู้ว่านี่เขาได้เสียสละนี้ เขาได้ให้ เขาได้

เจือจาง เขาได้เพื่อแผ่ผู้อื่น อันนี้มันเป็นของจริง นี่เขามีกำลังใจว่าเขามีประโยชน์ เขาภาคภูมิใจในการที่เขา มีประโยชน์ต่อสังคมมีประโยชน์ต่อคนอื่น คนที่เข้าใจความจริงพวกนี้แล้ว เขาก็ตั้งใจที่จะมาลด นอกจากคุณไม่กลัวบาปไม่กลัวบุญ คุณจะต้องตั้งใจเป็นมนุษย์ที่จะเอาเปรียบเขาอยู่หรือเปล่าละ

คุณสุวิตา : มีค่ะ เห็นว่าจุดต่างก็อยู่ตรงที่ว่า เรา รู้ตัว ใช่มั้ยคะ

พ่อท่าน : ใช่มั้ย ลำบากของมนุษย์

คุณสุวิตา : ลำบากของมนุษย์

พ่อท่าน : ลำบากของมนุษย์ ปัญญาของมนุษย์ ปัญญาที่ชัดเจนว่า เอ๊ะ...มนุษย์เราจะ เป็นคนชั่วหรือจะเป็นคนดีละ ถ้าเราเป็นมนุษย์เราก็จะเป็นมนุษย์ที่จะเป็นคนดี เรื่องอะไรเราจะต้องไป เอาเปรียบเอาดีอยู่ละ สมมุติว่าค่าสมรรถนะของคนๆนี้ วันละ ๑,๐๐๐ คุณไม่เอาถึง ๑,๐๐๐ ก็ดีแล้ว นี่ ทำงานเต็มค่านะ แต่เราเอาไม่เต็มค่า ให้ออกไปบ้าง สมมุติว่าค่าสมรรถนะของเรา ๑,๐๐๐ เราก็เอาแค่ ๕๐๐ หรือเราก็เอาแค่ ๓๐๐ คุณเลี้ยงตัวคุณรอดไหมละ แค่ ๓๐๐ คุณรอด คุณก็เอาขนาดนั้นอะไร อย่างนี้เป็นต้น มันก็เป็นไปได้นี่ เพราะฉะนั้นคุณก็ได้เสียสละแล้ว ล้างจะจริงๆเลย ค่าตัวของคุณ สมรรถนะของคุณ ๑,๐๐๐ คุณก็เอาแค่ ๓๐๐ หรือ ๕๐๐ คุณก็ได้ให้เขาจริงแล้วนี่ มันจะประหลาด อะไร แล้วคนที่อยู่ได้ด้วยคนสละค่าแรงงาน สละของตัวเองให้แก่คนอื่น เขากินมันก็น้อยสั้นโดยลงมา ได้จริง ชีวิตเขาพอเท่านั้นแล้วจริง ไม่เสื่อมโทรม แข็งแรง เป็นสุข เขาไม่ได้เป็นภาระใครแล้ว เขา พึ่งตนเองได้เพราะว่าเขาทำงานมีค่าเกินที่เขากินเขาใช้ อยู่ทุกวันตามสมรรถนะของเขา แล้วเขาก็มีค่า ของเขาที่มันเกิน เกินเขาก็สละอันนั้นให้ผู้อื่นให้สังคมไป

คุณสุวิตา : พ่อท่านคะ ถ้าอย่างนี้เนี่ยเรายังอยู่ในทุนนิยมใหญ่อยู่ ใช่มั้ย คนที่อยู่ใน ทุนนิยมใหญ่เขาก็ยึดเลยลิดะว่า โอ้โห...กลุ่มนี้มาทำงานก็กินเงินเดือนน้อย ของก็ถูกอะไรอย่างนี้ละคะ

พ่อท่าน : ใช่มั้ย เขายึด แต่พวกเราก็ต้องระวัง ไม่ให้เกิดความเสื่อมทั้งพยายามช่วยไม่ให้ เขาเสื่อมต่ำลง โดยปล่อยแต่ให้เขากลายเป็นคนเกิดความโลภองกามไพบูลย์ ทั้งระวังเราเองไม่ให้เราตก เป็นเหยื่อจนเกินการ หรือเป็นคนมอมบวมตัวในทางผิด หรือว่าเราไปสนับสนุน ไปส่งเสริมไปเป็นข้าเขา-

ระบบทุนนิยมมีเงินเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ก็จริงอย่างที่คุณว่านั่น แต่ผลที่เกิดขึ้นจากการกระตุ้นนั้นเป็นอย่างไร ดีหรือเลว อาตมาเห็นมีแต่กระตุ้นให้คนมันทำเลวยิ่งขึ้น ชีโลที่ยิ่งขึ้น มันดีหรือเลวละ มันทำให้คนเลวใช้ไหมละ คนที่เขาทำนะ ถ้าพูดในแง่ทางธรรมะ มันก็บาบยิ่งขึ้นเป็นหนี้ยิ่งขึ้น

บันทึกจาก...ปัจเจกชน:

เป็นซ้ำรับใช้ มันก็ไม่เจริญแน่ เพราะฉะนั้นก็ต้องเรียนรู้และทำกับพวกนี้อย่างมีปัญญา ทั้งศึกษาและปรับท่าที เราจึงไม่มีสายสนกลในหรือว่าเครือข่ายกับนายทุนโดยตรงเท่าไร เราจะไม่ขายสายตรงกับผู้บริโภคเป็นหลัก ไม่เชื่อมวงจรลงไปรับใช้คนพวกนี้เท่าไร

คุณสุวิดา : แต่ว่าก็ยังเห็นว่ามีการผลิตสินค้าที่ส่ง ขายให้กับคนต่างประเทศ หรือว่าคนภายนอก อะไรอย่างนี้ใช่ไหมหะ

พ่อท่าน : อันนั้นบาปใคร บาปมัน เราก็สุดวิสัย เช่นเราทำสินค้าออกไปแล้ว เราทำสลากริมพ์บอกราคาไว้แล้ว อย่างขายเกินขอบเขตนี้ เช่นเราขายให้เขา ๒๐ เราก็บอกบับ ให้เขาเอากำไรเกิน ๕ หรือ ๘ เลย เราจะพิมพ์ไว้เลยว่า “กรุณาอย่าขายเกิน ๓๐” อย่างนี้เป็นต้น หรือว่า “กรุณาอย่าขายเกิน ๒๕” อะไรก็แล้วแต่ สิ่งที่เรากำหนดตามความเหมาะสมของสินค้าตัวนั้นๆ แต่ถ้าเขาไปขายเกิน มันก็สุดวิสัยแล้ว เดียวนี้มีถึงขนาด...เขาฉีกสลากริมพ์ของเราออก แล้วพิมพ์สลากริมพ์ใหม่เอาตามใจ ก็เป็นบาปของเขา สุดวิสัยแล้ว เราจะไปทำยังไง เขาลงทุนของเขาอีก แล้วเขาก็จะทำของเขาไป บ้าๆ บายๆ อะไรอย่างนั้น ก็...ต้องปล่อยวาง

ถ้าเรามองไปอีกแง่ เช่นว่า สินค้าของเรา เขาเอาไปขายราคามันดี ราคาขายได้มันแพง สินค้าดีราคาแพง มันก็ไม่ใช่ไรนี่ เราก็ขาย ไม่ใช่ว่าทำแล้วเราไม่ขาย เขาก็ขาย สินค้าอันเดียวกันเราขายราคาถูก เขาขายราคาแพง มันก็ประจักษ์ตัวเอง สังคมก็จะเห็นเองว่า คนพวกนี้ชีโลมากเอาเปรียบมาก หรือไม่เขาก็จะโดนสังคมจัดการเอง แล้วจะสำนึกรู้สึกตัวก็ได้ อะไรพวกนี้ มันก็เป็นความจริงของสังคมที่มันจะฟ้องกันเอง มันมีความซับซ้อนที่เป็นไปตามจริงพวกนี้หลายนัย ที่อาตมาเก็บรายละเอียดมาพูดก็ไม่หมดหรอก

คุณสุวิดา : แล้วในความคิดเห็นของพ่อท่านเอง ระบบทุนนิยมเองมีข้อดีบ้างไหมคะ

พ่อท่าน : ระบบทุนนิยมไม่มีข้อดีเลย

คุณสุวิดา : ไม่มีเลยหรือคะ

พ่อท่าน : มองจากที่คุณว่า ระบบทุนนิยมมีเงินเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ก็จริงอย่างที่คุณว่านั่น แต่ผลที่เกิดขึ้นจากการกระตุ้นนั้นเป็นอย่างไร ดีหรือเลว อาตมาเห็นมีแต่กระตุ้นให้คนมันทำเลวยิ่งขึ้น ชีโลที่ยิ่งขึ้น มันดีหรือเลวละ มันทำให้คนเลวใช้ไหมละ คนที่เขาทำนะ ถ้าพูดในแง่ทางธรรมะมันก็บาบยิ่งขึ้นเป็นหนี้ยิ่งขึ้น เพราะคุณไปเอาเปรียบเขามากขึ้นๆ วิชากรรมของคุณก็ยิ่งช่วยมากขึ้น หรือพูดในภาษามันๆทั่วไป ก็คุณไปเอาเปรียบเขาได้มากขึ้นๆ *คุณดีตรงไหนละ ?* คุณเอาเปรียบได้มากแล้วคุณดีใจ นั่นคุณมองต่างหากละ คุณดีใจที่คุณเอาเปรียบเขามากแล้ว

“เอาเปรียบ”มันชั่วหรือดีละ ก็“เอาเปรียบ”มันความชั่วใช่ไหมละ นี่คุณยิ่งไปเอาเปรียบเขามากๆ คุณก็ยิ่งชั่วมากๆใช่ไหม คุณดีใจผิดๆ โง่ๆ อริชชาต่างหาก

ไอ้ที่...คุณบอกว่า ในแง่ที่มันเป็นแรงกระตุ้นให้ทำได้ดีมาก แล้วก็เลยยิ่งให้ไปเอาเปรียบเขา ให้ได้มากขึ้นๆ จะได้เป็นแรงยิ่งจะกระตุ้นให้ทำได้มาก เห็นว่ามันก็เป็นแง่ดี แท้จริง...มันเป็นเหลี่ยม หลอกเราว่าดูเหมือนเป็นเหลี่ยมดี แต่ตามลัจจะ*ยิ่งทำได้มาก ก็ยิ่งบาปมาก ยิ่งสะสมชั่วมากต่างหาก* คุณอย่าหยิบเอาแค่มุมแค่มุมแค่มุม ต้องเอาความต่อเนื่องหรือเอาองค์รวมด้วย เพราะที่คุณพูดว่า “การได้เปรียบหรือได้มามากๆ มันเป็นแรงกระตุ้นให้ทำได้มากๆ” นั้น คุณก็ยังไม่พูดแค่มุมแค่มุมเลย คุณก็ยังหมายถึงทั้ง“การได้เปรียบหรือได้มามากๆ” และต่อไปถึง“เป็นแรงกระตุ้น” และก็ยังเกิดตัวที่ดีคือ“จะชยันทำได้มาก”ตามมา มันเป็นอิทัปปัจจยตา ซึ่งเป็นองค์รวมทั้งนั้น อาตมาขอยืนยันว่า ทุนนิยมมีแต่พาชั่ว ...มันไม่พาดิทรอก อย่างที่อาตมาอธิบายให้ฟัง แต่เขาเข้าใจลัจธรรมไม่ครบถ้วนทั้งสาย หรือไม่ถึงแก่น

เสรีนิยมทำให้เกิดการแข่งขันที่สมบูรณ์ แล้วจะนำไปสู่จริยธรรมทางสังคมจริงหรือ ?

คุณสุวิตา : แต่พ่อท่านคะ คือระบบทุนนิยมนี้เขาก็บอกว่าเขาเนี่ย อยู่บนฐานของระบบเสรีนิยม

พ่อท่าน : ระบบเสรีเทรอ เราเนี่ย...ยิ่งเสรีเลย ถ้าไม่เสรีคุณก็ไม่มาเอาหรือหากทางนี้ เราบังคับคุณได้เทรอ คุณจะยอมเทรอ ไม่มีทาง มาทางนี้...คุณต้องมาเสียสละ คุณจะยอมมาเสียเปรียบแต่คุณก็สมัครใจมาเอา คุณจะมาเอา...คุณก็มาเอง คุณต้องเห็นดีเห็นชอบเองจึงมา แต่ถ้าคุณจะไม่เอา...คุณก็ออกไปได้ ไม่มีข้อผูกมัดใดๆ เราเนี่ยแหละอิสระเสรีที่สุด

คุณสุวิตา : ทีนี้จะเรียนถามท่านว่า คือเขาบอกว่าระบบทุนนิยมนี้มันเติบโตพร้อมกับระบบเสรีนิยม ซึ่งยิ่งประเทศที่ระบบทุนนิยมเฟื่องฟูเนี่ย คนเหมือนกับว่ามีช่องทางที่จะทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น แบบว่าหลบหลีกอำนาจที่มาครอบงำมากขึ้น อันนี้ก็เป็นข้อดีของเขาหรือเปล่า

พ่อท่าน : ไม่ สิ่งที่คุณหลบหลีกนั่นหลบหลีกอะไรละ

คุณสุวิตา : หลบหลีกอำนาจที่มาครอบงำ อำนาจกดขี่หรืออะไรอย่างนี้

พ่อท่าน : นั่นแหละ...อำนาจของนายทุนเขาเองนั่นแหละคือกรอบที่กดขี่ตัวร้ายแท้ๆ แต่ถ้าอำนาจของสังคมส่วนรวมธรรมดาสัมัญ เช่น กฎหมาย หรือว่าหลักเกณฑ์ วินัยต่างๆของมนุษย์เรียกอะไรก็ตามแต่ ล้วนเจตนากำหนดมาเพื่อที่จะให้เกิดความดีงามแก่สังคม แก่มนุษยชาติ ใช่ไหม แล้วคุณหลบหลีกหลักเกณฑ์พวกนี้ นั่นคือคุณกำลังหลบหลีกสิ่งที่ดี ไปหาสิ่งที่ชั่วต่างหาก อิสระเสรีแบบหนีหลบหลีกเพื่อที่จะไปทำอะไร*บ้าเรอกิเลสตัวเอง สมใจตนเอง* การหนีจากกรอบเท่านี้ก็หลงว่านี่คือ“อิสระ” มันดีไป คุณไม่ยอมอยู่ในกรอบที่จะทำให้ดี คุณหลบหลีกจากเรื่องดี...ไปหาเรื่องไม่ดีหรือชั่ว คุณโง่หรือคุณฉลาดกันแน่ จริยธรรมของคุณที่มีต่อสังคมยิ่งเลวร้ายซับซ้อนเห็นใหม่ เพราะฉะนั้นพูดไปแล้วมันเข้าตัวหมดเท่านั้นแหละ มันไม่จริงหรือ ไม่จริงเลยที่คนหนีหลบหลีกออกจากกรอบที่เขาจะให้ดีไปทำอะไร*ได้ตามใจตน* เท่านั้น แล้วหลงว่า“มีอิสระ”

คนที่มื่ออิสระจริง คือ คนที่หมดความเป็นทาสกิเลส ไม่เป็นทาสความง้อวิชา แต่กฎหรือหลักเกณฑ์ที่ดีของโลกของส่วนรวมนั้นคนอิสระจริงจะไม่เกี่ยง คนอิสระจะไม่เกี่ยงกฎหมาย-กฎเกณฑ์ของสังคมหรือไม่เกี่ยงวินัย เพราะเป็นสิ่งที่ดีและจำเป็น อิสระเสรีจึงไม่ใช่ง่าย ๆ ดั้งๆ

จริงๆแล้ว...ทุนนิยมก็ไม่ได้หนีจากกฎเกณฑ์ ซ้ำเป็นกฎเกณฑ์ของผู้มีความได้เปรียบ-มีอำนาจ ซึ่งก็คือตัวนายทุนเองเป็นผู้กำหนดตีกรอบให้ตนได้เปรียบยิ่งด้วยซ้ำ ไม่ใช่กฎเพื่อส่วนรวม

อาตมาพูดถึงขั้นว่าระบบทุนนิยมเป็นระบบที่ชั่วร้ายเลวร้ายที่สุด ขออภัยที่อาตมาพูด "ความจริง"ตรงเกินไปอย่างไม่มีมารยาท อาตมาพูดถึงขนาดนี้แล้วทุกวันนี้ เพราะอาตมายังมองไม่เห็น ว่าระบบทุนนิยมมีประโยชน์อะไร เพราะมันร้ายเริ่มตั้งแต่คำว่า "ทุน" ยิ่งคำว่า "กำไรหรือผลประโยชน์"... ยิ่งเลวร้ายสาหัสที่สุด

คุณสุวิดา : สมมุติว่าดิฉันเป็นตัวแทนของระบบเสรีนิยมนะคะมาได้แย้ง คือระบบเสรีนิยมเขาบอกว่าทุกอย่างมันไม่ถูกต้องตอนนี้มันไม่เกิดการแข่งขันอย่างสมบูรณ์ ซึ่งท่านก็คงจะได้ยินอันนี้บ่อยๆ ว่าการแข่งขันสมบูรณ์จะนำไปสู่จริยธรรมทางสังคม ไปสู่การควบคุมตนเอง ซึ่งมันไม่เกิดนะ เพราะว่ารัฐนี้แหละเข้ามาแทรกแซง มาออกกฎหมายควบคุม เข้ามาเอื้อผลประโยชน์ให้กับคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การแข่งขันไม่สมบูรณ์ทำให้เกิดสิ่งชั่วร้ายต่างๆ เหล่านี้แหละคะ บอกว่าโทษชั่วร้ายนะไม่ใช่ระบบทุนนิยม แต่ชั่วร้ายคือการมีรัฐเข้ามาครอบงำนะคะ

พ่อท่าน : ไม่ใช่ ถ้าไม่มีรัฐแล้วคนมันมีกิเลสเป็นหลัก ถ้าไม่มีรัฐ ไม่มีคณะเข้ามาบริหารจัดการ ไม่มีนักกฎหมาย ไม่มีคนที่จะเข้ามาจัดสรรหลักเกณฑ์เพื่อที่จะเกิดหลักรัฐศาสตร์ หลักเศรษฐศาสตร์ หลักสังคมศาสตร์ หรือหลักเกณฑ์ต่างๆ เป็นหลักเกณฑ์เพื่อที่จะทำให้ ความสงบ อยู่เย็นเป็นสุขของสังคมทั้งสิ้น รัฐต่างหากที่จะทำเพื่อไม่ให้นายทุนแข่งขันแก่งแย่งเอาไปอยู่ในมือของนายทุนเป็นกระจุก

หรือในนายทุนหมู่น้อย หากมีคนที่จะเข้าไปอยู่ในคณะที่จะสามารถออกนอกกฎออกหลักเกณฑ์อะไรได้ แล้วก็ออกนอกกฎออกหลักเกณฑ์เพื่อตัวของตัวเอง คณะของตัวเอง มันก็เป็นความเลวของเขา มันก็ขัดแย้งต่อหลักการที่ดี หลักการสามัญที่ดีนั้นต้องเป็นหลักการออกมาเพื่อเอื้อสังคมส่วนรวม ยิ่งโลกยุคประชาธิปไตยเฟื่อง โลกทั้งโลกก็รู้กันหมดหลักเกณฑ์นี้ ไม่ใช่ไปเอื้อคนใดคนหนึ่ง ต้องกระจายทุน ไม่ใช่ก่อสร้างนายทุน ทุนนิยมเสรีมันแก่งแย่งกันเป็นนายทุน ใครเก่งก็รวยได้รวยเอา เห็นไหมล่ะว่า นายทุนมีเป็นคนส่วนบนส่วนน้อย ไม่ใช่ส่วนกระจายส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นมันจะมีอิสระเสรีก็ยิ่งจะไปกันใหญ่เลย เพราะว่าคุณคนเดียวคุณก็พยายามบำเรอกิเลสคุณอย่างอิสระเสรีนั้นแหละอยู่แล้วเต็มที่ ถ้าจะมีคนหลายคนรวมตัวกันเป็นนักบริหารประเทศหรือเป็นรัฐบาลขึ้นมา ก็จะมีคนหลายคนมาออกหลักเกณฑ์ ทำอะไรถ่วงดุลไว้ช่วยได้บ้าง

เมืองไทยขณะนี้เห็นไหมล่ะ.. ได้ยินเสียงชัตเลยว่ายึดอำนาจอยู่คนเดียว ใครล่ะที่กำลังใช้อำนาจอยู่คนเดียว แล้วก็การกระทำอย่างคนเดียวอยู่แต่ๆ มันถึงได้แย่งกันขึ้นทุกวันนี้ อำนาจใหญ่คนเดียวคืออิสระไหมล่ะ? แสดงอำนาจอย่างเสรีเลย นายทุนใหญ่ยิ่งมากยิ่งขึ้นก็ยิ่งรวบอำนาจ มีใครแข่งขันเขาได้ นายทุนรองก็ยิ่งกระจุกรวมกันเข้าไป มันไม่แพ้ พูดชนะได้ โก้ด้วย หลอกคนอยู่ตลอดเวลา แต่ความจริงระบบทุนนิยมมันมี“อำนาจนายทุนเอง”อยู่ในตัวมันเองแล้ว และยิ่งใหญ่ด้วย แผ่ไปทั่วโลก เพราะฉะนั้นถ้ามีอำนาจคนอื่นที่ถ่วงบ้างนี่มันมีสำนักมนุษยชาติ ให้คนอื่นมีอิสระในการใช้อำนาจบ้าง ไม่ใช่กดอำนาจเขาไว้ หรือริบอำนาจเขาไปหมด คนที่ยังมีกิเลสทุกคนใช้อำนาจที่จะสนองกิเลสตนเองเต็มที่ทุกคน นึกถึงคนอื่นหรือสังคมน้อยกว่าตัวกู้อยู่ทั้งนั้น แล้วหลงว่ามี“อิสระเสรี” อย่างนั้นมันคือทาสกิเลสอัตตาตนเองเต็มๆ แท้ๆ

คุณสุวิตา : หมายถึงว่าถ้ามีอำนาจมาถ่วงดุลกันใช้ใหม่ละ ก็ตรงนี้แหละค่ะที่เศรษฐกิจทุนนิยมเขาอ้างของเขาว่านี่แหละเป็นหลักของเขาทำให้เสรีทุกคนที่จะมีอำนาจมาถ่วงดุลกันอะไรอย่างนี้ค่ะ เขาบอกทุนนิยมตั้งอยู่บนฐานอันนี้อย่างนี้ไงคะ นี่ละค่ะ

พ่อท่าน : ใช่...บนฐานอันนี้ ปากพูดกับความเป็นไปจริงมันคนละอย่าง ทุนนิยมจะพูดว่าต้องมีเสรีนิยม เพราะนายทุนเขาจะทำได้ทุกอย่างเสรีไง ทุนนิยมเสรีหมายความว่าแย่งกันอย่างเสรี แต่ นายทุนจะมี“อำนาจ”จากทุนที่ตนมี จากกลุ่มยิ่งมีมากยิ่งขึ้นมีอำนาจมาก ในระบบทุนนิยมคำว่า“เสรี”คือการได้เปรียบของนายทุนที่มีอำนาจซ้อนทั้งเงินและอำนาจอย่างที่ว่า ถ้ากฎของรัฐยังไม่ช่วย นายทุนยังมีอำนาจกวาดต้อนมาให้ตนได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ นี่ นายทุนจึงรวมอำนาจโดยการผูกพวกหรือหาพวก แม้ในรัฐก็ส่งคนของตนเข้าไปมีอำนาจในรัฐไป

เพราะฉะนั้นมันเป็นความจำเป็นที่สังคมจะต้องเอา“คนที่ดี”เข้ามาออกหลักเกณฑ์เข้ามาควบคุมแต่จริงๆ แล้วนี่ซับซ้อน ในสังคมเกือบทั้งโลก“**คนรู้มากคนฉลาดมาก**”ต่างหากละเป็นคนเข้าไปออกหลักเกณฑ์ และมีโอกาสที่จะขึ้นไปครอบครองอำนาจ “**คนที่ดี**” นี่มันไม่ได้หมายถึง“**คนรู้มาก**”นะ ถ้าทั้งดีทั้งรู้มากนั่นคือดีสุด แต่ถ้ามีแต่“**คนรู้มาก**” กับ “**คนดี**” ต้องเลือกเอา“**คนดี**”ไปทำงานให้สังคมส่วนรวม แม้แต่ออกหลักเกณฑ์“**คนดี**”ก็ทำเพื่อส่วนรวมได้จริงยิ่งกว่า“**คนรู้มาก**” ถ้า“**คนรู้มาก**”ยังไม่มี“อิสระเสรี”จากกิเลส สำหรับ“**คนดี**”นั้นแม้ไม่มีความรู้ก็จะหาเพื่อนมาช่วยกันทำ-ช่วยกันออกกฎเกณฑ์เพื่อส่วนรวมหรือไม่เพื่อตนเองและพรรคพวกจริงยิ่งกว่า“**คนรู้มาก**”

ถ้าจะพูดกันจริงๆ แล้ว จะระบบทุนนิยม หรือระบบเผด็จการ หรือจะระบบคอมมิวนิสต์ หรือระบบอะไร แม้จะเป็นระบบยูโทเปียก็ตาม มันอยู่ที่“**คน**” **คำตอบอยู่ที่“คน”** แม้แต่ให้เผด็จการเลย ถ้าเชื่อว่าคนที่เข้าไปบริหารเป็นคนที่มีคุณธรรมมักน้อยสันโดษ เป็นคนที่ไม่มีกิเลส ก็จะบริหารเพื่อ

บุญนิยมเป็นทาส กิเลสตัวเองทั้งสิ้น ไม่ใช่อิสระเสรีภาพแท้ ส่วนบุญนิยมนั้นเป็นระบบที่อิสระเสรีแท้ ตั้งใจสมัครใจที่จะ“จน” ไม่มุ่ง“รวย” แต่มุ่งสร้างสรร-เสียสละช่วยเหลือ เพราะลดกิเลส กินน้อยใช้น้อยได้พึ่งตนเองได้ เห็นการเสียสละว่าเป็นประโยชน์ทั้งของตนเพราะได้ละกิเลสของตน และเป็นประโยชน์ทั้งแก่มวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง

บันทึกจาก...ปัจฉิมบท

ส่วนรวมอย่างบริสุทธิ์จริง ก็จะช่วยคนในระดับล่างได้จริง ยิ่งจะช่วยให้มากด้วย ต่อให้เป็นเผด็จการ

ส่วนคอมมิวนิสต์ที่จัดการโดยกลุ่มก็ตาม ถ้าคนดี ยิ่งดีเลยถ้าดีทั้งกลุ่ม แม้แต่ละคนจะไม่มี ความรู้มากก็พยายามงัดความรู้ของแต่ละคนออกมาช่วยกันอย่างบริสุทธิ์ใจอยู่ดี เพราะฉะนั้นในคนที่ เป็นคอมมิวนิสต์ที่มันพอเป็นความหวังของสังคมในช่วงหนึ่งนี้ ก็เพราะว่าคนที่มาเป็นคอมมิวนิสต์นี้เป็น คนที่มีอุดมการณ์ เป็นคนที่จะพยายามทำเพื่อประชาชน เขาก็เลยทำได้ขนาดหนึ่ง ช่วงระยะหนึ่ง ตามที่ ประเทศบางประเทศเป็นมาแล้ว และล้มละลายไปแล้ว อยู่นานแค่ ๗๐ กว่าปี ก็เพราะ“คนไม่ดีจริง”คน ที่เข้าไปบริหารเขาไม่ได้หมากิเลสได้จริง จึงไม่ใช่“คนดี”จริง กิเลสในจิตไร้สำนึก-จิตใต้สำนึกมันก็กำเริบ ขึ้นมา ก็เลยเป็น“คนรู้มาก” เห็นแก่ตัวเห็นแก่พวกจัดขึ้นๆ ความประพฤติก็เลยกลายเป็นไม่เพื่อ ส่วนรวมจริง คอมมิวนิสต์ล่ม เพราะรัฐบาลคณะคอมมิวนิสต์ก็ยังไม่ดีจริง เขาไม่รู้เรื่องกิเลส จริยธรรม ทางสังคมมันก็เลยพาสังคมเจริญไปไม่ได้ที่ประเด็นหนึ่ง

สอง...ลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นระบบเผด็จการกลุ่มยังกดขี่ ประชาชนไม่เต็มใจจะถูกรัฐหรือคณะ บริหารกดขี่ขูดรีด แม้จะอ้างว่าเอาเข้ารัฐ เอาไปเข้าส่วนกลางของรัฐ แล้วจะนำมาสะพัดให้ทั่วถึงก็ตาม ประชาชนไม่สมัครใจ จึงไม่ชื่นใจ ไม่ภาคภูมิใจ เขาต้องจำนนต้องจำใจเสียสละไปให้แก่อำนาจคณะบริหาร ประชาชนถูกบังคับ ในจิตของชาวคอมมิวนิสต์จึงสะสมความกดดัน และหาทางออกโดยซื่อก๊วย ไม่ทำงาน ไม่ช่วยรัฐ อาศัยส่วนกลางเลี้ยงตัวไปซังกะตาย สุดท้าย...สุดทนก็ล่ม

ไม่เหมือน“บุญนิยม”ของพระพุทธเจ้า ที่เห็นลัทธิจะขึ้นอาริยสังขจร จึงตั้งใจและเต็มใจเสียสละ เข้าส่วนกลาง หรือเพื่อแม่เพื่อผู้อื่น บุญนิยมจึงถือว่าเป็นอิสระเสรีภาพที่สุด ปัญญาของแต่ละคนทั้งเข้าใจ และเต็มใจ ไม่สะสม มักน้อย สันโดษอย่างมีความสุข อย่างพอใจชื่นใจ และภาคภูมิใจ เพราะไม่มีใครถูก บังคับให้มาจน เขาอยากมาจนเองนี่มันอิสระเสรีภาพที่สุด คนที่ตั้งใจมาจนและเต็มใจจนนี้ เป็นคนที่มี อิสระเสรีภาพที่สุด **คนที่อยากรวยนี้ไม่ใช่อิสระเสรีภาพ แต่เป็นทาส** คือทาสความต้องการรวย ทาสกิเลส ตัวเอง เพราะทาสนิยมนี่คือการเพิ่มกิเลส ไม่พ้นการเป็นทาส กิเลส ไม่ใช่อิสระเสรีเลย เพราะฉะนั้น **คุณเอาประเด็นนี้ไปเป็นหัวใจได้เลย** **ทูนิยมเป็นทาสกิเลสตัวเองทั้งสิ้น ไม่ใช่อิสระเสรีภาพแท้** ส่วน บุญนิยมนั้นเป็นระบบที่อิสระเสรีแท้ ตั้งใจสมัครใจที่จะ“จน” ไม่มุ่ง“รวย” แต่มุ่งสร้างสรร-เสียสละ ช่วยสังคม เพราะลดกิเลส กินน้อยใช้น้อยได้ พึ่งตนเองได้ เห็นการเสียสละว่าเป็นประโยชน์ทั้งของตน เพราะได้ละกิเลสของตน และเป็นประโยชน์ทั้งแก่มวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง **พร้อมกันทั้งสองส่วน เป็น“อุกยัตถะ” มันสมบูรณ์หมด** จึงอิสระเสรีบริบูรณ์เพราะไม่เป็นทาสกิเลส แม้คนที่ยังไม่หมดกิเลส ก็ตั้งใจลดด้วยความพยายาม นั่นคือพยายามมี“อิสระเสรี” จึงต่างจากคนทูนิยม นอกจากไม่เป็น

ทาสกิเลสแล้วช่วยเหลือเจือจานคนอื่นด้วย และไม่ได้เป็นทาสสังคมหรือทาสใครๆ เพราะไม่มีใคร บังคับให้ให้แก่รัฐแก่สังคม ไม่มีใครถูกบังคับให้มาจนให้มาเสียสละ แต่สมัครใจเต็มใจอย่างอิสระเสรี ของตน ด้วยความรู้อันประเสริฐ

คุณสุวิตา : อ้อ พ่อท่านพูดในแง่ของอิสระเสรีจากตัวเองเลยใช่ไหมคะ **ซึ่งจะแตกต่าง จากแนวคิดของเสรีนิยม ที่หมายถึงอิสระจากการบังคับของอีกคนหนึ่ง ไม่ใช่ตัวเราเอง**

พ่อท่าน : ใช่ อิสระเสรีที่ไม่มีทั้งคน-ไม่มีทั้งโลกธรรมมาบังคับ มันไม่แค่มองแต่แค่ตัวตน บุคคลเท่านั้น แม้แต่ตัวเราเอง จะว่าเราบังคับตัวเราเองมาละกิเลส ก็คือมาละล้างสิ่งที่มัน“บังคับ” ในตัวเรา เราต้องกำจัดมัน และเราก็สมัครใจเอง จึงเป็นเรื่อง“อิสระเสรี”ของเราแท้ๆ

สิ่งที่มัน“บังคับ”คนที่สุดก็คือเจ้า“ตัวกิเลส”นี่แหละ เมื่อใครฆ่ากิเลสของตนตายหมด ก็หมด สิ่งที่จะมา“บังคับ”เรา นี่คือนิสระเสรีที่ยิ่งใหญ่ เพราะฉะนั้นทุนนิยมหรือคอมมิวนิสต์เขาไม่ได้มองลึกไป ถึงว่า เหตุหรือตัวการที่มันมากำหนดมาบังคับเรานั้นมันอยู่ที่ไหน ที่จริงคอมมิวนิสต์เขาก็พูดจิตนิยม วัตถุนิยม อะไรกำหนดอะไร อะไรบังคับอะไร ก็กิเลสนี่แหละตัวสำคัญที่มันกำหนดตัวเองบังคับตัวเอง ใน สำนักที่ศึกษา“จิตนิยม”อย่างมีฉันทาภิกขุ ก็ฆ่ากิเลสไม่ได้ ก็เป็นทาส“จิต”ตนเอง ซึ่งที่แท้ก็คือ“ทาสกิเลส ในจิตของตน” ที่จริงคนที่ถูกวัตถุกำหนดหรือบังคับเอา นั้น ก็กิเลสเขาเอง-จิตเขาเองที่มีกิเลสเป็นใหญ่ ในตนนั้นแหละที่มันกำหนดตัวเองบังคับตัวเอง แล้วไปโทษวัตถุที่กำหนดจิต ก็ตัวเองเป็นทาสวัตถุ ตัวเอง สู้กิเลสของตัวเองไม่ได้ กิเลสในจิตของตนก็กำหนดหรือบังคับตัวเองเท่านั้น เพราะกิเลสตัวเองคือตัวทาส วัตถุแท้ๆ แล้วกิเลสมันก็กำหนดจิตบังคับจิตตัวเอง ตัวเองมันพ่ายแพ้กิเลส กิเลสมันก็กำหนดจิต ตัวเองอีกที มันก็เป็นทาสทั้งวัตถุเป็นทาสทั้งจิตซึ่งก็คือกิเลสในจิตเป็นตัวการ เพราะฉะนั้นเมื่อมันไม่รู้ อย่างไม่อย่างแท้จริงคุณก็ไม่รู้จักตัวธาตุแท้ของ“วัตถุ”ของ“จิต” โดยเฉพาะของ“กิเลส” วัตถุหรือบุคคล อื่นๆจะมามีอำนาจอะไรกับเราได้ ถ้าในจิตเราเองไม่มี“กิเลส”เป็นตัวการร้ายคอยใช้อำนาจเล่นงานตัวเอง จิตที่ไม่มีกิเลสเป็นธาตุที่แข็งแรงและฉลาดรู้เท่าทันทั้งวัตถุและสัตว์บุคคลในโลก อะไรอื่นไม่ ว่าวัตถุหรือกิเลสไม่มีอำนาจจะมามีสิทธิ์ละลบล้างจิตของเราได้ **ถ้าเราไม่มีกิเลส**

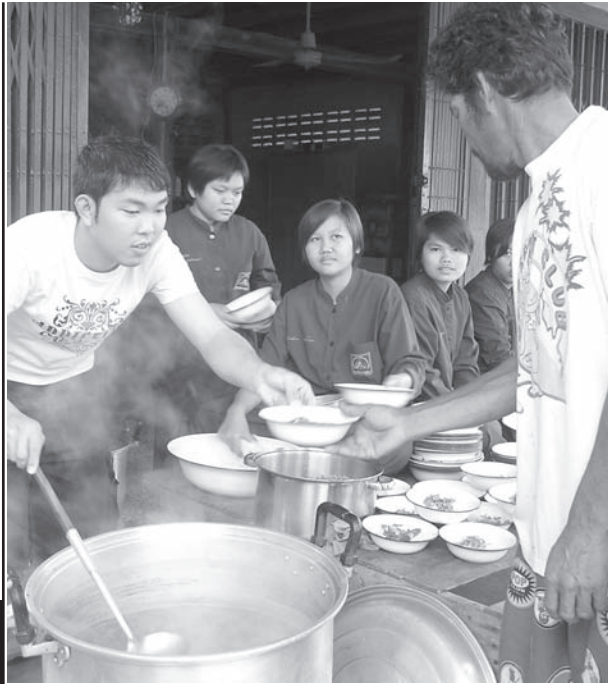
นี่คือ อิสระเสรีที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งกว่าทุนนิยม ยิ่งกว่าคอมมิวนิสต์ ยิ่งกว่าเผด็จการ

ทำไมคุณนิยมอิงไม่มีสันติภาพ ไม่มีเสรีภาพ ไม่มีสมรรถภาพ ไม่มีภราดรภาพ

คุณสุวิตา : พ่อท่านพูดถึงเรื่องอันนี้ดีแล้วค่ะ เพราะว่ากำลังอยากจะให้พ่อท่านช่วย เพราะวาระระบบทุนนิยมกับเสรีนิยมเองนี้เขาอ้างว่าเขามีเสรี เขามีประสิทธิภาพ มีจริยธรรมทางสังคม มี สันติภาพด้วย เขาบอกอย่างนั้นคะ

พ่อท่าน : ไม่จริง ทุนนิยมในโลกไม่มีสันติภาพ ตราได้เลย อาตมาขอยืนยันว่าใน ทุนนิยมไม่มีสันติภาพ เพราะอะไร เพราะคนในทุนนิยมทุกคนต้องการรวยทุกคน คนที่จัดเข้าอยู่ในระบบ ทุนนิยมเขามีอุดมคติ **“กำไรมากที่สุดให้ได้ ไม่มีหยุดหย่อน”** เพราะฉะนั้นแย่งกันไหมๆ

คุณสุวิตา : แต่เขาก็บอกว่าถึงเขาจะแย่งกัน แต่อีกคนหนึ่งเขาก็ไม่ต่อ

เพราะฉะนั้นบุญนิยมนั้นแหละคือตัวสันติภาพที่แท้จริง

คุณสุวิดา : อืม ค่ะ อันนี้อันหนึ่งละสันติภาพที่ไม่เหมือนละ ชัดเจนแล้ว ตัวอื่นละคะ เสรีภาพ

พ่อท่าน : เสรีภาพบอกแล้วว่าอิสระเสรีภาพของบุญนิยมนั้นแหละมันถึงจะเป็นเสรีภาพที่แท้จริง บุญนิยมไม่มีใครหรอกที่จะอยากจน ไม่มี มีแต่อยากจะไปรวย เพราะฉะนั้นเมื่อต่างก็จะเอารวย คุณก็แก่งแย่งกัน คุณก็เกิดสันติภาพไม่ได้ อิสระเสรีภาพก็ไม่มีด้วย คุณก็จะถูกกำหนดด้วยจิตที่มีกิเลสของคุณนั้นแหละ คุณไม่ได้อิสระเสรีภาพ กิเลสไครยิ่งมากก็ยิ่งถูกกำหนดมาก ยิ่งจงจำมากจริงๆ ยิ่งเป็นทาสตัวเองมาก หรือทาสองค์กรประกอบของอื่นๆ คุณไปติดสิ่งที่เป็นบริโภคนิยม คุณก็เป็นทาสบริโภคนิยม คุณไปติดสิ่งที่เป็นอำนาจ คุณก็เป็นทาสอำนาจ คุณไปติดอบายมุข คุณก็เป็นทาสอบายมุข คุณไปติดทฤษฎานิยม คุณก็เป็นทาสความทฤษฎา คุณไปติดจิตวิญญาณนิยม เต็มวันมันมีมากมายมหาศาลเลยความวิถิตการที่ยั่วย้อมมอมเมา คุณก็ไปเป็นทาสสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มันไม่ได้เป็นอิสระเสรีภาพเลย เขาไม่ได้เรียนรู้ถึงจิตวิญญาณที่อิสระที่แท้จริง

คุณสุวิดา : แล้วก็อิสระภาพ สมรรถภาพนี่ก็ที่พูดไปเมื่อสักครู่ แล้วอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องศีลธรรมทางสังคมนะค่ะ เขาก็มีค่ะ

พ่อท่าน : มี แต่มันมีไม่ได้มากพอ บุญนิยมเขาส่งเสริมกิเลสมากกว่าส่งเสริมศีลธรรมนี้ไม่ได้ตุ้ แต่เป็นความจริง อัตราการก้าวหน้าของกิเลสโตมากกว่าอัตราการก้าวหน้าของศีลธรรมทั้งสามัญญ์สำนึกและสำนึกลึกๆมีตัวบ่งการให้แสงหาความได้มากกว่าเสียสละ แม้แต่ความตั้งใจความพยายามชาวบุญนิยมก็ตั้งใจก็พยายามที่จะได้จะเอามากกว่าจะลด จะละ จะสละ

ผู้บุญนิยมไม่ได้หรอก จริยธรรมทางสังคมที่แก่งแย่งกับมีมารยาททางสังคมแบบเสแสร้ง เป็นมารยาทที่ทำงานในเปลือกเท่านั้นเอง เพราะว่าเขาจะต้องไม่รุนแรง ไม่แสดงอาการขี้โลก ไม่แสดงอะไรต่ออะไรท่าที่ที่เขาที่รู้สึกๆ เขาก็รู้ว่าอะไรดีอะไรไม่ดี มีแต่การแสดงด้วยมารยาททั้งนั้น มารยาทนี่ก็คือ พ่อของมารยา

พ่อท่าน : นั่นแหละมันก็ไม่สงบ มันยังแย่งกัน ยังทะเลาะกัน แล้วสันติได้ไง นอกจากจำนนเท่านั้นเองมันถึงยอม ส่วนบุญนิยมนั้นนะ มีสันติภาพตั้งแต่เริ่มต้น เพราะบุญนิยมเอา ทางบุญนิยมให้ คนหนึ่งเอา-คนหนึ่งให้ เกิดสันติภาพหรือยัง เกิดแล้วตั้งแต่มีบุญนิยมและบุญนิยม เพราะไม่แย่งกัน บุญนิยมเหมือนกันแต่แย่งกันเอง แย่งได้แล้วก็ยังแย่งกันอีก ส่วนบุญนิยมด้วยกันทุกคนเต็มใจให้ทุกอย่างก็เหลือเฟือ แต่ละคนขยันหมั่นเพียรสร้างสรรกินตนเองกินใช้ เพราะกินน้อยใช้น้อยแล้ว ทุกอย่างก็พอเพียงและเหลือ จึงแจกคนอื่นได้อีก เกื้อกูลคนอื่นได้อีก เกื้อกูลคนที่อยู่ในสายบุญนิยมนั้นแหละ

ยิ่งเขาฝึกมารยาทโดยพยายามกดข่มกิเลสไว้ แต่เบื้องลึกกิเลสมันก็ยังคิดสร้างพฤติกรรมที่ตี้ออกมาแสดง จึงเกิดมารยาทมากขึ้น นั่นคือมารยาทข้างใน กิเลสเป็นตัวก่อให้เกิดปรุงแต่งให้เกิด เป็นธรรมชาติของคนที่จะต้องสำรวมต่อหน้าสังคม แต่คนไม่เรียนรู้กิเลสตนเอง การกระทำจึงเป็นแค่มารยาท ....มารยาทจึงไม่พ้นการเป็นมารยาทสำหรับคนที่ไม่เจตนาลดกิเลส

คุณสุวิตา : อ้าว อย่างนี้ มารยาทสังคมอะไรอย่างนี้ก็เป็นมารยาทหมด

พ่อท่าน : ถ้าโลกหรือสังคมไม่มีมารยาทก็มีแต่บทบาทของกิเลสดิบๆเต็มๆ สังคมก็ละก็ดูกันไม่จิตเท่านั้นเอง เบื้องหน้าเขาก็ต้องมีมารยาท อำพรางกิเลสไว้ ยิ่งเขาฝึกมารยาทโดยพยายามกดข่มกิเลสไว้ แต่เบื้องลึกกิเลสมันก็ยังคิดสร้างพฤติกรรมที่ตี้ออกมาแสดง จึงเกิดมารยาทมากขึ้น นั่นคือมารยาทข้างในกิเลสเป็นตัวก่อให้เกิดปรุงแต่งให้เกิด เป็นธรรมชาติของคนที่จะต้องสำรวมต่อหน้าสังคม แต่คนไม่เรียนรู้กิเลสตนเอง การกระทำจึงเป็นแค่มารยาท แต่ก็ยังดีที่มีมารยาทกัน ไม่งั้นสังคมแย่นะ คนที่ไม่มีกิเลสในใจลึกเขาจึงจะกระทำมารยาทตรงกับใจที่จริงที่ไม่มีกิเลส การกระทำจึงไม่เป็นมารยาทแต่เป็นมารยาทแท้ เพราะกิเลสไม่ทำให้ก่อเกิดไม่ได้ปรุงแต่ง กิเลสสุดๆใครแสดงออกมามันน่าอายนะ คุณก็ต้องสำรวมคุณก็ต้องสังวรมีสติ คุณก็ต้องทำตามสมควรเท่านั้นเอง **มารยาทจึงไม่พ้นการเป็นมารยาทสำหรับคนที่ไม่เจตนาลดกิเลส**

แต่ในทางบุญนิยม นี่ตั้งใจลดกิเลสจริง เพราะฉะนั้นแม้เขาจะพยายามแสดงพฤติกรรมไม่ให้กิเลสมันแสดงบทบาทตี้ออกมาข้างนอก เขาก็ไม่ได้ให้กิเลสมันปรุงแต่งมารยาท เขารู้ตัว เขาจัดการกำจัดกิเลส หลายอย่างที่แสดงออกจึงเหมือนกับคนที่ไม่เรียนรู้มารยาทสังคม เพราะทุกอย่างแสดงจริง ทุกอย่างแสดงการเป็นอย่างไรเขาก็เป็นอย่างนั้น ยกตัวอย่างง่ายๆ เข้าสังคมเขาก็ไม่ต้องแต่งหรูหรา เขาไม่กินอย่างชาวสังคมทั่วไป เป็นต้น จะเสฟจะติด จะชมจะชื่นอย่างที่เขาทุนนิยมหรือชาวโลกก็เขานิยม เขาก็ไม่เอาด้วยเขาก็ไม่ทำ คนไม่รู้ก็หาว่าเขาไม่มีมารยาทสังคม ไม่เป็นไปตามหมู่อะไร ดัดจริตมั่ง อย่างนี้เป็นต้น เขาก็ว่า เขาก็แย่งอะไรต่ออะไรไป ความจริงนี่แหละไม่ใช่มารยาท ไม่ใช่มารยา แต่คือสัจจะ คือความจริงที่เขากำลังฝึกบ้าง หรือเขาเป็นได้แล้วบ้าง เพราะฉะนั้นจะบอกว่ามารยาทของสังคมนี้เขาต้องศึกษาคำว่ามารยาทนี้มันเกิดมาจากอะไร เกิดมาจากค่านิยมของสังคมที่จะต้องมีปัญหา รู้อย่างดีว่า ค่านิยมอะไรของสังคมที่ควรทำ เขาก็จะสำรวมสังวร ทำท่าที่ท่าทางให้ตามสังคมที่กำหนดไว้ เป็นจารีต เป็นประเพณี เป็นวัฒนธรรม เป็นหลักเกณฑ์ เป็นวินัย เขาก็ต้องทำตามนั้นเท่านั้น

คุณสุวิตา : แล้วมันก็ไม่เหมือนกับทางชาวอโศกเราก็มีค่านิยมอะไรของเรา เราก็ทำตามค่านิยมอย่างนั้นมันก็เหมือนกันนี่พ่อท่าน

พ่อท่าน : ไม่เหมือนกันหรอก ทางโน้นมันก็เป็นทำไม่จริงใจ ยกตัวอย่างง่ายๆ ถ้าด้านโน้นฝืนใจ อยากได้ แล้วก็พยายามที่จะลดทอนที่ไม่ทำอยากได้ ลดทอนที่จะแสดงความไม่อยากได้ แต่ที่จริงใจนะอยากได้ นี่ทางทุนนิยม ส่วนทางบุญนิยมเนี่ย ฝืนใจตัวเองเหมือนกัน ใจอยากได้ แต่ตัวเองต้องทำตัวเองให้ไม่อยากได้จริงๆ โดยใจจริงต้องปฏิบัติจัดการตั้งใจฆ่ากิเลสจริงๆนะ ไม่ใช่ทำฝืนไว้แต่เปลือก

เท่านั้น เพราะฉะนั้นมันฝันเหมือนกัน แต่ฝันคนหนึ่งนะ ฝันเพื่อทำชั่วฝันเพื่อที่จะให้คนอื่นเขาเห็น อันนี้คือมารยาทหรือมารยา ส่วนอันนี้เขาฝันที่จะลตกลีเลสจริงๆ เขาจะทำของเขาจริงๆ เพราะฉะนั้นเขาจะโดนว่าโดนอะไรต่ออะไรเขาก็ไม่แคร์ เขาจะแคร์ที่ใจของเขาที่เขาลตไม่ได้ เขาก็ฝันของเขาได้ แต่ถ้าเชื่อว่าเขาฝันของเขาได้แล้ว ล้างกิเลสได้แล้ว เขาไม่อยากได้จริงๆ แล้วเขาก็ไปอยู่กับสังคม เมื่อเขาไม่อยากได้ หรือเขาไม่มีกิเลส ไปสังคมนั้น สังคมนั้นมีอันนี้ แต่คนนี้ไม่มี เพราะว่าเขาเองเขาไม่อยากได้แล้ว ไม่อยากได้แล้วเขาก็ไม่ต้องมี เขาก็ไปอยู่ในสถานที่ว่านั่นอย่างสงบสุข เขาอยู่ได้อย่างไม่ต้องแสดงอะไร ไม่ต้องฝันต้องกลบเกลื่อนอะไร เมื่อเขาไม่มีไม่เป็นเหมือนคนในสังคมนั้น เขาก็แปลก เหมือนกับคนที่ไม่มีมารยาท ที่บอกว่าเข้าเมืองตาหลิวแล้วไม่หลิวตาตาม พวกเขาไม่ทำตามนั้นเหมือนกับคนไม่มีมารยาท แต่ไม่ใช่เขาเองเขาไม่ได้ทุกข้ออะไร เขาไม่ได้เดือดร้อนอะไร เขาไม่ได้มีอะไรเขาก็จริงจัง เขาก็เป็นอย่างนี้ อย่างนี้เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มันจะต้องลึกซึ้ง ต้องเข้าใจความจริงของมัน มารยาทจึงจะไม่เป็นมารยาทกันจริงๆ

ยกตัวอย่างง่ายๆ คนนี้เขาแต่งตัวสวย เขาชอบเขาก็บำเรอกิเลสของเขา เขาก็แต่งตัวสวย แต่งตัวเท่ แต่งตัวหล่อเข้าสู่สังคมนี้ โอ้โหใครชมเชย ชมชื่น ยกย่อง ยอมรับนับถือว่ามารยาทหรือค่านิยมของสังคมเป็นอย่างนั้น เขาก็เต็มที จะว่าเขามีมารยาทดีเยี่ยมก็ว่าได้ ส่วนอีกคนหนึ่งบอกว่ามันเพื่อ ทำอย่างนั้นไม่ได้เขาก็มาลตกลีเลสเขา เขาก็ไม่แต่ง แต่งแบบที่ตนเห็นควร เขาก็ฝันใจเขา จะว่าเขาไม่มีมารยาทก็ได้ แต่เขาไม่มีมารยา หรือถ้าคนที่ไม่เห็นด้วยนี้จะมีมารยาทกับสังคมบ้าง เขายอมแต่งตามสังคม เขาก็ฝัน เขาก็ยังได้รู้ใจของเขากำจัดกิเลสของเขา เขาไม่มีมารยาอะไร แต่คนที่ไปตามมารยาทสังคมแล้วหลงซึนชอบไปกับความสวยงามทรูทรานั้น นี่ก็ดูจริงจังนะ เพราะเขาหลงอย่างนั้น หลงอย่างนั้น สวยอย่างนั้น เพ้ออย่างนั้น นั่นแหละตัว“มารยา”ในสังคมตัวแท้ ที่สังคมปรุงแต่งขึ้นมาไม่หยุดหย่อน ยึดถือกันให้หนักให้เหนียวให้เปลืองให้ผลาญกันตามแบบทุนนิยม ดังนั้นคนที่อยากจะแต่งตามเขาเพราะหลงมารยา หรือคนที่ต้องฝันแต่งตามมารยาทอย่างนี้เขาก็เกรงใจมารยาทสังคม จะว่าเขาไม่มีมารยาไม่ได้ เขาเกรงใจสังคม

คนที่ฝันไม่แต่งตามสังคม กับคนที่ฝันไปแต่งตามมารยาทสังคมนี้ หรือคนที่ไม่ฝันเลยชอบตามสังคมแต่งเต็มที่เลย กับคนที่อยากแต่งตามสังคมแต่ไม่ได้แต่งก็ยังฝันใจนะเพราะอยากแต่ง แต่ละเชิงมันต่างกันทั้งนั้นนะ เพราะฉะนั้นคำว่ามารยาทสังคมเนี่ย จริงๆ แล้วก็คือสิ่งที่กำหนดตามสังคมเท่านั้นเอง เมื่อกำหนดตามสังคมแล้ว มันมีประโยชน์บางอย่างบางอันก็มีบ้างก็ดีอยู่ แต่หลายอย่างเยอะเยอะมันพุ่งเพื่อฟุ่มเฟือยมันกินมันทรู มันทรูทรูกินไป มันเฟ้อกินไป มันมากกินไป มันวิตถารกินไป มันผลาญพลาเกินไปอะไรอย่างนี้ เขาไม่รู้ แต่ในทางทุนนิยม เขาต้องปลุกเร้าปรุงแต่งให้บริโภคให้มากๆๆ กิเลสก็หนักมากขึ้นๆไม่มีหยุด จึงเพื่อไม่มีลิมิต เพราะฉะนั้นก็ต้องมาศึกษาดีๆ ว่าสิ่งที่มีมันเป็นอะไร เขาพูด เขาก็พูดเอาของเขาเองที่ดี ถ้าจะให้พูดกันอย่างถึงพริกถึงขิงถึงกั้นถึงเลือดถึงเนื้อกัน อาตมาก็ว่ามันจะต้องอีกนานอีกยาว

คุณสุวิดา : พ่อท่านคะแล้วอีกทางหนึ่ง ภาวธรภาพเนี่ย ทางฝ่ายทุนนิยมเสรีนิยม เขาบอกว่า เขาบอกว่าการแข่งขันสมบูรณ์แล้วนี่นะ ทุกคนมีที่ซื้อเยอะ อย่างกับว่ามีหลายเจ้าขาย แล้วก็คนซื้อก็เลือกได้ ตกลกกันอย่างยินยอม อย่างสมัครใจทั้งคู่อย่างนี้ละ ความปรองดองก็เกิดขึ้นอะไรอย่างนี้ละคะ

พ่อท่าน : นั่นพูดเอาเอง ในทุนนิยมมันแก่งแย่งกัน มันไม่มีการปรองดองกันหรอก “จ้านน”ต่างหากละ สังคมทุนนิยมเนี่ยมันสงบอยู่ได้เพราะ*ความจ้านน* เพราะ*ความจำยอม* เช่น คนถูกเอาเปรียบ คนจนที่ถูกเอาเปรียบก็จ้านนจึงจำยอม ปปช.ขึ้นเงินเดือนให้ตัวเอง สังคมทั้งสังคมจ้านนและ

ทุกวันนี้ชาวอโศกมีความเป็นพี่เป็นน้องกันทั้งหมู่บ้าน ใช้เงินส่วนกลางกองเดียวกันทั้งหมู่บ้าน ทรัพย์สินสมบัติของหมู่บ้านก็เป็นเจ้าของร่วมกัน ทุกคนใช้ร่วมกัน บริหารดูแลรักษาสร้างสรรเป็นของกลาง **ที่เราทำเช่นนี้ได้เพราะเราใช้พุทธธรรม** แท้ๆ ใช้ศีลธรรม ศึกษาฝึกฝนปฏิบัติตนให้เข้าถึงพุทธธรรมก็จะเป็นไปได้ **อาตมาเรียกว่าเป็นระบบ“บุญนิยม”**

บันทึกจาก ...ปวงจาสมณะ

จ่ายอม เขาไม่ได้ยืมดีให้คุณขึ้น อย่าว่าแต่ ปปช. เลย ในบริษัทๆหนึ่ง หัวหน้าจะขึ้นเงินเดือนให้แก่ตัวเอง หรือเงินเดือนให้แก่ระดับสูงมาก ให้แก่ระดับล่างนิดเดียวเนี่ย มันก็จ้านนและจ่ายอม ถ้าเขาไม่จ้านนเขาก็ไม่ได้ทำงาน ก็ถูกไล่ออกเท่านั้นเองจึงจ่ายอม แต่เขาอยากจะได้ขึ้นให้มากๆเหมือนกันกับที่หัวหน้าบ้างไหมล่ะ **เพราะฉะนั้นสังคมทุกวันนี้ที่บอกว่ามันสงบได้เนี่ย เพราะจ้านนจ่ายอม ด้วยกฎหมายที่เขาตั้งกันเองอย่างฉ้อฉลนี้แหละ กำหนดด้วยวัฒนธรรมสังคมอะไรก็ตาม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ไม่สมบูรณ์ เป็นวัฒนธรรมของทุนนิยม เป็นวัฒนธรรมของโลกที่มันเบียดๆบิดๆแล้ว ต้องตามกันมาอย่างกันมาอินเดียว พวกจัดจ้านน หรือว่าพวกศูทรถูกครอบงำเป็นวัฒนธรรมของเขา เขาจ้านนหมดเลย จ่ายอมกันมาไม่รู้กี่ร้อยกี่พันปีก็ همینปี เขาก็ถูก เขาก็จ้านน จริงๆแล้วเขามีสิทธิมนุษยชนในความเป็นคนเท่าเทียมกันนะ กษัตริย์เท่าเทียมกับพราหมณ์ แต่เขาไม่มีสิทธิแล้วเขาก็ยอมจ้านนอยู่อย่างนั้นแหละ จะบอกว่าเขาสამัคคี จะบอกว่าเขาสงบ จะบอกว่าเขาเรียบร้อยเพราะทุนนิยม มันไม่ใช่ เพราะระบบโลกก็อย่างนั้นมันไม่ใช่ แต่มันเพราะคุณกำหนดเอาไว้จนกระทั่งเขาไม่รู้หรอกเขาเกิดมาเขาก็อยู่ในอันนี้ เขาเดินไปเขาก็เดินไม่ได้ เขาจะออกไปเขาก็ออกไปไม่ได้ เขาก็จ้านนเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นจ้านนไปจนกว่าจะตายดีกว่า มันเกิดมาอย่างนี้แล้วนี้ ศาสนาเขาสอนว่าคุณเกิดมาอย่างนี้ก็ต้องยอมไปอะไรอย่างนี้**

คุณสุวิตา : เอ๊ะ พ่อท่านคะ ถ้าพ่อท่านอธิบายอย่างนี้ มันก็เลยไปเข้ากับของเสรีนิยมลัทธิ

ที่เขาบอกว่าสังคมดีก่าบรรพ์ที่เป็นอำนาจนิยม อย่างจันทาลนี่เขาถือเป็นอำนาจนิยมอย่างหนึ่งเนี่ย ก็ระบบทุนนิยมที่เพิ่มขึ้นนี่ละคะถึงทำให้คนเนี่ย มีสภาพจัดระบบวัฒนธรรมอะไรที่มันกดขี่อย่างนั้นละคะ

พ่อท่าน : ทุนนิยมทำให้เกิดวัฒนธรรมภราดรภาพไม่ได้ ไม่เกิด ทุนนิยมไม่ทำให้เกิด ต้องศีลธรรม ต้องสังฆธรรมที่จะทำให้เกิดได้

ต้องเข้าใจสาระของคำว่า“ภราดรภาพ”กันเสียก่อน ภราดรภาพหรือความเป็นพี่เป็นน้อง เป็นญาติกันจริงๆเนี่ย เนื้อแท้ไม่ใช่แค่การนับเอาเชื้อสายโลหิตที่เท่ากันมานับว่าความเป็นพี่น้อง เนื้อแท้ของภราดรภาพคือ การมีพฤติกรรมที่พึงเกิด พึงแก่ พึงเจ็บ พึงตายกันได้ เลี้ยงดูกันเกื้อกูลกันอย่างไม่คิดเป็นคนอื่น มีความเป็นคนหนึ่งเดียวกัน ร่วมกินร่วมใช้สมบัติส่วนรวมเดียวกัน ใช้เงินกระเป๋เดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ได้ ลูกใครหลานใคร เชื้อชาติไหนก็ตาม ที่เป็นคนมีอุดมคติเดียวกัน มีพฤติกรรมอยู่ในกรอบขอบเขตแห่งศีลแห่งวินัยเดียวกัน ก็เป็นพี่น้องกันแท้ๆได้ พึงเกิด-แก่-เจ็บ-ตายกันได้จริงแบบไม่คิดเป็นคนอื่น ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นพี่เป็นน้องกันด้วยความ เป็นชีวิตดำเนินอยู่ในโลกในสังคมจริงๆ นี่ไม่ใช่ความพ้อฝันนะ คนนี้สามารถสร้างภราดรภาพถึงขั้นนี้ได้จริง เราสามารถใช้พุทธธรรมสร้างความเป็นภราดรภาพดังกล่าวนี้ได้ **ทุกวันนี้ชาวโคกมี้ความเป็นพี่เป็นน้องกันดังที่กล่าวนี้ได้ เป็นพี่น้องกันทั้งหมู่บ้าน ใช้เงินส่วนกลางกองเดียวกันทั้งหมู่บ้าน ทรัพย์สมบัติของหมู่บ้านก็เป็นเจ้าของร่วมกัน ทุกคนใช้ร่วมกันบริหารดูแลรักษาสร้างสรรเป็นของกลาง ที่เราทำเช่นนี้ได้เพราะเราใช้พุทธธรรมแท้ๆ ใช้ศีลธรรม ศึกษาฝึกฝนปฏิบัติตนให้เข้าถึงพุทธธรรมก็จะเป็นไปได้** **อาตมาเรียกว่าเป็นระบบ“บุญนิยม”** เพื่อยืนยันว่าต่างจากความจริงที่ระบบ“ทุนนิยม”เป็นได้จริง ทุนนิยมพูดก็อย่างหนึ่ง เป็นจริงก็อีกอย่างหนึ่ง

ที่ทุนนิยมพูดๆนั้น ฟังโก้หู ดูดี แต่ไม่สามารถจัดระบบวัฒนธรรมให้เกิดภราดรภาพ ให้มีวัฒนธรรมที่ไม่กดขี่ ไม่มีอำนาจนิยมอะไรนั้น ไม่ได้หรอก

เพราะระบบทุนนิยมนั้น ยิ่งพัฒนาที่ยิ่งแยกใครแยกมัน แยกมากแยกน้อย แยกของข้าของเอ็ง แยกคนมีคณจน คนต่ำคนสูง ยิ่งแบ่งชั้นวรรณะ ทุนนิยมใช้ทั้งอำนาจเงิน ใช้ทั้งอำนาจวัฒนธรรมของทุนนิยมเองที่เป็นตัวแบ่งตัววัดตัวจัดระบบ แล้วก็เป็นอย่างที่ว่าทุนนิยมเป็นอยู่ ใ้อั้ที่พูดโก้ๆ ดีๆนั้น ฝันพ้อเท่านั้น ระบบทุนนิยมทำให้เกิดภราดรภาพไม่ได้ เกิดแต่มารยาทของภราดรภาพที่เต็มไปด้วยมารยาทต่างหาก สังคมทุกวันนี้ถ้าไม่ใช่ศีลธรรม ไม่ประพฤติไปในทิศทางของโลกุตรระให้บรรลุธรรม แก้ปัญหาไม่ได้หรอก มันต้องสร้างศีลธรรมให้ถึงจิตใจ

คุณสุวิดา : ต้องเป็นยังไงคะ

พ่อท่าน : ต้องถึงสังฆธรรม ศีลธรรมที่เข้าถึงแก่นจริงๆแล้วก็ให้คนในระดับล่างนี้ได้รับทุกอย่าง ได้รับการศึกษา ได้รับการเรียนรู้ ได้รับสิทธิ ได้รับการฝึกฝนสมรรถนะ ได้รับการร่วมรับรู้ ได้รับการร่วมมือ ได้รับการร่วมสร้างสรร ได้รับอะไรต่างๆ ตามสิทธิ ตามสมควรที่ควรจะเป็นในความเป็นคนของเขา ถ้าต่างก็เข้าใจสังฆธรรมและต่างมีศีลธรรมที่บรรลุนิจจัง ก็จะเกิดระบบที่ประกอบขึ้นมาด้วยคุณธรรม ทุกคนก็จะมีสิทธิเสรีภาพตามสังฆธรรมด้วยภูมิปัญญาที่ประกอบไปด้วยคุณธรรม จึงจะแก้ปัญหาที่กล่าวมานั้นได้ ไม่ใช่แก้ด้วยระบบทุนนิยม ต้องแก้ด้วยระบบที่เกิดจากคนมีศีลธรรมจริงๆ จึงจะเป็นระบบของสังฆธรรม ไม่ใช่ระบบทุนนิยม ระบบทุนนิยมนะก็ต้องพูดต้องอธิบายตีกินเอาเองอย่างนั้นแหละ ไม่งั้นเขาจะดูดีหรือ แล้วเขาจะอยู่ได้ยังไงถ้าไม่พูดโก้ๆดีๆ

คุณสุวิดา : พ่อท่านหมายความว่าผู้ปกครองก็ต้องมีระบบของสังฆธรรมใช่ไหมคะ แล้วก็ประชาชนเนี่ย ก็จะไม่รับการเรียนรู้การฝึกฝนสังฆธรรมศีลธรรม จนกระทั่งมีการพัฒนาขึ้นทั้งระบบทั้ง

คนด้วยอย่างนี้หรือเปล่าคะ เข้าใจถูกต้องไหมคะ ว่าการที่จะแก้ไขเรื่องระบบอำนาจนิยมอะไรต่างๆ เช่น จัณทาล แพทย์ คุุทร อะไรที่เขามีกัน ชนชั้นวรรณะเนี่ย หรือแม้แต่สังคมไทยเองที่มีอำนาจนิยม ก็ยังเยอะอยู่มาก คือหมายความว่า ผู้ปกครองเองก็ต้องศึกษาสังขธรรม แล้วก็สร้างระบบที่เป็นสังขธรรม

พ่อท่าน : ใช่

คุณสุวิตา : แล้วก็ประชาชนนี่ก็ต้องได้รับการศึกษาสังขธรรม ศีลธรรมด้วย

พ่อท่าน : ใช่ ใช่ ศีลธรรมคุณธรรมเป็นตัวที่จะตรวจสอบผู้ที่มีความสามารถมาก ผู้ที่มีความรู้มากผู้ที่มีสมรรถนะสูง จะต้องเป็นคนที่มีรู้จักสังขธรรมมีคุณธรรมจริง ที่กินน้อยใช้น้อย เอาน้อย สะสมน้อย แต่ทำงานมาก ขยัน เสียสละเกื้อกูลคนได้มาก แล้วจะเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม

อย่างพรรคการเมืองของเราชาวโศก คือพรรคเพื่อฟ้าดินนี่ ระเบียบการของพรรคนั้นเขียนไว้ชัดเลยว่า นายกฯ รัฐมนตรี ส.ส. ผู้ที่อาสาเข้าไปรับตำแหน่งทางการเมือง ต้องทำงานฟรี ผู้ที่ถูกประชาชนเลือกไปตั้งแต่ ส.ส. ส.ท. อะไรก็แล้วแต่ อาสาที่ไปรับผิดชอบ รับผิดชอบ ต้องทำงานฟรีหมด แล้วรัฐก็ต้องมีสวัสดิการเลี้ยงไว้หรือไม่ เชื่อไหมว่าถ้าเป็นคนของประชาชนจริง ทำงานอย่างซื่อสัตย์ให้กับประชาชนจริง แม้แต่ประชาชนนั้นแหละเขาจะเลี้ยงผู้ทำงานให้แก่สังคมจริงเอง ถ้าประชาชนเลี้ยงไม่ได้ ประชาชนไม่รู้จักรูทิวจะเลี้ยงผู้นี้ได้ นั่นคือสังคมยังไม่เป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตยนั้นผู้รับใช้ก็คือผู้รับใช้ แต่จะเป็นผู้มีเกียรติจริงๆ ประชาชนจะเคารพผู้รับใช้อย่างแท้จริง เขาจะทำเพื่อจริง ไม่ไปเอาเปรียบ เสียสละจริง เพราะฉะนั้นถ้าคุณเป็นคนที่มีประโยชน์แก่สังคม เป็นคนที่ฉลาดเฉลียว เป็นคนที่ทำงานได้มาก ช่วยเหลือสังคมได้มาก คุณไม่มีทางอดตายเลยในชีวิตตลอดชีวิต ไม่อดตาย แล้วคนเขาจะกราบเคารพบูชาด้วย คุณยิ่งทำมากคุณยิ่งไม่เอา คุณยิ่งทำมากคุณยิ่งไม่สะสม คุณยิ่งไม่แบ่งอำนาจ คุณยิ่งไม่เบียดเบียนผลประโยชน์ ยิ่งคุณเป็นคนประหยัดมัธยัสถ์ ยิ่งคุณแจกจ่ายเจือจานให้แก่คนอื่น ตัวเองเอาน้อยแค่พอเพียง นอกนั้นเสียสละ คุณทำเท่าไรคุณก็ให้คนอื่นมากมายๆ คุณก็จะยิ่งได้รับการช่วยเหลืออุปถัมภ์ค้ำชูเลี้ยงดูไม่ยอมให้ตาย จะให้อยู่ดีกินดี อยากจะให้เป็นคนแข็งแรง นี่คือสังคม

เพราะฉะนั้นเราต้องพิสูจน์ ในสังคมของเราชาวโศกผู้เป็นผู้บริหารยิ่งเอาเงินน้อยลงๆ น้อยกว่าลูกน้องที่เขายังมีกิเลสเขายังกินใช้มากกว่า ก็ต้องให้เขามากกว่า เราเจริญขึ้นกิเลสน้อยลงๆ ก็บ่าเรอตนน้อยลง รู้จักกินใช้ไม่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยแล้ว เอาเวลา-ทุนรอน-แรงงานที่ไม่ต้องสูญเสียไปตามที่ เคยเง้เคยสูญเสียไปอย่างงั้นๆ เหล่านี้คืนมาได้ มาใช้ในการงานทำงาน ก็ได้มากขึ้นๆ อย่างนี้ไม่ได้หมายความว่า คุณเป็นคนขาดทุน คุณทำงานมากมาย แต่เอาน้อยๆ หรือให้แก่คนอื่นมากมาย **คุณเป็นคนกำไร** เชื่อไหม ? เพราะคุณเป็นคนมีประโยชน์คุณค่า นั่นคือคุณค่าทางสังคมที่คุณได้จริง มันไม่ใช่คุณไปหอบกอบโกยเอาวัตถุมาจากสังคม นี่เป็นสังคมที่ต้องพิสูจน์ คนที่มีปัญญาเข้าใจอันนี้แล้วจริง ก็ต้องทำจริง เขาจริงใจที่จะทำ เพราะฉะนั้นคนที่เต็มใจที่จะทำอย่างนี้แหละคือคนที่ประเสริฐ คือคนที่ต้องกราบเคารพบูชา เพราะเขาเป็นคนที่มีความดีคุณค่าต่อสังคมจริงๆ เขาไม่ใช่คนเอาเปรียบใคร และเป็นผู้ให้สังคมแท้

คุณสุวิตา : พ่อท่านคะ ขอให้ท่านระบุให้ชัดเจนอีกตรงเรื่องการแข่งขันอย่างสมบูรณ์นะค่ะว่า ที่ท่านบอกว่ามันไม่เคยมี ทำไมมันไม่เกิดขึ้นจริงล่ะคะ

พ่อท่าน : ที่ทางทุนนิยมเขาว่าเขาแข่งขันได้สมบูรณ์ มันไม่สมบูรณ์หรอก และมันไม่สร้างคุณค่าที่ดีด้วย เพราะมันมีแต่แข่งขันเพื่อเอาลาภยศสรรเสริญโลกียสุข เพื่อสมกิเลสแล้วก็ใช้เล่ห์ใช้เล่ห์ให้คนอื่นเขาไม่รู้ว่าเราเอาเปรียบ ล้วนๆ ง่ายๆ เป็นอย่างนั้น

คุณสุวิตา : ปิดบังไม่เอาเปรียบ

พ่อท่าน : ให้เขารู้

ให้เขาเข้าใจว่าเราเป็นคนไม่เอาเปรียบ เป็นคนที่จะให้แก่คนอื่นให้แก่ สังคมมากกว่า แต่แท้จริงแล้วใช้ เลศเล่ห์ แล้วเขาก็เอามากกว่า เพราะเขาเป็นคนได้เปรียบอยู่ตลอด ซึ่งต่างจากทางบุญนิยมเพราะ บุญนิยมตั้งใจปฏิบัติเพื่อคุณธรรม เชื้อกรรม จึงไม่ต้องใช้เลศเล่ห์ มี แต่ทำตรงๆจริงๆ ไม่พยายาม เอาเปรียบ จริงใจเลยว่าเป็น ประโยชน์ต่อสังคม ต่างแข่งขันกัน

ลดละ แข่งขันกันที่จะสร้างให้แก่สังคมมากมายๆ เป็นผู้ที่เสียสละมากมายๆ จริงๆ เพราะฉะนั้นถ้าขึ้น คุณจะมีแอบแฝงอะไรต่างๆ เขาจับได้ คุณยิ่งเสียคนเลย ถ้าคุณยังไม่แอบแฝงคุณยิ่งจริงใจ คุณยิ่ง สละได้มากจริงๆๆ คุณก็เป็นผู้ใหญ่จริง คุณก็จะเป็นผู้เจริญ คุณก็ไม่มีทางที่จะร่ำรวยด้วยวัตถุ แต่ คุณจะรวยด้วยบารมี รวยบุญกุศล ด้วยคุณค่า ด้วยสิ่งที่ประเสริฐของคุณ

คุณสุวิดา : อันนี้ก็มีข้อแย้งได้ว่าในระบบทุนนิยมเองเนี่ย คือเขาก็ อย่างเช่นคนที่บอกกว่า เขาใช้เล่ห์ก็ไปเอาเปรียบเขา ถ้าภายหลังลูกค้าได้รู้ว่าคนนั้นมันเอาเปรียบ ชี้โก่งเนี่ย เขาก็เลิกไปเอง เขาก็ เลิกมาซื้อขายกับคนนี้ มันก็จะปรับถูกปรับผิดเอง สังคมศีลธรรมอัตโนมัติเนี่ย

พ่อท่าน : ไม่จริงหรอก อำนาจของเงินผู้ที่เขาเปรียบไปได้มากมาย เขาจะใช้อำนาจเงิน สร้าง ทุกเล่ห์ พวกนี้ก็เสร็จหมด อย่างที่โลกทุนนิยมเป็นๆ เห็นชัดๆอยู่เดี๋ยวนี้ ในสังคมขณะนี้

คุณสุวิดา : เป็นอำนาจเข้ามาอีก

พ่อท่าน : อำนาจเงินนี้มันซับซ้อน มันก่อให้เกิดเขามีเล่ห์กัน เงินทำให้เกิดอำนาจมาก เหลือมหาหลายชั้น คนเขาก็ต้องยอมกัน เพราะฉะนั้นแม้แต่ข้าราชการ แม้แต่ผู้ที่เป็นลูกน้องลี้ลับ คน ตกเป็นทาสอยู่ทุกวันนี้ พูดยได้...แต่เขาทำไม่ได้ เพราะกิเลสของเขาไม่ลด ในโลกทุนนิยมมีแต่เพิ่มกิเลส เพราะฉะนั้นไอ้ที่อ้างอย่างนั้นอย่างนี้ ก็ซับซ้อนซ่อนเชิงทั้งสิ้น เพราะเป็นความฉลาดของกิเลสทั้งนั้น ที่จะต้อง **“ได้เปรียบให้มากที่สุด”** ตามทฤษฎีหลักของทุนนิยม ดังนั้นอะไรต่ออะไร มันจึงไม่จริงไม่เป็น ไปเพื่อเสียสละแท้ๆเลย มีแต่การสร้างหลุมพรางให้เป็นอำนาจเพื่อที่จะให้เขายินยอม

คุณสุวิดา : พ่อท่านคะ ที่นี้ก็เลยยาวออกมาอีกนิดหนึ่งตรงที่ว่า อย่างนี้คือทางเสรีนิยม เขาก็จะบอกว่า มันก็ไม่ใช้ระบบทุนนิยมนะที่ไม่ดีอีก มันก็มาเป็นเรื่องของวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือเปล่า อย่างเช่นทางวัฒนธรรมตะวันตกเองนี้เขาก็มีการแข่งขันอะไรกันอย่างสมบูรณ์ แต่อย่างเอาประเทศไทย ก็ได้ง่ายๆก็ได้ มันก็ไม่สมบูรณ์ มีอำนาจนิยม มีเผด็จการนิยม มันก็เป็นเสน่ห์ของวัฒนธรรมไทยเอง หรือเปล่า

พ่อท่าน : วัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมชาติไหนก็เหมือนกันทั้งนั้นแหละ แบ่งแต่เพียง โลภก็กับโลภตระ แบ่งแต่เพียงว่าลัทธิจะจริงหรือไม่จริงเท่านั้นเอง คุณธรรมนั้นจริงหรือไม่จริงเท่านั้นเอง ถ้าเป็นลัทธิจะจริงโดยเฉพาะโลภตระลัทธิจะ มันแข่งขันกันลดละ มันแข่งขันกันทำคุณค่าเสียสละ ลัทธิจะ โลภตระนะนะ แต่ลัทธิจะเป็นแค่โลภก็ลัทธิจะมันยังไม่จริง มันซับซ้อนซ่อนแฝงไปได้ทุกอย่างแหละ

เพราะโลกียสัจจะยังไม่ได้ละล้างกิเลสอย่างถูกต้องของกิเลสแท้ๆ ที่จริงก็เรียกก็พูดกันสวยๆ ใก้กันได้นั้น ทุกคนรู้ ทุนิยมก็รู้ โลภก็รู้ ว่า เสียสละดี เพราะฉะนั้นจะต้องนึกเอาอะไรที่ใก้สวยๆ ใก้ที่ดูดีๆ มา นำ มาโชว์ มากลบบกลื่อนว่านี่เขามีสมาธิเป็น ความจริงเขาเป็นไม่ได้จริง เป็นแต่เพียงภาพโชว์จริงๆ กิเลสทำงานจึงมีแฝงเล่ห์ทั้งสิ้น เขาว่าเขาเป็นเขามีอิสระเสรีภาพ แล้วอิสระเสรีภาพที่ถูกต้องจริงๆ เขาก็ยังไม่ค่อยเข้าใจเลย เป็นทาสอำนาจกิเลสตัวเองอยู่แท้ๆ ยังไม่เข้าใจเลย คุณจะมาพูดอะไรว่า คุณจะเป็นอิสระเสรีภาพ มันไม่จริง

คุณสุวิดา : พอดีเลยคะ พ่อท่านพูดเรื่องนี้ เพราะว่ามันก็มีตัวอย่าง อย่างเช่นในตะวันตกเองเนี่ย ก็มีฝรั่งที่มันรวยๆ อย่างบิลเกต หรืออย่างใครละที่บริจาคเงินให้กับสังคมจำนวนหลายล้านอะไรอย่างนี้

พ่อท่าน : แค่ดอกเบียของบิลเกตที่ได้นั้นก็ แก่จะทำบุญขนาดนี้เนี่ย มากเกินกว่ารายได้ของเศรษฐีบางคนเสียอีก ก็ตลอดชาติแก่ไม่มีหมดยุแล้ว แก่พูดได้ แล้วใก้ด้วย แล้วทำไม แก่ก็ต้องทำอย่างนั้น จริงๆ นั้นเงินในโลกนี้นั้นะ ในสังคม ในประเทศหนึ่งก็มีเงินจำนวนหนึ่ง ถ้าคนนั้นเอาไปเป็นเจ้าของเป็นของส่วนตัวเสียตั้งมากตั้งมายตั้งครั้งตั้งค่อน คนอื่นๆ ก็เกือบทั้งประเทศจะแบ่งแจกกัน ยังไง มันก็ต้องแบ่งกันน้อยลง แย่งกันมากขึ้น คุณก็ไปเอาเป็นของคุณไว้ทำไม แค่วิธีคิดเท่านั้นที่เป็นวิธีที่เลวแล้วในเศรษฐศาสตร์ทุนนิยม

คุณสุวิดา : แต่เขาก็บอกว่าเขาบริจาคแล้วนี่ไงฮะ

พ่อท่าน : บริจาคเศษชน เศษอะไร เศษเกล็ดเหงื่ออู่โคลนอะชิ ในหลักของสังฆกรรมนี้เนอะ อาตมาเคยพูดด้วยซ้ำไปว่า แม้แต่การทำทาน เช่น ถ้าคุณไปได้กำไรมา ตอนคุณได้กำไรมา ในวิธีของทุนนิยมนี้เนอะ กำไรมา ๑๐๐ แล้วคุณก็ทำทานไป ๕๐ คุณก็ยังบาปอยู่ ๑๐ เลย คุณก็ยังเอาเปรียบเขา มา ๑๐ อยู่นั่นเอง เพราะการคิดกำไรของทุนนิยมนี้ การคิดทุนนะเขาก็คิดเอาคืนจนหมดเกลี้ยงแล้ว ค่าแรงก็คิดเอาคืนจนเต็มๆ จนหือจลเกินควรด้วยซ้ำ แล้วแถมบวก Error เอาไว้ใก้กว่า เอ...อะไรที่มันยังคิดไม่หมด มันอาจจะขาดตกบกพร่องอะไรใก้ ก็บวกเข้าไปเป็นตัวเลขของทุนไว้ใก้ ๕% ๑๐% ๒๐% แล้วแต่คุณจะคิดเอา คุณก็คิดเป็นทุนของคุณทั้งนั้น ครบจนเกินแล้ว ที่นี้สมมุติว่าถ้าคุณขายเท่าทุน คุณก็ไม่ได้ไม่เสีย เพราะมันเท่าทุน ใช้ใหม่ ไม่มีใครเสียไม่มีใครได้ มันก็ไม่มีใครเป็นบาป ไม่มีใครเป็นบุญ ไม่มีใครเสียประโยชน์ได้ประโยชน์กันแล้ว เพราะมันเจ้ากันไป แต่ถ้าคุณลด“ค่าแรงหรือค่าตัว” ของคุณ นั่นคือคุณเสียสละ ราคาทุนก็ลดลง หรือคุณลดราคาต่ำกว่าทุนลงมาได้ คุณขายต่ำกว่าทุนด้วยนัยอย่างนี้แหละ คุณถึงจะเป็นคนมีประโยชน์ต่อโลก นี่คือนิเวศน์ของบุญนิยม แต่ถ้าขายไม่ต่ำกว่าทุนคุณก็ไม่มีความประโยชน์ต่อโลก ต่อสังคมเลย

คุณสุวิดา : ถึงแม้ว่าเขาจะบริจาคเงินอะไรก็ถือว่าเขาไม่มีประโยชน์ต่อสังคมเพราะว่าเขาเอาไปเยอะกว่านั้นแล้ว

พ่อท่าน : ไม่มีประโยชน์ต่อสังคม ไม่มี เพราะคุณชู้ตริตไปมาก แม้แต่คนที่จะทำทานนี้ เขาได้เงินมา อาตมาสมมุติแล้วเมื่อใก้ คุณขายผลผลิตได้กำไรมาแสนหนึ่ง คุณไม่ทำทานหมดแสนหรือ คุณทำทานไม่ถึงครึ่งด้วยซ้ำ คุณก็ยังเอาเปรียบเขาไว้ผู้นั่นเอง คนที่ทำกำไรมาได้ เขาว่าเขานะสุจริตแล้ว วิธีคิดของทุนนิยมเนี่ย กำไรก็คือส่วนเกินจากทุนใช้ใหม่ คุณได้แสนหนึ่งคุณบาปแสนหนึ่งแล้ว คุณเป็นคนชู้ตริตสังคมได้แสนหนึ่ง แล้วคุณก็บอกว่าคุณมาทำประโยชน์แก่สังคม คุณทำทานไป ต่อใก้คุณให้ไปตั้งเจ็ดหมื่น เก้าหมื่น คุณก็ยังเอาเปรียบเขาผู้นั้นหนึ่ง คุณไม่เป็นประโยชน์ใครเลย คุณเอาประโยชน์จากเขาต่างหาก ทุนนิยมไม่มีประโยชน์ต่อสังคมจริงๆ

เทคโนโลยีกับบุญนิยม

บันทึกจาก ... บัณฑิตจาก

คุณสุวิดา : ข้อที่เขาเชิดชูมากเลยว่ามีมาจากทุนนิยมก็คือเทคโนโลยีที่เจริญนี้ล่ะคะ

พ่อท่าน : เทคโนโลยีก็ไม่ได้ห้ามกัน คนทำบุญนิยมจะคิดเทคโนโลยีไม่ได้ห้ามกันอะไรนี้ทางไหนก็คิดได้ เป็นแต่ว่าสังคมบุญนิยมของเรายังไม่ใหญ่เท่านั้นเอง ก็มีคนที่มีความสามารถด้านนี้ เขาก็จะคิดของเขาเอง

คุณสุวิดา : อย่างเช่นเปรียบเทียบอย่างเมืองไทยในอดีตเนี่ย เรายังบอกว่าทุนนิยมเรายังไม่เชิดชูเหมือนขนาดนั้นละคะ แต่ว่าเรื่องเทคโนโลยีเราก็ไม่ได้ก้าวหน้านะคะ

พ่อท่าน : เอาเถอะ พูดก็พูดเถอะ เทคโนโลยีนี่ เป็น.....เป็นเครื่องมือที่ทำให้คนมักง่าย ทำให้คนขี้เกียจ ทำให้คนเอาเปรียบ ทำให้คนไร้หมดฝีมือ เทคโนโลยีนี้แหละ และเป็นเครื่องมือทำลายธรรมชาติ ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำลายสังคมหนัก ถ้าเราสามารถสร้างคนให้เป็นคนที่ไม่รู้จักโลก ไม่รู้จักกินเกิน-ใช้เกิน รู้จักกินอย่างสมดุล ใช้อย่างสมดุล อย่างชีวิตสัตว์ทั้งหลาย มันกินสมดุล มันทำสมดุล เพราะฉะนั้นธรรมชาตินี้จะออกงาย ไม่ว่าจะป็นต้นหมากรากไม้ ไม่ว่าจะป็นธาตุอะไรต่ออะไรก็แล้วแต่ มันจะหมุนเวียน มันจะสังเคราะห์กัน จะเป็นนิเวศน์วิทยาที่พึ่งกันอย่างสมดุลเลย เพราะฉะนั้นก็จะอยู่กันอย่างมีความสุข ทุกอย่างจะเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป หมุนเวียนอย่างได้สัดส่วนที่สุดเลย จะไม่จำเป็นต้องมีเครื่องมือเทคโนโลยีขึ้นมาทำให้เกิดกัมมันตภาพรังสี ให้เกิดสิ่งที่เป็นภาคเศษที่เป็นผลเสียของเสียที่เกิดจากเครื่องมือเทคโนโลยีนี้เลย

คุณสุวิดา : พ่อท่านคะ อย่างเทคโนโลยีเองก็อย่างเช่นช่วยให้เรา หรือแม้ว่าอย่างไรภัยเรื่องแสงสว่าง เรื่องอะไรพวกนี้ มันก็มีประโยชน์นี่คะ

พ่อท่าน : นี่มันเป็นปลายเหตุทั้งนั้นแหละที่ถาม ถ้าสังคมที่ไม่เอาพิษอะไรเข้าร่างกาย กินอยู่อย่างได้สัดส่วน มลพิษต่างๆ ดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศต่างๆไม่ได้เป็นมลพิษ ไม่ได้มีกัมมันตภาพรังสี

ไม่มีกกาเคษอะไรที่จะเป็นพิษเป็นอะไรเสริมขึ้นมา ความเจ็บป่วยหรือการเป็นอะไรต่ออะไรต่าง ๆ นานาที่พูดนี้ มันเป็นปลายเหตุทั้งสิ้น มันจะไม่เกิด แล้วคนจะอายุยืนกว่าชีวิตทุกวันนี้ที่มีการแพทย์ มีเทคโนโลยีมีอะไรต่ออะไรเก่งๆ คนจะอายุยืนกว่านี้ ยืนอย่างแข็งแรงด้วย ทุกวันนี้คนอายุยืนเพราะว่าใส่เครื่อง เป็นมนุษย์พีชอยู่ได้อีก ๑๐ ปี ๒๐ ปี กว่าจะหมดลมหายใจ เท่านั้นเอง มันไม่เกิดประโยชน์อะไรหรอก

คุณสุวิตา : ตรงนี้มันก็มีหลักฐานทางปริมาณที่มันขัดแย้งกันนะคะพ่อท่าน เพราะว่าคนแต่ก่อนอายุสั้นกว่าตอนนี้คะ

พ่อท่าน : อันนั้นจริง แต่ไม่ได้ประโยชน์อะไร เพราะว่ามันมีกกาเคษมันมีพิษมันมีภัยมันมีอะไรต่ออะไรต่าง ๆ นานาที่ซับซ้อนเยอะเยอะ อาตมากำลังจะพาพวกเราเนี่ย พิสูจน์เรื่องนี้ที่อยู่เหมือนกันว่าสุขภาพพวกเราแข็งแรง และสุขภาพของพวกเราจะดี อายุจะยืน โดยที่พึ่งเทคโนโลยี หรือว่าความคิดทางโลกพวกนี้น้อย จะหันกลับไปใช้การรักษาการดูแลด้วยธรรมชาติ ด้วยความรู้ของสมัยโบราณ ไม่ต้องใช้สารเคมี ใช้เทคโนโลยีให้น้อยเท่าที่จำเป็น จะพิสูจน์อยู่ มันมีเหตุปัจจัยมากที่ทำให้คนยังหลงหรือว่าเข้าใจผิด ถ้าคนป่วยมาก การแพทย์ก็มาช่วยเหลือให้คนหายป่วย หรือคนหายตายจากการเจ็บป่วยได้มาก ก็ดูเหมือนว่าการแพทย์มีประโยชน์ ถ้าในสังคมนั้นคนไม่ป่วยมาก แพทย์ไม่ต้องทำงาน ทำงานน้อยไม่ค่อยมีอะไร เหมือนแพทย์ไม่มีค่า เหมือนแพทย์ไม่มีประโยชน์ นี่เป็นลัจจะเท่านั้นเอง มันเป็นภาพลวงอะไรไปนอนอยู่ซ้อนอยู่พอสมควรในสังคม ในมนุษยโลก เพราะฉะนั้นเรามาอยู่ที่นี้ เราไม่ไปรับมลพิษ เรายังรักษาดีข้อ ๓ กิติ เรามีสื่อข้อ ๕ กิติ เราไม่ติดยาเสพติด เราไม่ไปล่าสัตว์ เอ็ดส์ก็ไม่มี พวกเราก็ไม่จำเป็นต้องไปเอาพิษมาจากข้างนอก ของเราก็ไม่มีเอ็ดส์ แล้วเราก็ไม่มีพิษอะไรไปกินอะไรไม่รู้ อาหารการกินอะไรก็แล้วแต่ พิษทั้งนั้นข้างนอก พวกเราอยู่ในนี้เราไม่มีพิษ เราไม่ไปหาเรื่อง เราไม่ไปเก็บเอาเชื้ออะไร ไม่ไปสัมผัสกับเชื้ออะไรข้างนอกมา เพราะฉะนั้นพวกเราจะไม่โรคอะไรมาอีกมากมาย ในอนาคตพวกเราก็พอรู้ วิธีการดำเนินชีวิตก็ตามแบบเวดวงของพวกเรา ทุกอย่างของเราที่พอดี เราจะไม่มีอะไรไปพร้อมกับความมาก ความจัดจ้านของโลก จะไม่มีอะไรเกินเหตุ จะไม่มีโอเวอร์โหลด จะไม่มีพิษภัยมากมาย จะไม่มีเหตุต่าง ๆ นานาที่ชาวโลกโลกก็เขามิแทรกตัวเข้ามาหาเรา อย่างนี้เป็นต้น สิ่งเหล่านี้คุณจะต้องมาว่า นี่แหละที่ทุนนิยมหรือการแข่งขันพวกนี้ เทคโนโลยีพวกนี้มีประโยชน์ คุณพูดของคุณได้ แล้วมันก็ลวงคุณอยู่อย่างนั้น แต่ของเรานี้มันคนละบริบท

คุณสุวิตา : แล้วอย่างสื่อละคะ อย่างเช่นอย่างนี้เราก็มียู อย่างเช่นไอศกรีมก็มีใช้สื่อต่างๆ ที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่มาก

พ่อท่าน : มันมีความจำเป็นเท่านั้นเองตอนนี้ เพราะว่าเราอยู่ในยุคที่มันเร็ว แล้วก็ที่มันจะต้องสัมผัสกัน จะต้องร่วมกับสังคมอยู่บ้างบางอย่าง เราก็จำเป็นต้องมีสื่อ แต่ถ้าเผื่อว่าเราอุดมสมบูรณ์เราอะไรพร้อมทุกอย่างแล้ว ความจำเป็นก็จะน้อยลงๆ คือระบบบุญนิยมนี้มันเสียเปรียบมาก มากๆ ตรงที่ว่าวิถีคิดวิถีทำ สามารถจะหมุนเวียนทรัพยากรหรืออะไรขึ้นมาก็น้อย คนของเราก็มีน้อย ทุนก็น้อย ไม่เอาเปรียบ เสียสละ และไม่สะสมด้วย เราจะหมุนเวียนอะไรมา มันก็น้อย ทั่วๆ ที่เราอยู่ในสังคมเดียวกัน ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าอะไรก็ราคาเดียวกับสังคมข้างนอกเขาหมดเลย อะไรต่าง ๆ นานาพวกนี้เราก็มียู มันได้มันน้อย เพราะฉะนั้นเราจะบำรุง เราจะค่อยๆ ก่อตัว ก่อร่างสร้างตัวอะไรพวกนี้ มันก็ยาก เพราะฉะนั้นเราจึงจำเป็นจะต้อง เออ...อย่างนี้ก็ต้องทำให้มันเร็วขึ้นหน่อย ให้มันช่วยสร้างขึ้นหน่อย เป็นเครื่องทุนแรงหรือเป็นพวกเสริมหนุนอะไรต่ออะไรบ้าง แต่ต่อไปในอนาคตถ้าเผื่อว่าพวกเราอุดมสมบูรณ์พร้อมหมดแล้ว ธรรมชาติเราก็มียู วัตุสมบัติ สิ่งสร้าง ผลผลิตอะไรต่ออะไรของเรต่าง ๆ นานานี้มัน สมบูรณ์ดีแล้วนี้ พวกเราจะใช้พวกนี้น้อยลง

ท่านอาจารย์พุทธทาส วิพากษ์วัตถุนิยม เพื่อท่าน วิพากษ์ทุนนิยม

บันทึกจาก ...ปัจจุบัน:

คุณสุวิดา : อยากจะเรียนถามพ่อท่านว่า พ่อท่านเห็นว่าทำการวิพากษ์ของท่านพุทธทาส เรื่องวัตถุนิยมนี้ มันแตกต่างหรือเหมือนกันกับที่พ่อท่านวิพากษ์ระบบทุนนิยม มันเหมือนกันไหมคะ

พ่อท่าน : ท่านพุทธทาสกับอาตมามีอะไรต่างกันในเรื่องละเอียดหลายอย่าง อาตมาม่าว่านะ ท่านเก่งในการวิจัยตรรกะและพยัญชนะ แต่ท่านยังไม่แทงไปถึงเนื้อตัว อภิธรรมที่เป็นจิต-เจตสิก-รูป-นิพพาน วิธีปฏิบัติของท่านเน้นเอาแต่ผลมาอย่างรีบด่วน มันจึงได้แต่สมณะ ไม่มีวิปัสสนาญาณ หรือไม่มีวิชชา ๘ ท่านเอายอดมาพูดเป็นหลัก เอาแต่ว่างๆ โดยไม่มีการศึกษาอัตตานุทิฏฐิ เพราะท่านยังมีอัตตวาทุพาทาน ท่านจึงเอาแต่เร็วๆ เอาแต่ปัจจุบัน เอาแต่ระยะสั้น ไม่เห็น

ความสำคัญของอดีต ความดีความชั่วท่านก็รีบตีทิ้งเร็วเกินไป ไม่สร้างเป็นฐานอาศัย ท่านบอกว่า “*ความชั่วความดีอปริยทั้งนั้น*” ท่านจึงไม่ครบในรายละเอียดของโอวาทปาฏิโมกข์ ท่านคืออภิธรรมเขาทิ้งเสียด้วยซ้ำ เพราะมันจึงขาดขั้นตอนเบื้องต้น-ท่ามกลาง-บั้นปลายไม่ค่อยจะเป็นไปตามลำดับ

คุณสุวิดา : ลำดับของอะไรคะ เช่นยกตัวอย่างนิดหนึ่งค่ะ

พ่อท่าน : เช่นขั้นตอน เช่นว่าแม่แต่ว่าจะตัดกิเลสชั้นโสดาฯ ชั้นสกิทาทา อนาคต อรหันต์ อะไรนี้ก็ต้องเป็นขั้นตอน ท่านก็ไม่ค่อยจะเน้นให้ชัดให้ละเอียด อย่างนี้เป็นต้น คนก็ไม่มันได้เดิน คีลท่านก็หาว่าเป็นแค่เรื่อง *หลักเกณฑ์ของสังคม* ซึ่งอันนี้อาตมาเห็นว่าผิดถนัด เพราะคีลนี้แหละเป็นหลักต้นสำคัญที่ควบคุมการปฏิบัติให้เป็นมัชฌิมาปฏิปทา และพระพุทธรเจ้าตรัสไว้ชัดในพระไตรปิฎก เล่ม ๒๔ ในข้อ ๑ กับข้อ ๒๐๘ ***ปฏิบัติศีลเป็นกุศลให้ได้อย่างสัมมาทิฏฐิเถิด จะพาบรรลอรหันต์ให้บริบูรณ์โดยลำดับ*** หรือว่าแม่แต่ที่ท่านสอนให้ปล่อยวางทันที ให้เอาแต่จิตว่าง เช่นยกตัวอย่างง่ายๆ ท่านบอกว่า “*ความชั่วความดีอปริยทั้งสิ้น*” หรือท่านเน้นแต่ว่า “*ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ใช่ตัวตน อย่ายึดมันถือมัน*” แล้วก็ให้รีบตัดความรู้สึกว่า “*ตัวตน*” ทั้งหมด ซึ่งนั่นก็เป็นเพียง “*ภาษาหรือวาทะ*” ของคำว่า “*ตัวตน*” เท่านั้น โดยหลงว่า “*ตัวตน*” นั้นไม่มีแล้วตั้งแต่ต้น ความเห็นชนิดนี้ยังเป็นอัตตวาทุพาทาน ท่านจึงไม่สามารถชี้ใน “*ตัวตน*” ที่เป็นสภาวะของอดีต ของลักกายะ ของอาสวะ อย่างเป็นเบื้องต้น-ท่ามกลาง-บั้นปลาย อะไรอย่างนี้เป็นต้น โอ...มันตัดขั้นตอนไปหมด ความชั่วความดีอปริยทั้งสิ้น ซึ่งทำให้เข้าใจ

ไปว่าอรหันต์ท่านไม่นำพาในความชั่วความดี ซึ่งเป็นไปไม่ได้ เพราะพระอรหันต์นั้นท่านไม่สันโดษในความดีเสียวนะ แม้พระพุทธเจ้าก็ไม่สันโดษในความดี เพราะฉะนั้นท่านพูดอย่างนี้ท่านดีทั้งความดีความชั่วหมด อย่างนี้เป็นต้น นี่ไม่ได้ไปว่าท่านพุทธศาสนะแต่ว่าเป็นความจริงที่ท่านพูดอย่างนี้ สอนอย่างนี้ แนะนำอย่างนี้ แสดงว่าท่านเองท่านไม่มีความเชื่อมต่อในกระแสปฏิบัติ และสภาวะธรรมอิทัปปัจจยตาของปรมัตถ์จึงไม่เกิดตามที่ท่านพูดท่านกล่าวถึง เบื้องต้น-ท่ามกลาง-บั้นปลายของท่านยังไม่สมบูรณ์ ถ้าจะว่าไปแล้ว ก็จะไปตำหนิติเตียนท่าน แต่เป็นความเข้าใจของอาตมาว่าท่านทำอันนี้ไม่สมบูรณ์ครบ จึงพูดไปก็ตำหนิแหละ ไปว่าตำหนิท่านนะ ก็ต้องกราบขออภัยท่านอย่างมากเลย สมัยท่านยังมีชีวิตอาตมาเคยไปกราบเคารพท่านหลายครั้ง อาตมาเคารพบูชาท่านมากเพราะว่าท่านเป็นผู้มีคุณานุคุณต่อพระพุทธศาสนาอย่างสูงยิ่ง ท่านเปิดเผยความจริงที่สำคัญของพุทธเนี้ย สัมมาทิฐิอยู่ไม่น้อย แล้วก็อุทิศสหายพยายามมาอธิบายเผยแพร่ โดยเฉพาะท่านเปิดโลกุตระนี้เป็นพระคุณอย่างล้นเหลือของโลก แต่ท่านก็อย่างที่อาตมาว่านั่นแหละ ก็เหมือนอาตมาอดีตดีมีมากมาก ยกตนข่มท่านก็กราบขออภัยอย่างยิ่งจริงๆ เพียงแต่อาตมาว่ามันยังไม่สมบูรณ์บางอย่างเท่านั้น

คุณสุวิตา : มันอาจจะเป็นไปได้ไหมคะ เพราะว่าท่านพุทธศาสนานำแนวคิดของมหายานเข้ามา มหายานเขาจะไม่

พ่อท่าน : มหายาน อาตมาก็นำมาปฏิบัติ มหายานหรือเถรวาทนั้นเป็นแต่เพียง*ความคิดที่สดใต้ง* ๒ ด้านทั้งนั้น มันเน้นไปคนละทาง จึงดูขัดกันแน่ ผู้ยึดก็ทะเลาะกัน ความจริงแล้วมีส่วนดีของมหายาน และมีทั้งส่วนดีของทั้งเถรวาท ที่ถูกต้องทั้งคู่ และมีความผิดของทั้งคู่ เถรวาทที่ผิดมหายานที่ผิด มีด้วยกันทั้งคู่ ที่ถูกต้องก็มีทั้งคู่ เพราะฉะนั้นมหายานหรือเถรวาทก็ตาม ต้องเอาสังฆธรรมที่ถูกต้องของทั้งคู่มาใช้ให้ครบ

คุณสุวิตา : พ่อดีจังเลย พ่อท่านพูดถึงเรื่องนี้ ดิฉันก็มีเขียนไปในวิทยานิพนธ์เหมือนกัน เรื่องว่า พ่อท่านก็นำมหายานเข้ามา ก็เลยจะเรียนถามพ่อท่านว่าที่ท่านนำมหายานมาใช้

พ่อท่าน : อาตมาเป็นคนด้อยศึกษา การศึกษาน้อยจริงๆ และเป็นคนไม่ค่อยศึกษาในชาตินี้เสียอีก ศึกษาหาหนาก็น้อย เถรวาทก็น้อย แล้วอาตมาอยู่ในพื้นที่ของเถรวาท อาตมาก็จะได้รับทราบของเถรวาทนี้เยอะกว่า มหายานนี้อาตมาไม่ค่อยโอ้ไหนโอ้ไหนหรอก แต่อาตมาทำด้วยวิญญานเดิมตามสังฆธรรมของอาตมา เพราะฉะนั้นคำว่าสังฆธรรมไม่ใช่มหายาน ไม่ใช่เถรวาท แต่สังฆธรรมที่อาตมาทำนั้นมันไม่มีเชิงของมหายานตามที่คุณเข้าใจ คุณก็เลยว่าอาตมาเอามหายานมาใส่เข้าไป ความจริงไม่ใช่มันเป็นสังฆธรรมของมันเอง ถ้าจะว่าจริงๆ แล้วอาตมานี้เป็นคนด้อยการศึกษาศาสนามากๆ อาตมาไม่ได้เป็นนักศึกษาด้านศาสนาเลยในชาตินี้ เถรวาทก็ดี มหายานก็ดี ไม่ได้ศึกษาเลย ทุกอย่างมันเป็นสังฆะของอาตมาที่มีอัตโนมัติแล้วเอาออกมาทำงานเท่านั้นเอง เรื่องนี้อาตมายืนยันกับในโลกอยู่ทุกวันนี้ว่าคนเราสามารถสั่งสมบุญบารมี แล้วคุณก็จะมียุบารมีติดตัวไปใช้ในหลายๆชาติ ถ้าไม่ได้สะสมก็ไม่มีคุณก็มีชาติปางก่อนของคุณ ทุกวันนี้อาตมาทำงานด้วยบุญบารมีเดิมแต่ชาติปางก่อน ปางนี้อาตมาไม่ได้มาแล้วเรียนศึกษา ไม่ได้มาเอาจากชาตินี้เลย อาตมาไม่ได้สะสมความรู้ทางธรรมในชาตินี้เลย ใครจะสอบทานประวัติตั้งแต่เกิดในชีวิตของอาตมาก็ได้ ที่จริงชาตินี้อาตมาเกิดมาทำงานทางศาสนาเท่านั้นต่อภพภูมิของอาตมาไปตามบารมี

คุณสุวิตา : ประวัติไม่เหมือนกับท่านอื่น

พ่อท่าน : ไม่เหมือนเลย อาตมาถือได้ว่าเป็นคนนอกวงการศาสนา อยู่วงการมารยาด้วยซ้ำ ไม่มีใครรู้จักว่าอาตมามีความรู้ทางศาสนาเลยในสังคมปัจจุบัน อาตมาเองก็ไม่เคยสนใจไม่เคย

เข้าไปศึกษาเรื่องของศาสนาในชาตินี้ เราเป็นชาวพุทธเหมือนคนสามัญที่เป็นพุทธทั่วไป ตั้งแต่เกิดจนถึงวันที่มาทำงาน ศาสนาถือว่าไม่มีเครดิตทางศาสนาเลย นอกจากไม่มีแล้ว เมื่อมาทำงานศาสนา กลับไม่เหมือนคนอื่นเขาด้วย นอกจากไม่มีแล้วมาเปิดเผยพุทธธรรมก็กลับขัดแย้งที่เขามักกันด้วย ถูกโจมตีหนัก เพราะฉะนั้น อตมายืนยันได้ว่า อตมาไม่ได้มาเอาจากปัจจุบันนี้ ไอ้ที่ไม่เหมือนหรือขัดแย้ง นั่นก็คือที่อัตมามีความเป็นศาสนาพุทธของอัตมาเองมาเดิมแต่ปางก่อน ความรู้ทางศาสนาพุทธส่วนใหญ่ในทุกวันนี้มีอย่างไร คนทั่วไปก็รู้กันอย่างนั้น แม้แต่คุณรู้มหายานอย่างนี้ คุณรู้เถรวาทอย่างนี้ อตมากลับอธิบายไม่เหมือนเถรวาทที่รู้จักกัน ไม่เหมือนมหายานที่เขาเข้าใจอยู่ทั่วไป นั่นเป็นลัทธิธรรมของอัตมาที่มีมาแต่ปางก่อน เป็นของอัตมาเองว่าฉันเถอะ

อตมาถึงได้กล่าวว่าอัตมาเองมาชาตินี้ไม่ได้มีครู ไม่ได้มีอาจารย์ เขาก็หาว่าอัตมาอหังการ ! ประชดอตมาว่า **ตรัสรู้เองเรอะ เป็นพระพุทธเจ้าสิ...ฉัน !?** อตมาไม่ใช่พระพุทธเจ้า **พระพุทธเจ้านั้น** **ท่านอยู่ในฐานะ“สยัมภู”** **ตรัสรู้เองสุดยอด ส่วนอัตมาก็แค่“สยง อภิัญญา”** **ได้สั่งสมบารมีมาจริงยังเป็นแค่สมณพราหมณา สัมมัคคตา สัมมาปฏิบัติยังไม่ใช่สัมมาสัมพุทธเจ้า** อตมาก็บอกความจริงอย่างนี้ อตมาบอกว่าอัตมาพูดลัจจะ ใครจะว่าอัตมาก็ว่าไปเถอะ อตมาก็ไม่มีปัญหาอะไร เพราะเขาเข้าใจอย่างนั้น มันก็น่าจะให้เขาเข้าใจว่าเราอดติบอดตติเกินไป อตมาไม่ได้พูดอวดพรา้เพ้อหรือพูดเพราะอยากอวดอะไร แต่คนก็เชื่อยาก ไม่เป็นไร เมื่อถึงคราวที่ควรอัตมาก็พูด อตมาก็บอกว่ามันเป็นอย่างนี้ เพื่ออ้างอิง เพื่อบอกกัน ที่จริงมันเป็นความจำเป็นที่ควรจะต้องให้เข้าใจว่าในเหตุผลอันนี้ในเหตุปัจจัยมันอย่างนี้ๆนะ ก็เท่านั้นเอง ไม่เช่นนั้นคุณก็ไม่รู้ว่า เอ๊ะ...อย่างนี้มีด้วยหรือ มีได้ถึงอย่างนี้หรือ อตมาก็ยืนยันว่าอย่างนี้มี ธรรมะพระพุทธเจ้าวิเศษนัก ถ้าสั่งสมถึงขั้น อย่างน้อยคนเรานี้ไม่ได้มาเกิดชาติเดียว มันไม่ได้สั่งสมบุญมาในชาติเดียว มันไม่ได้มีอะไรแค่สั้นๆ แค่นี้ชาติเดียวเท่านั้น คนแต่ละคนได้เกิดหมุนเวียนตกรอก-ขึ้นสวรรค์กันมานับชาติไม่ถ้วนแล้วกันทั้งนั้น แต่เพราะคุณไม่ได้ศึกษาพุทธธรรมให้สัมมาทิฏฐิและปฏิบัติจนถึงขั้นบรรลุมรรคผล หรือแม้ไม่บรรลุแค่ขั้นใดขั้นหนึ่งเราก็จะเชื่อกรรม-เชื่อวิบาก-เชื่อกรรมเป็นของของตน-เชื่อความตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า-เชื่อว่าเราต้องเป็นทายาทของกรรมของเราเอง-เชื่อว่ากรรมพาเราเกิดเราเป็น-เชื่อกรรมเป็นเผ่าพันธุ์เป็นที่พึ่ง และเชื่อการเวียนว่ายตายเกิดอย่างมี **“หิริ-โอตตปโย”** คือละอายที่จะทำชั่วทำกรรมทุจริต และสูงขึ้นจนถึงขั้นกลัวบาปกลัวที่จะทำทุจริตอย่างจริงใจ คุณก็เป็นคนดีจริงในสังคม สังคมก็ไม่มีภัยเพราะคุณเป็นเหตุ โลกนี้มันทุกข์มันร้อนเพราะคนที่ทำชั่วทำทุจริตเป็นภัยต่อตนต่อสังคมอย่างเป็นลัจจะ ที่ไม่มีใครบิดเบี้ยวได้

โรงเรียนผู้นำกับยุทธวิธีของชาวอโศก

คุณสุวิตา : ก็อีกคำถาม คำถามสุดท้ายนะคะ คือเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียนผู้นำจะอยากเรียนถามพ่อท่านว่า คือจากหัวข้อในแง่ของดิฉันเองนี้ ทำเรื่องเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ทางเลือกของการสร้างสังคมไทย ก็เลยอยากเรียนถามท่านว่าอย่างโรงเรียนผู้นำเนี่ย กล่าวได้ไหมว่าเป็นยุทธวิธีหนึ่งของชาวอโศกที่จะเผยแพร่ไปสู่สังคม

พ่อท่าน : ก็เป็นวิธีหนึ่ง ในวิธีต่างๆ เพราะว่าโรงเรียนผู้นำนี้ ทางโน้นมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะเอาผู้นำของสังคม หรือว่าเอาคนที่อยู่ในระดับบริหาร ระดับหัวหน้าระดับสูง มาเพื่อที่จะให้สนใจคุณธรรม เพื่อที่จะให้ต่อเสริมศีลธรรมคุณธรรมขึ้นไป เพราะคุณจำลองเห็นว่า สังคมไปไม่รอด ทุกวันนั้นเพราะผู้ทำงานในสังคมขาดคุณธรรมเป็นสำคัญ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่คุณจำลองมุ่งมั่น และคุณจำลองอยู่ในฐานะที่ทำได้ อาตมาทำไม่ได้ เพราะไม่มีใครเชื่อถืออาตมา อาตมาไม่ได้เป็นนายพล อาตมาไม่ได้เป็นดอกเตอร์ อาตมาไม่ได้มีอะไรเลย รวยก็ไม่รวย ความรู้ก็ไม่มีอะไรรับรองเลย บริญญาาก็ไม่มี คិតคูลี ในทางโลกก็ไม่มีอะไรเลย มีแต่อยู่ในโลกมาตา เพราะฉะนั้นอาตมาจึงทำอย่างนั้นไม่ได้ อาตมาทำกับคนในระดับล่าง และระดับคนที่เขาไม่ถือตัว แต่คุณจำลอง มีทุนทางสังคมด้านนี้ เพราะงั้นก็จะทำอันนี้กับสังคม จะอบรมจะอะไรก็เป็นไปได้ ก็เข้ามาเสริมกัน อาตมาก็ทำส่วนนี้ ก็เลยกลายเป็นคุณจำลองทำส่วนบน อาตมาก็ทำส่วนล่าง

คุณสุวิตา : ทำส่วนล่างค่ะ แต่ก็กล่าวได้ว่าโรงเรียนผู้นำก็เป็นยุทธวิธีหนึ่งของชาวอโศกใช้ไหมคะ กล่าวอย่างนี้ได้ไหมคะ ที่จะทำกับพัฒนาสังคมภายนอก หรือว่าจะไม่ได้เลย พุดได้

พ่อท่าน : พุดได้ ก็ใช่ มันไม่ได้แปลกอะไร เป็นแต่วิธีการที่คุณจำลองพยายามทำเท่านั้นที่เป็นวิธีการที่ชาญฉลาด ตรงที่ว่าแม่จะเอาคนที่มีความรู้ทางสังคม เป็นที่ยอมรับนับถือทางสังคม เอาอาจารย์ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ คุณโสภณ สุภาพงษ์ หรือใครต่อใครอย่างนี้เป็นต้น ไปเป็นอาจารย์ที่นั่นเอาคนที่เขายอมรับในสังคมไปช่วยเป็นครู แต่แกนแท้ๆก็คือทางศีลธรรมทางคุณธรรม มาให้ความรู้ทางเทคนิค ทางอะไรก็แล้วแต่ ของโลกนี้ ก็เห็นเข้าหาคุณธรรมทั้งนั้น มันจะเป็นอีกฐานหนึ่งของสังคม

คุณสุวิตา : ค่ะ แล้วพ่อท่านมองว่าโรงเรียนผู้นำนี้จะประสบความสำเร็จอะไรนี้มากน้อยแค่ไหน

พ่อท่าน : มันมีความสำเร็จประมาณหนึ่ง เพราะว่าผู้ที่รับการอบรมสามารถที่ไปอบรมด้วยหรือแม้แต่ผู้ไปเป็นครู คุณจำลองเขาพยายามให้เรียกครู ไม่ให้เรียกอาจารย์ ไม่ให้เรียกอะไรมากมายอะไรอย่างนี้เป็นต้น ก็เป็นการใช้วิธีการที่จะให้คนอย่าไปติดยึด อย่าไปหลงไหลอะไรในยศศักดิ์หรืออะไรอย่างนี้ ก็เป็นวิธีการนั้นแหละ ทำแล้ว แม่แต่คนที่ไปได้รับการอบรม หรือผู้ที่จะไปช่วยอบรมก็ตามก็ต่างจะได้ osmosis ศีลธรรมเข้าไปหากันมากบ้างน้อยบ้างนั้นแหละ

คุณสุวิตา : คือแม่แต่ตัวครูเองได้ด้วย ใช่ไหมคะ แล้วมันมีรูปธรรมที่ออกสู่สังคมที่คนเหล่านี้ ผู้นำเหล่านี้ใช้แนวทางอโศกที่ออกสู่สังคม ก็ยังไม่ค่อยมีเท่าไรนี่คะ พ่อท่าน

พ่อท่าน : ก็เหมือนกับอย่างที่อาตมาทำอยู่ มันก็ยังไม่มาก มันยังไม่มากพอ แต่ที่น้อยางวิธีการของคุณจำลองทำเนี่ย มันไม่ได้เป็นวิธีการที่รวบรวมเอาประชาชนเข้ามาเป็นกลุ่มเป็นหมู่ เป็นแต่เพียงให้สิ่งที่ให้แล้ว สิ่งนั้นก็แพร่กระจายไปสู่บุคคล จะได้สัก ได้มากเท่าไรมันก็ได้แค่นั้นแหละ มันไม่ได้รวมกลุ่มหมู่บุคคลเข้ามา เพราะว่าการของคุณจำลองมันไม่ได้เหมือนกับอย่างที่อาตมาทำ อาตมาทำ

แล้วเป็นกลุ่มของบุคคลเกิดบริษัท เรียกว่าพุทธบริษัท ๔ ครบทั้งนักบวชชาย นักบวชหญิง อุบาสก อุบาสิกา ครบ อุบาสก-อุบาสิกาหมายความว่าผู้มีธรรมของพระพุทธเจ้า ฆราวาสผู้ไม่มีธรรมะของพระพุทธเจ้าก็ไม่ถือว่าเป็นอุบาสก-อุบาสิกา ไม่ใช่ผู้ที่เข้าถึงความเป็นพุทธบริษัท เช่น เขาเรียกชี เป็นอุบาสิกา ก็ต้องเป็นคนถือศีล เป็นต้น อย่างน้อยก็ต้องเป็นคนสมาทานศีล ยิ่งเป็นคนมีศีล คือปฏิบัติศีลจนบรรลุมรรคผล ก็ยิ่งใช่อุบาสก-อุบาสิกาจริง คนไม่มีศีลไม่เป็นอุบาสก-อุบาสิกาหรอก สังคมชาวอโศก เนี่ยเป็นพุทธบริษัท เพราะแม่แต่เด็กก็มีศีล ๕ หมด ทั้งหมดทั้งหมู่บ้านมีศีลหมด คนในชุมชนชาวอโศกทุกแห่ง ไม่มีใครฆ่าสัตว์ ไม่มีใครลักทรัพย์ ไม่มีใครผิดฝ่าเขาเมียใคร ไม่มีใครโกหก ไม่มีใครดื่มเหล้า สูบยา ก็ไม่มีแม่แต่คนเดียว ทั้งหมดชน ราชธานีอโศก สันติอโศก ศีระะอโศก อโศกอื่นไม่มีใครสูบลูกคนคนเดียว ศีล ๕ บริสุทธ์หมด ก็มี error บ้างแต่น้อย และถ้าใครผิดศีลเราก็ลงโทษกัน จริงๆแล้วเป็นคนมีศีลหมดอย่างนี้เป็นต้น นี่คือพุทธบริษัท ๔ อาตมาทำแล้วก็เกิดบุคคล เกิดพุทธบริษัท เกิดอุบาสก-อุบาสิกา ทั้งหมู่บ้าน มีระบบการดำเนินชีวิตของคนมีศีลกันอย่างน่าชื่นชม ถึงขั้นเป็นสาธารณโภคีได้จริง

แต่ทางด้านคุณจำลองก็ทำได้แต่อบรมไปเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นก็ได้เท่านั้น เพราะว่าคนที่เป็นผู้ใหญ่ระดับบริหารระดับหัวหน้าพวกนี้แหละ เขาไม่ใช่คนจน เขามีบ้านมีเรือนมีหลักฐานของเขาแข็งแรง ซึ่งยากที่จะเปลี่ยนมารวมเป็นกลุ่มอย่างแบบที่อาตมาทำ แต่ก็เป็นส่วนที่ดีที่ต้องทำเสริมติดกันไป ซึ่งก็เป็น การซึมซับไหลเวียนถ่ายทอดคุณธรรมกัน อย่างที่ว่า ก็ได้ osmosis ซึ่งกันและกันไป ก็ได้สิ่งในลักษณะนี้ อย่างนี้แหละ osmosis นี้แหละ absorb ยังไม่ค่อยจะถึงเลย

คุณสุวิดา : osmosis ไปบ้างนิดหน่อย จากอบรมโรงเรียนผู้นำ แล้วก็มาเป็นญาติธรรม ชาวอโศกมีไหมคะ

พ่อท่าน : มี นั่นเป็นบารมีของแต่ละบุคคล คนที่มีบารมีส่วนตัวของเขา ก็มาหลายคน เหมือนกัน แทนที่จะเป็นคนช่วยงานแต่แค่ที่โรงเรียนผู้นำ คือจากผู้ที่ได้รับการอบรมแล้ว หนักขึ้นก็เป็นช่วยงาน เป็นผู้บริหาร เป็นผู้ช่วยครู เป็นอะไรด้วยนะ แต่แทนที่จะไปช่วยที่นั่นเท่านั้น ก็มาเป็นหลัก อยู่ที่นี่ ทำงานอยู่ที่นี่มากกว่าอยู่ที่นั่นก็มี มีทั้งเป็นแกนเป็นเนื้อ มาเป็นคนวัดเลยก็มี

คุณนิยม-บุญนิยม-สังคมนิยม จุดเหมือนและจุดต่าง

บันทึกจาก ...ปวงดาสนะ

คุณสุวิตา : ระบบบุญนิยมนี้ คือมีข้อแตกต่าง หรือข้อเหมือนกับระบบทุนนิยมอย่างไร กับระบบบุญนิยมนี้ละ อย่างไร

พ่อท่าน : มีข้อเหมือนอยู่ในอุดมคติเท่านั้น อุดมคติของทุนนิยมต้องการอิสรเสรีภาพ ต้องการภราดรภาพ ต้องการสันติภาพ ต้องการสมรรถภาพ ต้องการบูรณาภาพ ขอยืนยัน ต้องการ Independent ต้องการ Fraternity Peace Efficiency ต้องการ Integrity ต้องการเหมือนกันหมดนะ นั่นคือทุนนิยมและบุญนิยมต้องการ แต่ความจริงแล้วมันปฏิบัติ มันประพฤติก่อนแล้ว อุดมคติเท่านั้นที่เหมือนกัน

คุณสุวิตา : แล้วกับสังคมนิยมละคะ

พ่อท่าน : สังคมนิยมเหมือนกัน มนุษย์เหมือนกันหมด แต่วิถีและปฏิบัติต่างกัน

คุณสุวิตา : แต่ไม่เหมือนกับของรัสเซีย มันต้องไม่เหมือนอยู่แล้ว รัสเซียเขาพวกกลุ่มคน มีชนชั้น อีกชนชั้นหนึ่งเลย

พ่อท่าน : ก็เหมือนกัน เขาก็ต้องการอุดมคติอันเดียวกันนี้แหละ แต่วิถีต่างกัน เพราะฉะนั้นวิถีของบุญนิยมไม่เหมือนกับวิถีอื่นๆ เพราะบุญนิยมเน้นเน้นการศึกษาเข้ามาถึงจิตวิญญาณ วิถีของบุญนิยมเน้นเน้นการปฏิบัติให้เข้ามาถึงจิตวิญญาณ มาหาสัจจะของจิตวิญญาณ ไม่ใช่คว้าศึกษาเรื่อง จิตวิญญาณแค่จิตวิทยาเท่านั้น เข้าให้ถึงสัจจะเลยที่ต้องรู้จักรู้แจ้งเห็นจริงเป็นวิทยาศาสตร์ทางจิตที่ พิสูจน์ได้ สัมผัสของจริงกันจริงๆแม้เป็นนามธรรมแม้จิตวิญญาณ เพราะฉะนั้นจะบอกชัดๆแล้ว ทาง บุญนิยมเนี่ย รู้จักพระเจ้าจริง สัมผัสพระเจ้าจริง

คุณสุวิตา : หมายความว่ายังไงคะ สัมผัสพระเจ้าจริง

พ่อท่าน : พระเจ้าคือจิตวิญญาณ จิตวิญญาณบริสุทธิ์ จิตวิญญาณผู้สร้าง-ผู้ประทาน

คุณสุวิตา : อ้อ...ทางจิตวิญญาณ

พ่อท่าน : แต่ทางอื่นเขา ทางทวนนิยมทั้งหลายอุดมคติของเขาก็เช่นกัน คือพระเจ้า พระเจ้าก็คือ จิตวิญญาณบริสุทธิ์ จิตวิญญาณผู้สร้าง จิตวิญญาณผู้ประทาน เหมือนกัน แต่เขาไม่ได้ สัมผัสพระเจ้าจริงหรอก พระเจ้าของเขาเป็นแต่เพียงเชื่อเท่านั้นเอง เป็นแต่เพียงพูดถึงได้ แต่เขาไม่ได้ สัมผัสจิตวิญญาณนั้นๆจริง เป็นแค่อัตตวาทุพาทาน แต่ก็นับถือบูชาสุดยอด

คุณสุวิตา : ยกไว้

พ่อท่าน : ยกไว้แล้วก็ตะต่องไม่ได้ด้วย แต่ของเราที่ตะต่องเลย สัมผัสเลย เป็นเอง เลย เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าจริงเลย พระเจ้าองค์เล็กองค์ใหญ่ก็ตาม จิตวิญญาณบริสุทธิ์ ไปตามลำดับจริง ถ้าในระดับพระพุทธรเจ้า โอ...องค์ใหญ่ชั้นสูงมากที่สุดเลย พระเจ้าองค์ใหญ่รองๆ ลงไปก็พระอรหันต์ จิตวิญญาณแหม่ๆนะที่เป็นพระเป็นเจ้านี่ จิตวิญญาณเทพเจ้าหรือพระเจ้าแหม่ๆขั้นต้นก็ โสดาบัน จิตวิญญาณจริงๆที่เป็น แล้วก็สูงขึ้นพระเจ้าสทิทาฯ อนาคตฯ

บุญนิยม สร้างวัดบุญนิยมหรือเปล่า

บันทึกจาก... บัณฑิตอาสา

คุณสุวิดา : อโศกรำลึกปีที่แล้ว พ่อท่านให้หยาดน้ำใจ เอ...อย่างนี้เป็นกรเหมือนกับการสร้างวัดบุญนิยม แล้วยังจะเหมือนชาวอโศกหรือเปล่าคะท่าน

พ่อท่าน : คนเรานี้มันจะต้องมีสิ่งประกอบ ถ้าไม่มีอะไรประกอบเลย มันก็ไม่มีอะไรทำให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะสิ่งที่ยึดถือให้นำพา มันก็ไม่มีอะไรที่จะเป็นสิ่งนำพาอะไรต่ออะไรไปได้ ที่อาตมาทำสิ่งเหล่านี้ขึ้นมามันมีความหมายหลายอย่าง แต่ก่อนนี้อาตมาไม่ส่งเสริมพระพุทธรูป พยายามให้คนตัด หิ้งพระพุทธรูป ก็ไม่ได้พาเขาลบหลู่หรือกนะ เป็น

แต่เพียงว่าอย่าได้ไปติดยึดพระพุทธรูป สอนจนเข้าใจแล้วว่าพระพุทธรูปคืออะไร แล้วก็เคารพพระพุทธรูปนั้น รูปเคารพอย่างไร จนพวกเรานี้เป็นมวลที่เข้าใจแล้วว่า เคารพอย่างอเทวนิยมเป็นอย่างไร เคารพอย่างเทวนิยมนั้นอย่างไร ไม่เคารพอย่างออกนอกกริต ไม่เคารพอย่างเป็นของคลัง เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่เคารพเพราะว่านี่เป็นสิ่งแทนครูบาอาจารย์ เป็นสิ่งแทนพระศาสดา เป็นสิ่งที่จะต้องยึดเหนี่ยว เป็นสิ่งจริงประเสริฐนะ พระพุทธรูปเจ้ามีจริง เป็นคน ไม่ใช่ช่อวตารของพระเจ้า มีคุณค่าจริง ต้องบูชาเคารพ ศาสนาพุทธรูปเป็นศาสนาของคน ไม่ใช่สิ่งแต่จะต้องไม่ได้เหมือนของเทวนิยม ทุกคนมีสิทธิ์นำคุณธรรมของคนตามที่พระพุทธรูปเจ้าทรงเป็นได้มาแล้วมาปฏิบัติจนเป็นตามพระองค์ได้จริง เป็นจิตวิญญาณของคนทีประเสริฐจริง แม้แต่จะพัฒนาตนเป็นถึงพระพุทธรูป ถ้าคุณพากเพียรปฏิบัติไปจนถึงจริง ก็เป็นได้จริงๆ ท่านไม่ได้สงวนลิขสิทธิ์เลย ทุกคนพากเพียรได้ ไม่เหมือนศาสดาของศาสนาเทวนิยม เพราะฉะนั้นอันนั้นก็คือเรื่องของทุกคน ก็เป็นสิ่งที่ยืนยันว่าไม่ใช่ศาสนาที่ไม่มีหลักฐาน ไม่มีสิ่งยืนยัน และไม่ใช่ศาสนาที่นอกจากความเป็นคน มันเรื่องประเสริฐของคนแท้ๆ พอชาวอโศกส่วนใหญ่เราเคารพพระพุทธรูปเป็นอาตมาก็เอารูปมา เพื่อสอนทั้งคนที่ยังเคารพไม่ถูก ทั้งพวกเราและคนอื่นทั่วไปที่เคารพผิดๆกันอยู่มากมาย

ซึ่งพระพุทธรูปของเราไม่ใช่อย่างพระเครื่อง หรือพระบูชา ที่คนหลงผิดติดยึดกัน เป็นเครื่องรางของคลัง เป็นสิ่งบันดลบันดาล แล้วเล่นกันพิลึกพิลื้ออะไรต่างๆนานาสารพัดอย่างนั้น อาตมาก็มีสิ่งเหล่านี้ให้เป็นที่ระลึก ให้เป็นที่รู้จักเคารพ รู้จักใช้สิ่งเหล่านี้ ถ้าใครขึ้นไปใช้เป็นของคลังอย่างนั้นก็ผิดคุณไปสังวร เรียนรู้ต้องใช้อย่างที่จะเป็นของที่ระลึกบูชา เหมือนอย่างคุณมีรูปพ่อรูปแม่เอาไว้เคารพคุณมีสิ่งดีๆ มีอะไรเอาไว้เคารพอย่างก่อเกิดประโยชน์ ไม่ใช่พานอกกริต พางมงาย มีพระพุทธรูป มีพระบรมสารีริกธาตุอย่างนี้ คุณก็มีสิ่งนี้เป็นที่ระลึก มีคนบอกว่พระบรมสารีริกธาตุเราจะรู้ได้อย่างไรว่าจริงหรือปลอม ก็พระพุทธรูปนะปลอมจริงๆ พระพุทธรูปไม่ใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งของพระพุทธรูปเจ้าเลย บันๆประดิษฐ์ขึ้นมาแท้ๆ แต่ทำไมคุณเคารพนับถือกราบไหว้กันได้ แล้วไปสงสัยพระบรมสารีริกธาตุว่าจริงหรือปลอมทำไม พระบรมสารีริกธาตุบางองค์ก็อาจจะจริงด้วยซ้ำ เป็นส่วนหนึ่งของสรีระของพระพุทธรูปเจ้า ส่วนพระพุทธรูปนั้นไม่ต้องอาจะ เพราะไม่เคยมีจริงเลย พระพุทธรูปนั้นไม่ใช่ส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูปเจ้าเลย คุณยังยกย่องเคารพนับถือได้ ทำไมละพระบรมสารีริกธาตุจึงจะต้องไปคอยหาว่า

จริงหรือไม่จริง อย่างนี้เป็นต้น ก็สอนก็แนะนำให้เข้าใจสิ่งที่จะลึกลงไปเกิด เป็นสิ่งแทนพระพุทธเจ้า ไม่ใช่เครื่องรางของขลัง ไม่ใช่สิ่งบันดลบันดาล โดยเฉพาะไม่ใช่สินค้าที่หลอกกันลวงกันไปทั้งบ้านทั้งเมือง อย่าให้นับถือบูชาเป็นเครื่องรางของขลัง ให้ระลึกถึงคุณงามความดี เป็นสิ่งประกอบอันสำคัญของพระศาสนาที่มีส่วนส่งเสริมให้เกิดคุณค่าทางธรรม เป็นสิ่งยึดถือจนนำไปอย่างที่ว่ามาให้ได้

ลึกลงของจิตวิญญาณมนุษย์นี้มันรู้ว่าอะไรคืออะไร และคนสามารถชาญฉลาดที่จะใช้อะไรต่ออะไรมาเป็นองค์ประกอบไปให้ช่วยสร้างเสริมการก่อให้เกิดไปถึงจิตวิญญาณได้ แม้แต่ “หยาดน้ำใจ” นี้เอาสมาธิมาทำแจกัน ก็ทำขึ้นมาแจกเพื่อเป็นองค์ประกอบตามนัยอย่างที่ว่านั้นเหมือนกัน

ในคนนี้รู้จักกาละ รู้จักเทศกาล รู้จักวันเวลาที่คนสมมุติขึ้นมา วันวิสาขบูชา เป็นต้น ก็เลือกสรรขึ้น

มาเป็นวันสำคัญ ก็เตือนให้คนระลึกว่า ชีวิตที่ไม่ตั้งใจอะไรเลย นี่ตั้งขึ้นมั่งหะวะ วันพระวันศีลอะไรก็มาวัดมามั่ง ยิ่งวันวิสาขบูชาที่จิตใจให้สำคัญยิ่งขึ้น อะไรอย่างนี้เป็นต้น งานพิธีอะไรก็จัดองค์ประกอบศิลป์ จัด composition มีอะไรต่างๆประกอบเป็นพิธีกรรมเป็นยัญพิธีขึ้นมา เพื่อให้เกิดเป็นองค์ประกอบที่จะมีฤทธิ์มีแรง ก่อให้เกิดผลที่ดีที่ควรให้แก่สังคม มีสิ่งหอมล้อมงามมาสู่จุดสำคัญที่มุ่งหมาย เป็น convergence ที่เอาสมาธิสร้างทุกอย่าง ใช้วิชาศิลปะ อย่างน้อยเป็นเรื่องที่เอาสมาธิให้เป็นของที่ระลึก คุณจะไปกินก็ไม่ได้ เอาไปขายก็ไม่ได้ เอาสมาธิมาเพื่อเกิดผลกระทบความรู้สึกรู้สึกมนุษย์ เอาสมาธิบอกนี่ “หยาดน้ำใจ” นี้มีผลของสมาธิอยู่ในนั้นนะ อย่างนี้เป็นต้น แล้วอย่าไปทำอย่างของขลังละ คือมนุษย์เราที่ศิลปะสามารถหล่อหลอมจิตวิญญาณมนุษย์ได้ เอาสมาธิเรียนศิลปะมานี้ เรียน composition รู้จักการจัดองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งคำนึงถึงทุกอย่างให้เกิดเอกภาพ เกิด unity เกิดความสมานฉันท์ harmony แน่นนอนในสังคมต้องมีความขัดแย้งกัน แม้จะถึงขั้นแย้งกันคนละขั้ว contrast กันอย่างไรก็ต้องใช้ความสามารถให้กลมกลืนกันให้ได้ ต้องทำให้อยู่ใน tonality เดียวกันให้ได้ ทุกสิ่งทุกสภาพก็ต้องจัด สิ่งใดเป็น major สิ่งใดเป็น minor ส่วนใดจะให้เป็น highlight อะไรต่างๆก็ต้องคำนึงและจัดให้ได้ถูกสัดส่วนที่จะทำให้เกิดผลไปสู่ interest point ให้ได้ ถ้าทำอย่างนี้ จะก่อให้เกิดอะไรอย่างไร ต่างๆนาๆ ก็คิด ก็จัดประกอบขึ้น เอาสมาธิก็ต้องสร้างองค์ประกอบศิลป์ ให้นำพาไปสู่จุดหมายที่เราประสงค์พยายามให้ดีที่สุดเสมอ

คุณสุวิดา : เคยคิดว่า เอ...มันจะนำไปสู่เหมือนกับพระพุทธรูปในยุคแรกๆ เขาก็อาจจะคิดว่าเป็นแค่ตัวแทนพระพุทธเจ้า แต่ต่อๆมาก็กลายเป็นเครื่องรางของขลัง อย่างพ่อท่านนี้ พอต่อๆไป คนรุ่นต่อๆไป อีก ๓-๔ รุ่น ๕-๖ รุ่น หรือว่ารุ่นหลังๆ ซึ่งเขาไม่รู้ว่าเป็นยังไง มันจะกลายเป็นเครื่องรางของขลังอย่างนั้นด้วยหรือเปล่า

พ่อท่าน : มันก็คงจะเป็นไปได้ แต่ว่าเราเองเราสอนแล้วมันก็มีแก่น มีผู้รู้เป็นแก่นเป็นแก่นตกทอดไปสืบทอดต่อไป มันก็จะเกิดผู้ที่เคารพอย่างสัมมาทูลี ถ้าเราไม่ทำเลยมันยังไม่มีอะไรคานอะไรช่วยความถูกต้องขึ้นมาเลย มันไม่มีแก่นแก่นของความถูกต้องของความรู้ที่สัมมาทูลี ถ้าปล่อยปละละเลยไปเสีย เพราะเราไม่สามารถจะทำลายพระพุทธรูป ไม่ให้มีเลยในโลกได้ ใช้ไหม ถ้าเราไม่ทำมันก็ยังจะมีจิตกัมมัญญ์กันใหญ่เลย ไม่รู้อะไรเลย ไม่มีอะไรช่วยสัมมาทูลีขึ้นมาบ้างเลย ก็รู้ผิดกันไปหมด มันก็จะยิ่งสูญหายความจริงไปเร็วขึ้นกว่าที่ต้องมี ไหนๆพระพุทธรูปก็หมดไปจากโลกไม่ได้แน่ๆ เมื่อมีก็ต้องมีอย่างเป็นทางการ ต้องสอนให้รู้ความถูกต้อง นี่ตอนนี้มีผู้จะมาสร้างพระพุทธรูปองค์ใหญ่ให้อาตมาเลยนะ ที่บ้านราชาเนี่ยกำลังจะสร้างขึ้นมา อาตมาก็จะมีติดป้ายบอกแจ้งให้ศึกษาให้ปฏิบัติว่า เคารพนับถืออย่างไร บูชาอย่างไร อย่างมาเคารพบูชาอย่างผิดๆ จะต้องสอนต้องบอก ชาวโอตักต้องเคารพบูชาเป็นตัวอย่าง จะเอาดอกไม้รูปเทียนมาจุดบูชาไม่ได้เลยนะ อะไรพวกนี้เป็นต้น เพราะพุทธไม่ใช่เทวนิยม เป็นอเทวนิยมอะไรอย่างนี้ เพราะฉะนั้นคนจะเข้ามาที่นี่ มาผ่านที่นี่ อย่างน้อยเขาก็จะได้รับคำสอนดีก่อนก็เถอะ แต่ต้องให้สัมมาทูลีเป็นขั้นเป็นตอนไป ถ้าไม่เช่นนั้นเขาก็จะไม่ได้เรียนรู้ความถูกต้อง แล้วคนพวกเรานี้ก็จะเผยแพร่ความถูกต้องไปเรื่อย มันก็จะมีผลเข้าหาความถูกต้องได้บ้าง มันก็จะถ่ายทอดวัฒนธรรมไปเรื่อยๆๆ ก็คงดีกว่าปล่อยปละละเลย มันก็จะช่วยสัมมาทูลีได้บ้าง ซึ่งเป็นจุดที่ถูกต้องจุดหนึ่ง ถ้าอาตมาไม่ทำเลย ไม่มีเลย มันก็ไม่มีรูปธรรม ไม่มีหลัก ไม่มีแก่น ไม่มีใครช่วยเลย ไม่มีวัดตุลุมบัตติ ไม่มีสถานที่ ไม่มีอะไรที่มันจะต้านความผิด ส่งเสริมความถูกต้อง แนนอนทุกอย่าง ทุกสิ่งมันย่อมเสื่อม แต่ถ้าไม่มีสิ่งช่วยเลยมันก็จะสูญหายไปเร็ว พุทธก็ล้มละลายไปเร็วเกินควร

คุณสุวิดา : จะเร็วกว่า อันนี้เป็นมุมมองอีกมุมมองหนึ่ง ได้มองไว้จริงๆค่ะ เอ...มันจะนำไปสู่วัตนิยมหรือเปล่า

พ่อท่าน : จริงๆแล้วมันแยกไม่ได้หรอก จิตกับวัตถุ กายเราก็คือวัตถุ เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องมีอาหารให้กับวัตถุ เครื่องนุ่งห่มกับวัตถุ ที่อยู่อาศัยกับวัตถุ ยารักษาโรคกับวัตถุ บริหารต่างๆกับวัตถุ เพราะฉะนั้นเราบอกว่าคุณที่เอาแต่จิตนิยม ไม่เอาวัตถุนิยมคนนั้นบ้าแล้ว อยู่ไม่ได้หรอกต้องรู้ว่าความพอดี ความเหมาะสม หรือความที่น้อยที่สุดที่เราควรจะพอ

คุณสุวิดา : อืม อยู่ที่ตรงไหน

พ่อท่าน : อยู่ที่ตรงไหนของแต่ละคน อย่างอาตมาฉันมือเดี๋ยวพอ คนบางคนบอกไม่ได้หรอกต้อง ๒ มือก็เรื่องของเขอาตมามีเสื้อผ้าหน้าแพร เท่านั้นพอ แต่คนอื่นเขาไม่ได้ ก็ต้องอนุโลมให้เขาขนาดนั้นในฐานะของเขา อะไรอย่างนี้ ก็ต้องรู้สถานะของแต่ละบุคคล ถึงเรียกว่ามัชฌิมาปฏิปทา แต่ต้องอยู่บนจิตที่มุ่งขัดเกลากิเลส ให้ตนใช้น้อยมีน้อยให้ได้ไปตามลำดับ แล้วจะถึงจุดสมดุลสุดยอด อันเป็นสุดทางแห่งความพอ คือ“สันโดษ”ที่แท้จริงของแต่ละคน ซึ่งมันน้อยจริงๆ

พรานเพชรเป็นนักล่าข้างเพื่อเอางาและเนื้อไปทำเค็มขาย ส่วนงานนั้นแกะจะเอาไปขายใครที่ไหนผมไม่ทราบได้ เพราะโดยส่วนตัวแล้วพรานเพชรกับผมไม่ค่อยมีโอกาสเสวนากันบ่อยนัก ส่วนมากมักจะเป็นการเจอกันในวงเหล้ามากกว่า...พรานเพชรเป็นพรานล่าข้างที่จบชีวิตลงอย่างไม่คาดฝันจะเป็นด้วยเวรกรรมที่ก่อไว้หรืออย่างไรไม่ทราบได้

พลายทองคำเป็นข้างของบ้านทุ่ง ต่อมาได้ถูกเจ้าของบอกขายในราคาที่ถูกอย่างไม่น่าเชื่อ ขาวนี้รู้ไปถึงเจ้าแก่งคนทำไม้ **เจ้าแก่ง**เดินทางไปดู เมื่อเห็นรูปร่างพลายทองคำแล้วพอใจทำการซื้อโดยไม่ต้องต่อ สลักหลังตัวรูปพรรณเป็นการซื้อขาย นัดไปนอนกันที่อำเภอกายหลัง แล้วลูกน้องนำข้างไปบ้าน ด้วยความพออกพอใจโดยไม่ได้ไถ่ถามประวัติของพลายทองคำเลย...วันหนึ่งความรู้อ้างของเจ้าแก่งเอาพลายทองคำไปตกปลอกล้ามโซ่ปล่อยไว้ในป่าแล้วไปกินเหล้ากับพรรคพวกชาวบ้านจนเมาประตอนกลับมาหาข้างพลายทองคำได้กลิ่นเหล้าก็ส่งเสียงฮึดฮัดแสดงความไม่พอใจ **ความเมาทำให้ความรู้อ้างด่าออกไปว่า** “อย่าแหยม

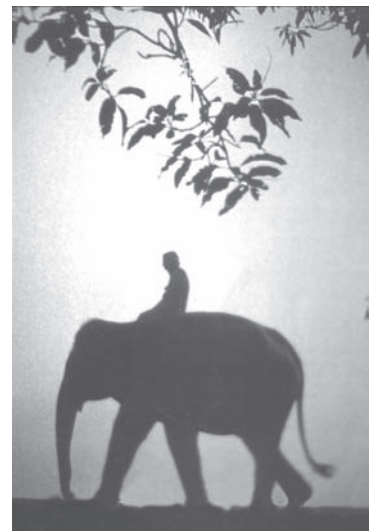
นะไว้อั้วเอร์ มึงจะเอาเรื่องกับกูหรือ ระวังกูเอาขอลับกระบาลเหล็กนะ มึง”...**ขาดคำพูดที่ด่าพลายทองคำก็สะบัดโซ่ขาดผิงวิ่งเข้าหาความรู้อ้างเองวงตีจนล้มลงแล้วกระที่บหัวเสียงดังกร๊อบตาคาที่โดยไม่ทันร้อง**

ข้างตัวนี้ไปอยู่กับเจ้าแก่งไม่เท่าไรก็ทำความหนักใจให้แก่งความรู้อ้างเป็นอันมากเพราะมันไม่เหมือนข้างตัวใดที่ความรู้อ้างเคยเลี้ยงมาคือขี่คอก็ไม่ได้ ดุด่าก็ไม่ได้ทำท่าจะเข้ามาทำร้ายทุกที ความรู้อ้างควบคุมไม่ได้จึงบอกเจ้าแก่งว่าหมดปัญญา...เจ้าแก่งเซ็งขั้บรยยนต์ไปดูเห็นพลายทองคำถูกล้ามโซ่เส้นใหญ่จึงตวาดมันว่า “ไอ้ข้างอัปรีัยมึงทำไมตื้อด้านนักวะ ถ้ามึงขึ้นดื้ออย่างนี้อีกต่อไป กูจะเอาลูกปืนให้มึงกินนะไว้อั้ว ระวังไว้...ไอ้ข้างเนรคุณ” **ขาดคำด่าพลายทองคำก็เตะโซ่ขาดผิง แล้วพุ่งเข้าไปใส่เจ้าแก่งแทงที่มันดันร่างเจ้าของลงกับพื้นดินแล้วแทงงา-แต่คล่อมร่างเจ้าแก่งไปจึงใช้วงบดขยี้..เจ้าแก่มารู้สึกตัว อีกครั้งที่โรงพยาบาลวงข้างอันหยาบได้ถลกหนังหน้าผากของเขาไปทั้งแถบจมูกหักเป็นบาดแผลน่ากลัวไปถึงแก้ม ซี่โครงหักไปหลายซี่ และปอดก็ทะลุทั้งสองข้าง...พรานเพชร**

ถูกว่าจ้างให้ตามล่าพลายทองคำในเวลาต่อมา เขาแกะรอยขึ้นเขา ลงห้วยตามอยู่หลายวันจนพบตัวมัน และคลานเข้าไปใกล้จนเห็นร่างทะมึนรำไรของพลายทองคำ อยู่ข้างหน้าจึงชันเข่าและขึ้นนกปืนอย่างเงียบกริบ วงของพลายทองคำเลื้อยเหมือนงูอยู่เหนือยอดไม้ใกล้ๆนั้นหูอันใหญ่ของมันโบกพื้บพืออยู่ตลอดเวลา เขาเล็งกนกหูของมันแล้วลั่นไก พลายทองคำกระตุกเอือกแล้วทะยานวิ่งไปชนต้นไม้ใหญ่ข้างหน้าต้นไม้ขนาดเท่าไทรกระเทียมโค่นลงทันทีกิ่งของมันกิ่งหนึ่งฟาดมาทางพรานเพชรโดยแรง**ทำให้เขาเสียชีวิตพร้อมกับข้างอยู่ตรงนั้นเอง!!**

นี่คือร่ายกรรมของพรานเพชร

❀ **ปรีดี อุภักดิ์**

เรื่องจำชีวิต

คนประณามทยามหมิ่นสิ้นศักดิ์ศรี
ไม่รักดี“ตูก”ซังสร้างนิสัย
ให้ทหลายจำทำชั่วเกรงกลัวภัย
ที่นอนใหม่ใน“เรือนจำ”เพราะทำเลว
แต่“เรือนจำของชีวิต”ที่ติดสุข
ใจเป็นทุกข์ไม่ปลงเหมือนลงแห
หลงติด“อบายมุข”ทุกอย่างเลว
ตูกถูกเปลวไฟรั้นเผาตอนเป็น...

เพื่อ“กายสุข-ทุกข์ใจ”จึงไล่สุข
ใจยิ่งทุกข์หม่นหมองไตรมของเห็น
ติดตูกต้อง...มองข้ามเกินจำเป็น
มองไม่เห็นประโยชน์กว่าโทษภัย
หยุด“อบาย”ร้ายเหลือเมื่อเลิกหลง
ใจมันตรงตรงทางสร้างสิ่งใหม่
“ชนะใจตนเอง”เก่งเหนือใคร
ความภูมิใจล้ำเลิศเกิดเป็นคน...

ยิ่ง“ลาภ-ยศ-สรรเสริญ”เพลินกับ“สุข”
ยิ่งนำทุกข์นอนไม่หลับคิดสับสน
ไม่เที่ยงแท้แปรเปลี่ยนเล่นเวียงวาน
ยิ่งทุกข์ทนเสียดมตำซ้ำซ้ำ

มอบ“อิสระเสรี”ให้ชีวิต
หยุดความคิดติด“อบาย”ชายศักดิ์ศรี
หยุด“โลกธรรม”ตามใจมาไผ่ดี
คงไม่มี“เรือนจำ”ใดขัง“ใจ”เลย

ตะวันแดง ทะเลเงิน

लगभगलगभग

มารวมแรงแบ่งปันเงินที่น้อง
ตามดรรลวงของไท่ในรักษา
ผูกสัมพันธ์น้องที่มีเมตตา
สังคมควรให้ต่ำกว่าเงินทอง
ใช้เงินซื้อถือว่าเป็นค่าคน
เกิดสับสนปล้นจี้มน่าสงของ
ทาดน้ำใจไมตรีทาดที่น้อง
เมื่อคนจ้องค่าจ้างอ้างเงินตรา

มาलगभगलगभगใช้คุณธรรม
เป็นหลักค้าสังคมบ่มคุณค่า
มีน้ำใจแต่เมื่อเหนือเงินตรา
คนมีค่าเหนือเงินเกินประมาณ

ช่วงที่เห็นทุกข์ธรรมนำสังคม
เพื่อขึ้นชมร่วมศีลทุกถิ่นฐาน
ไทยช่วงไท่ไทยไท่อยู่เนิ่นนาน
พื้นโบราณแทนไท่ไทยร่วมเงิน

เงินตะวัน นานประโดน

พ่อพระผู้ไพศาล

ด้วยจิตวิญญานกัมกราบรสายเท้าพ่อ
 พระผู้ก่อกอบกู่พระศาสนา
 โพธิสัตว์โพธิรักษ์โพธิปัญญา
 แม้เหนื่อยล้าเหนื่อยหนักยังรักเพียร
 พ่อคือหลักพึ่งพิงพึ่งพาพัก
 สบอุ่นรักเมตตาเหลือเกิดเหนื่อเดียว
 สรรพสัตว์เกิดตายว้ายวนเวียน
 พ่อยังเพียรรีอชนสัตว์ด้วยเมตตา
 ลูกผู้น้อยด้อยปัญญาไร้ค้ำยั้ง
 น้อมรับสิ่งพ่อสอนสั่งไม่กังขา
 เदรงเพียรสืบบำเพ็ญภาวนา
 จักบอกลาเจ้ากิเลสเบรตแห่งตน
 กราบทั่วหล้าขอวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์
 ช่วยดลจิตโพธิสัตว์ผู้หลุดพ้น
 อยู่เป็นขวัญกำลังใจผู้ทุกข์ทน
 ขอช่วยดลอยู่ร้อยห้าสิบเอ็ดปีไม่มีภัย

☀️ พากฝั่งฝัน

เทว

ในโลกนี้มีสิ่งต้องวิ่งแข่ง
 ก็แค่แพ้ภัยพยอมดประตุ
 ชีวิตเราเหมือนเรือเมื่อออกแล่น
 สติตรงตาดูสิ่งแปลกปลอม
 อุปสรรคทุกข์ทวิมมีพื่อน
 ชุบชีวิต-จิตอยู่คู่โลกไป
 ชีวิตเราเหมือนเรือเมื่อออกท่า
 ไม่ควรหลงกิลสร้ายหมายปล่องเปลว

กำหย่อนแรงราขอเข้าต่อสู
 อย่าหมายบุรองชัยให้ใครยอม
 ใจต้องแน่นเหมือนเหล็กที่หล่อหลอม
 และต้องพร้อมเพิ่มพลังกำลังใจ
 ต้องรู้ตอรู้ตัดรู้แก้ไข
 สู้กับภัยโง่ทาค่านสิ่งเลว
 ไม่ควรด้าลมลมสิ่งล้มเหลว
 เห็นว่าเทวคือห้องต้องเขยชม

☀️ ปรีดี อุทร์พย์

ชื่อใหม่   *อ.ส.ตะวันดิน พงฺกดี*
ชื่อเดิม   *อ.ส.น้ำอ้อย พงฺกดี*
เกิด   ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๐
พี่น้อง   ๖ คน เป็นคนที่ ๕
ภูมิลำเนา   จ.บุรีรัมย์
สถานภาพ   โสด
การศึกษา   มัธยมศึกษา (ม.๖) จากโรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม
อาชีพเดิม   ฝ่ายตรวจสอบคุณภาพบริษัทซีเกทเทคโนโลยี(ประเทศไทย)จำกัด จ.สมุทรปราการ

ปี ๒๕๒๙ เรียนอยู่ชั้นม.๖ เทอมสุดท้ายเป็นรอยต่อของชีวิตที่ต้องเลือกว่าจะเดินไปเส้นทางไหนดี เพราะพบแล้วว่าการศึกษาในห้องเรียนมีใช้ค่าตอของชีวิต(เพราะเริ่มทำอะไรไม่เป็น เริ่มห่างจากชุมชนยิ่งขึ้นๆ) เมื่อไม่ยินดีไม่พอใจในความรู้ที่ได้จากห้องเรียน จึงเริ่มโดดเรียนบ่อยๆ ไปเข้า “หอสมุดแห่งชาติ” ในอำเภอที่เพิ่งเปิดเป็นปีแรก อ่านหนังสือทุกประเภทตั้งแต่การ์ตูน นวนิยาย หมวดเกษตรกรรม สุดท้ายมาจบที่หมวดปรัชญาและศาสนา !

ประทับใจในข้อเขียนเรื่อง “แก่นแท้แห่งพลัง” ในหนังสือเล่มหนึ่งของชาวโศกมาก ได้คำตอบว่าการศึกษาได้ก็ไม่สู้ศีลสิกขา จึงค้นหาหนังสือของชาวโศกเล่มอื่นๆมาอ่านอีก ตะลุมอ่านๆ ยังไม่พอใจจึงไปค้นที่บ๊วยผู้แต่ง ยังเหลืออีกเล่มหนึ่งคือ “สัจจะแห่งชีวิตของพระโพธิรักษ์” ซึ่งไม่มีปรากฏ

อยู่บนชั้นหนังสือ บรรณารักษ์ก็ดีใจหาย เธอป็นกองหนังสือ ชำรุด หยิบเล่มบนสุดมาให้ยืมออกนอกสถานที่ได้ อ่านแล้วยิ่งประทับใจ ดิมด้ากับคำตอบที่ได้ให้กับชีวิต

เมื่อพบคำตอบแล้ว ส่วนที่หักมุมทันทีคือ ไม่คิดเรียนต่อปริญญาใดๆ แม้อาจารย์ฝ่ายแนะแนวและฝ่ายปกครองจะไปขอร้องถึงบ้าน ก็มั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง เริ่มหันมาใส่ใจศึกษาพัฒนาตนตามหลักสูตร “ไตรสิกขา” แทน โดยเริ่มลดละที่อาหาร จัดการหาถั่ว งา มาคั่วใส่กระปุกไว้กินกับข้าวแทนเนื้อสัตว์

จบม.๖ แล้วก็เริ่มจับจอบจับเสียมปลูกหอม กระเทียม เผือก มัน กล้วย ฟักทอง ฯลฯ สลับกับงานฝีมือทอเสื้อผ้า มีความสุขมากกับการได้เห็นชีวิตพืชผัก

เล็กๆ นิ่งๆ ถูกบ่ม ถูกเพาะให้น้ำพรวนดินใสบู่กับมือ แล้วเขาก็เติบโตเป็นหัว เป็นใบ เลี้ยงคนให้ “อิมกาย” วันดีคืนร้ายฝนเกิดแล้ง น้ำแห้งขอดพีซผัก ถั่วข้าวเฉาตายเป็นแปลงๆ จึงมีเหตุผลให้กับทางบ้านว่า ต้องไปหางานทำแล้วละ(ซึ่งใจลึกๆอยากจะขยับเข้าไปใกล้วัดมากกว่าหางานทำตามที่อ้าง)

หลังจากศึกษาธรรมะมีการบันทึกตรวจศีล และทำงานไปด้วย ๕ ปีจึงตัดสินใจลาออกจากงานเข้ามาอยู่ที่บริษัทพลังบุญจำกัดเมื่อปี ๒๕๓๖

ปี ๒๕๓๗ เข้าไปอยู่ประจำที่พุทธสถานปฐมอโศก และสลับเปลี่ยนไปอยู่พุทธสถานอื่นเป็นช่วงๆ (สีมอโศก ๑ ปี สันตอโศก ๑ ปี ศิระชะอโศก ๑ ปี ปฐมอโศก ๗ ปี)

♣ **บทบาทหน้าที่** ประจำอยู่ฐานงานฝ่ายผลิตในสี่-ห้าปีแรกคือทำเห็ด น้ำดื่ม และอุปกรณ์ทำตาข่ายกันนกพิราบ ช่วงปีที่ ๖ - ปีที่ ๑๐ เริ่มขยับมาที่ฐานงานบริการเช่นฝึกประชาสัมพันธ์ภายในบ้าง รับงานอบรมเป็นหลักมีหน้าที่จัดเตรียมสถานที่พัก สานิตเล็กๆน้อยๆ ปีที่ ๑๑ - ปีที่ ๑๓ ขยับมาที่ฐานบริการกว้างคือบริษัทพลังบุญ จำกัดจนถึงทุกวันนี้

♣ **ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน** คือติดเกี่ยจคร้านในการทำงานที่ต้องใช้สมอง คำพูดที่ต้องอยู่กับคน ซึ่งต้องประมาธสารพัด

♣ **แนวทางแก้ไข** เจริญศรัทธาว่าด้วยความยินดีในการขัดเกลาตน ค่อยๆเข็นตนเองด้วยการทำความเข้าใจและอบรมตนแล้ว อบรมตนอีกว่า เรายังสามารถพัฒนากาย วชิ จิตใจให้ดียิ่งกว่านี้ได้อีก

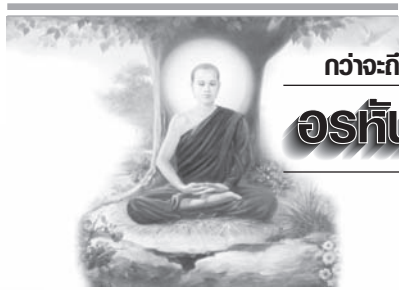
♣ **ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** โมหะ(หลงลึก) เรียกร้องสูงต้องการที่มงานที่ได้ตั้งใจ ทุกข์ง่าย เพราะสำคัญผิดเช่นนี้เสมอ สรุปคือ “ผลิกนิวรณ์” ชุดนี้ดีแตกแยกเยะยากลำบากที่สุด

♣ **คติประจำใจ** เพิ่มขณะ...นาทีในการเรียนรู้อยู่กับทุกข์ได้ดี(ต่อเนื่อง)เท่าใด คือการ“เพาะกำลังใจ”ให้แก่กล้าขึ้นเท่านั้น

♣ **เป้าหมายชีวิต** รู้เท่าทันทุกข์....ทุกขณะปัจจุบันของจิต....ชีวิตกระทั่งสามารถรู้....ตื่น....เบิกบานได้แบบไม่มีเงื่อนไข

♣ **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** ฝากหมู่ผู้มาใหม่ซึ่งมีทางเลือกมาก สำหรับการตั้งตนอยู่บนความสบายแล้ว ประมาท ไม่ชวนชวาย จะพาเนิ่นช้าในการเรียนรู้ทุกข์หรือริยลัจ... ฝากหมู่ผู้อยู่เก่าซึ่งเชื่อมั่นในการเสียดละหยาดเหงื่อ เลือดเนื้อ ชีวิต เมื่อจะต่อยอดที่ต้องสลัดไปเพื่อ “ถอดจิตวางใจ”ในความยึดถือ คงไม่ลืมคำขององค์บรมครูที่ว่า “หมู่มิตรดีสหายดีสังคัมสิ่งแวดล้อมดี คือทั้งหมดทั้งสิ้นของพรหมจรรย์”

กว่าจะถึง
อรหันต์

 โดย...ณวมณฑาท

- พรหมณ์หนุ่มพึ่ง ต่ำตอบ ตาสดา
- เกิดปัญญา บรรลุ อรหันต์
- ขอบางเป็น ภิกษุ สากพลัน
- จิตตั้งมั่น ไม่ทุกข์ แม่โรตรม.

พระโมฆราชเถระ

อดีตชาติอันยาวนานของ**พระโมฆราชเถระ**นั้น ได้เคยสั่งสมบุญบารมีเอาไว้แล้ว แม้ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระ** คือเมื่อได้ฟังธรรมของพระศาสดาแล้ว เห็นพระศาสดาทรงแต่งตั้งภิกษุรูปหนึ่ง ไว้ในตำแหน่งภิกษุผู้เลิศด้วยการครองจีวรเศร้าหมอง ก็บังเกิดความศรัทธาอย่างยิ่ง จึงได้ตั้งจิตบำเพ็ญบุญหมายเป็นเช่นนั้นบ้าง

ชาติแล้วชาติเล่าต่อมา จนกระทั่งถึงสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์อัครกัสติ** เขาเกิดเป็นมาณพ(ชายหนุ่ม)ในสกุลพรหมณ์ จำเรียนจนสำเร็จวิชาและศิลปะของพรหมณ์แล้ว

วันหนึ่ง ได้พบเห็นพระศาสดาเสด็จดำเนินไปตามถนน ทรงแวดล้อมด้วยภิกษุสงฆ์หมู่ใหญ่ เป็นภาพที่น่าเคารพเลื่อมใสยิ่งนัก เขาจึงประณมมืออัญชลีเหนือศีรษะ ถวายบังคมพระศาสดาด้วยความศรัทธาจริงใจ แล้วเอ่ยยกย่องสรรเสริญว่า

“ทั้งมนุษย์และสัตว์ที่มีรูป(ร่างกาย)ก็ตาม ไม่มีรูปก็ตาม ทั้งที่มีสัญญา(กำหนดรู้)ก็ตาม ไม่มีสัญญาก็ตาม ทั้งที่มีเจตนาก็ตาม ไม่มีเจตนาก็ตาม **ทั้งหมดนั้นแม้มีจำนวนมากเท่าใด ล้วนอยู่ในพระญาณ(ความรู้แจ้งในสังขารธรรม)ของพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้งสิ้น** เปรียบเสมือนฝูงสัตว์น้ำย่อมติดอยู่ในตาข่ายตาถี่ๆ ของคนผู้เหวี่ยงตาข่ายลงในน้ำ ฉะนั้น

พระองค์ทรงถอนโลกอันเปราะอะเปื้อนชุ่มมัวจากความมืด(กิเลส)ขึ้นได้แล้ว คนเหล่าใดได้ฟังธรรมของพระองค์ ย่อมข้ามพ้นกระแสความสงสัยได้

โลกถูกอวิชชา(ความไม่รู้กิเลส)ทอหุ้มไว้ ถูกความมืด(กิเลส)ทวมทับอยู่ แต่เพราะพระญาณของพระองค์ผู้มีจักขุ(ดวงตาเห็นธรรม) ทรงกำจัดความมืดเสียได้ ทรงบรรเทาความมืดมนของชนทั้งปวง ทรงทำให้สว่างไสวโชติช่วงอยู่ **ชนเป็นอันมากฟังธรรมของพระองค์แล้ว จะเข้าถึงนิพพาน(หมดกิเลสทุกข์สิ้นเกลี้ยง)”**

ชมเชยกล่าวบูชาพระศาสดาแล้ว ก็ได้ถวายน้ำผึ้งรวง ที่มีไซ้ได้มาด้วยการเบียดเบียนทำร้ายผึ้ง ด้วยสองมือประคองแต่พระศาสดา พระองค์ได้ตรัสว่า

“ผู้ใดศรัทธาจริง แล้วชมเชยญาณของพระพุทธเจ้า ผู้นั้นจะไม่ไปสู่ทุกคติ(ทางดำเนินชั่ว) จะได้รับสมบัติของเทวดา(คนที่มีจิตใจสูง) ๔๖ ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐๐ ครั้ง เป็นพระเจ้าประเทศราชครองแผ่นดิน ๘๐๐ ครั้ง จะได้เป็นผู้เล่าเรียนทรงจามนต์ จบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของพราหมณ์) แล้วได้บวชในศาสนาของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** เป็นสาวกที่ชื่อว่า **โมฆราช** จะจบกิจสิ้นกิเลสเกลี้ยงในชาตินั้น”

ได้ฟังคำพยากรณ์อย่างนั้น เขามีจิตปลาบปลื้มยินดีนัก ได้พากันเพียรบำเพ็ญกุศลจนตลอดชีวิต

ครั้นเวียนตายเวียนเกิดไปถึงสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์กัสสปะ** เขาได้เป็น**อำมาตย์ของพระเจ้ายกฐฐวาทนะ** พระราชทรงให้เขาพร้อมด้วยราชบุรุษ ๑,๐๐๐ นาย เดินทางไปนิมนต์พระกัสสปะพุทธเจ้ามาสู่ราชสำนัก

เมื่อได้ไปพบพระศาสดา ได้ฟังธรรมแล้ว ก็บังเกิดศรัทธาแรงกล้า จึงขอบวชอยู่ในพระพุทธศาสนา พากันเพียรบำเพ็ญอยู่ในสมณธรรม(ธรรมของผู้สงบระงับกิเลส)

ตายจากชาตินั้นแล้ว ก็เวียนไปเกิดแต่ในสุคติภพ(โลกที่ดีดำเนินไปดี) สุดท้ายได้ไปเกิดในสมัยของ**สมณโคดมพุทธเจ้า** เป็นมาณพในตระกูลพราหมณ์ชื่อว่า **โมฆราช** ได้เรียนศิลปวิทยาอยู่ในสำนักของ**พราหมณ์พาวรี** ซึ่งมีศิษย์อยู่ ๕๐๐ คน เขาเป็นศิษย์คนที่ ๑๕ ในจำนวนศิษย์คนสำคัญทั้งหมด ๑๖ คน

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ปรากฏ**พราหมณ์เท้าพิการ** ฟันเขลอะ มีผู้เฒ่าเต็มศีรษะ เดินงันงเข้าไปหาพราหมณ์พาวรี แล้วขอทรัพย์ ๕๐๐ แต่ได้รับคำตอบว่า

“เราไม่มีทรัพย์ เราสละทรัพย์หมดแล้ว ท่านเชื่อเราเถิด ทรัพย์ ๕๐๐ เราไม่มี”

พราหมณ์พิการได้ยินเช่นนั้นก็ไม่พอใจ จึงกล่าวชมชู้ว่า

“เมื่อเราเอ่ยปากขอแล้ว หากท่านไม่ให้เรา ในวันที่ ๗ ศีรษะของท่านจะต้องแตกออกเป็นเจ็ดเสี่ยง”

กล่าวโกหกข่มขู่ให้กลัวแล้ว ก็เดินจากไป ปลอ่ยให้พราหมณ์พาวรีเป็นทุกข์กับถ้อยคำนั้น ต้องกังวลเศร้าโศกเหมือนถูกลูกศรเสียบแทงใจ ถึงกับบริโภคอาหารไม่ได้ ชุบผอมลงมาก ไม่มี ความยินดีแม้ในการประพาศติบูชาต่างๆ

เทวดา(คนที่จิตใจสูง)ผู้ปรารถนาประโยชน์ เห็นพราหมณ์พาวรีเป็นทุกข์อย่างนั้น จึงช่วย เตือนสติว่า

“ท่านจงอย่าเชื่อ พราหมณ์ที่โลกในทรัพย์นั้นโกหกท่าน เขาไม่รู้จักศีระหรือธรรมที่ทำให้ ศีระแตกได้เลย”

“ถ้าพราหมณ์ใช้โลกนั้นไม่รู้ ก็แล้วใครเล่าจะรู้ได้ ท่านรู้หรือไม่”

“แม้เราก็ไม่รู้ แต่พระสมณโคดมผู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรู้แน่ เพราะทรงถึงธรรม เป็นที่สิ้นไปของกิเลสทั้งปวง มีดวงตาเห็นธรรมเป็นพระพุทเจ้าในโลก ท่านจงไปทูลถามเถิด พระองค์ บัดนี้ประทับอยู่ ณ พระราชวังของ**พระเจ้า-**

ปเสนทิโกศลในกรุงสาวัตถี”

พราหมณ์พาวรีได้

ยินแล้ว ก็บังเกิดความ ยินดีเบิกบานใจขึ้นมาทันที ความเศร้าโศกได้เบาบางลง รีบเรียกบรรดาศิษย์คน สำคัญทั้ง ๑๖ คนมาหา แล้วส่งไปเข้าเฝ้าพระพุทเจ้า เพื่อถามปัญหาที่มีความ สงสัยนั้น

แต่เมื่อทราบข่าวว่า พระผู้มีพระภาคเจ้าไปประทับ อยู่ที่ป่าสาณเจดีย์ในแคว้นมคธ พราหมณ์ทั้ง ๑๖ คนจึง รอนแรมไปเข้าเฝ้าที่นั่น แล้ว ทูลถามปัญหา

“ข้าแต่พระผู้มี พระภาคเจ้า พราหมณ์พาวรีผู้ เป็นอาจารย์ของพวกข้าพระองค์ ขอให้ทูลถามถึงศีระะ และ ธรรมอันทำให้ศีระะแตก ขอ พระองค์ทรงโปรดพยากรณ์ กำจัดความสงสัยด้วยเถิด”

“พวกท่านจงรู้ไว้ **อวิชชา(ความไม่รู้กิเลส)เป็นศีระะ(ต้นเหตุ) ส่วนวิชชา(ความรู้แจ้ง)อันประกอบด้วยศรัทธา(ความเชื่อมั่นอย่างสัมมาทิฐิ) สติ(ความรู้ตัวไม่เพเลอใจ) สมาธิ(จิตตั้งมั่น) จันทะ(ความยินดีในธรรม) และวิริยะ(ความเพียรมั่น) นี้เป็นธรรมที่ทำให้ศีระะ(อวิชชา)แตกได้”**

พราหมณ์ทั้งหมดได้ฟังคำตอบนั้นแล้ว ต่างพากันดีใจอย่างยิ่ง ถวายบังคมลงแทบพระบาทของพระศาสดา แล้วต่างก็ทูลถามปัญหาอื่นๆอีก ส่วนโมฆราชพราหมณ์ผู้เป็นนักปราชญ์ได้ทูลถามว่า “เมื่อบุคคลพิจารณาเห็นโลกอย่างไร มัจจุราช(ความตาย)จึงไม่เห็น”

“ดูก่อนโมฆราช ท่านจงเป็นผู้มีสติพิจารณาเห็นโลกโดยความเป็นของสูญ ถอนอัตตานุ-
ทิฎฐิ(ความตามเห็นรูปหรือนามว่าเป็นตน)เสียแล้ว ฟังข้ามพนักมัจจุราชได้ด้วยอุบายอย่างนี้ เมื่อ
บุคคลพิจารณาเห็นโลกอย่างนี้ มัจจุราชจึงไม่เห็น”

เมื่อจบท้ายสุดของการถามและตอบปัญหาทั้งหมดแล้ว โมฆราชพราหมณ์ได้กระทำจิตให้
หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงได้ ตัดเครื่องผูกพันในภพ กำหนดรู้กิเลสทั้งปวงแล้ว ไม่มีกิเลสใดหลงเหลือ
อยู่ **ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในโลก** จึงขออุปสมบทเป็นภิกษุในพระพุทธศาสนา

บวชแล้วพระโมฆราชเถระเป็นผู้เคร่งครัดในการครองผ้าบังสุกุล(ผ้าที่เขาทิ้งไม่ใช่แล้ว) อัน
ประกอบด้วยความเคร้าหมอง ๓ อย่างคือ ๑. เป็นผ้าที่เคร้าหมองด้วยศาสตรา ๒. เคร้าหมองด้วยด้าย
๓. เคร้าหมองด้วยน้ำย้อม ด้วยเหตุนี้พระศาสดาจึงทรงยกย่อง แต่งตั้งให้เป็น**ภิกษุผู้เลิศกว่าภิกษุ**
ทั้งหลายที่ครองจีวรเคร้าหมอง ได้เป็นพระมหาสาวกองค์หนึ่งของพระศาสดา

กาลต่อมา พระเถระเกิดอาพาธ(เจ็บป่วย)ด้วยโรคทางผิวหนัง เป็นหิดเปื่อยมีน้ำเหลือง
ไหลเยิ้ม ลูกกลมไปตามร่างกาย ทั้งคันทั้งปวดลำบากในการนอน จึงนำเอาฟางจากนมาใช้เป็นที่ปูนอน
ครั้นพระศาสดาเสด็จไปเยี่ยมเยียนพระเถระถึงที่พัก ได้ทอดพระเนตรที่นอนฟางนั้นแล้ว
ตรัสถามว่า

“ดูก่อนโมฆราชผู้มีผิวพรรณเคร้าหมอง แต่มีจิตใจผ่องใส ท่านเป็นผู้มีจิตตั้งมั่นสมาธิ
แล้ว ท่านจะทำอย่างไรเล่า ในคืนที่อากาศหนาวเย็น”

“ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า แคว้นมคธนี้ล้วนสมบุรณ์ด้วยข้าวกล้า **ข้าพระองค์จะใช้ฟาง**
คลุมกายนอนให้เป็นสุข เจกเช่นคนอื่นที่อยู่นอนอย่างเป็นสุข พระเจ้าข้า”

พระโมฆราชเถระมิได้ทุกข์ร้อนใดๆกับความเจ็บป่วย เพราะรู้ว่าเป็นเรื่องของวิบากกรรม(ผล
กรรม)ที่ต้องชดใช้ ไม่อาจหลบเลี่ยงได้ จิตยังคงตั้งมั่นเป็นสุขอยู่ด้วยคุณวิเศษคือ ปฏิสัมภิทา ๔ (ความรู้
แตกฉาน ๔ อย่าง) วิโมกข์ ๘ (ความหลุดพ้นจากกิเลส ๘ อย่าง) และอภิญญา ๖ (ความรู้ยิ่ง ๖
อย่าง)

● **นามพุทธ**

ศุภร์ ๒๐ ต.ศ. ๒๕๔๙

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๐๑)

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๐ ข้อ ๑, ๕๐๓

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๓๗

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๑ หน้า ๒๐๓)

รายงาน จาก ชุมชนสีตาง

สันติอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

เหตุการณ์น่านระทึกที่มีหนุ่มสาวคู่หนึ่งขออนุญาตผู้ใหญ่ไปแต่งงาน ฝ่ายชายพาฝ่ายหญิงไปกราบแม่ที่บ้าน ได้ ๔-๕ วันก็พาผู้หญิงมาส่งคืนบ้านเดิมของเธอ โดยที่ทั้งสองยังไม่ทำอะไรเสียหาย นับว่าเป็นเรื่องแปลกจริงๆ

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑-ส.๒ คณะกรรมการพรรคเพื่อฟ้าดิน คณะกรรมการสถาบันบุญนิยมและคณะกรรมการเศรษฐกิจบุญนิยมไปร่วมประชุมกันที่วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ข้อคิดจากพ่อท่าน เรื่องตลาดอาริยะว่า “ความเจริญของตลาดอาริยะคือ การขาดทุนมากขึ้นทุกปี”

ส.๒-จ.๔ คณะกรรมการสถาบันบุญนิยมและคณะกรรมการเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษไปติดตามผลการอบรมตามศูนย์บุญนิยมลิกขามเมฆาอโศกและวังสวนฟ้า

ข้อคิดว่า “เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพต้องติดตามให้ตั้งเป็นเครื่องแกกขึ้นต่อไป”

อ.๕ ประชุมอภิปรายนิยธรรม เรื่องมาตุคาม และเรื่องคำพูด

พ.๗ วิทยุชุมชนถูกสั่งปิด เหตุคดีลั่นรบกวนวิทยุการบิน

ส.๙ สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์ ไปเทศน์ที่กลุ่มชลบุรีอโศก

อา.๑๐ ประชุมวิทยุชุมชนมีพ่อท่านเป็นประธานจากราชธานีอโศกโดยใช้ระบบ video conference

จ.๑๑ ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยมสันติอโศก

อ.๑๒ ประชุมอภิปรายนิยธรรม

-ประชุมครูสัมมาสิกขา

-สมณะและญาติโยมไปร่วมฌาปนกิจศพพ่อของคุณแก่นแก้ว ที่ แก่นอโศก

พ.๑๓ ประชุมคณะครู ม.วช.

ศ.๑๔-อา.๑๗ สถาบันบุญนิยมประเมินผลการอบรมกลุ่ม เครือแหราชธานีอโศก สวนล่างฝั่งร้อยเอ็ดอโศก และสุรินทร์อโศก ผลเป็นที่น่าประทับใจคือ กลุ่มร้อยเอ็ด ได้ผู้กินมือเดียว ๔ คน และสามารถตั้งกลุ่มกาฬสินธุ์ได้

จ.๑๘ ตัวแทนกองทัพธรรมไปร่วมประชุมกับพันธมิตร

อ.๑๙ ประชุมอภิปรายนิยธรรม

-ประชุมเครือแหเตรียมไปชุมนุมที่อนุสาวรีย์พระบรมรูปทรงม้า

พ.๒๐ ประชุมชาวโศกที่จะไปร่วมชุมนุม เพื่อสร้างความเข้าใจ

-ชาวโศกช่วยกันทำอาหารมังฯบริจาคให้ทหารจำนวน ๔,๕๐๐ กล่อง

พถ.๒๑ ชาวโศกช่วยกันทำอาหารมังฯ บริจาคให้ทหารจำนวน ๕,๒๐๐ กล่อง

ศ.๒๒ สมณะและพระร่วมฟังพระปาติโมกข์ ที่บโนโบสถ์ พ่อท่านได้แต่งตั้งสมณะดูแลวิทยุ ชุมชนจำนวน ๕ ท่าน คือสมณะพิสุทธิ์ พิสุทธิ์ สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์ สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช สมณะฟ้าไท สมชาติโก และสมณะร้อยดาว ปัญญาอุโธม

-ประชุมกรรมการวิทยุชุมชน

ส.๒๓ ประชุมกรรมการรวม ๓ บริษัท

อา.๒๔ สถาบันบุญนิยมไปประเมินผล การอบรมศูนย์สิงห์บุรี ศาลือโศก เพชรพวงมณี

พถ.๒๔ ประชุมวิทยุชุมชนชาวโศกและ วิทยุชุมชนอื่นๆเพื่อปรึกษาในเรื่องการดำเนินงานวิทยุชุมชนต่อไป

การศึกษาบุญนิยม

ศ.๘,๑๕,๒๒,๒๙ นิสิตมีกิจกรรมเทววิโซ

อา.๑๐ ประชุมครูทั้งวิษุทธ์และครูชาฎ

-นิสิตเรียนวิถีพุทธ

-ประชุมนักเรียนสัมมาสิกขา

พ.๒๐ นิสิตประชุมเรื่องกิจกรรม

ส.๒๓ นิสิตเข้าหลักสูตรคุณธรรม

อา.๒๔ นักเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์ร่วมกับนักเรียนสัมมาสิกขาจัดงานกินข้าวห้อง

-นิสิตเรียนวิถีพุทธ

-ประชุมครูชาฎและครูวิษุทธ์

อบรม

อ.๕-ส.๙ อบรมนักเรียนชั้นม.๓ โรงเรียน ชางตาครูสศึกษา กทม.จำนวน ๗๒ คน ครู ๔ คน อบรมที่สันตโศก ๒ วัน และไปที่สวน บุญผักพืช ๓ วันสุดท้าย

จ.๑๘ ทีมงานอบรมไปประเมินผลการอบรม โรงเรียนชางตาครูสศึกษา กทม. ผลก็คือเด็ก ถือศีลกินมังสวิรัติกันหลายคน

ศ.๒๙-จ.๒๓.ค. เยียวชนจากปราจีนบุรี จำนวน ๒๐ คน มาอบรมที่สวนบุญผักพืช

ฟังพี่น้องร่วมกันดูแล

-สมณะหม่อม มุทุกันโต อุบัติเหตุรถเฉี่ยว ยังต้องรักษาอยู่ที่บ้านแพทย์แผนโบราณคุณตุ้ม มีสมณะแกนเมืองเป็นปัจฉา

-สมณะดงเย็นผ่าตัดต่อมลูกหมาก ดีขึ้น ทำกิจวัตรและบิณฑบาตได้

-ปะดามบุญเป็นอัมพฤษที่ร่างกายซึกขวา
สามารถใช้กล้ามเนื้อได้มากขึ้น

ตอนนี้ชาวโศกมีจำนวนจำกัดแต่งงาน
ชาวโศกเพิ่มมากกว่าเดิม หนทางแก้ไขคือต้อง
เพิ่มคุณธรรมและคุณภาพแต่ละคนให้มากยิ่งขึ้น
มีฉะนั้นเราจะขยายระบบบุญนิยมไปอย่างกว้าง
ขวางไม่ได้หรือระบบบุญนิยมโตไม่ได้

ด้วยความเคารพ นอบน้อม หมอบกราบ คารวะแด่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า พระอาริยเจ้า

สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๙

ฝนตกฟ้าร้องน้ำท่วมกันทั่วประเทศ รัฐบาล
มีนโยบายเศรษฐกิจพอเพียงสอดรับกับการเกิด
ภัยธรรมชาติ ชาวโศกจะต้องดำเนินการ
เศรษฐกิจพอเพียงให้ได้

โดยเฉพาะชาวโศกพอท่านให้เป็นชาวไร่
ชาวนารวมทั้งเด็กสัมมาสิกขาด้วยซึ่งนโยบายนี้
ชาวโศกจะต้องทำให้ได้ เพื่อจะได้ช่วยเหลือ
มวลมนุษยชาติ

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑ ประชุม ๘ องค์กร

-ประชุมกรรมการวิฑูชุมชน มีมติให้เปิด
วิฑู ๒๐๐ วัตต์

พ.๔ ประชุมสถาบันบุญนิยม ที่ห้องประชุม
มันปลา

พ.๕-ศ.๖ ประชุมกรรมการชุมชน

ส.๗ สมณะและพระร่วมปวารณา ที่บสถ์

อ.๑๐ ประชุมวิฑูชุมชนร่วมกับเครือแห
และวิฑูชุมชนอื่นๆ

อา.๑๕ ประชุมชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง

↑ ประชุมวิฑูชุมชนร่วมกับเครือแห และวิฑู
ชุมชนอื่นๆ ในวันที่ ๑๐ ต.ค. ๒๕๔๙

โครงการของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ณ มหา
วิทยาลัยอุบลราชธานี

จ.๑๖ ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยมชาว
สันติโศก

-ประชุมการอบรมนักเรียนในเรื่องเศรษฐกิจ
พอเพียง

พ.๑๙ ประชุมกรรมการชุมชน

ศ.๒๐ ประชุมร้านกึ่งดินฟ้า ๑ เพื่อปรับปรุง
การบริหาร

-ประชุม ชมร. และคณะชายเจ ๕ บาท

-ตั้งศพอดดีตมารยาสมณะซัดแจ้งเป็นเวลา๑คืน

ส.๒๑ สมณะไปกิจนิมนต์เปิดร้านอาหาร
มังสวิรัตที่ ซ.สุวรรณประสิทธิ์

อา.๒๒ พอท่านไปออกรายการที่สถานี ASTV
ช่อง ๕

อา.๒๑-จ.๓๐ งดทำวัตรเช้า ส่วนพอท่านก็
งดสอนธรรมะเนื่องในเทศกาลเจ เพื่อให้พวก
เราเสียสละทำงานได้เต็มที่

อา.๒๑ พอท่านและสมณะไปร่วมฌาปนกิจ
ศพอดดีตมารยาสมณะซัดแจ้ง วิจักขโณ

อ.๒๓ ประชุมอธิทานิยธรรม

-ประชุมคณะกรรมการบริหารโรงเรียน

-ประชุมชมร.

พ.๒๕ ประชุมคณะกรรมการวิฑูชุมชน
ที่ห้องประชุมมันปลาตกลงให้เปลี่ยนเป็นคลื่น

ความถี่ FM 99.75 MHz ๓๐ วัตต์ เสาสูง ๓๐ เมตร เพื่อยืนยัน การใช้คลื่นและความซื่อสัตย์ของชาวอโศก

ศ.๒๗ พ่อท่านไปเทศน์หน้าศพโยมพ่อสมณะกล้าดี เตชพหูชน ที่วัดสรพรพยอม อ.สามพราน นครปฐม

ศ.๒๗-ส.๒๘ ประชุมกลุ่มวังจันทร์พุกษา

ศ.๒๗-อา.๒๙ สถาบันบุญนิยมไปร่วมงานสัมมนาสุขภาพแห่งชาติ ที่เมืองทองธานี

ส.๒๘ ประชุมชุมชนสันติอโศก

อา.๓๐ ประชุม ๘ องค์กร

จ.๓๑ ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยมสันติอโศก

เทศกาลถือศีลกินผัก

ชาวสันติอโศกร่วมกับโรงเรียนพุทธธรรมวันอาทิตย์และโรงเรียนสัมมาสิกขา จัดร้านขายอาหารมังสวิรัตินราคา ๕ บาท บรรยากาถในบริเวณนั้นมีดนตรีให้ฟังและร้องด้วย จึงได้รับความร่วมมือดีทำให้ร้านข้างเคียงขายอาหารเจได้ดีขึ้น ปีต่อไปน่าจะเปิดให้เต็มซอยสันติอโศก เรียกว่า เทศกาลเจในกรุงเทพฯจะต้องมากขึ้นที่สันติอโศก

การศึกษาบุญนิยม

อา.๑ ประชุมครูวิชาการ

-นิสิตเข้าห้องเรียน

จ.๒ สัมมนาครูฐานงาน ที่ห้องประชุมมันปลา

อา.๑๕ โรงเรียนสัมมาสิกขาเปิดภาคเรียนที่๒

อบรม

พ.๑๙-จ.๒๓ อบรมนักเรียน ม.๑ ม.๒ และม.๓ โรงเรียนวัดเทพศิรินทร์ กทม. จำนวน ๑๙ คน ผู้ปกครอง ๑ คน อบรมที่สันติ ๒ วัน ๑ คืน และที่สวนบุญผักพืช ๓ วัน ๒ คืน มีผู้ปกครองและผู้อำนวยการ คณะครูมาเยี่ยม

ศ.๒๐-อา.๒๒ อบรมผู้ปฏิบัติศีล ๘ ประมาณ ๒๐ คน

สรุปคำสอนพ่อท่านในการประชุมชุมชนสันติอโศก “ปีใหม่เป็นการประกาศพาณิชย์บุญนิยมที่เป็นรูปธรรม เป็นบุญญาวุธหมายเลข ๒ ถ้ามีการแสดงภาพได้เหมือนบุญญาวุธหมายเลข ๑ มังสวิรัต ที่เป็นบทบาทของชาวอโศก ภาครัฐคงให้ความสนใจ ฉะนั้นพวกเราต้องเห็นความสำคัญในความสำคัญรูปธรรมที่จะลงตัวได้ดีมากต้องเกิดจากคุณธรรมที่เป็นนามธรรมของพวกเราชาวอโศก การลดราคาทำให้หน่วยการขายมาก ยิ่งขึ้น เราต้องทำงานหนักขึ้น ได้บุญมากขึ้น เราต้องสร้างบุญนิยมให้มีคุณค่าให้ได้เพราะเป็นความยิ่งใหญ่ของสังคม เราจะได้ด้วยการลดกิเลส ถ้าทำได้ค่านิยมของโลกจะไม่กล้าทำร้ายทำลาย”

ขอกราบคารวะ นอบน้อม แต่ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้า และพระอาริยเจ้า

 สมณะฟ้าไท สมชาติโก

ปฐมอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

เป้าหมายของการตั้งโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก (สส.ฐ.) เพื่อสร้างคนให้เป็นคนดี มีคุณภาพ พึ่งตนเองได้ จนเป็นที่พึ่งของผู้อื่น แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งที่เป็นปัญหามาโดยตลอด คือ นักเรียนมีเงิน ซึ่งเป็นปัญหามาก ต่อมาแอบขออนโทรศัพท์มือถือไว้ใช้ส่วนตัว ถือว่าผิดกฎระเบียบของโรงเรียน ทั้งสองเรื่องเป็นต้นเหตุให้นักเรียนทำผิดพาไปสู่ทางเลื่อมอีกหลายประการ

เพื่อช่วยนักเรียนให้ดีขึ้น คณะครูมีมติ ดังนี้

ถ้านักเรียนคนใดมีเงินและโทรศัพท์มือถือ จะถูกยึดเข้าส่วนกลาง ทำผิดครั้งที่ ๑ ตักเตือนและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ หากจับได้เป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการแล้ว นักเรียนยอมรับในความผิด จะถูกถอนสิทธิการเป็นนักเรียน สส.ฐ. ทันที

ที่ผ่านมาคณะครูต้องขอกฎที่ไม่ปฏิบัติอย่างจริงจังในกฎระเบียบ จึงสร้างปัญหามาโดยตลอด

ก่อนถึงวันเปิดภาคเรียน ๔ วัน คือวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ ให้ผู้ปกครองมารับกลับบ้าน และตอนเย็นวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ มีการประชุมแจ้งให้ผู้ปกครองทราบกฎระเบียบของโรงเรียน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ

ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ “พลาภิบาล” อาคารหลังใหม่ ทีมสาธารณสุขได้จัดหลักสูตร “สร้างเสริมสุขภาพ” ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๕-๗ กันยายน ๒๕๔๙ ครั้งที่ ๒ กำหนดวันที่ ๑๒-๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ ช่วงบ่ายทุกวันจันทร์ เปิดบริการตลาดนัดสุขภาพ มีชาวชุมชนไปใช้บริการพอสมควร

กิจกรรม

ศ.๑-อา.๓ ส.เสียงศิลป์ ชาตวโร ส.นีกนบ ฉันทโส และกรรมการชุมชนไปร่วมงานเกษตรอินทรีย์ที่ชุมชนวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

พฤ.๗-อา.๑๐ ส.ชาตวโร ส.ฉันทโส ไปร่วมงานมหกรรมกัญดินฟ้า ที่สังฆสถานทักษิณอโศก

พฤ.๑๔ ส.ชาตวโร ส.ฉันทโส รับกิจนิมนต์ แสดงธรรมที่โรงพยาบาลบ้านแพ้ว จ.สมุทรสาคร เรื่องวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีผู้รับฟัง ๒๐๐ คน

พฤ.๑๔-ส.๑๖ ตอนเย็น ส.ฉันทโส นำศิษย์เก่าสัมมาสิกขาและพี่เลี้ยงประมาณ ๓๙ คน สู่สังฆสถานทักษิณอโศก สถานสัมพันธศิษย์เก่าสัมมาสิกขาไปช่วยเทปูนโรงซีอิ๊ว จนเสร็จเรียบร้อย

-น.ส.ดินนา โคตรบุญอารยะ นางฝนฟ้า นาวาบุญนิยม เป็นตัวแทนของอโศก เข้าร่วมสัมมนาเรื่อง “ผู้รู้เพื่อสานงานสิทธิมนุษยชน” ของอนุกรรมการด้านสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ และกลุ่มประสานงานเครือข่าย ณ โรงแรมวรบุรี อโยธยาคอนเวนชั่นรีสอร์ท พระนครศรีอยุธยา

อา.๑๗ ส.เสียงศิลป์ ชาตวโร ส.หินเพชร ธรรมธีโร ไปกิจนิมนต์บรรยายให้เจ้าหน้าที่เกษตร

จ.ปทุมธานี ที่พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ

อา.๒๔ ส.ฉันทโส ส.หินเพชร และทีมงาน ไปประชุมเครือข่ายที่ละโว้ธานี จ.ลพบุรี และเดินทางต่อไปประชุมกลุ่มต้นแบบสัจจะชีวิตวังม่วง จ.สระบุรี

อา.๒๔-จ.๒๕ ส.ชาตวโร ส.ฉันทโส ไปต้อนรับคณะกสิกรรมไร้สารพิษ ที่มาเยี่ยมเยือนศูนย์อบรมชุมชนเพื่อนช่วยเพื่อน อ.อินทร์บุรี

พ.๒๔ ส.ชาตวโร ส.บินแก้ว และคณะทำงานเดินทางเข้าสันติอโศก ร่วมประชุมเรื่องวิทยุชุมชนเพื่อดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างเสริมคุณธรรมให้สังคม

ศ.๒๙ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๔ คน นำโดยคุณประภาส มิตรเวทิน ขอสัมภาษณ์เรื่องประโยชน์ของการบริโภคอาหารมังสวิรัต เพื่อนำไปเผยแพร่ต่อไป

พ.๒๗ก.ย.-๑๓.ค. อบรมหลักสูตรสัจธรรมชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง มีผู้เข้าอบรม ๔๓ คน จาก จ.ชุมพรและ จ.ระนอง ได้รับบสนับสนุนจาก สสส.

แขกที่มายื่นเยี่ยม

พ.๑๓ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. อนุศาสนาจารย์ อติญาณ พงศ์หทร แห่งศูนย์ Seafarer's Center จากHawas ได้ขออนุญาตนิมนต์บาทหลวง ดอซซ์ทิก จากประเทศแคนาดา มาศึกษาเยี่ยมชมวิถีพุทธ

-เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. โรงเรียนอนุบาลพลอยภูมิ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ นำนักเรียนมาศึกษาวิถีชีวิตของชาวชุมชน ที่ใช้หลักศาสนา มาดำรงชีวิต

จ.๑๖ เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. ร.ศ.วรัทษ

เทพสวัสดิ์ จากคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ นำนักศึกษาปริญญาโทจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ จำนวน ๑๔ คน มาศึกษาเยี่ยมชมการศึกษาวีถีพุทธ

อา.๒๒ ตอนบ่าย อาจารย์สุนทรี่ จินธรรม นำนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยลงกรณ์ ประมาณ ๓๐ คน เยี่ยมชมศึกษาชุมชนวิถีพุทธ และด้านพลังงานทดแทน สมณะชาตวโรให้การต้อนรับ

จ.๒๕ เวลา ๐๘.๐๐-๑๒.๐๐น. น.ส.ใบพุทธร อโศกตระกูล ไปร่วมสัมมนาและบรรยายเรื่อง “วิถีคน วิถีไทย วิถีการพัฒนา” ร่วมกับรองศาสตราจารย์นันทา ชุนภักดี ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

ศ.๒๙ เวลา ๐๙.๐๐-๑๕.๐๐ น. แมซซี่ จันทิพย์ ทิพยศักดิ์ จากวัตรทรงธรรมกัลยาณินำคุณไลซ์ สอทยาน ชาวมาเลเซีย ซึ่งกำลังทำดุซฆีนินิพนธ์ปริญญาเอก เรื่อง “Woman studies in religion program school of religion” มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนปฐมอโศก เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ ก่อนกลับประเทศมาเลเซีย

บรรณาสถิติ

อ.๑๒ ส.ฉันทโส ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ นายเพ็ง โพธิสมภาร ที่บ้านหนองคำ ต.โนนท่อน อ.เมือง จ.ขอนแก่น

จ.๑๑-ส.๑๖ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไปร่วมฟังสวดอภิธรรมนายทวี ศรีสุข ที่วัดมกุฎกษัตริยาราม จากไปด้วยโรชชรา อายุ ๘๑ ปี ซึ่งเป็นโยมพ่อของสมณะดินไท ธานีโย

จ.๑๘ เวลา ๐๔.๐๐ น. คุณอ้อย พิมพ์พุทธร ได้จากไปด้วยอาการสงบ ที่บ้านพลาภิบาล

ด้วยโรคมะเร็ง อายุ ๕๒ ปี ประชุมเพลิงวันที่ ๑๙ กันยายน เวลา ๑๘.๓๐ น. ที่เมรุปฐมอโศก

อ.๑๙ เวลา ๑๖.๐๐ น. สมณะ สิกขมาตุ และชาวชุมชน ไปร่วมประชุมเพลิงนางพรทิพย์ แก้วรัตนอัมพร ที่วัดพระปฐมเจดีย์ จากไปด้วยโรคมะเร็ง อายุ ๓๙ ปี

พ.๒๐ ส.อรณชีโว ส.นาไท และสิกขมาตุ ชาวชุมชน เดินทางไปร่วมประชุมเพลิง คุณแม่ เข้มเพชร ศรีอุทิศ ที่ศาลอโศก อายุ ๘๗ ปี

พุทธสภานิต

ทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ ทั้งคนพาล บัณฑิต

ล้วนตกอยู่ในอำนาจแห่งความตาย

ล้วนมีตามตายเป็นเบื้องหน้า

สมณะกรรมกร กุสโล

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๙

เปิดแล้ว ! โรงเรียนในฝันสู่วิถีพุทธ ๑๔ ตุลาคม ตอนบ่ายให้ผู้ปกครองนำบุตรหลานของตนมารายงานตัว พักค้าง ๑ คืน เพื่อร่วมกิจกรรมก่อนเดินทางกลับ โดยมอบหนังสือ และ MP3 ตลอดจนธรรมะอื่นๆ ทุกคนเกิดความประทับใจ

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑๕-พ.๑๙ คณะครู ชาวชุมชนช่วยกันพัฒนาชุมชนเพื่อเตรียมงานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๕ ช่วงปลายเดือน คณะครูจากพุทธสถานต่างๆ พานักเรียนมาช่วยเตรียมงาน

งานมหาปวารณาปีนี้พิเศษกว่าทุกปี ศาลาวิหาร ต้องจัดสถานที่ประดิษฐานพระพุทธรูป

พระพุทธรูปธรรมนิมิต ปางตรีลักษณ์ จำนวน ๘ องค์ ซึ่งมาถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ตอนเช้า นับได้ว่าสร้างบรรยากาศใหม่ๆ เพิ่มศรัทธาในสัญลักษณ์องค์แทนพระพุทธเจ้า เป็นมิติใหม่ของชาวอโศกในการหมุนกงล้อพระธรรมจักร

ปลายเดือน หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมพุทธสถานต่างๆเดินทางมาถึง

ส.๗ วันออกพรรษา หมุ่มสมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน อันเป็นประเพณีชื่นชม ชื่นชมทรัพย์ ซึ่งกันและกัน ญาติโยมจำนวนมากทั้งใกล้และไกลพากันมาฟังธรรมและร่วมรายการเวียนธรรมพรรษานี้ขอชื่นชมสมณะแก้วกาว สรณีย ที่เอภาวะภาณัติโยมทำกิจวัตร เช่น ทำวัตรเช้า มีได้ขาด พานั่งเจโต-เดินจงกรม เป็นหลักในการพาหมุ่มเรียนธรรมะออนไลน์ ที่พ่อท่านสอนธรรมะบนกระดาน พุทธเสาร์(ตอนเย็น), วันจันทร์ ทำวัตรเช้า หากไม่มีรายการธรรมะจากพ่อท่าน สมณะสรณียจะสอนเกี่ยวกับบรรณนะ ให้นิสิต ม.วช. และคนวัด

-สมณะนาไท อีสสรชน และคณะรับกิจนิมนต์ ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ บ้านพุประดู่ ต.หนองบัว อ.เมือง กาญจนบุรี จากนั้นพาคณะเดินทางไปประชุมที่บ้านราชฯ โดยมีพ่อท่านเป็นประธาน เรื่องหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียง ร่วมกับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี โดยมี ดร.พิชัย และคณาจารย์ จัดให้เป็นหลักสูตรระดับการศึกษาปริญญาตรี โท เอก เพื่อพัฒนาการศึกษาให้เข้าถึงความหมาย “เศรษฐกิจพอเพียง”

อา.๒๙-๓๑ ป้าย ส.ตึกชีวโรประชุมหมุ่มสมณะในวาระพิเศษ เพื่อเตรียมพร้อมในการประชุมมหาปวารณา ๓-๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่จะถึงนี้

กิจนิมนต์

อ.๑๐ ป้าย สมณะชาตวโรและคณะ เดินทางไปประชุมวิฑูยชุมชน ที่สันตอโศก

ศ.๒๐ ส.จันทโส ส.สารูปไป ไปกิจนิมนต์ ที่กรุงเทพฯ ร้านคุณหม่อมเสาวรส ซอยวัดสุวรรณประสิทธิ์ ถนนนวมินทร์ เขตบึงกุ่ม

พ.๒๕ สถานีโทรทัศน์ ช่อง ๙ อสมท. มาสัมภาษณ์สมณะชาตวโร เรื่องการใช้อุปกรณ์กระจายฝอยน้ำ ULEM (ยูเล็ม) เพื่อนำไปเผยแพร่

ศ.๒๗-๓๑ สมณะชาตวโร และทีมงาน เพื่อนช่วยเพื่อน ไปร่วมจัดงาน “**สมัชชาสุขภาพว่าด้วยเศรษฐกิจพอเพียงสู่ความอยู่เย็นเป็นสุข**” จัดงานโดยสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งประเทศไทย (สปรส.) งานนี้ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธานองคมนตรีเป็นประธานเปิดงาน ถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์

ฮาทันตุกะมาเยียมเยียม

อา.๑๕ สำนักงานโครงการชุมชนเป็นสุข ภาคตะวันตก ขออนุญาตศึกษาวิถีชีวิตชุมชนและขอใช้สถานที่ในชุมชนปฐมอโศกเพื่อเสวนากับสมาชิก “**นิตยสารพอเพียง**” ในหัวข้อ “**วันรวมพลคนพอเพียง**” การเสวนาครั้งนี้มีสมาชิกร่วมทั้งหมดประมาณ ๓๕-๔๐ คน มี

วิทยากรมาร่วมงานคือ ๑.คุณสุภิญญา กลางณรงค์(คณะกรรมการณรงค์เพื่อปฏิรูปสื่อ) ๒.ผศ.ดร.วิลาสินี พิพิธกุล (สำนักบรรณคดีและสื่อสารสาธารณะเพื่อสังคม) ๓.คุณคมสัน หุตตะแพทย์ (ศูนย์สื่อเพื่อการพัฒนา) ๔.อาจารย์เอี่ยม ทองดี เป็นผู้ดำเนินรายการ ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ น.-๑๗.๐๐ น. เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๙

อ.๑๗ นายอิชิยามา (Ishiyama Eiichiro) และนายมุคากามิ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เคียวโดนิวส์ (Kyodo NEWS) จากโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น มาศึกษาสัมภาษณ์ สมณะ-ญาติธรรม เพื่อเขียนบทความเรื่อง “พุทธศาสนากับโลกาภิวัตน์” สัมภาษณ์นายหินไฟ หมายยอดกลาง ประธานชุมชน ก่อนกลับได้มอบหนังสือชาวอโศกที่เป็นภาษาอังกฤษ เขียนโดย ดร.มาลา(Buddhism With Open Eyes) และหนังสือ Insight into Santi Asoke ให้ไปศึกษาด้วย

ผู้สื่อข่าวทั้งสองรู้สึกประทับใจมาก จะขอกลับมาพักค้าง ขออนุญาตเก็บบรรยากาศ สมณะอนุญาตให้พักได้

ศ.๒๐ เวลา ๑๓.๐๐น.-๑๖.๐๐ น. เจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลอำเภอวังม่วง จังหวัดลพบุรี จำนวน ๒๕ คน ขออนุญาตนำคณะเข้ามาศึกษาวิถีชีวิตชุมชนปทุมมอโศกกับการใช้สมุนไพรในชุมชน

ส.๒๑ อิชิยามาและมุคากามิ กลับมาขอพักค้าง ๑ คืน และเก็บภาพกิจกรรมสถานที่ต่างๆ สัมภาษณ์สมณะมันแจ้ง พุทธชาโต และคุณดินนา คุณอิชิยามาบอกว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ที่มีกลุ่มคนแบบนี้ เขาคิดว่ามันทำได้ยาก ประทับใจมากจะกลับมาอีก และจะไปบ้านราชเมืองเรือ, คีระะอโศก, ลันตืออโศก และสถานที่ต่างๆของชาวอโศก

-คณะวิปัสสนาจากประเทศตุรกี ๑๘ คน มาเยี่ยมชมปทุมมอโศก (Turkey Vipassana Tour) นำโดย อาจารย์เวฟรี่ โอลิเวอร์ (Jeffrey Oliver) จากประเทศออสเตรเลีย

ศ.๒๗ เวลา ๑๔.๐๐น.-๑๖.๐๐ น. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ขออนุญาตนำพนักงานจำนวน ๑๕ คน มาศึกษาดูงานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ณ ชุมชนปทุมมอโศก เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมเกษตรกร

มรณัสสติ

-คุณชะลอ แก้วประชา โยมพ่อของ ส.กล้าดี เตชพหุชน จากไปเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ตั้งศพไว้ที่วัดข้างบ้าน คือ วัดสรรเพชญ์ ประชุมเพลิง วันที่ ๒๙ ตุลาคม เวลา ๑๖.๐๐ น. รวมอายุได้ ๗๒ ปี ในงานนี้ พ่อท่านโพธิ์รักษ์และสมณะเดินดิน ดิกขวีโร ไปร่วมแสดงธรรมด้วย หมุ่สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรมมาร่วมงานประชุมเพลิงเป็นจำนวนมาก

คติสังท้าย

วิสาสะ ปริมาณูติ
ความดุนเคง เป็นญาติอ่างจิง

 สมณะกรรมกร กุสโธ

ทุกคนเป็นสถาปนิก
แห่งโชคชะตาของตน

ศิระะอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

หลังจากภาวะอึมครึมทางการเมืองมีมานานหลาย ในที่สุดวันที่ ๑๙ ก.ย. ท้องฟ้าเริ่มส่องแสงเรืองรองผ่องอำไพกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อคปค.ทำการรัฐประหารรัฐบาลที่ฉ้อราษฎร์บังหลวง ประชาชนคนไทยทุกคนต้องจับตามองและให้กำลังใจผู้ที่จะมีอำนาจใหม่ และหวังว่าจะไม่ถูกมนต์ดำแห่งการเมือง (เงินและอำนาจ) ครอบงำ

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑ ทีมกลุ่มงานพาณิชย-ครูฝนไท่ ชาวหินฟ้า พร้อมสมณะที่ปรึกษาไปร่วมงานมหกรรมสุขภาพ-สิ่งแวดล้อม-พลังงานทดแทน ณ ที่ว่าการอำเภอวังน้ำเขียว (๑-๓ ก.ย.)

-นายมันแมน กะการดี เป็นตัวแทนจากศิระะอโศก ร่วมประชุมเตรียมงานปีใหม่'๕๐ ที่ศูนย์พัฒนาชาวบ้านวังน้ำเขียว

ส.๒ นายแก่นฟ้า แสนเมือง และน.ส.ขวัญดิน สิงห์คำ ร่วมประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่ศูนย์ฯวังน้ำเขียว

อา.๓ เริ่มก่อสร้างอาคารผลิตไบโอดีเซลจากการหมักขยะ

อ.๕ น.ร.จาก ร.ร.เซกา (ม.๒-ม.๖) จำนวน ๔๔ คน อาจารย์ ๓ คน มาอบรมค่าย “คนสร้างชาติ” ๔ คืน ๕ วัน สส.ช. ม.๖ เป็นพี่เลี้ยง

พ.๖ ส.เด็ดขาด จิตตสันโต ส.ชุ่มบุญ กิตติปาโล ปวย (ห้องร่ว่ง) คุณโรส ม.วช.ฟ้าฉาย (ไก่) และ นร.ทีม อโรคยา ดูแล

พฤ.๗ ขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๐ สมณะลงโบสถ์ทบทวนพระปาติโมกข์

ศ.๙ น.ร.สัมมาสิกขา และน.ร.เซกา ร่วม

ลงทำวัตรเช้ารับพรปิดค่าย จากสมณะและสิกขมาตุ

อา.๑๐ ส.ถ่องแท้ วินยธโร -ส.กำแพงพุทธรุสุพล ไปอบรมเกษตรกรที่ศูนย์ศรีโคตรบูรณ์

จ.๑๑ ส.เด็ดขาด จิตตสันโต ส.แก่นหล้า วัฑฒโน ไปงานศพพ่อคุณแก่นแก้ว (พ่อเพ็ง โทธิสมภาร อายุ ๙๔ ปี) ที่วัดป่า บ้านหนองค้ำ

พฤ.๑๔ สมณะชุ่มบุญ กิตติปาโล ไปรับการผ่าตัดต่อหิน ที่ ร.พ.ศรีสะเกษ มี สมณะสยาม ลัจจญาโณ เป็นปัจฉา ค้าง ๑ คืน

ศ.๑๕ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร ส.สยาม ลัจจญาโณ ไปกิจกรรมนตักกลุ่มทำปุ๋ยชีวภาพที่ อ.กันทรารมย์

อา.๑๗ สมณะ ๓ รูป ช่วยกันปรับปรุงห้องวิทยุชุมชน

จ.๑๘ สัมมนาการศึกษาบุญนิยมก่อนปิดภาคเรียน

อ.๑๙ ญาติธรรมและนักเรียนบางส่วนไปรวมพลังพันธมิตรที่กรุงเทพฯ

ส.๒๓ สมณะ ๓ รูป พร้อมญาติธรรม ไปร่วมเผาศพหลานชายโยมสีธรรม ชื่อ นายเกษมศักดิ์ กันยามัย อายุ ๑๙ ปี ประสบอุบัติเหตุ ซึ่งเป็นพี่ชายของ ด.ญ.สกุลทิพย์ (สส.ช. ชั้น ม.๑)

อา.๒๔ ประชุมเครือข่ายอบรมของศิระะอโศก (สุรินทร์-ร้อยเอ็ด-ศรีโคตรบูรณ์-สกล) มีกลุ่มกาฬสินธุ์ร่วมสังเกตการณ์

จ.๒๕ น.ร.ปิดเทอม ๒๐ วัน เปิด ๑๕ ต.ค.๒๕๔๙ คณะครูอนุมติคำรถและวัตถุดับไปทำอาหารที่บ้านได้

อ.๒๖ สมณะ ๙ รูปเปิดใจและรับชมทรัพย์สินเพื่อความเจริญแห่งธรรม (๒ วัน)

พ.๒๗ ส.ผืนฟ้า-ส.กำแพงพุทธรุสุพล ไปร่วมฌาปนกิจศพ แม่บ้านโยมเขมา ประวัน ชื่อแม่สายบัว อายุ ๖๙ ปี ที่บ้านทุ่งใหญ่

ศ.๒๙ ส.กำแพงพุทธ สุฟโล ส.แก่นหล้า
วัฑฒโน ไปประชุมกลุ่มร้อยเอ็ดอโคก

ส.๓๐ ส.เต็ดขาด จิตตสันโต ไปอบรม
นักเรียนที่ศูนย์สุรินทร์อโคก

-ส.ถ่องแท้ วินยธโร หลวงพ่อซุน ไปงาน
ศพ แม่คุณแรงเพชรที่ จ.จันทบุรี

รายงานผู้เขียนชม

นศ.ราชภัฏอุบลฯ จำนวน ๕๒ คน เยี่ยมชม

อ.๕-ส.๙ อบรม น.ร.เซกา จ.หนองคาย
๔๔ คน

ศ.๘ น.ร.จาก อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ ชั้น
ป.๔-ป.๖ จำนวน ๕๐ คน เยี่ยมชม

-น.ร.จาก ร.ร.ทับทิมสยาม ๐๔ ชั้น ม.๔
อ.สังขะ จ.สุรินทร์ ๖๒ คน แวะเยี่ยมชม

ศ.๒๒ น.ร.จากบ้านค้อกุดลาด อ.เมือง
จ.อุบลฯ จำนวน ๔๒ คน

ส.๒๓-พ.๒๗ อบรมคณะครูจากเทศบาล
นครขอนแก่น ๑๖ คน โดยให้ศึกษาวิถีชีวิต
จริงของชุมชน

นักเรียน ร.ร.กุญชรธีรวิทย์ อ.ไพรบึง
จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๙๒ คน แวะเยี่ยมชม

พถ.๒๘ น.ศ.วิทยาลัยศรีรัตนะ อ.ศรีรัตนะ
จ.ศรีสะเกษ แวะเยี่ยมชม

-กลุ่มชาวบ้านจากบ้านอะกลาง อ.ขุนหาญ
จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๑๔ คน ศึกษาการทำ
ปุ๋ยอินทรีย์

ส.๓๐ น.ศ.จาก SBAC กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ
๓๐ คน มาศึกษาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

คติสังท้าย

ยกคนที่ควรยก ช่อมคนที่ควรช่อม คือ การ
วางตัวเป็นกลางที่แท้จริง

สมณะเต็ดขาด จิตตสันโต
สมณะสันผา สุชาติโก

ข่าวสารจากสัจจะออมทรัพย์สันตินาครบุญนิริ (๑ ต.ค. ๔๕)

๑. มีญาติธรรมของกู๋ ๘ ราย รวมเป็นเงิน ๖๖๐,๐๐๐ บาท
๒. ยอดผู้มาชำระหนี้สิน ๑๑๐ ราย ๔๐๒,๐๗๘ บาท
๓. เบิกค่าสวัสดิการ ๓ ราย ๒๓๐ บาท
๔. รับสมัครสมาชิกใหม่ ๓ ราย ลาออก ๕ ราย
๕. สมาชิกชำระค่าหุ้น ๒๓๗ ราย ๑๓๘,๕๐๐ บาท
๖. สมาชิกฝากออมทรัพย์พิเศษ ๑๖ ราย ๕๖๐,๔๗๖ บาท

กำหนดวันชำระหุ้นครั้งต่อไป ๑๐ ธ.ค. ๔๕, ๗ ม.ค. ๕๐, ๑๑ ก.พ. ๕๐

ดาว์โศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

วันเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วเหลือเกินยังไม่ได้ทำอะไรเท่าไร เวลาก็สิ้นไปอีกเดือนหนึ่งแล้ว ในชวงเดือนนี้ เป็นช่วงเวลาทีรอกอยของเด็กๆ เพราะว่าสิ้นเดือนนี้ พวกเขาจะได้กลับบ้านกัน

บรรยากาศในช่วงปลายเดือนนี้ จึงเป็นบรรยากาศของการอำลาปิดภาคเรียนของเด็กๆ ที่ดูอบอุ่น ซาบซึ้ง น่าประทับใจ พวกเขาช่วยกันคิดและทำอาหารมาเลี้ยงดูกัน ตั้งใจซ่อมดนตรีเพื่อที่จะบรรเลงในวันอำลานั้น มีการเปิดใจครู ชาวชุมชน และเด็ก ๆ สมณะและสิกขมาตุ ให้ข้อคิดเตือนใจเมื่อกลับไปแล้ว ควรจะปฏิบัติตนอย่างไร เชื่อว่า ญัณพีธีนี้มีผล

เหตุการณ์ประจำวัน

ศ.๑ เทศบาลตำบลไพศาลี อนุเคราะห์เครื่องตรวจวัดความดันและตาซั้งให้ชุมชน จำนวน ๒ ชุด

ศ.๑-ศ.๒ ชาวชุมชนจำนวน ๘ คน ไปร่วมงานมหกรรมสุขภาพและพลังงานทดแทน และร่วมประชุมสถาบันบุญนิยมด้วย ณ ศูนย์ศึกษาพัฒนาชาวบ้านวังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

จ.๔ ประชุมชาวชุมชน มีผู้ร่วมประชุมประมาณ ๔๐ คน เน้นเรื่องจัดการขยะให้สะอาดยิ่งขึ้นและเตรียมปลูกพืชผักตามฤดูกาล เพื่อ

นำไปใช้ในงานปีใหม่

จ.๔,๑๑,๑๘,๒๕ สมณะประชุมอธิการนิยธรรม เวลา ๑๔.๐๐-๑๕.๐๐ น. สิกขมาตุมาร่วมประชุมต่อถึงเวลา ๑๖.๐๐ น.

อ.๕ นายทหารแม่ทัพภาคที่ ๓ จ.นครสวรรค์ มาหาข่าวที่ชุมชน เพราะได้รับข่าวลือกันมานานแล้ว

-ชุมชนได้รับโลรางวัลชนะเลิศสิ่งแวดล้อมและความสะอาดดีเด่น ระดับตำบล จากเทศบาลตำบลไพศาลี

อ.๕,๑๒,๑๙,๒๖ สมณะ สิกขมาตุ ครู และชาวชุมชนที่สนในร่วมประชุมเพื่อพัฒนาการศึกษา

พ.๓,๓,๒๒ สมณะและพระอาคันตุกะลงอุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอธิการนิยธรรมต่อ

พ.๑๓-พ.๑๔ คุณลำไย บัวดี พยาบาลจาก อ.ไพศาลีประทับช้าง จ.พิจิตร พาเกษตรกรจำนวน ๑๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

พ.๑๔ นิสิต ม.วช.สังวร มีชื่อ นำศิษย์แก่นักเรียนสัสมมาสิกขาศาลือโคก ๒ คน ไปร่วมประชุม ศิษย์แก่นักเรียนที่สังฆสถานทักษิณโคก

ศ.๑๕-ศ.๑๖ เจ้าหน้าที่รักษาน้ำคลองส่งน้ำอ.ท่าบัว จ.พิจิตร นำเกษตรกรจำนวน ๔๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

อ.๑๗ โยมเข้มเพชร ศรีอุทิศ อายุ ๘๔ ปี ญาติธรรมเก่าแก่ในชุมชนเสียชีวิต ตั้งศพ ๑ วัน ฌาปนกิจวันรุ่งขึ้น ณ พุทธสถานศาลือโคกอย่างเรียบง่าย ตามวัฒนธรรมของชาวโคก

จ.๑๘ คณะกรรมการสหกรณ์ กู้ดินฟ้าจำกัด ประชุมประจำเดือน มีเจ้าหน้าที่ส่งเสริม

สหกรณ์ มาร่วมประชุมด้วย ๒ คน

อ.๑๙ สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต นำสมณะ ๔ รูปและชาวชุมชนประมาณ ๓๐ คนไปร่วม ฌาปนกิจศพคุณบุญชู พูลสวัสดิ์ ญาติธรรม ท่าตะโก ณ วัดสามัคยาราม อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

จ.๒๕-๑.๒๖ อบรมเกษตรกร หลักสูตร พัฒนาการเกษตรสู่ระบบเกษตรอินทรีย์ ตาม แนวเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน ๑๕ คน จาก ต.น้ำขาว อ.บ้านด่านลานหอย จ.สุโขทัย

อ.๒๖ เจ้าหน้าที่เครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ นำโดยคุณธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ มาเยี่ยม เครือแห่ชุมชนบุญนิยมศาลือโคก สมณะและ พี่เลี้ยงชาวชุมชนพาไปเยี่ยมเครือแห่บ้านหนองโพธิ์ศรี และเครือแห่บ้านมะขามงาม อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

พ.๒๘-๓.๒๙ สมณะ ลิกขมาตุ ครู ร่วม ประชุมสัมมนาการศึกษา สัมมาสิกขาศาลือโคก

ส.๓๐ สมณะ ลิกขมาตุ ครู ชาวชุมชนและ นักเรียนสส.ศ. ร่วมกิจกรรมวันอำลาปิดภาคของ นักเรียนสส.ศ. บรรยากาศซาบซึ้ง อบอุ่น นำ ประทับใจ นักเรียนเดินทางกลับบ้านในวันที่ ๑, ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙

ยึดถือศุกุทัย

*สติเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของจิตใจ
คนวิสัยย่อมนประสพความสุข จงเอาสติ
ตามรักษาคิดใจของตนเองเสมอๆเถิด.*

สมณะเน้นแก่น พทานิโก

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๙

บรรยากาศของเดือนนี้ค่อนข้างสงบเงียบ โดยเฉพาะในช่วงต้นเดือน ซึ่งเป็นช่วงที่นักเรียนเปิด เทอม และไม่มีเหตุการณ์อะไรมากมาย ช่วงกลาง เดือนนักเรียนเริ่มกลับมา ทั้งพุทธสถานและชุมชน เริ่มศึกษาคัมภีร์กันขึ้น เหตุการณ์หรือกิจกรรมต่างๆ เริ่มมีมากขึ้น เดือนนี้ และเตรียมตัวไปร่วมงาน มหาปวารณา

เหตุการณ์รายวัน

อ.๑-๓.๖ สมณะลานบุญ วชิโร และสมณะ หนึ่งดี สุธัญโญ สัตตทาหะภรณีย์ไปเข้าหลักสูตร รักษาสุขภาพ ร่วมกับครูแพรฝัน และนิสิตม.วช. จำนวนหนึ่ง ซึ่งไปศึกษาและเข้าหลักสูตรรักษา สุขภาพที่ชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

ส.๗ วันออกพรรษา สมณะและพระ อาคันตุกะ ร่วมอธิษฐานออกพรรษาและ ปวารณาตัวให้ว่ากล่าวตึงเตือนกันได้ สมณะ เพื่อพุทธ ชินธโร เทศน์ก่อนฉัน

-ประชุมใหญ่สามัญประจำปี สหกรณ์กูดินฟ้า จำกัด เพื่อรายงานผลงาน ของคณะกรรมการ ชุดเก่าและเลือกคณะกรรมการชุดใหม่

อ.๘ วันตักบาตรเทโว สมณะ พระอาคันตุกะ และลิกขมาตุบิณฑบาตในชุมชนและเทศน์ให้ ข้อคิดเป็นการส่งท้ายวันออกพรรษา

อ.๑๙ วันเปิดภาคเรียนที่สองของนักเรียน

สัมมาสิกขาคาลือโลก นักเรียนเดินทางกลับสู่
ชุมชนคาลือโลก

-สมณะ ลิกขมาตุ และคुरुร่วมประชุมการ
ศึกษาเพื่อจัดฐานงาน จัดตารางสอนและจัดตาราง
วิถีชีวิตประจำวันเพื่อความเหมาะสมสำหรับเด็กๆ

ศ.๒๐-๑.๒๔ นักเรียนจาก ต.วาเล่
อ.พบพระ จังหวัดตาก จำนวน ๒๒ คน
นักเรียนจากอ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๑ คน มา
รับการอบรมในโครงการรังสรรค์เด็กไทยในชนบท
ณ ศูนย์อบรมชุมชนคาลือโลก

ส.๒๑ สมณะและพระอาคันตุกะลงอุโบสถ
ทบทวนพระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุม
อภิปรายนิยธรรมต่อ

อ.๒๔ ประชุมชาวชุมชนและประชุมการศึกษา

พถ.๒๖ นักเรียนสัมมาสิกขาคาลือโลกไป

ศึกษานอกสถานที่ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์นครสวรรค์

ศ.๒๗ ประชุมวิสามัญชาวชุมชน เพื่อตกลง
เรื่องการเดินทางไปร่วมงานศัพโทยมพ่อสมณะกล้าดี
เดชพหุชโน, เข้าหลักสูตรรักษาตา และไปร่วม
งานมหาปวารณา

อ.๒๙ นักเรียนสัมมาสิกขาคาลือโลก ชั้น
ม.๔ สมณะพระอาคันตุกะและญาติธรรม
จำนวนหนึ่งเดินทางสู่พุทธสถานปฐมอโศก เพื่อ
ร่วมงานฌาปนกิจศัพโทยมพ่อของ ส.ก.กล้าดี
เดชพหุชโน ช่วยเตรียมงานมหาปวารณา

ข้อคิดสุดท้าย

**จิตสงบต้องเด็ดขาด ถ้าไม่เด็ด
ขาด จิตก็ไม่สงบ**

สมณะเนิ่นแก่น พตานิกโก

ขอกฎในความผิดพลาด สารอโศก ฉบับ ๒๙๗ เมตตาสมานฉันท์

หน้า ๕,๙ สมณะโคดม
แก้เป็น สมณโคดม

หน้า ๑๗ จาก ลิกขมาตุยา ปาณินยา นาม
บวช ๑๘ ก.ค. ๒๕๓๖
แก้เป็น ลิกขมาตุยา ปาณินยา นาม.
บวช ๑๘ ก.ค. ๒๕๒๖

หน้า ๙๓ ฝ่ายจัดทำ พิมพ์บทกวีตไป
๑ บรรทัด ขอกฎท่านผู้เขียน และญาติ
ของผู้วายชนม์มา ณ โอกาสนี้

บทกวีที่ถูกต้อง มีดังนี้

ระหว่างวันที่คุณหมอยู่บ้านราชฯ
ลิก และลำในน้ำจิตที่คิดให้
ถึง ความดีความเกื้อกูลมีภายใน
คุณ ยิ่งใหญ่เข้าใจโรคอโศกจริง
หนอ ละทิ้งความสบายในทางกาม
พจน คือนามนำด้วยพันตำรวจโท
บุญ ที่ทำกรรมที่พลีมากอีกไซ
ศรี คือมิ่งมโนชอบได้ร่มธรรม

ออกวะในคุณูปการ
ปาณินยา
๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙

สีมาอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

“เมื่อฝูงโคข้ามไปอยู่ ถ้าโคนำฝูงนำไปคด โคเหล่านั้นย่อมไปคดทั้งหมดในเมื่อผู้นำฝูงนำไปคด ในหมู่มนุษย์ก็เหมือนกัน ผู้ใดได้รับสมมุติให้เป็นผู้นำ ถ้าผู้นั้นประพฤติธรรม ประชาชนนอกนั้นก็ประพฤติธรรมเช่นกัน ประชาชนทั้งหมดจะประสบความทุกข์ ถ้าผู้นำไม่ตั้งอยู่ในธรรม

เมื่อฝูงโคข้ามไปอยู่ ถ้าโคผู้นำฝูงนำไปตรง โคเหล่านั้นย่อมไปตรงทั้งหมดในเมื่อผู้นำฝูงนำไปตรง ในหมู่มนุษย์ก็เหมือนกัน ผู้ใดได้รับสมมุติให้เป็นผู้นำ ถ้าผู้นั้นประพฤติธรรม ประชาชนนอกนั้นก็ประพฤติธรรมตามเช่นกัน แผ่นดินทั้งหมดย่อมประสบความสุข ถ้าผู้นำเป็นผู้ตั้งอยู่ในธรรม ”

(จากธรรมิกสูตร ๒๑/๘๖)

เหตุการณ์ทั่วไป

ศ.๑ ส.สร้างไท ปณิโต ส.ธาตุดิน ปฐวีโรส สม.นวลน้อม นักเรียนสส.ม. และชาวสีมาอโศก ไปร่วมงาน มหกรรมสุขภาพพลังงานและสิ่งแวดล้อม ที่วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา งานนี้พ่อท่านไปร่วมประชุม และทำวัตรเช้าในวันรุ่งขึ้นด้วย

ส.๒ ส.สร้างไท สม.นวลน้อม และนักเรียน สส.ม. แวะดูหินแกะสลักพระพุทธรูปปางตรีลักษณ์ ที่อำเภอปากช่อง แล้วกลับพร้อมคณะ ส.แก่นหล้า ส่วน ส.ธาตุดิน และญาติธรรมกลับพร้อมมรณัติธรรม สม.เป็นหญิง และกลุ่มคุณพลังศีล คุณพลังใจซึ่งไปออกร้านผลิตภัณฑ์ชุมชนกลับวันรุ่งขึ้น

อ.๓ ส.แก่นหล้า นักเรียนสัมมาสิกขา ศีระชอโคกและคณะครูซึ่งมาอาศัยสถานที่เข้าค่าย

นักเรียน พร้อมสัมมาครูฐานตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ลากลับศิระชอโคก

อ.๕ คุณฮังดิน ดอนวิชา เดินทางไปอยู่สันตอโคก เพื่อเตรียมตัวสมัครเป็น ประชาช

ส.๙ บ่ายประชุมเครือข่าย “วังสีเมฆ”

อ.๑๒ ส.พอจริง ลัจจาสภา สม.นวลน้อม และชาวสีมาอโศก ๑ รถตู้ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพ พ่อเพ็ง โปธิสมภาร (พ่อของคุณแก่นแก้ว) ที่วัดป่าหนองคำ ต.โนนท่อน อ.เมือง จ.ขอนแก่น สม.เป็นหญิง นำกลุ่มแม่บ้านจากค่ายสุธรรมพิทักษ์ อ.เมือง จ.นครราชสีมา มาแนะนำการสานตะกร้าด้วยเส้นพลาสติกให้ได้รูปทรงมาตรฐาน

ศ.๑๕ ส.สร้างไท ส.พอจริง สม.นวลน้อม และชาวสีมากลุ่มหนึ่งได้ไปร่วมงานมหกรรมกู่ดินฟ้า ที่เมฆาอโศก จ.บุรีรัมย์ ซึ่งมีนักเรียนมาร่วมงานกว่า ๒๐๐ คน ผู้ใหญ่ประมาณ ๕๐ คน และออกร้านผลิตภัณฑ์ของชุมชนสีมาฯ พักค้าง ๑ คืน กลับวันรุ่งขึ้นหลังจากประชุมสรุปงานแล้ว

ปิดภาคเรียนสัมมาสิกขาภาคที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๔๙ นักเรียนทยอยกันกลับบ้าน ม.ต้นมีผู้ปกครองมารับ บางคนคุ้ไปส่ง ม.ปลายกลับกันเองตามที่ผู้ปกครองแจ้งมา เปิดภาคเรียนที่ ๒ วันอาทิตย์ที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙

ครูเริ่มสัมมนาโดยมี ส.ใต้ดาว เภฏฐานักขัตโต ปลุมนิเทศเวลา ๑๗.๐๐ น. กำหนดสัมมนา ๑๕ ก.ย.-๕ ต.ค. รวม ๒๐ วัน ตารางสัมมนา กำหนดตามวิถีชีวิตประจำวัน วันที่ไม่มีทำวัตร

เช้าวันจันทร์มาคุยกันเรื่องบทบาทของคณะกรรมการและคณะทำงาน วันศุกร์คุยกันเรื่องบทบาทของครู ทุกวันเวลา ๑๕.๓๐ น.-๑๖.๓๐ น. แบ่งกลุ่มฐานงานคุยกันตามกำหนดหัวข้อ แล้วส่งตัวแทนไปรายงานก่อนฉันในวันรุ่งขึ้น ยกเว้นวันพุธพิเศษพักบ้าง ดูข่าวบ้านเมืองบ้าง และวันที่สัปดาห์ ลิกขมาตุ แสดงธรรม ทุกคนให้ความร่วมมือกันดี มีบางคนป่วย และไปขายอาหารที่มร.ส. มาร่วมเป็นบางเวลา

อ.๑๗ คุณพลังใจ คุณพลังศีลนำคณะไปออกร้านผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โรงแรมดิไอยรา อ.เมือง จ.นครราชสีมา ซึ่งมีกลุ่มพันธมิตรไปอภิปราย

จ.๑๘ ส.น่านฟ้า ส.ธาตุหิน สม.หยาดพลี สม.นวลนิ่ม และญาติธรรมสี่มา ๑ รถตู้ไปร่วมงานฌาปนกิจศพคุณยายเข็มเพชร (แม่คุณสารภี) ที่ศาลีอโศก

อ.๑๙ คุณหินจริง คุณพลังใจ คุณน้อมน้อย เป็นตัวแทนสี่มาอโศกไปประชุมที่สันติฯ เรื่องการประชุมฯ

พ.๒๐ เกิดการปฏิรูปจึงไม่ต้องไปร่วมประชุมฯ แต่มีบางคนอยู่ช่วยจัดอาหารส่งให้ทหาร

พ. ๒๗ ส.พอจริง ส.ใต้ดาว สม.หยาดพลี สม.เป็นหญิง และญาติธรรมสี่มา ๑ รถตู้ไปพักที่ดินหนองแดนเหนือ จ.อุดรธานี เพื่อร่วมงานฌาปนกิจศพโยมป้าส.พอจริงในวันรุ่งขึ้น แล้วจึงกลับ

ส.๓๐ ครู คณะกรรมการ และคณะทำงาน สัมมนาเป็นวันที่ ๑๖ ยังต่ออีก ๔ วัน วันที่ ๕ ตุลาคม สรุปการสัมมนา

การประชุม

ทุกวันพระกลางเดือนและสิ้นเดือน (ขึ้น - แรม ๑๕ ค่ำ) สมณะลงโบสถ์ สวดพระปาติโมกข์ ลิกขมาตุ ประชุมแจ้งข้อบกพร่องซึ่งกันและกัน

วันอาทิตย์ บ่ายประชุมคณะกรรมการ และครู ปลายเดือนเปลี่ยนเป็นวันเสาร์ เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.

วันจันทร์ ประชุมอภิปรายนิยธรรม สมณะ ลิกขมาตุ

วันอังคาร ตรวจศีลแยกกลุ่ม

วันเสาร์ ๒๓ ประชุมชุมชนประจำเดือน สมณะ ลิกขมาตุ ยังหมุนเวียนกันไป สันทนาการผู้เฒ่าที่พักรักษาพยาบาล ทุกวัน

ขอฝากธรรมะจากพ่อท่านสำหรับวิปัสสนา

“เขาด่าหรือตำหนิอก และเราผิดจริง เราต้องไม่โกรธ ควรขอบคุณเขา เขาด่าหรือตำหนิผิด และเราถูกจริง เราต้องยังไม่โกรธ เขาได้ข้อมูลไม่ครบเอง เราต้องให้อภัยเขามาก”

สมณะสร้างไท ปณินโต

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๙

เดือนออกพรรษาฝนสั่งฟ้าต่อกันหลายวัน ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ฟ้าคะนองครืนๆ สมณะ ลิกขมาตุ รวมทั้งญาติโยมที่มาจำพรรษาเริ่มเคลื่อนตัว ผู้ที่อยู่ยังคงทำงานกันต่อไปตามความสามารถของแต่ละคน

โรงแหมพวยังดำเนินการสร้างต่อไปให้แล้วเสร็จมีพักบ้างเพราะช่างไปออกพรรษาที่บ้าน กองบุญได้เอื้อเพื่อมาให้ใช้ก่อน โรงงานผลิตขวดยังดำเนินการต่อไปเท่าที่จะทำได้

เหตุการณ์ทั่วไป

อา.๑-พ.๔ ยังอยู่ในช่วงการสัมมนาครู คณะกรรมการคณะทำงาน ตามวิถีชีวิตชุมชนในการสัมมนาครั้งนี้ ส.พอจจริงได้พูดถึงตัวเชื่อมซึ่งจะทำให้หมู่เราเป็นอยู่อย่างสัมพันธ์กันคือ ต่างมีศีลอย่างน้อยศีล ๕ มีระเบียบวินัย มีวัฒนธรรมอย่างเดียวกัน มีมารยาทอันพึงควรกล่าวถึงหน้าที่ของครู คณะทำงาน คณะกรรมการ

พ.๔ ประธานชุมชน (คุณหินจริง) เลขานุ (คุณพลังใจ) และคณะ ไปประชุมสถาบันบุญนิยมที่สันตือโศก

พ.๕ สรุปการสัมมนาที่ผ่านมา ๒๐ วัน ผู้ที่เข้าสัมมนาประจำได้รับประโยชน์และคิดว่าตัวเองจะต้องปรับอะไรบ้าง มีความชัดเจนในวิถีชีวิตชุมชนที่ตนเองพึงปฏิบัติ

ศ.๖ ส.ใต้ดาวเปิดการสอนเรื่องคอมมากับผู้ทำงานเกี่ยวกับคอมมา

ส.๗ วันออกพรรษา รายการพิเศษ ทำวัตรเช้า สมณะ ลิกขมาตุ แสดงเรื่องตบะที่ได้ปฏิบัติมา หลังบิณฑบาตสายประจำแล้ว สมณะ ลิกขมาตุ แยกกันปวารณาออกพรรษา

-ก่อนนั้น ส.พอจจริง สม.เป็นหญิง แสดงธรรม

-บ่ายประชุม เครือแห “วัง สี เมฆ”

-เย็นเวียนธรรม โดยญาติธรรมแจ้งเรื่องตบะที่ได้ตั้งไว้ตลอดพรรษา

อา.๘ รายการพิเศษ ทำวัตรเช้า เจโตสมณะ

สมณะ ลิกขมาตุ แสดงเรื่องเจโตสมณะซึ่งแต่ละท่านได้ฝึกมาหลังบิณฑบาตสายประจำแล้ว มีการ**ตักบาตรเทโว**หน้าศาลาก่อนฉันฯ ส.สร้างไท ส.น่านฟ้า แสดงธรรม มีญาติโยมมาทำบุญหลายคน หลังฉัน ส.ชาติุดินเดินทางไปเชียงใหม่

จ.๙ ส.คำจริง และกลุ่มคุณพลังศีล คุณพลังใจ ไปเชียงใหม่เพื่อเข้าคอร์สสุขภาพตามคำเชิญของคุณเหมือนพร วันนั้นฝนตกตั้งแต่เช้าถึงค่ำ

พ.๑๑ ส.สร้างไท ไปเยี่ยมญาติที่บ้านเพชรอินสูง จ.นครราชสีมา ไปค้าง ๒ คืน

ศ.๑๓ ส.พอจจริง ส.ใต้ดาว จาริกไปชัยภูมิ และต่อไปถึงปฐมอโศก สม.เป็นหญิง และแม่ทองสุขไปฝังเข็มที่โรงพยาบาลขามสะแกแสง เป็นระยะเวลา ๑๐ วัน

-สม.เป็นหญิงเดินทางไปบ้านราชาและไปต่องานมหาปวารณาที่ปฐมอโศก

ส.๑๔ สม.มาลินีและคณะ มาจากชุมชน จ.ศรีสะเกษ เวาะฉันภัตตาคารแล้วไปศาลือโศก และสันตือโศก

-๑๗.๐๐น. ประชุมชุมชนประจำเดือน

อา.๑๕ เปิดภาคเรียนที่๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๙ นักเรียนทยอยกันมา

-๑๗.๐๐น. ประชุมครู

-๑๙.๐๐น. ประชุมนักเรียนแจ้งเรื่อง การเข้าค่ายเปิดรับนักเรียน

จ.๑๖-๑.๑๗ นักเรียนเข้าค่ายวิถีชีวิต “บวร” กำหนดการทำวัตรเช้า ออกกำลังกาย ทำงานรวม ๒ จุด(ท่าคร้ว ทาพื้น) เปิดใจก่อนรับประทานอาหาร(จ.๑๖ ครู ๑.๑๗ นักเรียน) กิจกรรม ๕ ส. ตัดผม เข้าฐานงาน และทำธุระส่วนตัว จึงรับประทานอาหารเย็นแบ่งกลุ่มพบครูเรื่องมารยาทวัฒนธรรม กฎระเบียบ คีล พบ สมณะ ลิกขมาตุ แล้วจึงกลับไปพักผ่อนหลับนอน

พ.๑๘ ประชุมนักเรียนสรุปการเข้าค่าย และเตรียมรับเทศกาลกินเจ

พ.๑๙ นักเรียนไปเตรียมงานที่ร้านอาหาร มังสวิวัตนักเรียนหญิงอยู่ค้างคืนกับครูฝ่ายหญิง นักเรียนชายกลับวัดกับครูฝ่ายชาย เข้าไปเย็นกลับทุกวัน ตลอดงานเทศกาลกินเจ ศ.๒๐-จ.๓๐

ศ.๒๐ สม.หยาดพลี สม.นวลน้อม คุณเอื้ออภัย ไปงานศพโยมพี่ชายสม.นวลน้อม ที่วัดธรรมนิมิต ต.แม่กลอง อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม คุณฝากฝนจากวังน้ำเขียวบริการรถและบอกเส้นทาง ครูตีเป็นผู้ขับรถ

อา.๒๒ คุณชัยศักดิ์ขับรถนำส.น่านฟ้าไปปฐมอโศกอยู่ต่อถึงงานมหาปวารณา และพาแม่แสนหม่นนำน้ำยาต้มไปเป็นของที่ระลึกงานฉาปนกิจศพนายวิหค แสนพิเศษ (โยมพี่ชายสม.นวลน้อม) ฉาปนกิจศพแล้วกลับ กลุ่มสม.หยาดพลีไปพักที่วังน้ำเขียว ๑ คืน สม.นวลน้อม อยู่ดูเขาเก็บกระดูกในวันรุ่งขึ้นแล้วจึงเข้าปฐมอโศก ส.ธาตุคืนกลับจากเชียงใหม่

อา.๒๙ ส.สร้างไท ส.คำจริง ส.พันเมือง ส.วิเชียร ส.ธาตุคืน สม.หยาดพลี และชาวสีมาฯ ไปงานฉาปนกิจศพพ่อชะลอ แก้วประชา (โยมพ่อส.กล้าดี เตชพหุโน) ที่วัดสรรเพชญ์ ต.ยายทา อ.สามพราน จ.นครปฐม หลังจากนั้นสมณะลิกขมาตุ ทั้งหมดอยู่ปฐมอโศกต่อในงานมหาปวารณา สำหรับญาติธรรมส่วนใหญ่กลับสีมาฯ บางคนอยู่เพื่อเข้าหลักสูตรสุขภาพ

อ.๓๑ คุณหินจริง คุณพลังใจและคณะ นำนักเรียน ม.๔ และนักเรียนหญิงทั้งหมดไปช่วยเตรียมงานมหาปวารณา ม.๔ เข้าร่วมเรียนบูรณาการกับนักเรียนสัมมาสิกขาชั้นม.๔ ของพุทธสถานอื่นๆ ส่วนนักเรียนชายอยู่ประจำที่ดูแลโดยคุณชุลีกร

วัดกิตติวิหาร

คิด ทำ พูดอะไรให้มีสติให้ดี

เจตนาเป็นที่ตั้งอย่างเดียวไม่พอสองสอรัสสิล
สำรวจระว่างด้วย

สม.นวลน้อม ชาวหินฟ้า

ภูผาฟ้าหน้า ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

ช่วงนี้ที่ภูผาฟ้าหน้าฝนตกแทบทุกวัน อากาศเย็นขึ้น แต่หน้าแปลกผู้ที่ไม่ค่อยเป็นหวัด เนื่องจากอากาศเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะสุขภาพร่างกายแข็งแรง เนื่องจากแต่ละจุดอยู่ห่างกันพอสมควร ทำให้ได้เดินออกกำลังกายเป็นประจำ และอากาศไม่มีมลพิษ สะอาด ไม่มีสารเคมี แม้อาหารพืชผักก็ปลอดภัยไร้สารพิษ

เหตุการณ์ทั่วไป

-ทุกวันเสาร์ มีกิจกรรมฟังธรรมที่ลานนาอโศก และวันอาทิตย์ที่ชมร.เชียงใหม่ ตามลำดับ

-ทุกวันอังคาร สมณะประชุมอธิการนิยธรรม

ศ.๑ นร.สส.ภ. ทั้งชายและหญิงมาเข้าค่าย 'ศีลเด่น' โดยทางครุฑร่วมกันจัดให้ นร.สส.ภ. ขึ้นมาอบรมฝึกฝนตนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕-๘ คน ต่อ ๑ สัปดาห์ โดยมีหลักปฏิบัติในการอบรม ๑๕ นั้น ๔ ข้อต้นเป็นสำคัญ ให้นักเรียนใช้ชีวิตแบบคนวัดและชาวชุมชน มีการทำวัตรเช้า-เย็น พบปะพูดคุยกับสมณะ และอื่นๆ

พ.๖ กิจกรรมที่บ้านโยมหมั่น สมณะ ๖ รูป นำโดย สมณะดินไท ธาณีโย

-บ้าย สมณะนวกะ พบ อ.๑ ที่ลานนาฯ (ทุกบ้ายวันพุธ) จากนั้น สมณะ ๘ รูป นำโดย อ.๒ ไปเยี่ยม นร.สส.ภ.บัวพันน้ำ ที่ ร.พ.สวนดอก

พฤ.๗,๒๑ สมณะร่วมลงป่าตีไม้กัซ

ส.๙ ประชุมชมรมผู้สูงอายุ โดยมีสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ นำประชุม

อา.๑๐ อ.๒(สมณะร่วมเมือง ยุทธาวโร) และสมณะดินไท ธาณีโย ไปร่วมงานศพนายทวี ศรีสุข

อายุ ๘๑ ปี ซึ่งเป็นโยมพ่อของส.ดินไท เสียชีวิตด้วยโรคชรา ตั้งศพที่วัดมกุฏกษัตริยาราม กทม.

อ.๑๒ อ.๑(สมณะบินบน ธิรจิตโต)ไปตรวจสุขภาพที่ ร.พ.สวนดอก โดยมีสมณะปัจฉาฯ ไปด้วย ตรวจพบหลอดเลือดอักเสบ

พ.๑๓ สมณะ ๘ รูป นำโดยส.ดินไท ไปกิจกรรมที่บ้านครุฑญา(ศิลาธรรม) ต.แม่แฝก อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

ส.๑๖ สมณะ ๓ รูป นำโดยส.ดินไท ประชุมคณะกรรมการชุมชนฯ

-บ้าย ประชุมชุมชนฯ มีนร.สส.ภ. เข้าร่วมประชุมด้วย

อา.๑๗ สมณะมอตน เมตตจิตโต และสมณะดวงดี ฐิตปัญโญ แสดงธรรมที่ชมร.ช.ม.

-สมณะ ๓ รูป นำโดยส.ดินไท ไปเยี่ยมพ่อของน.ร.สส.ภ.(ด.ช.ตุล)ที่ร.พ.ประสาทเชียงใหม่ป่วยเป็นโรคมะเร็ง

พ.๒๐ สมณะ ๑๐ รูป นำโดยส.มอตนไปร่วมงานกิจกรรมที่บ้านโยมน้อย ชมชื่น ต.แม่แฝก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

พ.๒๗ สมณะ ๕ รูป นำโดย อ.๒ ไปร่วมงานทำบุญบ้าน ที่บ้านคุณสุภัทร(หนู) เลขที่ ๖๔ ถ.รัตนโกสินทร์ ต.วัดเกต อ.เมือง จ.เชียงใหม่

ศ.๒๙ นร.สส.ภ.เดินทางขึ้นดอยเพื่อร่วม พิธีอำลาถอนเปิดเทอม ก่อนนั้น อ.๒ ให้อาวาส แก่ นักเรียนสส.ภ. ให้เป็นนักทรงพลังใจไว้ให้ศิษย์ในโลกนี้ มันมีน้ำตาตลมาก ขอให้เธอเป็นมดอาริยะ ไม่กินน้ำตาล

-บ้าย นร.สส.ภ. ร่วมพิธีอำลาเปิดใจ และตัวแทนชาวชุมชนให้กำลังใจนักเรียนก่อนกลับ

ส.๓๐ อ.๑ และปัจฉาฯ แสดงธรรมกับชาวชุมชนผู้สูงอายุ ลานนาฯ

ข้อคิดสุดท้าย

ถ้าเราอมริบว่าเรายังไม่ดีพอและยังไม่เจริญในธรรมแล้วพยายามปรับ ตั้งตนบนความลำบากเพื่อเจริญในกุศล โอกาสที่จะเจริญเป็นอันหวังได้

สมณะฟ้าดิน นมกกาโร

ประจำปีเดือนตุลาคม ๒๕๔๔

พอเริ่มเข้าต้นเดือนอากาศหนาวเย็นเริ่มมา เย็น ทุกคนต้องพยายามรักษาสุขภาพกันให้ดีและ ออกกำลังกายฟิตร่างกายเตรียมความพร้อมทั้ง สุขภาพกาย สุขภาพจิต เพื่อต้อนรับเทศกาลกินเจ ที่มีแนวโน้มจะขายดีขึ้นจากทุกปี เนื่องจากปีนี้ นอกจากการบ้านการเมืองจะเกิดเหตุการณ์สับสน วุ่นวายแล้ว ราคาน้ำมันก็ยังมีภาวะที่สูงขึ้นมาก ทำให้ราคาสินค้าในตลาด อาหารการกิน เครื่องอุปโภค บริโภคสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว ข้ามิหนำภัย ธรรมชาติ น้ำท่วมไปทั่วประเทศ เหนือ กลาง อีสาน ใต้ ทำให้พืชผักหัวใจของอาหารเจแพงขึ้นไป อีกหลายเท่าตัว แต่! ชมร.ช.ม. ของเรายังยืนหยัด ยืนยงความดีราคาอาหารจานละ ๕ บาทเท่าเดิม เพื่อประกาศ “บุญญาวุธหมายเลข ๑” ในขณะ เดียวกันได้แสดงแสนยานุภาพใน “บุญญาวุธ หมายเลข ๓” ตลาดอารียะชายขาดทุน ให้โลก ประจักษ์ในภาวะคับขัน ทวนกระแสโลก อย่าง ทำทายเป็นมาพิสูจน์

เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๔ สมณะ ๗ รูป นำโดย อ.๒ ไปกิจกรรมนิต์ โครงการชุมชนสัมพันธ์ตามบ้านญาติโยมในช่วงเช้า -บ่ายเข้าเรียนธรรมะกับ อ.๑ (ส.บินบน ถิรจิตโต) และอ.๒. (ส.ร่มเมือง ยุทธวโร) ไป สอนธรรมะบนกระดานที่ ชมร. ช.ม.

ศ.๖ สมณะ ๑๕ รูป นำโดย อ.๑ รายการ เวียนธรรมที่ศาลาเสด็จธรรมโดยให้ญาติโยม ใต้ถามปัญหาสมณะรูปใดก็ได้ หลังจากนั้นก็ได้ แสดงธรรมโปรด บรรยากาครั้งเรงในธรรมดีมาก

-สมณะ ๔ รูปนำโดย อ.๑ ประชุมคณะ กรรมการชุมชนกุฎาฟ้าฟ้า

ส.๗ ช่วงเช้าสมณะทุกรูปร่วมพิธีตักบาตร เทโว บนดอยฯ

-สมณะ ๕ รูป นำโดย ส.มองตน เมตต- จิตโต เดินทางไปเข้าหลักสูตรสุขภาพ “พุทธเวช ๒” แพทย์แผนไทยเหมือนพร โอศกตระกูล ที่ไร่ของ

นายแมน ฤทธิคุป อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ระหว่าง วันที่ ๙-๑๑ ต.ค.

-ประชุมชุมชนกุฎา

อา.๘ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรม ก่อนหน้าและประชุมคณะทำงาน ชมร.ช.ม.

ส.๑๔ สมณะ ๔ รูป นำโดย ส.ดินไท ธาณีโย ร่วมสัมมนาครู ร.ร.สส.ภ. ที่บ้านเห็ด และประชุม ชุมชนชวนสวนใหม่

-สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ร่วมงาน ตักบาตรเทโว ที่ลานนาฯ

พ.๑๘ สมณะ ๕ รูป นำโดย อ.๒ ลงจาก ดอย แยกย้ายไปกิจกรรมนิต์ดังนี้

-สมณะ ๔ รูป นำโดย ส.ตรงมั่น อุสุจโร ไปกิจกรรมนิต์บ้านโยมหมื่น อ.เมือง จ.เชียงใหม่

-อาจารย์ ๒ สอนธรรมะบนกระดานที่ ชมร.ช.ม.

พ.๑๙ สมณะ ๔ รูป นำโดย ส.ลานบุญ วชิโร ให้โอวาทให้กำลังใจญาติโยมเตรียมงาน เทศกาลกินเจ และบูรณาการการศึกษาที่ ชมร.ช.ม.

ศ.๒๗ สมณะ ๘ รูป นำโดย อ.๑ ไปแวะเยี่ยม ชาวชุมชนเพชรผาภูมิ จ.กำแพงเพชร แล้ว **ส.๒๘** เดินทางต่อไปร่วมงานเผาศพโยมพ่อสมณะกล้าดี เตชพหุสุโข ที่อ.สามพราน จ.นครปฐม

ส.๒๘ ชาวกุฎาทั้งผู้ใหญ่และเด็กช่วยกัน เกี่ยวข้าวดอยไร่สารพิษในชุมชนจนเสร็จ

จ.๓๐ ร้าน ชมร.ช.ม. เปิดตลาดอารียะจานละ ๑ บาท ฉลองเทศกาลกินเจ๔๔

อ.๓๑ สมณะ ๔ รูป นำโดยส.ลานบุญ วชิโร พาชาวเชียงใหม่และสส.ภ.ร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๕ ที่ปฐมมโศก

คติธรรมประจำเดือน

“ยืนหยัดยืนยงความดีให้มีศิลปะ
น้อมรับความผิดพลาดบกพร่อง
อย่างจริงใจ”

 คณะสมณะกุฎาฟ้าฟ้า

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

กิจกรรม-กิจกรรม

- สมณะเรียนวินัยและพระไตรปิฎก บ่ายโมงทุกวัน แล้วทำงานร่วมกันถึง ๕ โมงเย็น

- ทุกวันพุทธสมณะประชุมอภิธานิยธรรม

- ขึ้นแรม ๑๕ ค่ำ สมณะลงป่าติโมกข์

- ทุกเที่ยงวัน สามเณรพบสมณะ สรุปลักษณะธรรม

- วันจันทร์ทำวัตรเช้า ฟังพ่อท่านเทศน์, ประชุมกรรมการชุมชน, เย็นนั่งเจโตสมณะ

- เย็นวันพุธ, เสาร์ เรียนธรรมะบนกระดาน โดย พ่อท่านสมณะไพฑริกรักษ์

- เย็นวันศุกร์มองโลกมองสังคมดูรายการ “เมืองไทยรายสัปดาห์”

- นอกนั้นทำวัตรเย็นทุกวัน

หมายเหตุรายวัน

ศ.๑ ก่อนฉัน ลุงทองเหมาะ แจ่มแจ้ง จาก จ.อ่างทอง มาให้ความรู้เรื่อง พลังงานทดแทน โดยใช้จุลินทรีย์ย่อยน้ำมันพืช เป็นไบโอดีเซล

- นักเรียนลัทธิมาลิกษาฯ (ส.ธ.) ชั้นม.๑, ๔, ๕ ปิดเทอม (ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๔๙) ๒๒ วัน

ศ.๑-ส.๒ พ่อท่าน ปัจฉิมฯ สมณะกล้าตาย และสมณะถักบุญ สัตตาหะไปวังน้ำเขียว นครราชสีมา แล้วแวะไปดูการแกะสลักพระพุทธรูป

พุทธาภิธรรมนิมิต ที่โรงงานพี.พี.เอส.หินอ่อนของเสี่ยอ้วน ที่เขาใหญ่ อ.ปากช่อง นครราชสีมา

อา.๓ ตอนเย็น ดูVCDลุงทองเหมาะ เรื่องพลังงานทดแทนฯ แล้วช่วยกันระดมสมองสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง

อ.๕ พ.ต.อ.วิรัตน์ จินะวิจารณ์กับพ.ต.ท. สอาด สุขจิตต์ และสมณะ ๓ รูป ไปยื่นหนังสือกับผู้กำกับตามโรงพักต่างๆ เพื่อขออนุญาตขนหินฐานพระพุทธรูปผ่านเส้นทางพื้นที่ที่ดูแล

พ.๖ สมณะกล้าตาย ปฟโปล สมณะแก่นเกล้า สารกโร สมณะถักบุญ อาจิตตบุญโญ และทีมงานช่างกลหนัก ไปขนต้นไทรใหญ่ ๑ ต้นที่ อ.กันทรลักษ์มาปลูก

ศ.๘ สมณะเทินธรรม จิรัสโส สมณะแก่นผา สารूपไป และทีมพี่เลี้ยงศูนย์อบรมฯ ไปประชุมเครือข่ายที่ อ.ศรีเมืองใหม่

อา.๑๐ ประชุมวิฑูยชุมชนผ่านอินเทอร์เน็ต ครั้งแรกระหว่างบ้านราชากับสันตืออโศก “กรณีวิฑูยชุมชนสันตืออโศกถูกสั่งปิด”

จ.๑๑ เทียงประชุมฐานงานกาลกิกรรม เตรียม
ปลุกพักรับงานเทศกาลกินเจ

ศ.๑๕ กิจนิมนต์ที่สวนสละ บ้านนางสาว
ชิตตะวัน ชนะกุล อ.วารินฯ สมณะ ๕ รูป(รวม
จากสันติฯด้วย ๑ รูป) สามเณร ๑ รูป ลิกขมาตุ ๒
รูป สมณะเดินดิน นำ

-คุณสาทิศ สุขสำเร็จ (ฉายา "อัครริยะเมืองอุบลฯ")
มาให้ความรู้เรื่องพลังงานทดแทน

อา.๑๗ ทำวัตรเย็น ชาวชุมชนรายงานการ
ประเมินผลตะบะตัวเองที่ตั้งในช่วงเข้าพรรษา

อ.๑๙-ศ.๒๒ ชาวชุมชนเดินทางไปร่วม
ชุมนุมใหญ่ทางการเมืองกับกลุ่มพันธมิตรเพื่อ
ประชาธิปไตย(พุทธ ๒๐ ก.ย.) ที่ลานพระบรมรูป
ทรงม้า กรุงเทพฯ(แต่ไม่มีการชุมนุมใดๆ เพราะคืน
วันที่ ๑๙ กันยายน ๔๙ เกิดการปฏิรูป โดยคณะ
ปฏิรูปการปกครองฯ(คปค.) นำโดยพล.อ.สนธิ บุญ
ยรัตกลิน ประกาศยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาล
นายทักษิณ ชินวัตร)

อ.๑๙-ศ.๒๓ พ่อท่านและปัจฉาสัตตาทะ
ไปสันตือโศก

ศ.๒๓ นักเรียนสัมมาสิกขา(สส.ธ.) ชั้นม.
๒,๓,๖ ปิดเทอม(ภาคเรียนที่๑/๒๕๔๙) ๒๒ วัน

พ.๒๗ เลี้ยมั่ง จากอยุธยา พาช่างมาดู
เครื่องดูทราย และแนะนำการดูทราย

พ.๒๘ พ่อท่านและปัจฉาสัตตาทะไป
สันตือโศก

-บ่าย ๓ โมง สมณะอธิษฐานธรรม

ศ.๒๙-ศ.๓๐ ร่วมงานฌาปนกิจศพพ่อคุณ
แรงเพชร ที่ จ.จันทบุรี สมณะ ๒ รูป และชาว
ชุมชนส่วนหนึ่ง สมณะเทินธรรม จิรัสโส นำ

งานอบรมและผู้นำศึกษาคุณงาม

ศ.๑ นายอนันต์ วงษ์อนันต์ นำคณะครู
และนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

สรรพสิทธิประสงค์ จ.อุบลฯ จำนวน ๑๑๒ คน
มาศึกษาคุณงาม

-ผศ.อนันต์ ลิขิตประเสริฐ สาขาพัฒนา
ชุมชน นำนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ จาก ม.ราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน
๖๐ คน มาศึกษาคุณงาม

ศ.๑-ศ.๒ นักศึกษา ม.อุบลฯ คณะบริหาร
ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเกษตรศาสตร์
รวม ๑๐ คน มาเรียนอยู่ศึกษาเรียนรู้วิถีชีวิต
ชุมชน ๒ วัน

-อบรมชาวบ้านคำกลาง ต.บึงใหม่ ที่จะ
มาขอเช่าทำนา ณ ที่ดินซื้อใหม่ จำนวน ๑๖ คน

ศ.๒ คณะเครือข่ายสิ่งแวดล้อมระดับชาติ
จาก ๔ ภูมิภาคทั่วประเทศมารับการอบรม จำนวน
๑๐๐ คน

อา.๓ คณะครูและนักเรียน ชั้น ป.๖-ม.๓
จาก ร.ร.เทศบาลบูรพา อ.เมือง จำนวน ๗๐ คน
มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

พ.๖ ผศ.ดร.ปราสิทธิ์ กุลบุญญา นำคณะ
อาจารย์และนักศึกษา จาก ม.ราชภัฏอุบลฯ จำนวน
๕๕ คน มาศึกษาคุณงาม

ศ.๘ คณะ อบต.จิตเทิง ๕๐ คน มาศึกษา
คุณงาม

-ผศ.อนันต์ ลิขิตประเสริฐ สาขาพัฒนา
ชุมชนและนักศึกษา ม.ราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน
๓๖ คน มาศึกษาคุณงาม

-เกษตรอาสา อ.สิรินธร ๘ คน นำโดย
นายคำดี สายแวว

อา.๑๐ ร.ต.สุนันท์ ชามาส นำคณะเยาวชน
กลุ่มบ้านนาคำ ต.นาลาด อ.เมือง จ.อุบลฯ
จำนวน ๕๐ คน มาศึกษาคุณงาม

พ.๑๓ นายวงศ์ อินทร์ปอง ประธานกลุ่ม
อาชีพตำบลห้วยชะยุ้ง และคณะ มาศึกษาคุณงาม

-นายลิขิต มีแสง นายกเทศมนตรีเทศบาล

บัวงาม อ.เดชอุดม นำคณะกรรมการชุมชนและกลุ่มอาชีพต่างๆในเขตเทศบาล มาเยี่ยมชมและฝึกทดลองการประกอบอาชีพทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ ตลอดจนการทำขนมหลายชนิด

-คณะอาจารย์จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยฯ ๑๗ คน มาศึกษาดูงาน

ศ.๑๕ คณะเกษตร อ.ม่วงสามสิบ ๕๐ คน มาศึกษาดูงาน

จ.๑๘ คณะผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๒ มาศึกษาดูงาน

อ.๑๙ นายจุฬา ขวัญยืน ผู้ช่วยผู้จัดการ ธ.ก.ส. สาขา ปราสาท และคณะลูกค้า ธ.ก.ส. สาขา ปราสาท มาศึกษาดูงาน

งานก่อสร้างและซ่อมแซมอาคารสถานที่

-สร้างโรงขยะใหม่(เป็นอาคารคอนกรีตบริเวณอาคารกองอำนวยการงานปีใหม่)

-ทาสีเสาต้นไม้ใต้เรือนศูนย์ทิ้งเพื่อเสริมเหล็ก บีมต้นเสาทั้งหมด,ทาสีหลังคาเรือนศูนย์ใหม่เป็นน้ำตาลเพื่อเข้ากับสีตัวตึก

-สร้างอาคารเรือสำหรับเป็นที่พักอาศัยทั้งเรือที่อยู่ในน้ำและบนบก

-สร้างอาคารเรือทำเป็นที่พักและที่ทำงาน พ่อท่านใหม่

-ซื้อที่ดินเพิ่มใหม่ ด้านทิศตะวันออกติดบ้านค้ำกลาง ๒๐๐ ไร่

-งานหุ้มไฟเบอร์ เช่น ซ่อมท่อนแพแดงห้าน บันนุญ และเรือพายอีกหลายลำ ฯลฯ

-ซ่อมท่อนเครื่องดูทราย

สมณะกัณฑ์ตาย ปฟโธ

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๙

หลังพายุงู๊ดสารมาเยือนเมื่อคืนวันที่ ๒ ของเดือน น้ำได้ไหลมาเทมารวมกับน้ำจากแม่มูลหนุนสูงขึ้นเรื่อยๆ จนท่วมพื้นที่ถนนในหมู่บ้านและบริเวณใกล้เคียงเป็นวงกว้างขึ้น สูงขึ้นตามลำดับ การสัญจรไปมา... เรือจึงคือคำตอบ เรือเล็กเรือน้อยเรือเก่าเรือฮ้างที่เคยถูกทิ้งขว้าง ถูกนำมาขัดสีฉวีวรรณซ่อมแซมเอามาใช้อีกครั้ง แต่ก็ไม่พอใช้ อาจเนื่องจากพวกเรายังพร้อมเรื่องความประณีตประหยัดในของใช้สอยส่วนรวม กระมัง ดังคำกล่าวลือเลือนสุภาภิตที่ว่า“น้ำมาทิ้งรถ พอน้ำลดก็ทิ้งเรือ” ความขาดแคลนจึงเกิดทั้งที่มีมากมาย ส่วนการเดินทางออกนอกหมู่บ้านก็ยิ่งต้องใช้เรือ โดยแรกๆนั่งเรือเครื่องลำ

เล็กจากแพลิกขมาตุ ไปต่อเรือสำราญ “แกกเบ็งแน” ที่ท้ายบุง(ลานเบ็งฟ้า) นั่งไปที่ท่าเรือบ้านค่างกลาง แล้วค่อยขึ้นรถต่อ ต่อมาน้ำสูงขึ้นอีกมาก เรือสำราญฯ จึงเข้ามารับส่งคนที่แพลิกขมาตุเลย และพวกเราได้ติดต่อขอยืมเรือท่องเที่ยวแบบจากสกอ.วารินฯมาใช้ ๒ ลำ ทำให้การสัญจรไปมาสะดวกขึ้น

น้ำท่วมถือว่าเป็นโอกาสดี ทำให้เราได้ย้ายเรือลำใหญ่ๆหลายลำให้เข้าที่เข้าทางซะที แม่น้ำจะท่วมพวกเราก็ยังเบิกบานร่าเริง สนุกสนาน มิได้ทุกข์ร้อนเหมือนชาวบ้านเขา เพราะเรามีได้สะสมทรัพย์สมบัติส่วนตัวมากมายดังพวกเขา จะมีก็ของส่วนกลางที่ต้องช่วยกันโยกย้ายมากหน่อย แต่บรรยากาศน้ำท่วมก็น่าอยู่ไปอีกแบบ... ทำทนายให้มาพิสูจน์เด้อ

และอีกงานสำคัญ คือ งานเทศกาลกินเจ เริ่มขายตั้งแต่ ๒๐-๓๐ ตุลาคม ชาวบ้านราชฯทั้งเด็กเล็ก ๆ เด็กสมุนพระราม น.ร.สส.ธ. จนถึงผู้สูงอายุ ต่างร่วมด้วยช่วยกันอย่างอบอุ่น คึกคักสนุกสนาน ตั้งแต่เตรียมงานก่อนวันขายจนเสร็จงาน

บ้านราชเมืองเร็ว บ้านไม้เมืองหิน วันนี

จ.๒ หมู่สมณะประชุมเปิดใจ ปวารณา ให้ชุมทรัพย์ และทำสังฆกรรม

-ประชุมกรรมการชุม เตรียมงานเทศกาลกินเจ
-ประมาณ ๔ ทุ่ม พายุข้างสารมาเยือนอย่างแรงพร้อมฝนตกหนัก ดีที่ไม่มีอะไรเสียหายแต่น้ำในบุงเพิ่มขึ้นบวกกับน้ำจากแม่มูลหนุนสูงขึ้นเรื่อยๆ

อ.๓ พ่อท่านและปัจฉากลับจากสันตือโศก
-บ้าย พ่อท่านรวมทั้งสมณะและชาวชุมชนส่วนหนึ่ง ไปดูพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยอุบลฯให้สร้างเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ๓๐๐ ไร่

ส.๗ เวลาบ้าย ๓ โมง หมู่สงฆ์ปวารณาออกพรรษา, เริ่มใช้เรือสำราญ (แกกเบ็งแน) รับส่งโดยสารแทนรถเพราะน้ำท่วมถนนเข้าหมู่บ้านทุกสาย, ตอนเย็นเรียนธรรมะบนกระดาน โดยพ่อท่าน

อา.๘ ประชุมใหญ่ชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน

จ.๙ สมณะเดินดิน นำคณะสมณะ และญาติธรรม ที่มาจากปทุมมอโศกและจากที่ต่างๆ ที่เชี่ยวชาญด้านกสิกรรมไร้สารพิษและแนวเศรษฐกิจพอเพียง ไปดูพื้นที่ที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ

ให้สร้างเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ๓๐๐ ไร่ เพื่อช่วยกันระดมสมองวางแผนงานจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

อ.๑๐ พ่อท่านพร้อมปัจฉาฯ เดินทางเข้าสันติอโศก, ประชุมชุมชนเตรียมงานเทศกาลกินเจ

พ.๑๑ ช่วยกันลากเรือเอี่ยมจิ้งที่จะทำเมรุไปไว้ที่บริเวณปายางที่จะสร้างเมรุในอนาคต

พ.๑๒ น.ร.สส.ธ. ชั้นม.๒,๓,๖ เปิดภาคเรียนที่ ๒/๒๕๔๙

ศ.๑๓ กิจนิมนต์ โรงเรียนชานาฯ สวนล่าง ฝัน จ.อำนาจเจริญ สมณะ ๔ รูป สมณะเดินดิน นำ

อ.๑๗ ประชุมเตรียมงานโรงเรียนบุญฯ ที่จะจัดที่ม.อุบลฯ(๑๙ ต.ค.) แบ่งงานรับผิดชอบในงานเทศกาลกินเจ

พถ.๑๙ ชาวชุมชนไปช่วยกันจัดโรงบุญมั่งสิริวัดที่มหาวิทยาลัยอุบลฯ เพื่อสร้างสัมพันธ์ไมตรีและเปิดตัวชาวชุมชนฯ มีสมณะหลายรูปไปสังเกตการณ์และดูพื้นที่ที่จะสร้างเป็นชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๒๐-๓๐ ชาวชุมชนทั้งเด็กเล็กๆเด็กสมุนพระราม น.ร.สส.ธ. ตลอดจนผู้ใหญ่ ผู้สูงอายุต่างร่วมด้วยช่วยกันขายอาหาร เนื่องใน “งานเทศกาลกินเจ” ที่ร้านมังงาบุฟเฟต์ สหกรณ์บุญนิยม อ.วารินฯ และที่อุทยานบุญนิยม อ.เมือง ไปอยู่กินนอนกันที่นั่นเลย

ส.๒๑ -กิจนิมนต์ทำบุญครบรอบ ๑๐๐ วัน การตายของนายแสง ศิลากษ ที่อ.วารินฯ สมณะ

๗ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป สมณะเดินดิน นำ
-ปายตโมง สมณะลงปาตีโมกข์
-วันนี้เริ่มลดลงแล้ว(ลดวันละ ๑-๒ ชม.)

หลังจากน้ำขึ้นเต็มที่ทำมพื้นที่ทั่วไปของบ้านราชาจนถึงหน้าเขื่อนเพ็งกัน และเวลาออกไปข้างนอกต้องขึ้นเรือท้องแบนที่หน้าเขื่อนเพ็งกัน

ส.๒๔ สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะเดินดิน เดินทางไปร่วมงานฌาปนกิจศพพ่อของสมณะกล้าดี เตชพหุชน ที่จ.นครปฐม(เมษา ๒๕ ต.ค.) และไปร่วมงานมหาปวารณา(๔-๗ พ.ย.นี้) ด้วย

อา.๒๕ สมณะ ๔ รูป และน.ร.สส.ธ.ชั้นม.๔ เดินทางด้วยรถ ๖ ล้อใหญ่(ไซรอะ) ไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมอโศก และได้แวะอัญเชิญพระพุทธรูปหินแกะสลักปางตรัสลักษณ์ องค์เล็กขนาดสูงประมาณ ๑ เมตร จำนวน ๘ องค์ ที่โรงงานแกะสลักรัชดาหินอ่อน ที่เขาใหญ่นครราชสีมา และเดินทางไปปฐมอโศก

อ.๓๑ สมณะที่เหลื่อ เดินทางไปปฐมอโศก เพื่อร่วมงานประชุมมหาปวารณา

ฝากข้อคิดปิดท้ายถึงพระราชดำรัสสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“ประโยชน์ของส่วนรวมเป็นกิจที่หนึ่ง
ประโยชน์ของตนเป็นกิจที่สอง”

 สมณะกตัญญู ปฟโธ

สังฆสถานทักษิณอโศก

ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

สำหรับเดือน ก.ย.นี้ จะเรียกว่าฝนตกแทบทุกวันที่ได้ ทั้งเช้า สาย บ่าย เย็น ตอนกลางคืน สลับกันไป พอดีช่วงนี้ชาวชุมชนดำนาศรีจพอดี นา ทักษิณอโศกดีหลายอย่าง ดำเสร็จแล้วรอเกี่ยวได้ เลยกี่ว่าได้ เพราะไม่ต้องสูบน้ำเข้า เพราะพื้นที่เรา เป็นที่ลุ่ม น้ำจะไหลมารวมกันที่นาเวลาฝนตก ไม่ต้องใส่ปุ๋ยใส่จุลินทรีย์เพราะพื้นที่อุดมสมบูรณ์ดีแล้ว เพราะเราบำรุงมาหลายปี เพราะเรารักษาธรรมชาติ ธรรมชาติก็เกื้อกูลเรา

หลังทำนาเสร็จก็มาทำสวน ปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูก เหลือจากกินก็มาขายในร้านค้า ปีนี้เราปลูกพืชพื้นบ้านเสริมลงไปอีกหลายอย่าง ปลูกครั้งเดียวกินได้ยาวนาน การทำกิจกรรม ไร่สารพิษดีจริง ๆ คนทำก็ไม่ต้องผจญภัยกับพิษภัย ของสารพิษ สารเคมี คนกินก็ปลอดภัยเป็นบุญทั้ง คนกิน คนปลูก

ส่วนบรรยากาศของชุมชนก็อบอุ่นดีทั้งสมณะ และญาติโยม ต่างก็ชวนช่วยพากันเพียรทำงานนอก งานใน ทำวัตรเช้า ธรรมะก่อนฉัน ทำวัตรเย็น ออกกำลังกาย ดูข่าวสารบ้านเมือง เรียนรู้ทั้งทาง โลกและทางธรรมครบถ้วนสมบูรณ์

เหตุการณ์ประจำเดือน

ส.๒ ส.ดินดี สันตจิตโต ส.กล้าดี เทศพหุซัน สัตตาทะไปชเลขวัณญ์ อบรมนักเรียนพุทธธรรม

จ.๕ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต ส.ธรรมทาบฟ้า รวิวัณโณ พร้อมญาติโยมเดินทางจากสันตอโศก ๑ คันรถตู้มาแวะพักค้าง และเดินทางต่อไปเยี่ยม อาจารย์ยอมจริง ที่ร.พ. มอ. จ.สงขลา

อ.๕ ส.ดินดี และชาวทักษิณอโศกเดินทางไปเยี่ยม อ.ยอมจริง ที่ร.พ. มอ.

ศ.๘ ส.เสียงศีล ชาตวโร ส.นีกนบ จันทโส พร้อมญาติโยมจากปฐมอโศก เดินทางมาร่วม มหกรรมกูดินฟ้า และให้สัมภาษณ์ คณะจาก สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กองเทคโนโลยีเพื่อการเกษตรและเกษตรกรรม ยั่งยืน จำนวน ๗ ท่าน ตลอดทั้งวัน

ส.๙-๑๑.๑๐ จัดงานมหกรรมกูดินฟ้า ครั้งที่ ๒ มีผู้มาร่วมงานประมาณ ๔๐๐ คน

จ.๑๑ หัวหน้าพัฒนาที่ดินจังหวัดตรัง มาขอใช้สถานที่ในรายการเวทีชุมชน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ จ.ตรัง จำนวน ๗๐ คน

อ.๑๒ กลุ่มรักษาสุภาพและธรรมชาติบำบัด จังหวัดตรัง จำนวน ๑๐ คน มาร่วมฟังธรรม รับประทานอาหารและทำกิจกรรมร่วมกัน

พ.๑๓ ประชุมชาวชุมชนประจำเดือน ก.ย.

พ.๑๔ ประชุมฐานกสิกรรมธรรมชาติ กำหนดการปลูกพืชชนิดต่างๆ และแบ่งเขตรับผิดชอบ

-โยมเพียร ปวยเข้า ร.พ. ตรัง

ศ.๑๕-๑๗ ส.กล้าดี เดินทางไปอบรม นักเรียนพุทธธรรมที่ชเลขวัณญ์ อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา

-สมณะนีกนบ และศิษย์เก่า สส.ฐ. จำนวน ๓๘ คน มาสัมภาษณ์และสานสัมพันธ์คลังจิต

วิญญานร่วมกัน เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกเลือด
ส้มมาลีขา

จ.๑๘ ส.กล้าดี และชาวชุมชน ๑ คันรตตู
เดินทางเข้าสันตติโศก เตรียมตัวชุมนุมร่วมกับ
คณะกองทัพธรรม

จ.๑๘ คุณกัณฐิณี รองประธานชุมชน
และคุณสุดจรี เป็นตัวแทนไปร่วมงานฌาปนกิจ
ศพลูกของคุณละม้าย ที่วัดสระเกตุ จ.สงขลา

พธ.๒๑ ส.เลื่อนฟ้า และญาติโยมไปกิจ
นิมนต์ที่พัทลุงเพื่อเยี่ยมโยมแล้ว งานประเพณี
รวมญาติเทศกาลเดือน ๑๐ ของชาวใต้

ส.๒๓ ส.กล้าดี และชาวชุมชนเดินทาง
กลับจาก กทม.

จ.๒๕-๒๖ ส.กล้าดี เตชพหุโช
ส.ดินทอง นครวโร ลัดตาหะไปประเมินติดตาม
ชุมชนต้นแบบ ที่บ้านสวนเลา ต.ทุ่งโพธิ์
อ.จุฬาภรณ์ จ.นครศรีธรรมราช

พ.๒๗-ส.๓๐ คุณเทพไพร และคุณยัง
กุศล ได้เดินทางไปอบรมต่อยอดการทำบุญ ที่
จ.ลพบุรี

พ.๒๗ ยายเพียร อายุ ๙๐ ปี คุณแม่คุณ
ลันนุญ เข้า ร.พ. เป็นครั้งที่ ๔

พ.๒๙ สมณะ ๕ รูป หลังจากบิณฑบาต
แล้วแวะเยี่ยมยายเพียรที่ ร.พ.ตรัง

คุณเทพไพร และคุณยังกุศล ไปอบรมต่อยอด
การทำบุญ ที่ จ.ลพบุรี (๒๗-๓๐ก.ย.)

ข้อคิดก่อนจบ

พหุมี เจ สหิต ภาสมาน
น ตกโร โหติ นโร ปมตโต
โคปโว คาโว คณย ปเรล
น ภาควา สามญญสุส โหติ

หากกล่าวพุทธพจน์ได้มาก แต่เป็นคน
ประมาท ไม่ทำตามพุทธพจน์นั้น ก็ไม่มีส่วน
แห่งสามัญผล เหมือนคนเลี้ยงโค คอยนับ
โคให้ผู้อื่น ฉะนั้น

(พุทธวจนะ)

สมณะดินทอง นครวโร

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๙

โลกของเราช่างไม่สมดุลเลยช่างไม่สมดุลเลย
ในขณะที่ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสานน้ำท่วม
แต่ภาคใต้กลับฝนแล้ง น้ำที่ดำไว้ขาดน้ำ คล้าย
กับชีวิตของคนเรา บางคนรวยสิ้นฟ้าแต่
บางคนไม่มีข้าวจะกิน เราจะไปโทษใครๆไม่ได้
นอกจากกรรมของเราเอง ชาวทักษิณโศกแม้จะ
อยู่กันไม่กี่คน แต่ว่าแต่ละคนก็ร่ำรวยเพียร

สะสมกรรมดี ไม่ว่าจะเข้าพรรษา ออกพรรษา เราก็มทำดีรักษาศีลเป็นปกติ ทั้งทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น เป็นปกติเพราะเป้าหมายสุดท้ายของเราคือหลุดพ้นจากทุกข์ทั้งปวง

เหตุการณ์ประจำวัน

พ.๕ สมณะดินดี สมณะเลื่อนฟ้า เดินทางไปกิจนิมนต์ที่ จ.พัทลุง

ศ.๖ ชาวชุมชนเปิดใจออกพรรษา ตอนเช้า ตอนเย็นสมณะเปิดใจเวียนธรรมออกพรรษา

ส.๗ สมณะ ๕ รูป ปวารณาออกพรรษา

อา.๘ สมณะดินดี สมณะกล้าดี เดินทางไปธรรมชาติอโศก

-มีการเทปูนที่ศาลาฟังธรรม

อ.๑๐ สมณะชาติดิน สมณะดินทอง เดินทางไปเยี่ยมโยมเพียรที่ ร.พ.ตรัง

อ.๑๐-พ.๑๑ สมณะสังจเปโม พร้อมด้วยญาติธรรมไปกิจนิมนต์ที่ จ.สงขลา

ศ.๑๓ ส.ชาติดิน เดินทางเข้าปฐมอโศก พร้อมกับญาติโยมและเด็กนักเรียนสัมมาสิกขา

จ.๑๖ ประชุมประจำเดือนชาวชุมชน ทักษิณอโศก

อ.๑๗-พ.๑๘ สมณะและญาติโยมเดินทางไปร่วมเผาศพโยมโกจรง ที่ชเลขวัฏฏ์ อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา

ส.๒๑ สมณะเลื่อนฟ้า สังจเปโม สมณะดินทอง นครวโร พร้อมด้วยญาติโยม ๑๒ คน สมณะแสดงธรรมหน้าศพคุณยก อินทร์ทองแก้ว บ.เขาพังอิฐ ต.แพรกหา อ.ควนขนุน จ.พัทลุง

อา.๒๒ สมณะดินทอง เดินทางไปร่วมประชุมกลุ่มบ้านญาติธรรมเพ็ญพร อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง

-สมณะสังจเปโม เดินทางไปร่วมประชุมกลุ่มธรรมชาติอโศก

ศ.๒๗ สมณะ ๓ รูป นำโดย ส.ดินดี พร้อมด้วยญาติธรรม ๑๐ คน เดินทางไปร่วมสวดศพ คุณชลอ แก้วประชา ณ วัดสรรเพ็ชญ์ อ.สามพราน จ.นครปฐม (พ่อท่านแสดงธรรมหน้าศพด้วย)

อา.๒๙ สมณะจากทุกพุทธสถานและสังฆสถานประมาณ ๕๐ กว่ารูป พร้อมสิกขมาตุและญาติธรรม หลายร้อยคนร่วมงานฌาปนกิจศพคุณชลอ แก้วประชา (โยมพ่อของสมณะกล้าดี เตชพหุชน) ณ วัดสรรเพ็ชญ์ อ.สามพราน จ.นครปฐม

- สมณะมั่นแจ้ง พุทธชาโต สมณะนานุ่ม กัสสโก สมณะดินทอง นครวโร ร่วมงานสวดศพนางคอน สามเพชรเจริญ ซึ่งบ้านอยู่ท้ายวัดปฐมอโศก

จ.๓๐ ชาวชุมชนไปร่วมงานฌาปนกิจศพ คุณยก อินทร์ทองแก้ว จ.พัทลุง

ข้อคิดก่อนจาก

ทุกวันนี้คนหลงสิ่งไร้สาระว่าเป็นสาระ เห็นสิ่งสาระว่าไร้สาระ เช่น เกี้ยวไวย่านางตั้ง แล้วปลุกหญ้าให้ควายกิน ไม่ปลุกผักไว้กินกลับไปซื้อผักมีสารพิษสารเคมีกิน ไม่ปรุงอาหารกินเองแต่หาซื้ออาหารมีสารพิษผสมไปกิน เข้าบาร์ เข้าคลับแทนการเข้าวัดฟังธรรม

 สมณะดินทอง นครวโร

สังคมงานนิเวศไฟฟ้า ประจำเดือนกันยายน ๒๕๔๙

เหตุการณ์ความเคลื่อนไหว

ในพรรษานี้สมณะมีเวลาที่จะได้อยู่สังฆสถานมากขึ้น ไม่ต้องเดินทางไปร่วมอบรมตามเครือข่ายบ่อยนัก เป็นเพราะทางส่วนกลางมีนโยบายที่ให้หยุดในการอบรมชั่วคราวที่ได้งบประมาณจากส่วนกลางก็เป็นโอกาสที่จะได้มานั่งเฝ้าให้เป็นที่แน่นอนเป็นแกนมากขึ้น เพื่อให้เป็นแม่แบบที่แท้จริง ให้หมู่บ้านต่างๆที่เข้ามาอบรม ตัวอย่างที่ดั้นด้นยอมมีค่ามากกว่าคำสอน ซึ่งเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าผู้ใหญ่ของบ้านเมืองที่ต่างก็มีความรู้กันสูงๆด้วยกันทั้งนั้น แต่ขาดเสียซึ่งความซื่อสัตย์สุจริต จึงกำลังพาบ้านเมืองไปสู่วิกฤติที่สุด ทุกวันนี้จึงมีเสียงเรียกร้องหาจริยธรรม และคุณธรรมกันมากขึ้น คนที่มีความรู้และความเก่งนั้น ไม่สามารถที่จะพาบ้านเมืองไปสู่ความเจริญและความผาสุกอย่างแท้จริงได้ ผู้นำที่มีคุณธรรมเท่านั้นที่จะพาสังคมไปรอดได้

ศ.๑-๒ ครู แผนผา กับ โยม ทั้งที่ ไปร่วมประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

-ทีมสาธารณสุขชุมชน และ นักเรียนสัมมาสิกขา อีก ๓ คน ไปร่วมงานมหกรรมสมุนไพรมะพร้าวที่เมืองทองธานี กทม.

อา.๑๐ สมณะนาทอง สิงคีวัฒน์ กับ สมณะดาวดิน ปฐวัตโต ไปร่วมงานศพคุณพ่อของญาติธรรม แก่นแก้ว ที่ บ้านหนองคำ จ.ขอนแก่น

จ.๑๑ สมณะนาทอง กับครูแผนผา ไปประเมินผลหมู่บ้านต้นแบบในการทำกิจกรรมไร่สารพิษ บ้านโนนทอง อ.จตุรัส จ.ชัยภูมิ

ส.๒๓-อา.๒๔ สมณะพอแล้ว สมาชิกโต สมณะนาทอง สิงคีวัฒน์ และสมณะดวงดิน สุรินทร์ พร้อมทั้งชาวชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขา ไปร่วมงานมหกรรม “กูดินฟ้า” ซึ่งมีเกษตรกรแกนนำที่เคยมอบบรมสังฆจรรยาชีวิต มาร่วมงานร่วม ๒๐๐ คน ที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาลัยอโศก จ.เลย

พ.๒๘ ครูรักบุญ ไปร่วมประชุมวิทย์ชุมชน ที่พุทธสถานสันตอโศก เพื่อรับนโยบายในการออกอากาศต่อไป ซึ่งช่วงนี้ส่วนกลาง ให้ทุกสถานีของชาวอโศกปิดการออกอากาศชั่วคราว

พ.๒๘-ส.๓๐ ครูแผนผา กับนักเรียนสัมมาสิกขาอีก ๓ คน ไปร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมไร่สารพิษของชาวอโศก และไปดูโรงปุ๋ยชีวภาพขนาดใหญ่ ที่จ.ลพบุรี

เหตุการณ์บ้านเมืองที่กำลังเข้าสู่วิกฤติในทุกวันนี้ ก็เป็นการย้ำให้เห็นหนักมากขึ้น ในทิศทางการทำงานของชาวโอศก ที่เน้นการสร้างคนดี สร้างผู้นำที่ดีให้แก่สังคม เพราะต่อให้มีระบอบที่ดีสักเพียงใด แต่ขาดซึ่งความดีเสียแล้ว ย่อมไม่สามารถพาสังคมไปสู่ความสุขความเจริญอย่างแท้จริงได้ เป็นสิ่งที่เราชาวโอศกต้องมุ่งมั่นและหนักแน่น ที่จะสร้างคุณธรรม และจริยธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม เพราะถ้าศีลธรรมไม่กลับมา โลกย่อมไปสู่ความวิनाศ

สมณะกกลางดิน ไส้รัดใจ

ประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๙

เหตุการณ์ประจำเดือน

ส.๓๐ก.ย. ปิดภาคเรียน โรงเรียนสส.ผ. นักเรียนทยอยกันเดินทางไปเยี่ยมบ้าน

อา.๑ ส.กลางดิน ไส้รัดใจ ส.นาทอง สิ่งควัณเณ ส.ดงดิน สุนทโร ไปเยี่ยมเยิมเฉลียว ชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำที่ป่วยแล้วกลับไปพักที่บ้านในตัวจังหวัดเพื่อความสะดวกใน

การไปพบแพทย์ในโรงพยาบาล

จ.๒ ส.กลางดิน ส.นาทอง ร่วมงานอบรมฯ ที่ศูนย์ดินหนองแดนเหนือ

-ส.ดาวดิน ปฐวัตโต ไปพบทันตแพทย์ที่ ร.พ.แก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ

อ.๓ ส.พอแล้ว สมานิติ ส.ดงดิน สุนทโร กลับจากงานอบรมฯ ที่ศูนย์แก่นอโคก

พ.๔ ส.กลางดิน ส.นาทอง กลับจากอบรมฯ ที่ศูนย์ดินหนองแดนเหนือ

ศ.๖ ส.กลางดิน ส.นาทอง ส.ดาวดิน พระธานี รับนิมนต์ไปฉันอาหารที่บ้านสวนของ ตาดคง เพื่อเยี่ยมเยิมแม่ของยายจิต ที่ป่วยพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านม่วงเงาะ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

ส.๗ สมณะ พระที่อยู่ร่วมพรรษา ร่วมกัน ปวารณาออกพรรษา

-ส.ดงดิน ไปเยี่ยมตาเฉลียวที่บ้านในเมือง ชัยภูมิ

-ส.ดาวดิน นร.สส.ผ.ชัดเจน เดินทางเข้า กรุงเทพฯ

อา.๘ ส.กลางดิน เดินทางไปศูนย์ดินหนองแดนเหนือ ก่อนเดินทางไปประเทศ “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” ร่วมกับคณะของ ส.ฟ้าไท สมชาติโก ส.มีอัมน์ ปุรณโกโร

จ.๙ ส.พอแล้ว เป็นตัวแทนจากสังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ ไปประชุมเกี่ยวกับวิฑูษุมนชนที่ สันตือโคก

พ.๑๒ ส.ดาวดิน เดินทางกลับสังฆสถานฯ พร้อมกับคุรุมาณพรที่กลับจากการเดินทางไปเยี่ยมเยียนลูกชายที่ จ.ชลบุรี

ศ.๑๓ ส.นาทอง ส.ดาวดิน ร่วมประชุมกับคุรุสส.ผ.

-ส.พอจริง สัจจาสม ส.ใต้ดาว เหมฐา-นักชัตโต เดินทางเข้าสังฆสถานฯ

ส.๑๔ ส.นาทอง ส.ดาวดิน รับนิมนต์งานทำบุญ โดยมีเจ้าภาพร่วมกันสี่คณะคือ อ.ธนพล ซึ่งลูกสาวเป็นอดีตนักเรียนของปฐมอศโกรุ่นแรกๆ เสียชีวิตที่อเมริกา, อัยการสืบที่ภรรยาเสียชีวิตไปเมื่อปีที่แล้ว, ญาติพี่น้องของพ่อบุญเพ็ง โปธิสมภารที่เสียชีวิตไปเมื่อเดือนก่อน, ญาติพี่น้องของตาคำพัน สีมามาตย์ และภรรยา ผู้ริเริ่มก่อตั้งศูนย์ฯ แก่นอศโ

อา.๑๕ นร.สส.พ. ทอยยกกลับเข้าพื้นที่

อ.๑๗ ส.พอจริง ส.ใต้ดาว เดินทางออกจากสังฆสถาน

-บาย ส.ดาวดิน ร่วมประชุมกับครูสส.พ.

พ.๑๘ คณะเยาวชนจาก อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม โดยการประสานงานของคุณเปี้ยว เยี่ยมชมวิถีชีวิตชุมชน หลังจากรับประทานอาหารแล้วซักถามปัญหาและรับพรจาก ส.นาทอง ก่อนเดินทางต่อไป

พธ.๑๙ หลังฉัน ครู นร.สส.พ. และชาวมุขชนร่วมกันปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณน้ำตกข้างลานฟ้าม่วง

-ภาคค่ำ ภายหลังจาก นร.สส.พ. กลุ่มสุดท้ายกลับมาถึงวัด ประชุมเตรียมงานในช่วงเทศกาลกินเจ

ศ.๒๐ ประชุมคณะกรรมการ เครือแห่หินผาฟ้าน้ำ

-คณะ นศ.แลกเปลี่ยนนานาชาติ ชาวอเมริกัน(CIEE) นำโดย อ.อดิศักดิ์ จำนวน ๓๐ คน เดินทางมาถึง

อา.๒๒ หลังจากเดินทางตามสมณะเพื่อศึกษาประเพณีการบิณฑบาตแล้ว คณะนศ.ชาวอเมริกันแวะรับประทานอาหารที่บ้านครูมานพร ซึ่งเป็นสถานที่ประกอบอาหารในระหว่างเทศกาลกินเจแล้วเดินทางกลับ ม.ขอนแก่น

เมื่อฤดูกาลแห่งพรรษาสิ้นสุดลง สมณะที่มีกิจที่จะต้องยังประโยชน์ขึ้นในที่ต่างๆ ต่างจรจาริกไปเพื่อประกอบประโยชน์อันนั้น ส่วนที่มีภาระคั่งค้างในสังฆสถานอยู่จัดการกันต่อไปตามอัธยาศัย

ระหว่างเทศกาลถือศีลกินเจ นักเรียนสส.พ. ต่างออกมาเพื่อทำบูรณาการการศึกษาที่ตลาดอ.แก้งคร้อ โดยอาศัยบ้านของครูมานพรเป็นสถานที่พักค้าง และประกอบอาหาร เป็นแบบฝึกหัดทางการศึกษาและการใช้ชีวิตครั้งสำคัญอีกครั้งหนึ่ง

ตลอดระยะเวลาเกือบปีที่ผ่านมา ชาวหินผาและสมณะที่อยู่ลงอารามและเข้าพรรษา ได้ใช้เวลาในการศึกษาปฏิบัติธรรมอยู่ร่วมกัน ทั้งในส่วนที่ประสานสอดคล้องกัน ทั้งที่แตกต่างจุดรั้งกัน ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ส่วนหนึ่งเป็นผลจากสภาพภายในหมู่สำนักปฏิบัติธรรมที่ประกอบกันขึ้นเป็นสังฆสถานหินผาฟ้าน้ำเอง ในท่ามกลางสรรพสิ่ง ที่แปรเปลี่ยนไปนั้น พระบรมศาสดาได้ชักเตือนให้สาวกทั้งหลายได้พิจารณาอยู่เนืองๆว่า เราอย่ามัวปลัดพรากจากของรักของชอบใจด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้นเป็นประการหนึ่ง ดังนั้นการพิจารณาทำความเข้าใจกับกฎเกณฑ์อันเป็นธรรมดานี้ จึงเป็นสิ่งที่คุณปฏิบัติธรรมทั้งหลายจะต้องกระทำอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะหรือสมมุติอย่างใดก็ตาม

สมณะดาวดิน ปรวิวัตโต

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมกรมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๙ (๑ ตุลาคม)

- กรรมการขาดประชุม ๓ คน
- รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๙
- โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก (สส.สอ.) ได้รับเงินอุดหนุนจากสำนักงานการศึกษาเอกชนเดือนมิถุนายน-กันยายน ๒๕๔๙ แล้ว
- โรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก(สส.ฐ.)โรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอ.ฐ.) กำหนดเปิดภาคเรียนวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ เปิดภาคเรียนวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ และจัดสัมมนาครูระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ กันยายน ๒๕๔๙

- ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้รับบริการเดือนกันยายน ๒๕๔๙ จำนวน ๖๒ ราย
- หน่วยงานบุญญาภิบาล ส่งเสริมสุขภาพโดยเปิดบริการด้านสมุนไพร นวดแผนไทยและการประคบ จัดกระดูก ทุกวันจันทร์
- ได้รับหนังสือจากภาครัฐและเอกชน
- กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๐๐ น.
- หนังสือสัจจะชีวิตของสมณะโพธิรักษ์ส่งไปพิมพ์ที่ธีระการพิมพ์ ราคาปกเล่มละ ๓๖๐ บาท

ครั้งที่ ๘/๒๕๔๙ (๒๙ ตุลาคม)

- กรรมการขาดประชุม ๖ คน
- รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๙
- โรงเรียนสัมมาสิกขาสันตืออโศก (สส.สอ.) กำหนดเปิดภาคเรียนที่ ๒ ในวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ นักเรียนเข้าร่วมสัมมนาเรื่องหลักประกันสุขภาพการศึกษาถ้วนหน้าตามคำเชิญขององค์กรแอ็คชั่นเอด ไทยแลนด์ ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม
- นักเรียนเดินทางไปช่วยงานมหาปวารณาณ ชุมชนปฐมอโศก ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม และ ๒ พฤศจิกายน ศกนี้ โรงเรียนได้รับทุน ๓๐๐,๐๐๐

บาท ในการจัดทำโครงการพัฒนาเยาวชนตามแนวคิดแบบเศรษฐกิจพอเพียง จากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึง มีนาคม ๒๕๕๐

-แผนกรรมรูปจัดพิมพ์ปฏิทินชุดประวัติศาสตร์ อหิงสา อโหสิ จำนวน ๙๐๐๐ ชุด

-มีมิชชันเข้ามาทำลายและขโมยทรัพย์สินในชุมชน ขอให้ทำหนังสือแจ้งเหตุอาชญากรรมไปยังสถานีตำรวจนครบาล

-ได้รับหนังสือจากภาครัฐและเอกชน กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการกองทัพนุญญิต

E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๙)

- กรรมการขาดประชุม ๑๐ คน
- ชุมชนราชธานีโอศก ได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มูลนิธิบูรณชนบทในพระบรมราชูปถัมภ์ ในการสร้างชุมชนต้นแบบด้านเศรษฐกิจพอเพียง โครงการนี้ นำโดย ศาสตราจารย์ ดร.อภิชัย พันธะเสน เพื่อฉลองสิริราชสมบัติ

ครบ ๖๐ ปี ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และให้เกิดรูปธรรม ภายในปี พ.ศ.๒๕๕๐ ในพื้นที่โครงการของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ประมาณ ๓๐๐ ไร่ นักศึกษาสามารถเรียนและมีรายได้พร้อมกันในโครงการนี้ โดยเฉพาะนักเรียนของสัมมาสิกขา ที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายแล้ว

- สื่อวิทยุ เริ่มเปิดสถานีเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ ได้ตรวจสอบคลื่นไม่ฟังกระจายรบกวนคลื่นวิทยุการบินแต่ประการใด กำหนดการประชุม ๑ ตุลาคม ศกนี้ และจะออกอากาศผ่านทางอินเทอร์เน็ตด้วย

- เปลี่ยนชื่อ “สหพันธ์วิทยุชุมชนบุญนิยม” เป็น “เครือข่ายวิทยุชุมชนบุญนิยม”

- นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์ และนายข้าพทุท ขาวดารา เป็นตัวแทนมูลนิธิ เข้าร่วมงานสัมมนา “กฎหมายสิ่งแวดล้อม” โดยสถาบันพระปกเกล้า ร่วมกับสถานทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๙ ณ โรงแรมรามาร์กเดนต์ กรุงเทพฯ

- กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโสภ

ครั้งที่ ๗/๒๕๔๙ (๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๙)

- กรรมการขาดประชุม ๙ คน
- ชมรมขยายวิทยา ขยะเปียกขยะแห้งภายในชุมชนสันตือโสภไม่มีปัญหา และร้านเพื่อนดินฟ้า ได้ส่งตัวแทนพนักงานมาช่วยดำเนินการด้วยบริเวณเก็บขยะรอการปรับปรุงต่อไป

- ชุมชนราชธานีโอศก ภาวะน้ำท่วม ระดับน้ำ ๔-๕ เมตร แต่ไม่เดือดร้อน เพราะมีเรือหลากหลายขนาด และจะต่อเรือเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ส่วน

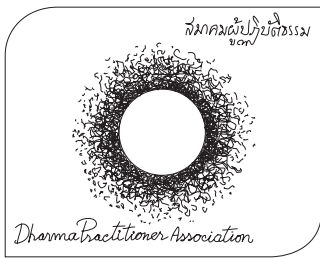

ผักที่ปลูกเกิดความสูญเสีย ด้านจิตใจไม่มีปัญหา
-เทศกาลจำหน่ายอาหารจานละ ๑๐ บาท
-เครื่องหัตถ์ชุมชนบุญนิยม อยู่ระหว่างปิด
สถานี หากเปิดจะเปิดที่คลื่น เอฟเอ็ม 99.75 MHz

สรุปรายงานการประชุมคณะ กรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

Email : ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๙)

-กรรมการขาดประชุม ๙ คน

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม (สส.สอ.) กลุ่ม
ผู้ปกครอง จัดมหกรรมเจ ๕ บาท ระหว่างวันที่
๒๒-๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ณ หน้า บจ.แต่ชีวิต
และหน้าร้านกูดินฟ้า ถ.นวมินทร์ กทม.

-ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม ผู้ใช้บริการ
๔๓๖ คน ยืมหนังสือ ๑๕๑ เล่ม ปิดบริการใน
เดือนสิงหาคม ๓ วัน

-ได้รับอภิธานทางการหนังสือ และสิ่งพิมพ์
จากหน่วยงานต่างๆ และสมาชิกชุมชนสันติอโศก
มีนักศึกษา มาศึกษาค้นคว้า เพื่อประกอบการทำ
รายงาน อาทิ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช และมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต เป็นต้น

-โรงสีสมาคมเหลือข้าวเปลือก ๘ ตัน สมาชิก
ไปเข้าค่ายสุขภาพ ที่สวนสาบฝั้น อำนาจเจริญ
และจัดอบรมโครงการสังฆกรรมชีวิตแก่ชาว ธ.ก.ส.
สาขาเชียงยืน มหาสารคาม และร่วมโครงการ
มหกรรมกูดินฟ้า จัดที่กลุ่มไผ่ล้อมอโศก จังหวัดเลย
และจัดอบรมโครงการพลังกูดินฟ้า ประชาเป็นสุข
ระหว่างวันที่ ๒๙ กันยายน - ตุลาคม ๒๕๔๙

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้า
สันติอโศก (ชมร.สต่อ.) ประกอบอาหารเลี้ยงทหาร
๕ พันคน ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๑ กันยายน ศกนี้
มีผู้หมาอาหารแจก อาหารที่ได้รับความนิยม คือ
ขนมจีนน้ำยา เลือกตั้งคณะผู้รับใช้รวม ๕ คน
ผักที่ใช้ประกอบอาหาร เป็นผักไร้สารพิษ ที่กลุ่ม
วังสวนพ้านามาแลกเปลี่ยน และโปรตีนเกษตร

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาจตุจักร
(ชมร.ภทม.) ยังคงทำหน้าที่ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่ง
ประเทศไทย เรื่องกำหนดวันประชุมร่วมกัน เพื่อ
พิจารณาการปรับขึ้นอัตราค่าเช่าอาคาร เป็นการ
ส่งครั้งที่ ๙

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา
เชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) กิจกรรมดำเนินไปด้วยดี

-กลุ่มวังจันทร์พุกษา เสนอบัญชีรายรับ-ราย
จ่าย ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๙ และเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑. น.ต.สมเจตน์	เชาว์ศิริ	ประธาน
๒. นางสุพิ	ปลื้มภักดี	เหรัญญิก
๓. นายเหม	ปลื้มภักดี	การเงิน
๔. นายเฉลิมพล	ผลประพฤติ	เลขานุการ
๕. นางผาสุก	ปลื้มภักดี	กรรมการ
๖. นายธรรมนุญ	ปลื้มภักดี	กรรมการ
๗. นายสมนึก	คณะดี	กรรมการ

และช่วยกันปลูกต้นไม้พื้นที่ด้านหน้า และ
สวนยาง สมาชิกเช็คศีลร้อยละ ๙๕ ปฏิบัติได้
ตามที่ตั้งตบะไว้ เช่น การกราบสามี่ การถือ

อุโบสถศีล ที่ยังบกพร่องคือ ความโกรธ ศีล
ข้อ ๑ (ตบุง)

-ร้านอาหารแผง ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
จ่ายค่าเช่า ค่าบำรุง ค่าธรรมเนียมร้านค้า และค่า
ทำความสะอาด ๓๑,๙๕๐ บาท และต่อสัญญา
เช่าร้าน ในนามนายกวี ปริกัมศีล เรียบร้อยแล้ว
เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙

-กลุ่มวนเกษตรชลบุรี เมื่อวันที่ ๙ กันยายน
นิมนต์ท่านจันทร์ไปแสดงธรรม ในช่วงเช้า ช่วงบ่าย
เปิดประชุมกลุ่ม โดยสมณะหินแก่น นมวังโส ได้
ร่วมทำกิจกรรมเก็บผักส่งครัวกลางสันติอโศก

-ได้รับวารสารสมาคมเกสซ์ และอายุรเวช
โบราณแห่งประเทศไทย ฉบับพิเศษ ๒ ฉบับ

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่
๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๓๐ น. ณ ชุมชน
สันติอโศก

ฉบับที่ ๗/๒๕๕๙ (๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๙)

- กรรมการขาดประชุม ๘ คน
- ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม (สส.พธ.) ช่วย
งานมหกรรมเจ ระหว่างวันที่ ๒๒-๓๐ ตุลาคม ศกนี้
- ห้องสมุดสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม สถิติจาน
บริการเดือนกันยายน ๒๕๕๙ ผู้ใช้บริการ ๔๖๖ คน
ยืมหนังสือ ๑๒๙ เล่ม เปิดทำการ ๒๕ วัน ได้รับ
อภิชนนทานการหนังสือจากชุมชนสันติอโศกและ
บุคคลต่างๆ การบริหารงานไม่สามารถรับสมัคร
สมาชิกได้ทั้งหมด จึงแนะนำให้มีการปฏิบัติลดละ
อบายมุขหรือรับประทานมังสวิรัตินี้เป็นเบื้องต้นก่อน
- ชมรมมังสวิรัตินี้แห่งประเทศไทย สาขาหน้า
สันติอโศก (ชมร.สตอ.) เปิดมหกรรมเจ ๕ บาท ส่วน
วันสุดท้ายทุกแผนกแจกอาหารฟรี กำหนดปิด
ร้านเพื่อร่วมงานมหาปวารณา ระหว่างวันที่ ๓๑

ตุลาคม ๒๕๕๙ - พฤศจิกายน ๒๕๕๙

-ชมรมมังสวิรัตินี้แห่งประเทศไทย สาขาตจจกร
(ชมร. กทม.) ยังคงทำหน้าที่ถึงผู้ว่าการรถไฟแห่ง
ประเทศไทย เรื่องการปรับขึ้นอัตราค่าเช่าอาคาร
เป็นการส่งครั้งที่ ๑๐

-ชมรมมังสวิรัตินี้แห่งประเทศไทย สาขา
เชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) กิจกรรมดำเนินไปด้วยดี

-กลุ่มวงจันทพุกษา รายงานบัญชีรายรับ-
รายจ่าย ประจำสิงหาคม ๒๕๕๙ และรายงาน
กิจกรรม นายธรรมนุญ ปลื้มภักดี ประสบ
อุบัติเหตุเลี้ยววงเดือนตัดปลายนิ้วชี้ สมาชิก
ปฏิบัติธรรมได้ ๙๗ %

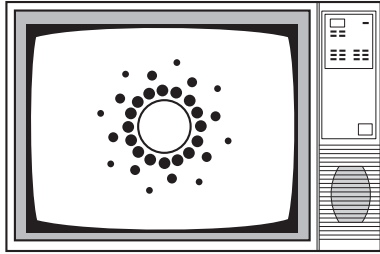
-กลุ่มชลบุรีอโศก สมาชิกไปร่วมงานมหา
ปวารณา ณ พุทธสถานปฐมอโศก และปรึกษา
หาหรือการเตรียมงานโรงบุญ ๕ ธันวาฯ การ
ประชุมกลุ่มที่ผ่านมามีผู้เข้าประชุม ๒๕ คน

-ได้รับนิตยสาร Sawasdee จาก Thai
Airways International Public Company
Limited ๑ ฉบับ

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่
๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ ชุมชนสันติอโศก

สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการธรรมทัตน์สมาคม

E-mail: tta2531@lycos.com

ธรรมทัตน์สมาคม

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๙ (๑ ตุลาคม ๒๕๔๙)

-นายปรีชา ธรรมพิภพ อุปนายกคนที่ ๑ ชาติประชุม

-หนังสือจำหน่ายดีได้แก่ นาฬิกาชีวิต ของ อาจารย์สุทธีวัฒน์ คำภา และหนังสือกินเป็นลมป่วย, เวลาชีวิต หน้าตาบบอกชีวิ สื่อซีดี วิธีดีจำหน่ายดีได้แก่ชุดเสียงปลุก เสียงปลง เสียงธรรม และธรรมคีตะ

-การเผยแพร่สื่อสารกษัตริย์ประเทวีซีดีของสถาบันสหัสวรรษใกล้จะหมดแล้ว

-อนุมัติให้ระลึกการพิมพ์ พิมพ์หนังสือถึงจะชีวิตของสมณะโพธิรักษ์

-การประกันภัยรถยนต์ เมื่อรถยนต์เกิดอุบัติเหตุ เพื่อไม่ให้เสียสิทธิประโยชน์ ขอให้ผ่านกระบวนการทางกฎหมาย โดยแจ้งตำรวจเพื่อบันทึกประจำวันไว้เป็นหลักฐาน และแจ้งฝ่ายยานยนต์ขององค์กรเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

สรุปรายงานการประชุมชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

สาขาน้ำสันตือโตก (ชมร.สตอ.)

๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๐ คน

-ชมรมขาดแคลนผักไร้สารพิษเห็นชอบให้นำผักปลอดสารพิษมาประกอบอาหาร โดยผ่านการตรวจจากห้องปฏิบัติการก่อน และให้ซื้อผักจากร้านกู้ดินฟ้าก่อน หากที่ร้านไม่มีชมรมสามารถหาซื้อจากที่อื่นได้

-น.ส.พุดสามสี อาสาสมัครชมรมขอลาไปช่วยพี่ชายทำเกษตรกรรมที่ กลางดง สระบุรี

-เห็นชอบให้ทำป้ายชื่ออาสาสมัครเพื่อให้ลูกค้าดึงเตือนได้

รับโอวาทจากสมณะเมืองแก้ว ดิสสวโร : งานทำงานมาทุกๆ ย่อมประสบปัญหา โดยเฉพาะปัญหาด้านภาษีอากรต่างๆ ทำอย่างไรให้เกิดความกลมกลืนทั้งทางโลกและทางธรรม โดยเน้นให้สัมมาชยาที่ไม่ว่าอาชีพใดๆ ก็ให้ดีกว่านี้

๓ ตุลาคม ๒๕๔๙

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๙ คน

-รายงานนักเรียนที่อยู่ในฐานงาน หากเป็นไปได้ครูฐานงานน่าจะได้ออนด้านวิชาการเอง และให้นักเรียนฐานชมร.สตอ. เข้าร่วมประชุมกับผู้ใหญ่ในฐานงานนั้นๆ

-เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน แจกขนมจีนมูลค่า ๘๐๐ บาท ภายในร้านชมรม และวันที่ ๒ ตุลาคม นางผ่องไพร เหมาขนมจีนแจกเช่นกัน

-วันที่ ๖ ตุลาคม นาที่บุญเครือข่ายกิจกรรม ไร่สารพิษลดราคากล้วยน้ำว่า ๕๐ %

-ลดราคาโยเกิร์ตบัวหิมะ + น้ำธัญพืช จาก ๘ บาทเป็น ๗ บาท ส่วนน้ำผักสมุนไพรขวด จาก ๘ บาทเป็น ๕ บาท บรรจุแก้ว จาก ๕ บาท เป็น ๓ บาท

-ระหว่างวันที่ ๒๑ กันยายน ถึง ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ ช่วงเทศกาลเจ ไม่หยุดเสาร์-อาทิตย์

-พิจารณาปรับปรุงต่อเติมพื้นที่ขายของ ของ ชมรม

-ฐานงานรายงานกิจการ

-สมาชิกเปิดใจ

รับโอวาทจากสมณะสุสุญญ สุนฺญญคโต และ สมณะถึกถึก จุลศกัมภีโร

การทำงานคือการปฏิบัติมรรคองค์ ๘ ผู้รับใช้ต้องมีความอดทนสูง การทำงานในชมรมนี้ โจทย์มากจงภูมิใจที่ได้ปฏิบัติธรรม เห็นกิเลสอย่าเพิ่งท้อใจ อย่ามุ่งเงินเป็นหลัก ให้ใช้ที่ประชุมเป็นหลักการพิจารณา และปฏิบัติร่วมกันด้วยคำสอน ท่านอาจารย์หนึ่ง ที่ให้โทษตนเองก่อน โดยหาข้อบกพร่องของตน และให้โอกาส

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการบริษัทพลังบุญ จำกัด

๖๗/๒๐ นวมิตร ๔๘ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ ๐๒-๓๗๕๘๕๒๐

๒๗ กันยายน ๒๕๕๙

-กรรมการขาดประชุม ๑๑ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๕๙

-นางมนทิรา ดิยะวัชรพงษ์ ขอลอนหุ้น พลังบุญ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

-นายรัชชัย จูพงเศรษฐ กรรมการ ยินดี ช่วยทำบัตรทองให้ นายมณฑล วงศ์สุภัทรรักษ์ (อดีตพนักงานบริษัท) เพื่อใช้สิทธิ์ผ่าตัดตาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยให้คุณมณฑลไปขอใบรับรองการหมดสิทธิประกันสังคม

-บรรยากาศหน้าร้านบริษัทพนักงานยิ้มแย้มแจ่มใส แม้งานหนัก สุขภาพก็แข็งแรงดีเพราะได้ออกกำลังกาย และดื่มน้ำย่านางผสมน้ำมะพร้าว

-ข้อมูลประวัติการเกิดตลาดอารียะของบริษัท นายสมพงษ์ สุกุลช่างโศก รวบรวมส่งแล้ว

-อาคารใหม่ของบริษัท เกิดความบกพร่อง ดังนี้ ชั้น ๕ ห้องประชุมมันปลาพื้นโด่ง หน้าห้องฝนตกมีน้ำเจ็กลง ส่วนห้องประชุมกันเกรา ฝนตกน้ำซึมบริเวณประตูทางเข้า ห้องใหญ่ชั้น ๔ รั้วซึมได้แจ้ง บจ.เวิร์คลายน์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่อไปแล้ว โดยบริษัทยังค้างชำระผู้รับเหมาก่อ

สร้างอาคารนี้ ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยจะ
ชำระเงินส่วนนี้เมื่อแก้ไขข้อบกพร่องของอาคารนี้
เสร็จเรียบร้อยแล้ว

-ปรึกษาหารือการรวมบริษัทในเครืออโศก
เป็นบริษัทเดียว หรือจะจัดเป็นสหกรณ์ ยังไม่ได้
ข้อยุติ

-น.ส.ลมระริน เล่าบรรยายการประชุม
ชุมชนสันตืออโศก กล่าวถึงการเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ
โดยมีผู้ทำนายว่าจะเกิดขึ้นอีกในปี พ.ศ.๒๕๕๕
โดยคลื่นสูงถึง ๓๐๐ เมตร

รับโอวาทจากสมณะชาบซิ่ง สิริเตโช

เหตุการณ์วิบัติภัยจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่ตามคำ
ทำนายของโหราศาสตร์นั้น กลุ่มนักวิทยาศาสตร์
ได้ออกมาเคลื่อนไหว บอกถึงความเป็นไปของ
โลกในอนาคตที่จะเกิดขึ้น หากเกิดจริงย่อมไม่มี
ใครไปห้ามได้ จึงขึ้นอยู่กับสมมติของแต่ละคนว่า
จะหวั่นไหว ตั้งมั่นขนาดไหน ประการสำคัญการ
ถือศีลที่มั่นคงย่อมเกิดสมาธิที่ตั้งมั่น และเกิด
ปัญญาในการแก้ปัญหา จึงขอให้ไม่ประมาท
ตั้งแต่วินาทีนี้

สรุปรายงานการประชุม เครือข่ายชุมชนชาวอโศก ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๙

★ กลุ่มปรากฏอโศก (๓ กันยายน)

-รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม ๑. นายพัช
เชิดชูชัยไพบูลย์ ๒. นายประสพ ไชยมะณี
๓. นางลำนำ สุศักดิ์คานนท์ ๔. น.ส.พรพรรณ
เอมพันธ์ ๕. น.ต.หญิงกฤษณา คณิงส์ตัชธรรม

-รายงานการเงินกองทุนปรากฏอโศก
และการเงินกองทุนสงเคราะห์ปรากฏอโศก

-แจ้งยอดเงินโครงการร่วมบุญปลูกพืช
รวม ๕๓๗,๑๐๐ บาท

-กำหนดจัดงานวันคล้ายวันก่อตั้งกลุ่ม
ปรากฏอโศกในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๙
เป็นปีที่ ๒๒ โดยจะจัดโรงบุญมังสวิวัตติ และ
ถวายภัตตาหาร ณ พุทธสถานสันตืออโศก
กรุงเทพฯ ขอเชิญสมาชิกมาพบกันก่อนฟ้าสา
ง ณ สถานที่จัดงาน

-สมาชิกแจ้ง เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม
๒๕๔๙ ได้เดินทางไปเยี่ยมศูนย์ฝึกรบธรรมผู้
นำ ณ บ้านพุประดู่ ต.หนองบัว อ.เมือง กาญจนบุรี

๒๓ กันยายน

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๗ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายกองทุน
ปรากฏอโศกและกองทุนสงเคราะห์

-กำหนดออกเดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา
ณ ชุมชนปฐมอโศก บ่ายวันเสาร์ที่ ๔ พฤศจิกายน
๒๕๔๙ พักค้าง ๑ คืน ร่วมเปิดโรงบุญแจก
อาหารมังสวิวัตติและประกอบอาหารขึ้นศาลา
ถวายนั้กบวช

-เลือกตั้งคณะผู้รับใช้ได้ชุดเดิม ให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอีก ๒ ปี โดย นายพยัพ เจริญชัย-ไพบุลย์ ดำรงตำแหน่งผู้รับใช้

โอวาทจากประธานในทีประชุม(สมณะชัฎแจ้งวิจักษณ์)

ขออนุโมทนาที่กลุ่มธรรมกันใต้ถึง ๒๒ ปี แม้จะลต่น้อยลงไปบ้างก็ตาม ขอให้ทุกคนพัฒนาตนตลอดระยะเวลา เห็นให้สมาชิกทุกคนผู้ยึดฐานะ หน้าที่ของแต่ละคน และปฏิบัติหน้าที่นั้นให้ดีที่สุด ควรไปเยี่ยมเยียนสมาชิกที่ประสบอุบัติเหตุ เพระอายุของคนเราอยู่ไม่ถึง ๑๐๐ ปี จึงอย่าประมาทไม่หลงงมงายไปทางโลก

หมายเหตุ ได้รับจดหมายลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ จากสมณะธัมมรักขิตโต เขียนจากพุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ เชียงใหม่ ว่า ด้วยพุทธภษิตให้ชาวปรการอโศกพิจารณา อาทิสุขา สังฆัสสะ สามัคคี *ความพร้อมเพรียงของหมู่ทำให้เกิดสุข*

สิ่ง โลเก อนุตตรัง *ศิลปะเยี่ยมในโลก* เป็นต้น

☆ กลุ่มเพื่อนบุญอโศก

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙

-ประชุม ณ พุทธสถานปฐมอโศก

-รายงานการเงินของกลุ่ม

-กิจกรรมกสิกรรมธรรมชาติ หน้้าแห้วหมู ตากแห้ง ศูนย์ศึกษาวิจัยและพัฒนางานแปรรูปสมุนไพร ปฐมอโศกรับซื้อ แม้การปลูกกล้วย ถั่วเขียว ตะไคร้ ข่า จะมีแห้วหมูมากก็ตาม จากการสังเกตต้นพริกนาสามารถไล่แมลงได้ จึงแนะนำชาวบ้านทำน้ำยาไล่แมลงจนเป็นสินค้า OTOP

-นายยิ่งธรรมสามารถผลิตแก๊สหุงต้มจากมูลสัตว์และเศษอาหารที่เหลือในครัวเรือน ผู้สนใจติดต่อสอบถามได้ที่ ๐๘๘-๘๐๐-๗๖๖๕

-ได้รับงบประมาณจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ๕,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินโครงการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ

-ได้จัดงานบุญเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

-รายงานการจัดวิทยุชุมชนร่วมกับอาจารย์ศิวกานท์ ปทุมสูตร บางโอกาสเชิญกำนันผู้ใหญ่บ้านมาถ่ายทอดความรู้สึกผ่านในรายการ

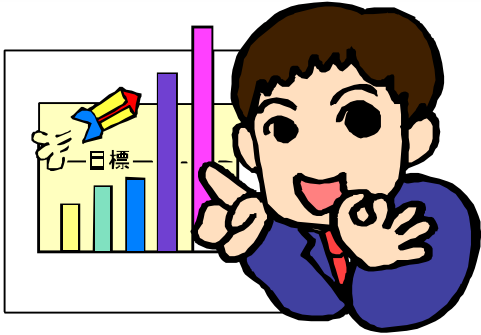
-สมาชิกตั้งคณะกรรมการช่วงเข้าพรรษา และรายงานเรื่องสุขภาพ

-ของฝากจากกลุ่มสูตรจุนทรีย์น้ำชาข้าว น้ำชาข้าวจำนวน ๑ ลิตร ทั้งไว้ ๗ วัน น้ำนั้น ๑๐ ลิตรผสมในน้ำชาข้าว กวนให้เข้ากันแล้วทิ้งไว้ ๗ วัน เมื่อครบ ๗ วัน จะได้น้ำจุนทรีย์น้ำชาข้าว นำไปใช้ฉีดพืชมักในอัตราส่วน ๑ : ๑๐๐๐ ผักจะหวานกรอบให้ใช้จนหมด หากไม่หมดให้เติมน้ำต้มกล้วยสุก(ไม่ปอกเปลือก) เพื่อเป็นอาหารของจุนทรีย์ หากไม่ใช้วิธีนี้ จุนทรีย์จะตาย ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น ใช้ไม่ได้

-รับโอวาทจากสมณะนิกนบ ฉันทโส

สถิติเผยแพร่สู่สาธารณชน

ประจำเดือนก.ย.-ต.ค. ๒๕๔๙

สถิติธรรมดา

ก.ย.	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	วิดีโอ	
ผู้มาติดต่อ	๓๗	๒๕	๒๕	๓๕	๒๒	ราย
จำนวนที่ยืม	๗๒๐	๕๘	๗๒	๕๘	๖๕	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑	/ราย
สื่อที่ออกใหม่	๒๔	-	๖	๒	๔	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๒๑

ขึ้น

ต.ค.	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	วิดีโอ	
ผู้มาติดต่อ	๔๘	๒๐	๑๗	๓๑	๑๖	ราย
จำนวนที่ยืม	๘๕๒	๕๑	๔๓	๑๐๐	๗๗	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	๑๖	๑๒	-	๗	ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	๑๖	๑๒	-	๗	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๓๔

ขึ้น

☆☆☆

ธรรมพิมพ์

สารอศอก(เมตตามหานิมิตต์) ๕,๐๐๐ เล่ม
ดอกหญ้า(บ่ความสุข) ๒๔,๐๐๐ เล่ม

ธรรมปฏิกรรม

	ก.ย.	ต.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๕๐๔	๖๐๐
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๘๐	๕๔
ดีวีดี (ชิ้น)	๒๘	๑๖
เสตมป์บุญ(บาท)	๕๐๐	๖๕๘

☆☆☆

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก (ก.ย.) ๕ ฉบับ

บทพระบทของกัณฑ์จิต

บุคคลไม่ควรห้ามใจ
จากอารมณ์ทั้งปวง
ที่เป็นเหตุให้
ใจมาถึงความสำรวม
ถ้าบาปเกิดขึ้น
จากอารมณ์ใด
พึงห้ามใจเสียให้ได้
จากอารมณ์นั้น

คนมีบุตร
ย่อมเศร้าโศกเพราะบุตร
คนมีโค
ย่อมเศร้าโศกเพราะโค
ความพัวพันทั้งหลายนั้น
เป็นเหตุเศร้าโศก
ของคนทั้งหลาย
คนที่ไม่มีความพัวพัน
จึงหาเศร้าโศกไม่

(จากพระไตรปิฎก ภาษาไทย ฉบับหลวง เล่มที่ ๑๕
"มโนนิวารณสูตรที่ ๔" ข้อที่ ๖๓ "นันทนสูตรที่ ๘" ข้อที่ ๔๓๑)

มหาปวารณา'๕๙ ครั้งที่ ๒๕

* หากชีวิตคือการปฏิบัติธรรม
ก็ต้องกลายสภาพเป็นนักรบ
เรี่ยกนักรบทวนกระแสน
การได้ต่อสู้...เป็นหัวใจของความแข็งแกร่ง
การได้เห็นเลือด....จึงมิใช่ความน่ากลัว
ทุกครั้งก็แพ้
ทุกครั้งก็บาดเจ็บ
เราจะลุกขึ้นมาสู้ใหม่.....ไม่เสียใจ
วิญญูณนักรบ
มีความสุขที่ได้ต่อสู้.....ถึงที่เห็นศัตรู
แม้วันนี้ก็พากเพียรกลับมาใหม่
มาสู้อีกครั้งๆ
คตินักรบจึงคือ
แพ้ได้ แต่ไม่เลิกรบ !

★ อโศกสร้างตน คนสร้างเมือง

- ทุกข์น้อยลง พุดน้อยลง ใจเย็นมากขึ้น

◆ แวตตา มีแสง (อ.เมือง จ.ลพบุรี)

- ลดละเลิกอบายมุขทุกชนิด เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจตัวเรา อยู่เป็นโสด

◆ บดินทร์ ปิงเมือง (อ.อุ้มผาง จ.ตาก)

- จิตใจสงบดี ไม่ฟุ้งซ่าน แม้บางครั้งจะมีผัสสะจากเพื่อนร่วมงานบ้าง ก็อาศัยธรรมะในการรักษาใจ ไม่ถือสา ถ้าเป็นเมื่อก่อน ที่ข้าพเจ้าไม่ได้ศึกษาธรรมะ ชีวิตของข้าพเจ้าคงไม่สงบเหมือนทุกวันนี้

◆ จิตราภรณ์ แก้วทะชาติ (ราชเทวี กทม.)

★ ญาติธรรมกับกิจการทางการเมือง

“นับว่าเป็นบุญจริงๆที่เกิดมาเป็นลูกพ่อท่าน ได้ต่อสู้กับโจทก์ที่หาไม่ได้ง่ายๆเลยครับ เป็นการปฏิบัติธรรมขั้นสูงจริงๆ เหมาะสมแล้วครับกับการทดลองปีตัญญาปัญญาสมโภชครับ

หมายเหตุ ที่หน้าก.ล.ต.รัฐข่าวตอนแรกจะไม่ใช่ แต่สุดท้ายก็ตัดสินใจไป ส่วนที่สนามหลวง และที่ข้างทำเนียบรัฐบาลตั้งใจไว้ว่า ถ้าไม่ลาออกก็จะไม่กลับบ้าน แต่ก็กลับไปเลือกตั้งและรับแม่บ้านกับลูกสาวไปร่วมชุมนุมด้วยกัน เนื่องจากเขาปิดเทอมพอดีครับ ถ้ามีชุมนุมประท้วงอีก กระผมจะไปอีกครับ

◆ ร้อยตรีสาคร สายพันธ์.....”

★ อโศกมีความคิดหลากหลาย ในความคิดขัดแย้งต้องรู้จักสังเคราะห์ ย่อยให้ เป็นแล้วขยาก็จะเป็นปุ๋ยอินทรีย์ในที่สุด

ศรัทธาเป็นเมล็ดพืช พุทธพจน์บทนี้ ไม่ว่าจะสถานการณ์ไหน ก็ยังสำคัญอยู่มาก จี๋ๆๆ

★ เพิ่มวิสัยทัศน์การเมือง

“ถ้ารักชาติจริง มีการแข่งขันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กลุ่มรักชาติทั้งหลายรวมตัวลงสู่สนามการเมืองที่ถูกต้อง มีความดีจริง ประชาชนต้องเลือกท่านเข้ามาบริหารประเทศแน่นอน อย่าเก่งข้างสนาม ของแท้ยอมไม่แพ้ไฟ ประชาชนขณะนี้กลัวสุภาวิชต กบเลือกนาย ผลสุดท้ายประชาชนตายถูกเดียว ต้องฟัง IMF อีกแล้วครับท่าน.....”

★ ญาติธรรมบางคนก็เห็นอย่างนี้

การเมืองของไทยสร้างเงื่อนไข นายกรัฐมนตรีต้องคุมส.ส.ในมือข้างมาก นายฯจึงต้อง“มีเงิน”

ส่วนคนที่เก่งบริหารจัดการชื่อเสียง เสียสละ จึงถูกกีดกันออกไป
เหมือนวันนี้ถ้าเป็นนักปฏิบัติธรรม สังคมก็จะกีดกันออกไป ให้อยู่ป่าอยู่ดอย ใครมาเล่น
การเมืองก็บริภาษด่าว่า
วงจรอุบาทว์เหล่านี้ใครจะแก้ไข รู้ทั้งรู้ทำไมสร้างกตกาใหม่ ! จู้ๆ

★ ปฏิบัติธรรมต้องเตลื่อนไหว

จากญาติธรรม กาญจนา ธนิกกุล (อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี)

“ดิฉันได้ฝึกปฏิบัติธรรมที่วัด เพราะหน่วยงานที่ดิฉันทำงานอยู่เป็นผู้จัดให้ มีฝึกเดินจงกรม
นั่งสมาธิ รับประทานอาหารมังสวิรัต ไม่ให้พูดคุยกัน ฝึกให้มีสมาธิอยู่กับปัจจุบัน สิ่งที่รับกลับมาคือ
ความสงบความสุขของจิตใจ เมื่อกลับมาสู่สังคมความสงบเหล่านี้ก็เริ่มหายไป จะฝึกให้ได้เหมือนขณะ
อยู่วัดเป็นเรื่องที่ยากมากที่สุดค่ะ.....”

- ★ การฝึกปฏิบัติธรรมในวัดหรือในสถานที่ลับปายะนั้นคือการซ้อมรบ
แต่ปฏิบัติจริงต้องอยู่ใน“สนามรบชีวิต”

อยากจะ“พันทุกซ์” ต้อง“มีทุกซ์” และ“เห็นทุกซ์” แล้วพวกเพียรเอาชนะ
กิเลสทุกตัวถ้าไม่“เห็นทุกซ์” ก็จะไม่มีความพันทุกซ์ในเรื่องนั้นๆ

อยากจะพันน้อร้อย ก็ต้องกินไม่ร้อย !

อยากจะพันโทสะ ก็ต้องมีคนมากวนให้ขุ่น

ล้มมาวยามะจึงเป็นเรื่องสำคัญ ต้องพวกเพียรพยายามแล้วๆเล่าๆ จึงจะเกิดผล จุ้ยๆๆ

★ ศิลปโตกแตกต่างกับศิลปะอื่น

“ปัจจุบันยังถือศิลปะ ๕ อยู่แม้บางครั้งจะบกพร่องอยู่บ้าง แต่ก็พยายามทำให้บริสุทธิ์ อด
กิเลสทั้งโลก โกรธ หลง ให้มาก อาหารยังเป็นมังสวิรัตบริสุทธิ์ เลิกดื่มนม เพราะเห็นว่าเป็นพิษ
เป็นภัยกับร่างกาย อดามุขนั้นเกือบหมดแล้ว บางครั้งก็ดื่มกาแฟบ้าง เมื่อมีการเลี้ยงช่วงพักประชุม
หรืออบรม จะพยายามละเลิกให้เด็ดขาด การดูโทรทัศน์(TV) ก็เลือกชมรายการที่มีสาระเป็น
ประโยชน์ เช่น สารคดีต่างๆทางเคเบิลทีวี เด็กดูละคร เกมโชว์ กีฬาแล้ว.....”

★ ญาติธรรม บุญรวม หล้าเจริญสุข (อ.วิหารแดง จ.สระบุรี) รายงานการปฏิบัติธรรมมาเล่า
สู่กันฟัง

อโศกเราจะใช้หลักโอวาทปาฏิโมกข์เป็น“ยุทธศาสตร์” ละชั่วก่อน ประพฤติดีอย่ารอช้า ทำ
จิตอย่าละเลย

แต่สังคัมข้างนอกไม่ค่อยสนใจ “ละชั่ว” เรียกว่ากระโดดข้ามขั้นตอนถึงไม่ค่อยเกิดมรรคผล
คนยังเบียดเบียนผู้อื่น จะมีชีวิตสุขสบายได้อย่างไร

“ศิลปะ”จึงเป็นเครื่องมือถ่วงปรารภชั่วขั้นเลิกละและต้องถือให้บริสุทธิ์ทั้ง ๓ กรรมบถให้ได้ จุ้ยๆๆ

★ ศิลปะก่อ

“แวะปฐมอโศก ที่นครปฐม ตามเขามาตลอดด้วยความอยากเห็นอยากรู้จักสถานที่จริงมาก
กว่าในหนังสือ แต่การต้อนรับแย่มาก ตามอะไรใครในปฐมอโศกก็บอกไม่รู้ ไม่ทราบ ทำให้เสียหน้า
เพื่อนมาก ก็เลยเดินดุ่มๆไปตามเรื่อง เผอิญได้พบสักมาตุท่านหนึ่ง ท่านเลยให้ขึ้นไปดูบนที่พักของ
ท่าน ทำให้พวกเราได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น.....”

★ ขาวนี่คงเป็นอุทาหรณ์ให้สมาชิกชุมชนอื่นๆ แม้มือไขปฐมอโศก ได้สั่งวรระวัง

การทำให้ใครคนหนึ่งประทับใจอโศก ก็คือว่าได้บุญกุศลสูง

แต่กลับกัน ถ้าทำให้เขาเสื่อมศรัทธา บาปกรรมนั้นคนไหนทำ คนนั้นต้องรับผิดชอบ

หมายเหตุ หน้าร้านทั้งหลายจึงควรมีใจและพึงระมัดระวัง ! จุ้ยๆๆ

★ อ่านหนังสืออะไรดี

ญาติธรรมคนหนึ่งเล่ามา

“และใช้เวลาอ่าน ๒ วันต่อฉบับ อ่านทุกตัวอักษร ไม่ว่าจะเรื่องใด พออ่านจบแล้วก็ยังมี
คนสนใจอ่านอยู่ ผมก็เอามาให้เขาอ่าน ไม่ว่าจะครูหรืออาจารย์และคนทั่วไปมันก็มีมากมายหลาย
หมู่บ้านตั้งแต่หมู่ ๑ ถึงหมู่ ๗ หนังสือมักจะไม่เหลืออยู่เลย.....”

★ จึงขอกขอเสริมการอ่านหนังสืออื่นๆเพื่อเพิ่มวิสัยทัศน์ก็ไม่เสียหายอะไร กลับจะทำให้เราได้
ข้อคิดข้อเปรียบเทียบอื่นๆ ทำให้เข้าใจหลักธรรมที่ตัวเองปฏิบัติเพิ่มขึ้น

ธรรมะก็เหมือนตัวช้าง เรามีพื้นฐานการอ่านศึกษาของผู้อื่น จะทำให้เราชัดเจนในตัวช้างมากขึ้น
ถือเป็นการกระตุ้นให้คิดปรุงแต่ง

แม้กระทั่งหนังสือพิมพ์รายวันก็ตาม จุ๊ยะๆ

★ การเรียนรู้ไตรลักษณ์ด้วยภาคปฏิบัติ

“และคิดได้ว่า ในโลกนี้ไม่ต้องไปยึดติดกับอะไร ทุกสิ่งทุกอย่าง อนิจจัง+ไม่เที่ยง หากมี
โอกาสปล่อยวางจากภาวะครอบครองแล้ว คงจะมีโอกาสมาร่วมทำกิจกรรมกับหมู่กลุ่มล่ะ.....”

★ จากญาติธรรมกานต์ชูดดา ดาเตรียมม (อ.แม่สาย จ.เชียงราย)

เรื่องของการเรียนรู้ไตรลักษณ์ ถ้าตีความไม่ออก มองนอกกรอบไม่เป็น ก็จะสำเร็จยาก

การฝึกเอาชนะอารมณ์นี้แหละ คือ การเจริญอนิจจังญาณนานแท้ มีอานิสงส์สูงกว่าการทำสังฆทานแม้ร้อยครั้ง

อยู่บ้านก็ฝึกได้ อยู่ทำงานก็ฝึกได้ จุ๊ยะๆ

★ ฝึกมังสวิรัตแบบบูรณาการ

จากญาติธรรมสมพร หลุนนุชา (อ.ยางสีสุราช จ.มหาสารคาม)

“การฝึกปฏิบัติตัวเองที่ผ่านมา ดิฉันยังกินไข่ ปลาอยู่ เนื้อสัตว์อื่นเลิกได้หมดแล้ว โดยเฉพาะวันอังคาร-พุธ-พฤหัสบดี และวันพระจะไม่กินไข่ ปลาเลย จะดื่มนมบ้างในบางวัน(ตอนเย็น-ก่อนนอน) อาหารยังกินสองมื้ออยู่รู้ได้เลยว่า ผอมลงมาก ไม่รู้สึกเพลียหรือเครียด กลับรู้สึกสบายตัว-สบายใจขึ้นในหลายอย่างของการใช้ชีวิตในแต่ละวัน บางเวลาเมื่อกินไข่ ปลา นมวัว จะเกิดความรู้สึกว่าผิดศีลข้อที่หนึ่ง แต่อีกจิตหนึ่งก็แย้งว่าต้องดูแลสุขภาพให้ดีกว่านี้ก่อน หายดีเป็นปกติแล้วจึงค่อยเลิกทีละอย่าง.....”

★ ใครที่คิดว่า “มังสวิรัต” เพื่อสุขภาพ นั่นคือเหตุผลทางโลก แต่ทางธรรมมีเหตุผลมากมาย

- การทำศีลข้อ ๑ ให้บริสุทธิ์
- การปฏิบัติศีลให้เป็นอธิศีล
- การฝึกวางตัว วางตน
- การฝึกจิตโพธิสัตว์เห็นชีวิตผู้อื่นสำคัญกว่าชีวิตตัวเอง ฯลฯ

ใครได้เหตุผลอื่นๆ ก็ช่วยกันคิดต่อ แต่ที่แน่ๆถ้าจะปฏิบัติธรรมแต่ไม่ยอมเลิกกินเนื้อสัตว์ ก็คล้ายกับว่าอยากจะบวชพระแต่ไม่ยอมโกนหัวหม้อจิวร จุ๊ยะๆ

★ กิจกรรมชาวโตก หน้าทีหนึ่งร้อยแปดสิบเจ็ด

๑.๑๐ โสงสีข้าวชุมชนสร้างเสร็จแล้ว ใช้งบ ๗ หมื่นเศษกำลังผลิต ๒๐ ลิตร/ ๓ นาที ชุมชนกำลังติดต่อขายข้าวให้แก่โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ คาดว่างวดแรกจะส่งได้ ๙,๐๐๐ กก. / ๔ เดือน

๑.๑๑ ชุมชนได้เสนอขอของบสร้างโสงปุ๋ยอินทรีย์ ประจำตำบลไปยังจ.เชียงราย ยังรอคำตอบอยู่ (จากเพิ่มรายงานการประชุมกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรมดอยรายปลายฟ้าครั้งที่ ๘ ปีที่ ๑๙ ๒๑ ส.ค. ๒๕๔๘)

วาระที่ ๒ เรื่องพิจารณา

๒.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการพาณิชย์บุญนิยม ชื่อข้าวไร่สารพิษ

เนื่องจากปัญหาการจัดคนให้เหมาะสมกับงาน และชุมชนฯได้รับการติดต่อขอซื้อข้าวไร่

สารพิษ(บำบัดรักษาผู้ป่วย) จากโรงพยาบาลศูนย์เชียงใหม่ประชาชนุเคราะห์(ประมาณ ๖๔ ตัน) ที่
ประชุมจึงได้แต่งตั้งคณะพาณิชย์บัญญัติม ชื่อข้าวไร่สารพิษขึ้นโดยเฉพาะดังนี้

๒.๑.๑ กรรมการซื้อข้าวได้แก่ นายลือไท พ่อร่มดิน

๒.๑.๒ กรรมการจัดซื้อข้าวได้แก่ นายต้นเสียงธรรม น.ส.เวียงคำ นายไม้เพชร พ่อ
ร่มดิน นายลือไท และนางเดือนไพร

๒.๑.๓ กรรมการประสานงาน/ขายข้าว ได้แก่ นางใจซึ่ง ทีมฮ้านก้า
(ฯลฯ ดอยรายปลายฟ้า ครั้งที่ ๗ ปีที่ ๑๙ ๒๖ ก.ค.๒๕๔๘)

★ พ่อท่านติตอะไร

ฉบับนี้ว่าด้วยเรื่อง “การเมืองบุญนิยม หรือ รัฐศาสตร์บุญนิยม”

“.....ผู้ที่อาสาจะช่วยประชาชน เป็นผู้อาสา เป็นตัวแทนก็ให้ประชาชนเลี้ยงไว้
อย่าไปรับเงินเดือน อย่าไปรับรายได้

ต้องทำงานให้แก่ประชาชนจริง ให้ประชาชนอุปถัมภ์ค้ำชูเลี้ยงดูไว้ หรือรัฐมีหน่วยบริการให้
แก่พวกเหล่านี้ โดยดูแลตั้งแต่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. ฯลฯ
หรืออะไรก็แล้วแต่ที่ประชาชนเป็นผู้เลือกขึ้นไปเป็นตัวแทนของเขา
เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ แปลก เหมือนฝันพ่อ
แต่เป็นไปได้จริง อาตมากำลังพาทำ!”

★ คติวันนี้ “จงทำเพียงเพื่อล้มล้างการเอาเปรียบ แต่อย่าทำจนเราเป็นผู้ได้เปรียบ”

บาปหนาหรือขุมทรัพย์

จากญาติธรรม นรินทร์ เชื้อเนียม (อ.เมือง จ.ชัยนาท)

“ดิฉันก็พยายามวางใจ ก็ตามกิเลสอยู่บ้าง คนรอบข้างก็มีแต่สอนผัสสะให้หลุดหลุดดูม
อารมณ์ไม่อยู่ชะที่พยายามไปหาหมูกุ่มที่ปฐมอโศก เมื่อมีเวลา ดิฉันยังบาปหนาเกล้าไม่ได้มากเท่าที่
ควร.....”

- ★ อยู่กับหมูจิ้งจู้ผี นี่คือประโยชน์ของการอยู่กับกลุ่มเพราะจะมี“ผัสสะ”มากมาย
เป็นวิบากก็ใช่
เป็นเครื่องมือฝึกหัดก็ยิ่งใช่
เมื่อมีสัมมาทิฐิมองทุกขันธ์นั้นใครทำให้ ถ้ามีใช้“ตัวเอง”
ศีลตรา ก็จะเปลี่ยนเป็นอารมณ์ในทันที จู้ยๆ

สุขในการเดินทางต่างจากสุขในเป้าหมาย

จากญาติธรรม สุทัศน์ อุตมาภินันท์ (อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี)

“รู้สึกยากครับในการต่อสู้กับกิเลสบางครั้งก็รู้ทัน ส่วนใหญ่จะตามรู้ไม่ทัน ชะเนเป็นส่วน
น้อย แต่ก็ดีขึ้น มีการพัฒนาอย่างช้าๆครับ หลายอย่างที่เคยแพ้ แม้พยายามพิจารณาโทษภัยแล้ว บางที่
ก็ชนะได้บ้างเช่น การยอมให้ผู้อื่นชนะ การไม่ติดเสียงเพลง แต่ก็รู้สึกห่างไกลนิพพานอยู่มาก แต่
ยังคงมุ่งมั่นไปสู่นิพพานครับ.....”

- ★ อนุโมทนา สาธุ ล้างกิเลสมีใช้เรื่องง่ายพระพุทธองค์ทรงให้“สัมมาวายามะ”เป็นเครื่องมือ
ให้“ฆราวาสธรรม” อีก ๑ ชุด
เพราะเหตุนี้จึงทำไปเถิด ทำใจ “ฝนทิ้งให้เป็นเข็ม”
คนปฏิบัติใจร้อนอยากได้ไวๆ เขาเรียก “อภิชิปปา” จึงไม่มีทางสำเร็จ
จงสุขในการกระทำ อย่าสุขในเป้าหมาย จู้ยๆ

๑๑ **จิ้งจกส์**

คติประจำเดือนนี้

“จงสุขในการกระทำ อย่าสุขในเป้าหมาย”

ฉบับนี้ได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจากบรรณารักษ์ห้องสมุดชุมชนสันตโตก เพื่อมานำเสนอต่อสมาชิกทุกคนค่ะ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ละเอียดครบคลุมทุกด้าน ขอขอบคุณนะคะ

จากหนังสือ“รายงานผลการปฏิบัติงาน พ.ศ.๒๕๕๖ กองการแพทย์ทางเลือด” บรรณาธิการ โดย พ.ญ.กานดา ปัจฉิภักดิ์

การรวบรวมองค์ความรู้ เรื่องปัสสาวะบำบัด (URINE THERAPY) โดย นางจุภา ลิ้มสุวัฒน์ นักวิชาการสาธารณสุขฯ รพ.จ.

ปัสสาวะบำบัด(URINE THERAPY) คือการใช้ปัสสาวะของตัวเองเพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษาโรค โดยไม่ใช้ยาและยังช่วยส่งเสริมสุขภาพด้วย

★ ประวัติของปัสสาวะบำบัด

ตำรายาโบราณหลายเล่ม กล่าวถึงการใช้ปัสสาวะรักษาโรค ในพระวินัยปิฎกเขียนไว้ว่า พระ

ภิกษุปฏิบัติในสลัยสี่ ให้ฉันน้ำมูตรแช่ผลสมอ เพื่อแก้โรคต่างๆ เมื่อพันปีก่อนคริสต์ศักราช ในคัมภีร์พระเวทย์ของฮินดู ถือว่าน้ำปัสสาวะเป็นของศักดิ์สิทธิ์ดื่มแล้วจะเป็นน้ำอมฤต ในตำราการแพทย์จีนเขียนขึ้นช่วง พ.ศ.๕๘๖-๗๕๔ อ้างว่าปัสสาวะเป็นตัวละลายยาสมุนไพรช่วยให้สมุนไพรมีสรรพคุณดียิ่งขึ้น

พ.ศ.๖๐๐ บรินุส นักปราชญ์ชาวโรมัน แต่งตำราว่าด้วยปัสสาวะเป็นยารักษาพิษต่างๆ และใช้ประโยชน์ในการฟอกหนังย้อมสีผ้า

พ.ศ.๑๗๘๒-๑๘๓๒ ญี่ปุ่นยุคอิเมเบ็ง ดื่มน้ำปัสสาวะในการรักษาโรค

★ การศึกษาส่วนประกอบของน้ำปัสสาวะ:

ปกติปัสสาวะเป็นกรดอ่อนๆจะมีสีเหลืองอ่อนๆไปจนถึงขาวใส ถ้าปริมาณปัสสาวะน้อย ปัสสาวะก็จะข้นและมีสารในนั้นมากกว่าปัสสาวะใส ขึ้นกับอาหารที่รับประทานและสุขภาพของคนนั้น มีกลิ่นเหมือนแอมโมเนีย อาหารที่รับประทานเข้าไปก็ทำให้มีกลิ่นได้ ปัสสาวะของคนปกติจะมีรสเค็มๆ ถ้าปัสสาวะเข้มข้นมากอาจมีรสขมนิดๆ ซึ่งสิ่งที่เรารับประทานเข้าไปยังมีผลต่อสีและรสของปัสสาวะด้วย

ในคนที่ เป็นโรคไตชานปัสสาวะจะมีสีเหลืองขมึนกระทั่งเป็นสีน้ำตาล คนที่เป็นโรคไตหรือทางเดินปัสสาวะก็อาจขุ่นหรือเป็นสีแดงถ้ามีเม็ดเลือดแดงออกมากับปัสสาวะด้วย

จากการวิจัยของ ดร.ฟารอน นักชีวเคมี พบสารต่างๆในปัสสาวะ ๙๕% เป็นน้ำ ๒.๕% เป็น UREA และ ๒.๕% เป็นสารอื่นๆ เป็นส่วนผสมของเกลือแร่ เกลือ ฮอริโมน เอ็นไซม์ และภูมิคุ้มกัน ซึ่งแยกตามส่วนประกอบ ในน้ำปัสสาวะ ๑๐๐ CC มี UREA NITROGEN ๖๘๒ ม.ก., UREA ๑,๔๕๙ ม.ก., CREATININE NITROGEN ๓๖ ม.ก., CEATININE ๙๗.๒๐ ม.ก., URIC ACID NITROGEN ๑๒.๓๐ ม.ก., URIC ACID ๓๖.๙๐ ม.ก., AMINO NITROGEN ๙.๗๐ ม.ก., AMMONIA nitrogen ๕๗ ม.ก., Sodium ๒๑๒ ม.ก., Potassium ๑๓๗ ม.ก., Calcium

๑๙.๕๐ ม.ก., Magnesium ๑๑.๓๐ ม.ก., Chloride ๓๑๔ ม.ก., Total sulphate ๙๑ ม.ก., Inorganic sulphate ๘๓ ม.ก., Inorganic phosphate ๑๒๗ ม.ก.

ที่น่าสนใจปัสสาวะมีสารอื่นๆ ได้แก่ เอ็นไซม์ Amylase(diastrase), Lactic dehydrogenase(LDH), Leucine amino-peptidase(LAP) และUrokinase (ใช้ละลายลิ่มเลือดในผู้ป่วยหลอดเลือดหัวใจตันเฉียบพลัน) ฮอร์โมน Catecholamines, 17-Catecholamine, Hydroxy-steroids, Erythropoietin, adenylate cyclase, Prostaglandins, Growth hormones, ฮอร์โมนเพศ, อินซูลิน ฯลฯ

แต่นักวิจัยเชื่อว่ายังมีสารที่เรายังไม่รู้จักอีกมากในปัสสาวะ

★ การรักษาโรค

ดร.อัสเบิร์ต เซนต์ กือออร์กี นักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบลทดลองใช้สาร methyl gloxal ซึ่งพบในปัสสาวะรักษาผู้ป่วยโรคมะเร็งและได้ผลเป็นที่น่าพอใจในหลายราย

สารต่างๆเหล่านี้แม้จะมีปริมาณน้อยในปัสสาวะแต่พบว่าอยู่ในรูปแบบที่มีศักยภาพสูง เมื่อดื่มเข้าไปจะซึมผ่านเยื่อบุกระเพาะอย่างรวดเร็วและเกิดผลต่อร่างกาย

งานวิจัยชิ้นใหญ่ของน.พ.ธรรมาธิกร รัชมหาราษฎร์ ประเทศอินเดียได้ทดลองให้ผู้ป่วยจำนวน ๒๐๐ คน ดื่มน้ำปัสสาวะของตนเองและติดตามผลทางการแพทย์อย่างใกล้ชิด ได้ข้อสรุปดังนี้

๑. เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะจะช่วยให้ร่างกายสร้างเม็ดเลือดแดงมากขึ้น และอัตราเผาผลาญในร่างกายสูงขึ้น

๒. การดื่มน้ำปัสสาวะจะช่วยให้ร่างกายสร้างเม็ดเลือดแดงมากขึ้น ในผู้ป่วยทุกราย และปริมาณฮีโมโกลบินในเลือดก็สูงขึ้นด้วย

เขาเชื่อว่าข้อสรุป ๒ ประการนี้สำคัญมากช่วยให้เกิดการบำบัดรักษาโรคและอาการเจ็บป่วยได้หลายกรณี ด้วยกลไกของเอนไซม์ ฮอร์โมนและเกลือแร่ และช่วยให้ภูมิต้านทานดีขึ้นอีกด้วย

การวิจัยของนักวิทยาศาสตร์ Australia ๒ คน พบว่า เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะจะทำให้มีสมาธิจิตใจสดชื่นอารมณ์ดีขึ้น แจ่มใสเพราะในปัสสาวะมีฮอร์โมนชื่อ Melatonin ซึ่งพบในปัสสาวะตอนเช้า

ในงานวิจัยค้นพบว่าปัสสาวะของแต่ละคนจะมีผลต่อการทำงานในร่างกายของแต่ละคน โดยจะทำหน้าที่เป็นวัคซีนธรรมชาติ เป็นตัวต่อต้านแบคทีเรียและไวรัส ต่อต้านสารก่อมะเร็ง ทำให้เกิดความสมดุลกับฮอร์โมนและช่วยเรื่องภูมิแพ้ (ปัสสาวะทำหน้าที่เป็น natural vaccine, antibacterial, antiviral, anti-cancer agents, hormone balance, allergy relievers)

★ วิธีการใช้ปัสสาวะบำบัดมี ๒ แบบคือ

๑. แบบใช้ภายใน

ดื่ม ดื่มน้ำปัสสาวะตอนเช้า ช่วงกลางของปัสสาวะโดยเริ่มต้นจาก ๕-๑๐ หยดก่อนแล้วค่อยๆเพิ่มจนถึง ๑ แก้ว ประมาณ ๑๐๐ CC มี

ประโยชน์ในการรักษาโรคทั่วไป

ล้างพิษ ต้มปัสสาวะตลอดทั้งวัน (ยกเว้นตอนเย็น) และดื่มน้ำสะอาดด้วย เป็นการล้างพิษออกจากร่างกาย โดยทำให้เลือดสะอาดขึ้น พิษจะถูกกำจัดออกจากร่างกายทางอุจจาระ เหงื่อ และทางหายใจ

กล้วยคอก เมื่อมีอาการเจ็บคอ ปวดฟัน และเมื่อมีอาการไอเป็นหวัด

สวนทวาร (Detoxification) โดยการสวนปัสสาวะเข้าไปในทวาร เพื่อล้างลำไส้และเป็นการกระตุ้นภูมิคุ้มกันของร่างกาย

หยอดหู, ตา เมื่อมีอาการหูและตาอักเสบ โดยการใช้ปัสสาวะผสมกับน้ำสุกที่สะอาดหยอดหูและตา

สูดเข้าจมูก สูดเอาปัสสาวะสดๆ ตอนเช้าเข้าจมูกทั้งสองข้าง เพื่อล้างโพรงจมูก สำหรับคนที่ เป็นไซนัส เป็นหวัด ภูมิแพ้ (น้ำมูกไหลเป็นประจำ)

๒. แบบใช้ภายนอก

ทาและนวดผิวหนังโดยการนวดร่างกายทั้งหมดหรือบางส่วนทิ้งไว้ประมาณ ๑ ชั่วโมง แล้วล้างออกจะช่วยรักษาโรคผิวหนังที่โดนแดดเผา

ล้างเท้า กรณีมีปัญหาที่ผิวหนังและเล็บเท้า

สระผม ช่วยทำให้ผมสะอาด นุ่มสลวย และทำให้ผมดกขึ้น

ปัสสาวะสามารถรักษาอาการปวดหลัง แผล แผลไฟไหม้ ภูมิแพ้ ทืดหอบ ไมเกรน มะเร็ง ผิวหนังผื่นแพ้ กามโรค ปวดตามข้อ โรคเก๊าท์ ท้องผูก มาลาเรีย หวัด ตับอักเสบ ปัญหาเกี่ยวกับผิวหนัง ความดันโลหิตสูง ฯลฯ

★ การประเมิน

๑. ด้านความปลอดภัย (Safety) นักวิจัยเชื่อว่าปัสสาวะโดยธรรมชาติเป็นน้ำสะอาดปราศจากเชื้อ และมีสารประกอบพิเศษมากมายที่มีประโยชน์ทางการแพทย์ ไม่เคยมีรายงานว่าคนดื่มน้ำปัสสาวะแล้วตาย และการดื่มน้ำปัสสาวะไม่มีผลข้างเคียง

๒. ด้านประสิทธิผล (Efficacy) โรคที่ได้ผลดีจากปัสสาวะบำบัด

โรคหอบหืดภูมิแพ้

ท้องผูกเรื้อรัง ซึ่งมักพบในผู้สูงอายุ

พวกบิดเรื้อรังจากเชื้ออหิวา

โรคมะเร็งบางรายขึ้นกับระยะของโรค

โรคทั่วไป เช่น โรคผิวหนัง โรคหวัด ไอเรื้อรัง หลอดลมอักเสบ ใช้จากเชื้อไวรัสและแบคทีเรีย

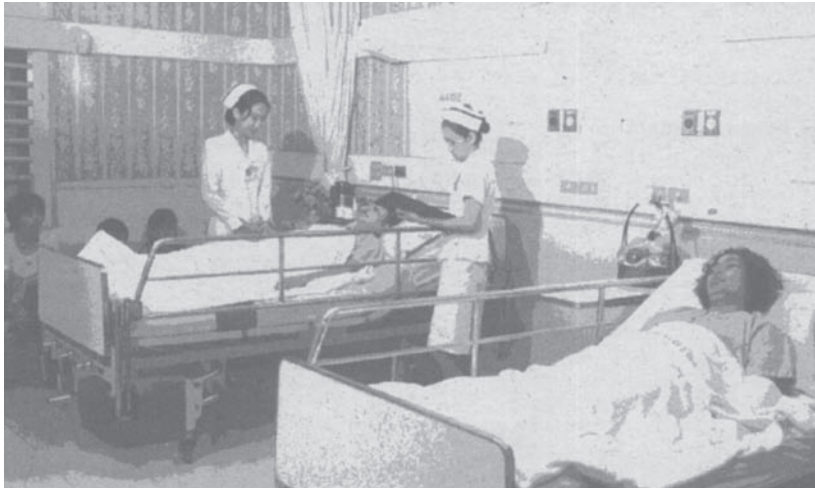
ตัวอย่างผู้ป่วยใช้ปัสสาวะบำบัด

ผู้ป่วยรายแรก เป็นชายอายุ ๔๐ ปีป่วยเป็นหอบหืดมาตั้งแต่เด็ก แพทย์แนะนำให้ใช้ปัสสาวะบำบัดและผู้ป่วยรายนี้ได้กินอาหารแบบธรรมชาติบำบัดร่วมด้วย ผู้ป่วยรายนี้หายจากการเป็นหอบหืดในเวลา ๑๐ เดือน

ผู้ป่วยรายที่สอง เป็นชายป่วยด้วยโรคสะเก็ดเงิน เขาได้ใช้ปัสสาวะบำบัดอาการเริ่มดีขึ้นใน ๖ สัปดาห์และหายดีในระยะเวลา ๔ เดือน

ผู้ป่วยรายที่สาม มาร์ธา คริสตี้ เธอป่วยเป็นเวลานานด้วยการอักเสบในอุ้งเชิงกรานเป็นแผลในลำไส้ใหญ่อ่อนเพลีย เรื้อรัง โรค Hashimoto's และโรค Mononucleosis ติดเชื้อในไตเรื้อรัง กระเพาะปัสสาวะอักเสบ เป็นเชื้อราในช่องคลอด มีเนื้อเยื่อมดลูกเจริญผิดที่ มีภาวะต่อมหมวกไตทำงานน้อยกว่าปกติ หูชั้นกลางและไซนัสอักเสบ และยังแพ้อาหารและสารเคมีอีกหลายอย่าง ซึ่งอาการป่วยของเธอที่เล่ามานี้ยังไม่ได้ครึ่งของโรคต่างๆที่เธอเป็น มาร์ธาได้รับการรักษาและผ่าตัดหลายครั้ง หมดค่ารักษาทั้งสิ้นนับแสนดอลลาร์ แต่อาการป่วยของเธอก็คงเดิม

วันหนึ่งสามีของเธอซื้อหนังสือมาเล่มหนึ่งที่เขียนเกี่ยวกับวิธีการรักษาทางธรรมชาติที่แปลกประหลาดและเธอไม่เคยได้ยินมาก่อน ซึ่งมีคนที่รักษาแล้วหาย เธอเริ่มทดลองรักษาตัวเอง ในวันแรกนั้น อาการท้องผูกเรื้อรังและอาการปวดท้องรุนแรงและปวดในอุ้งเชิงกรานก็หายไป ต่อมาโรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบ การติดเชื้อราทั้งภายนอก

โยคีและพระลามะในทิเบตต่างก็มีอายุยืนยาว เพราะดื่มปัสสาวะของตัวเอง

จอห์น ดับบลิว อาร์มสตรอง เป็นชาวอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนปัสสาวะบำบัด เขาเขียนหนังสือเรื่อง The Water of Life A Treatise On Urine Therapy หรือน้ำแห่งชีวิต ในหนังสือนี้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับ

และภายในก็ค่อยๆหายไป ภาวะแพ้อาหาร อาการเหนื่อยง่าย และอาการทางลำไส้ก็เริ่มดีขึ้นเรื่อยๆ ภายหลังการรักษาตนเองอยู่ ๒-๓ เดือน การเจ็บคอบ่อยๆ และเป็นหวัดง่ายก็เริ่มดีขึ้น เส้นผมที่หลุดร่วงเป็นกำๆ ภายหลังจากการผ่าตัดครั้งที่ห้าของเธอ ก็เริ่มจะมีเส้นผมที่งอกใหม่จนเธอมีเส้นผมที่ดกและเงางามอีกครั้งหนึ่ง น้ำหนักเพิ่มขึ้นจนเข้าสู่ภาวะปกติมีเรี่ยวแรง ซึ่งโรคที่รุมเร้าเธอมา ๓๐ ปีก็หายไปหมดสิ้น

วิธีการรักษาที่แปลกประหลาดซึ่งเธอทำอยู่ก็คือการดื่มน้ำปัสสาวะ มาร์ธาได้เขียนคำอธิบายไว้ในหนังสือ "Your Own Perfect Medicine" และสอนผู้อื่นให้บำบัดโรคด้วยปัสสาวะ

๓. ด้านความสมประโยชน์ (Cost-effectiveness) จากการศึกษาทางวิชาการพบว่าปัสสาวะบำบัดให้ประโยชน์แก่ผู้รับการบำบัดซึ่งไม่มีผลเสียและไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ

การใช้ประโยชน์ในประเทศต่างๆ ประวัติของปัสสาวะมีมาตั้งแต่ยุคกรีกโบราณ ซึ่งมีชาวกรีกบางคนใช้ปัสสาวะเพื่อบำบัดรักษาบางแบบโดยเฉพาะแพทย์อังกฤษชื่อแซลมอนได้พิมพ์ตำราแพทย์ในปี ค.ศ.๑๖๕๕ เรื่อง Salmon's English Physician ระบุถึงการใช้ปัสสาวะเพื่อรักษาแผลและรักษาอาการป่วยอย่างอื่นอีกมากมาย และเป็นเวลาหลายร้อยปีมาแล้ว ที่ชาวยิปซีในยุโรป ทราบถึงคุณสมบัติของปัสสาวะในการรักษาโรค และยังมี

ประวัติผู้ป่วยด้วยโรคต่างๆ เช่น มะเร็ง เบาหวาน วัณโรค โรคเกี่ยวกับลิ้นหัวใจ โรคนิ่ว มีปัญหาที่กระเพาะปัสสาวะ มาลาเรีย ไข้ แผล แผลไฟลวก โรคเกี่ยวกับหลอดเลือด และโรคอื่นๆอีกมากมาย ซึ่งรักษาให้หายได้ด้วยวิธีการอดอาหารหลังดื่มน้ำปัสสาวะ ระหว่างการอดอาหารนั้น การดื่มน้ำปัสสาวะจะช่วยเสริมสร้างและปรับสภาพอวัยวะที่สำคัญต่างๆรวมทั้งลำไส้ ปัสสาวะบำบัดใช้รักษาทุกโรคด้วยวิธีการอย่างเดียวกันหมด

หลักฐานในแอนซัยโคลพีเดียของเยอรมัน (Johann Heinrich Zedler's Grossen Vollst Indigen Universallexikon, ค.ศ.๑๗๔๗) ซึ่งบอกไว้ในน้ำปัสสาวะของทั้งคนและสัตว์มีสารที่มีประโยชน์หลายชนิด ปัสสาวะของคนมีผลเสริมสร้างความแข็งแรงและรักษาโรค ปัจจุบันมีหนังสือที่เขียนและตีพิมพ์ในเยอรมัน ซึ่งเขียนโดย นักบำบัดบาง แพทย์บ้าง ที่กล่าวถึงข้อดีของปัสสาวะบำบัด

มีการประชุม The first World Conference on Urine Therapy เมื่อ ค.ศ.๑๙๔๖ ที่อินเดีย และใน ๓ ปีต่อมา

มีการประชุม The Second World Conference on Urine Therapy ที่เยอรมัน ใน ค.ศ.๑๙๕๙ การประชุมทั้ง ๒ ครั้ง มีทั้งนักวิทยาศาสตร์และแพทย์เข้าร่วมประชุม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า วิทยาศาสตร์โบราณที่เกือบถูกลืมเลือนไปได้กลับมาเป็นที่สนใจของวงการสุขภาพระดับโลกอีกครั้งหนึ่ง

การแพทย์ตะวันออกหลายชาติใช้น้ำปัสสาวะเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาโรคการแพทย์แผนจีนเชื่อว่า น้ำปัสสาวะของเด็กทารกเป็นยาบำรุงอย่างดีสำหรับคนผอมแห้งแรงน้อยเป็นตาขโมย การแพทย์แผนไทยใช้น้ำปัสสาวะเป็นกระสายยาของเภสัชสมุนไพรหลายชนิด อินเดียนิยมการดื่ม น้ำปัสสาวะทั้งส่งเสริมสุขภาพและรักษาโรค ซึ่งวิชาโยคะมีกระบวนการสร้างเสริมสุขภาพกระบวนการหนึ่งเรียกว่า อมาโรลิ ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติอันละเอียดรอบคอบ เพื่อล้างพิษ เป็นการรักษาโรคและเสริมสุขภาพได้อีกด้วย มักจะทำร่วมไปกับการอดเพื่อสุขภาพ สำหรับประเทศญี่ปุ่นมี นพ.เรียวจินากาโอะ เป็นบุคคลสำคัญในการริเริ่มเผยแพร่ให้คนดื่มปัสสาวะในประเทศญี่ปุ่น ผลงานที่สำคัญคือช่วยชีวิตของคนป่วยที่กำลังตกอยู่ในความทุกข์และสิ้นหวัง ได้พันทุกข์พบความสุข โดยไม่ต้องเสียเงินในการรักษา คือการใช้ปัสสาวะบำบัด

★ สถานภาพในประเทศไทย

โดยทั่วไปยังไม่เป็นที่ยอมรับจะมีการใช้ปัสสาวะบำบัดเฉพาะในกลุ่มคนที่เชื่อเรื่องนี้เท่านั้น มีข้อสังเกตและข้อเสนอนะ ดังนี้

แนวทางการศึกษา ศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการบำบัดผู้ป่วยโดยปัสสาวะบำบัด หากกลุ่มหรือสถาบันที่รักษาโดยใช้ปัสสาวะบำบัด และ วางแนวทางการวิจัย

★ แนวทางการพัฒนา

งานวิจัยระยะที่ ๑ ศึกษากลุ่มเป้าหมาย (ใช้ปัสสาวะบำบัด) เป็นการศึกษาขั้นต้นโดยวางแนวทางการศึกษาดังนี้ แบ่งคน ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มเป็นโรค(ยังไม่จำกัดโรค) และกลุ่มคนปกติ ศึกษาโดยทำแบบสอบถามด้านความเชื่อเกี่ยวกับปัสสาวะบำบัด สาเหตุที่เลือกใช้และ ผลที่ได้รับหลังการใช้ สรุปผลงานที่ได้เป็นงานวิจัย

งานวิจัยที่ ๒ (อาจต้องดำเนินการในปีต่อไป) โดยนำผลที่ได้จากงานวิจัยระยะที่ ๑ คัดเลือกโรคที่รักษาโดยปัสสาวะบำบัดแล้วได้ผลดีมา

ศึกษาต่อ โดยมีแนวทางคือ

๑. ติดตามอาการหลังการใช้ปัสสาวะบำบัด
๒. ใช้ยาแผนปัจจุบันร่วมด้วยหรือไม่ โดยติดตามผลเป็นรายเดือนทั้งนี้อาจมีกลุ่ม Control ที่ใช้ปัสสาวะบำบัดแต่ไม่รักษาโดยแพทย์แผนปัจจุบันกับกลุ่มที่ใช้ปัสสาวะบำบัด ร่วมกับการรักษาโดยแพทย์แผนปัจจุบันเปรียบเทียบกัน และสรุปผลงานที่ได้เป็นงานวิจัยระยะที่ ๒

งานวิจัยระยะที่ ๓ ต่อเนื่องจากงานวิจัยระยะที่ ๒

หากปัสสาวะบำบัดรักษาโรคได้ดีจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ดำเนินการปรึกษานักวิจัยด้านเคมีเภสัชศาสตร์ มาร่วมงานวิจัยต่อเนื่องว่ามีสารใดในปัสสาวะที่ช่วยรักษาโรคนั้นได้และอาจนำมาผลิตยาได้

แนวทางการคุ้มครองผู้บริโภค จากผลสรุปของการวิจัยและได้ผลในการบำบัดแล้ว ในการเผยแพร่ให้ประชาชนให้ทราบควรให้ประชาชนได้ทราบรายละเอียดในการดื่มปัสสาวะบำบัด จำนวนขนาดที่ใช้ ปริมาณการใช้มากหรือน้อย จะมีผลอย่างไรต่อสุขภาพของผู้ใช้น้ำปัสสาวะบำบัด

เอกสารอ้างอิง

๑. สุวิษญ์ ปรัชญาปารมิตา, การแพทย์นอกระบบ ๑๗๗ ทางเลือกไปสู่สุขภาพ (กรุงเทพ หจก.ภาพพิมพ์, ๒๕๕๑) หน้า ๑๗๙-๑๘๒
๒. บรรจบ ชุนหลวงสติกุล, วิทยาศาสตร์ว่าด้วยน้ำปัสสาวะบำบัดโรค (กรุงเทพ สำนักพิมพ์รวมธรรมรงค์, ๒๕๕๖) หน้า ๑๒-๑๔, ๑๘, ๓๔-๓๗, ๔๐, ๖๐-๖๒, ๖๙-๗๑
๓. บัวได้น้ำ, ทำพิษสูงดื่มปัสสาวะรักษาโรค ฆบับแก้ไขเพิ่มเติม (กรุงเทพ สำนักพิมพ์สุขภาพใจ) หน้า ๑๘-๑๙
๔. [http:// go.to/cool-health](http://go.to/cool-health)
๕. <http://skepdic.com/urine.html>
๖. <http://shirleys-wellness-caf? Com>
๗. <http://healthlibrary.com>
๘. <http://paraisodelasalud.org>
๙. <http://www.hps-online.com>
๑๐. <http://biomedx.com>
๑๑. <http://www.lifepositive.com>
๑๒. <http://www.nexusmagazine.com>

หายใจดี ชีวิตยืนยาว

พระพุทธรองค์ทรงเป็นหมอที่วิเศษสุด ด้วยทรงสั่งสอนพุทธบริษัทให้ปฏิบัติกิจวัตรซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลดีต่อสุขภาพทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหารมื้อเดียวในหนึ่งวัน รับประทานอาหารมังสวิรัต ซึ่งเป็นอาหารธรรมชาติรสไม่จัด และไม่อร่อย (อาหารอร่อยไม่ถูกกับร่างกาย แต่ถูกกับกิเลส) หากแต่มีประโยชน์ต่อร่างกายและจิตใจ สุขภาพก็จะแข็งแรง ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน อีกทั้งการเดินเท้าเปล่าที่พระองค์ทรงนำพา ก็ช่วยให้เราได้ฝึกสติ ไม่ฟุ้งซ่าน แถมพื้นแผ่นดินยังเป็นเสมือนหมอคอยช่วยนวดเท้าให้เราขณะย่างกรายอีกด้วย นอกจากนี้การได้ฝึกเจโตสมณะตามแนวทางอานาปานสติก็ยังผลให้จิตใจสงบ สติกำหนดรู้อยู่กับลมหายใจเข้าออกที่ลึกสุดก้นปอด ทำให้ปอดขยายตัวได้มาก ซึ่งรังแต่จะเป็นผลดีต่อร่างกายทั้งสิ้น

จากคำบอกกล่าวของผู้มีประสบการณ์ตรง คุณแรงผา จำปี อายุ ๓๘ ปี ซึ่งเคยศึกษามาทั้งการฝังเข็ม นวดแผนไทย ป่าก้วน (ใช้เข็มแทงหรือเจาะเอาเลือดออก) คัวซา (การขูดไล่เลือดลม) และการรักษาตามแนวทางต่างๆ กระทั่งสามารถช่วยเหลือคนอื่นได้มากมายรอบด้าน จนบางครั้งไม่ค่อยได้ใส่ใจสุขภาพของตนเอง ต่อมาได้ยินพ่อท่านพูดว่า “พอที่เอะนะ จะพอได้แล้วกับการแสวงหา... ที่เอะแต่จะแห่กันไปหาหมอดูๆ สรุปลได้แล้ว” ภายหลังได้ทำงานเกี่ยวกับสุขภาพ บุญนิยม จึงมีแนวคิดว่า การเป็นหมอเก่ง รักษา แต่คนอื่น เทียบไม่ได้เลยกับการดูแลสุขภาพจน

ไม่ต้องให้ผู้อื่นมารักษา จึงพยายามใช้ความรู้ที่ตนเรียนมามากนั้น ดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ หาวีธีว่าทำอะไรจะป้องกันไม่ให้ผู้อื่นมารักษาเรา นั่นหมายถึง เมื่อร่างกายดีมีสมดุล ก็ตัดปัญหาที่คนอื่นจะต้องมาคอยดูแลรักษาเรา หรือเมื่อเป็นแล้ว จะรักษาเยียวยาให้หายโดยเร็วอย่างไร

ตั้งแต่นั้นจนถึงวันนี้ คุณแรงผา จำปี ได้ค้นพบแล้วว่า การหายใจ มีส่วนอย่างมากในการรักษาความสมดุลของร่างกาย กล่าวคือเมื่อเราหายใจเข้าลึกๆ ยาวๆ ปอดจะได้ใช้งานเต็มขีดความสามารถ ซึ่งถ้าปอดขยายตัวได้มากเท่าไร ก็จะเป็นการดีมากเท่านั้น ทั้งนี้ร่างกายจะได้รับออกซิเจนมากขึ้นด้วย กระบวนการเมตาโบลิซึมหรือกระบวนการเผาผลาญสารอาหารให้เป็นพลังงานซึ่งต้องอาศัยออกซิเจนเป็นตัวขับเคลื่อนก็จะดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์ เลือดก็จะสะอาดขึ้น ไม่มีของเสียตกค้าง ตลอดจนระบบการหมุนเวียนเลือดซึ่งมีหน้าที่ทั้งลำเลียงของดีและของเสียของร่างกายก็จะเป็นไปอย่างคล่องตัว ของดีก็สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันของเสียร่างกายก็สามารถกำจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน ไม่

ค้างคา ทำให้ร่างกายอยู่ในภาวะสมดุล ไม่เจ็บป่วยง่าย หากปฏิบัติควบคู่กับการฝึกโยคะอาสนะก็จะได้ผลอย่างดียิ่ง

คุณแรงผา จำปี ปฏิบัติเช่นนี้มาเป็นเวลาร่วม ๒ ปี ไม่ค่อยเจ็บป่วยเลย ปีหนึ่งจะป่วยก็แค่ครั้งเดียว เพราะร่างกายสมดุลแล้ว เมื่อมีอะไรผิดปกติจากการรับประทานอาหารหรือการได้รับสารเคมี หรือโหมงานหนักเกินกำลัง ร่างกายจะบอกเตือนด้วยลักษณะต่างๆ เช่น ไอ จาม อาเจียน หรืออ่อนเพลีย วิธีแก้ก็คือ การฝึกโยคะควบคู่กับการหายใจเข้าออกลึกๆ ซ้ำๆ ร่างกายจะเริ่มมีกำลังขึ้นมาเอง

“หายใจยาว ๑ ครั้ง เครื่องจะไม่ลืกร้อนเท่าหายใจสั้น ๓ ครั้ง”

อย.เตือน ‘ลูกเหม็น’ วัตถุอันตราย ที่ถูกมองข้าม

ลูกเหม็น หรือก้อนดับกลิ่น ที่เราใช้เพื่อดับกลิ่นในห้องน้ำ หรือใส่ในตู้เสื้อผ้า เพื่อกันแมลงกัดกินนั้นเสี่ยงต่อภาวะโลหิตจางได้ง่าย และเป็นอันตรายต่อสุขภาพของเราอย่างคาดไม่ถึง ถ้าใช้อย่างไม่ระมัดระวัง อีกทั้งผู้ผลิตได้พัฒนาสินค้าทั้งรูปแบบและแพ็คเกจให้ดูสวยงามน่าใช้ น่าซื้อมากขึ้น

ศ.ดร.ภักดี โพธิศิริ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เปิดเผยว่า แนนพาทาลินหรือที่เรารู้จักว่า ‘ลูกเหม็น’ นั้น มีแนนพาทาลินเป็นส่วนประกอบมากกว่า ๙๐% ซึ่งแนนพาทาลินเป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยร่างกายเราจะได้รับจากการหายใจ หรือการสัมผัสทางผิวหนังโดยตรง หรือผ่านทางเสื้อผ้า หรือผ้าห่มที่มีการใช้ลูกเหม็น แนนพาทาลินจะทำให้ระคายเคืองตา จมูก คอ และผิวหนัง หากเราได้รับแนนพาทาลินในปริมาณมาก จะส่งผลให้เม็ดเลือดแดงถูกทำลาย ทำให้เกิดภาวะโลหิตจางได้ ซึ่งจะพบในคนที่กินลูกเหม็น

อย่างไรก็ตาม พบว่า ทารก เด็ก สตรีมีครรภ์

และคนที่มีระดับเม็ดเลือดต่ำ หรือมีเอนไซม์บางชนิดที่เกี่ยวข้องกับระบบหมุนเวียนโลหิตต่ำมาแต่เกิด เมื่อได้รับแนนพาทาลินจะเกิดภาวะโลหิตจางได้ง่าย นอกจากนี้ยังพบว่า แนนพาทาลินที่ตกค้างในร่างกายของแม่สามารถส่งผ่านไปยังลูกผ่านทางรก และการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ทำให้ลูกที่เกิดมาจะมีภาวะโลหิตจางด้วยอาการเบื้องต้นที่สามารถสังเกตได้หากเกิดภาวะโลหิตจางคือ เหนื่อยล้า ไม่อยากอาหาร และผิวแห้งซีด

และเมื่อแนนพาทาลินเข้าสู่ร่างกายจะถูกกำจัดที่ตับและขับออกทางปัสสาวะ โดยทั่วไปจะใช้เวลาในการขับออกจากร่างกายใน ๑-๓ วัน สำหรับอาการผู้ที่ได้รับแนนพาทาลินในปริมาณมาก เช่น จากการกินลูกเหม็นซึ่งอาจเกิดในเด็กที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์จะทำให้เกิดอาการคลื่นไส้ อาเจียน ท้องเดิน มีเลือดออกในปัสสาวะ ผื่นหนังซีดเหลือง และอาจทำให้เสียชีวิตได้

ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยควรเก็บลูกเหม็นให้พ้นมือเด็ก เก็บในตู้ที่ปิดสนิท หรือในภาชนะที่ปิดสนิทเพื่อป้องกันการรั่วไหลของไอระเหยของแนนพาทาลินสู่อากาศ และก่อนใช้เสื้อผ้า หรือผ้าห่มที่มีการใช้ลูกเหม็นควรนำไปตากแดด หรือผึ่งลมก่อนเพื่อกำจัดกลิ่น และไอระเหยของแนนพาทาลินที่ตกค้างบนเสื้อผ้า และควรซักอีกครั้งก่อนที่จะใช้หรือสวมใส่ และควรหลีกเลี่ยงการใช้ลูกเหม็นกับเสื้อผ้าหรือผ้าห่มของเด็กและทารก

ถ้าจะให้ดี ควรลดปริมาณการใช้ลูกเหม็นโดยไม่จำเป็น

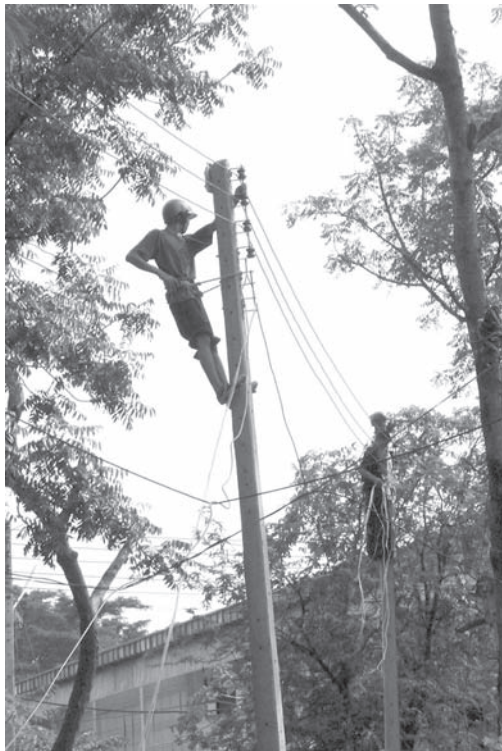
"ตามเสียง...เป็นขอสปรงรชีวิตได้อย่างดี"

โดยสามัญทั่วไปคนเราไม่ชอบทำอะไรเสียงๆ น้อยคนนักที่ลงมือหรือตัดสินใจบางอย่างทั้งยังไม่มั่นใจ คนที่กล้าได้และกล้าเสีย จึงยอมเสี่ยง

ชีวิตไม่มีอะไรแน่นอนหรือความเสียงเป็นเรื่องที่เราต้องเผชิญอยู่ทุกวัน ถ้าไม่กล้าเสี่ยงบางเรื่องเราอาจต้องโง่ไปนาน

บางครั้งชีวิตที่สำเร็จรูปมันก็น่าเบื่อ จืดชืด เรียบร้อยเหมือนสาวสาววัง ไม่ตื่นเต้นเอาซะเลย

อะไรก็ตามที่สมบูรณแบบและซัวร์เกินไป มันไม่ท้าทายความสามารถ ไม่ก่อให้เกิดไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหา ไม่เพิ่มพูนประสิทธิภาพ ลงมือทำไปอย่างซังกะตาย ประโยชน์ที่ได้เพียงผลงาน แต่ศักยภาพตัวเรายังเท่าเดิม

เราจะได้อะไรบ้างจากการเสี่ยง???

หนึ่งล่ะ ได้ลุ้น...มันทำให้ตื่นเต้นตื่น เป็นรสชาติของชีวิตอย่างหนึ่ง ที่ไม่ควรให้สาบสูญไป

สองล่ะ ได้ทำใจ...ถ้าเสียงสำเร็จก็ไม่เท่าไร แต่หากผิดพลาดขึ้นมา เป็นโจทย์ฝึกกว้างใจได้อย่างดี

สามล่ะ ได้พันสงสัย...เมื่อยังลังเลไม่กล้าเสี่ยง มันยังสงสัยคาใจไม่หาย แต่เมื่อตัดสินใจเสียงไปแล้วได้หรือเสียเป็นที่รู้กัน หมดสงสัยกันเสียที่

สี่ล่ะ ได้ความกล้า...คนซื่กลัวไม่ทำอะไรที่เสียงๆหรืออก มีแต่คนกล้าเท่านั้นที่ทำ คนที่มีความกล้าเท่ากับเข้าใกล้ความสำเร็จแล้ว

ห้าล่ะ ได้ประสบการณ์.....ผลจะออกมาอย่างไรก็ตามที่ ทุกอย่างคือการเรียนรู้ เป็นของจริงที่ไม่มีขาย หากไม่เสียงตัดสินใจลงไป ประสบการณ์นี้เราจะไม่ได้เลย

ถ้าความเสียงของเราไม่ใช่เรื่องเสียหายร้ายแรง หรือถึงขั้นคอขาดบาดตาย เมื่อปัญหาเราวิเคราะห์อย่างถ้วนรอบแล้ว เสียงทำไปเถอะ....เราเกิดมาชาติหนึ่งเพียงเพื่อเรียนรู้สัจจะชีวิตเท่านั้นแหละ

คืนสู่เหย้าชาวพุทธธรรม ครั้งที่ ๔

๑๑-๑๒ พ.ย. '๕๙ ณ พุทธสถานสันติอโศก

❀ เสาร์ที่ ๑๑ พ.ย. ๒๕๕๙

เริ่มเวลา ๑๑.๐๐ น. ลงทะเบียน ผู้มาร่วมงานมาลงทะเบียนน้อย ทำให้กิจกรรมล่าช้ากับการรอคอย ผู้ที่เคยมาก็คงมา ผู้ที่เห็นความสำคัญกับงานครั้งนี้ก็พยายามสละเวลามา แ่มารายงานตัวก็ยังมี เช่น บางคนเดินทางมาจากระยองเพื่อมารายงานตัว ถึงแม้ว่าจะอยู่ร่วมไม่ได้ แต่ก็ปรากฏตัวมาลงทะเบียนในครั้งนี้ด้วย

■ เมื่อถึงเวลาเปิดงานก็มีทั้งท่านสมณะและสิกขมาตุมาร่วมรำลึกถึงความหลังและทักทายพวกเรา

■ หลังจากฟังความหลัง ครึ่งเมื่อยังอยู่พุทธธรรม ทุกคนก็แยกย้ายกันไปรับประทานอาหาร

■ เวลา ๑๖.๓๐ น. เข้าสู่รายการกิจกรรมสัมพันธ์พี่น้องๆ โดยมี **แดง อ้อย อ๋อย มด** เป็นผู้ดำเนินรายการ ผู้ที่เข้าร่วมรายการมีทั้งศิษย์เก่า ศิษย์ใหม่ ครูพุทธธรรมทั้งเก่าและใหม่

ผู้ปกครองพุทธธรรมทั้งเก่าและใหม่ บรรยากาศ เป็นไปอย่างสนุกสนานเป็นกันเอง หลังจากนั้นก็เป็นรายการรายงานตัว ว่าชื่ออะไร ทำงานหรือเรียนอะไรอยู่ขณะนี้ ซึ่งทำให้เพื่อนๆรู้ความเป็นไปว่าตอนนี้ทำอะไรอยู่ที่ไหน

รับประทานอาหารมื้อเย็นร่วมกัน เป็นบรรยากาศกันเอง ด้วยอาหารไทยอีสาน ระหว่างรับประทานอาหาร ก็มีการทักทายพูดคุยกัน ถามสารทุกข์สุขดิบกันไปตามประสาชาวพุทธธรรมที่จากกันไปนาน

เวลา ๑๘.๓๐ น. รวมตัวกันอีกครั้ง แบ่งกลุ่มพบสนทนา ลึกขมาตุ เพื่อพูดคุยกัน ใครอยากถามอะไรก็ถาม ใครมีทุกข์อะไรก็เล่าสู่กันฟัง ใครมีประสบการณ์ชีวิตอะไรก็มาถ่ายทอดให้เพื่อนๆฟังกัน ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง ก็มีภาพย้อนรอยอดีตพุทธธรรม ตั้งแต่หลายคนยังเป็นเด็กเล็กน่ารัก น่าซึ้ง และน่ากวนอีกต่างหาก ทำให้เรียกเสียงหัวเราะ และรอยยิ้มจากผู้ชมได้อย่างประทับใจ **อดีตคือสิ่งที่ไม่สามารถ**

เปลี่ยนแปลงอะไรได้อีก นอกจากความทรงจำที่หลงเหลืออยู่ ใครจะมีความทรงจำอะไรไว้ให้เป็นบทเรียน เพื่อแก้ไขปัจจุบันให้ดีที่สุด

เวลา ๑๙.๓๐ น. เป็นช่วงสำคัญที่สุดในงาน นั่นก็คือ ที่พวกเราชาวพุทธธรรมได้รับความเมตตาอย่างสูงจากพ่อท่าน ที่สละเวลาพักผ่อน(เนื่องจากพ่อท่านมีอาการไอ) มาสนทนาพบปะกับพวกเรา ทั้งยังจับรายชื่อผู้โชคดี ที่ได้ของที่ระลึกจากงานนี้ มี ๓ รางวัล เป็นรูปพ่อท่านในกรอบสวยงาม หลังจากนั้นก็ถ่ายรูปหมู่พร้อมหน้าพร้อมตากับพ่อท่าน

ช่วงก่อนจากกันในวันนี้ ได้ทำพิธี **“เทียนน้อย สือใจถึงใจ”** เทียนน้อยถูกจุดขึ้นแสงสว่างจากจุดที่หนึ่ง และต่อๆไปจนกระทั่งแสงสว่างได้เกิดขึ้นโดยรอบ เป็นเสมือนว่าแสงสว่างของความหวังที่จุดประกายเพื่อชีวิตที่สว่างไสวพร้อมจะก้าวไปเผชิญต่ออุปสรรคนานัปการ เสียงเพลงคลอขึ้นเบาๆ เป็นการขับกล่อมเพื่อ ร้อยดวงใจทุกดวงให้เป็นหนึ่งเดียว

ก่อนแยกย้ายไปในคืนนี้ สมณะบินบน
ถิรจิตโตได้กล่าวไว้สั้นๆว่า

“ชีวิตเราก็เหมือนเทียนที่จะต้องมอด
ดับลงทุกวัน แต่เทียนมีแสงสว่างให้เป็นประโยชน์
เราจะทำอะไรให้ชีวิตของเราที่เสื่อมลงทุกวัน
ให้มีค่า เหมือนกับเทียนน้อยที่อยู่ในมือเรา”

รับของที่ระลึกจากท่านบินบน เป็น
หนังสือเราคิดอะไรและรูปพ่อท่าน ไว้เป็นที่ระลึก
แยกย้ายไปพักผ่อน ที่พักค้างอยู่ก็มี
ที่กลับบ้านก็มี

❀ อาทิตยที่ ๑๒ พ.ย. ๒๕๔๙

เวลา ๕.๐๐ น. มารวมกลุ่มกันอีก
ครั้งเพื่อพบสมณะและสิกขมาตุ สันทนาธรรม
ต่อจากเมื่อวาน เนื่องจากเมื่อวานให้เวลาน้อยไป
หน่อยจึงขอต่อเวลาในวันนี้

๗.๐๐ น. ใส่บาตรร่วมกัน ณ
บริเวณหน้าพุทธสถานสันติโคก เป็นความสุข
หน้าตาอิมเอิบ ที่ได้ทำบุญร่วมกันถ้วนหน้า
ถึงเวลาอาหารเช้า รองท้องด้วยน้ำ
เต้าหู้และอาหารเบาๆอีกเล็กน้อย

เอื้อโออุ่น โดยมีท่านบินบน ถิรจิตโต

เป็นผู้มาพูดคุยกับพวกเรา มีการซักถาม
ความรู้สึกเกี่ยวกับกิจกรรมคืนสู่เหย้าในครั้งนี้

คำตอบค่อนข้างไปในทิศทางที่มีความ
รู้สึกที่ดีๆ กับการที่ได้หวนกลับมาอีกครั้ง ทั้งยัง
รู้สึกดีที่ได้กลับมาเจอเพื่อนๆ จากนั้นก็เป็นการ
เปิดใจของสมณะและสิกขมาตุ

เมื่อทุกคนได้พูดในสิ่งที่อยากพูดแล้ว
ก็รับประทานอาหารร่วมกันเป็นมื้ออำลา มีการ
เสยาสังสรรค์กัน ระหว่างเพื่อนฝูง ครู และ
ผู้ปกครองด้วยความสุข ทั้งยังสัญญาว่าปีหน้า
จะมาอีก และจะพยายามติดตามเพื่อนๆ ที่ไม่มา
ให้มาให้ได้ในปีหน้า

* ความรู้สึกของผู้มาร่วมงาน

● คุณสุชัย อุดมยิ่งเจริญ - เอ (ศิษย์

เก่า) คิดว่าน่าจะมีคนมาเยอะกว่า
นี้ปีหน้าน่าจะโทรตามตัวกันเลย
ความคิดเห็นเกี่ยวกับพุทธธรรม
ได้เอาแนวคิดที่ได้จากการมา
เรียนพุทธธรรมตอนเด็กๆ มา
ใช้กับชีวิตในปัจจุบันนี้

● คุณมยุ (ศิษย์เก่า)

รู้สึกดีที่ได้มาเจอเพื่อนที่ได้
เรียนมาด้วยกันสมัยเด็กๆ
ได้เห็นความเปลี่ยนแปลง
ได้แลกเปลี่ยนข้อคิด ได้นำ
ธรรมะมาใช้ในชีวิต ทำให้ช่วยผ่อนหนักเป็นเบาได้

● คุณจิระภา ศิริพงษ์

(ผู้ปกครองปัจจุบัน) พาลูกมา
เรียน ๒ คน คิดอยากจะเข้า
มาอยู่ในหมู่มุ่กุ่ม แต่ก็รู้ว่าเป็น
สิ่งที่ยาก คิดว่าที่ลูกได้พัฒนา
มาถึงเพียงนี้ก็นับว่าเป็นบุญแล้ว รู้สึกว่า
การปฏิบัติธรรมตามแนวของอโศกนั้น ผู้ปฏิบัติ
ได้จะต้องแข็งแรง ทั้งร่างกายและจิตใจ

● คุณวัชรินทร์ ปา

ภูไท (ผู้ปกครองปัจจุบัน)

ตนเองเข้ามาปฏิบัติธรรม
ตามแนวอโศกมาหลายปี
แล้ว ฐธธรรมพอสมควร แต่
มาตรวจตนเองแล้วรู้ว่าใจยังหวั่นไหว เนื่องจาก
ภาวะการเงินฝืดเคือง ทำให้มีสิ่งมาลบล้างกับสิ่ง
ที่ถือปฏิบัติ จึงพยายามฝึกฝนกินมือเดียว และ

ถือศีล ๘ มาได้ ๗ ปีแล้ว มีความเห็นว่าแนว
ทางของอโศกนั้นดีที่สุดใน

● คุณสมยศ ทัณ

เดช (ผู้ปกครองปัจจุบัน)

พาลูกมาเรียน ๗ ปีกว่า
แล้ว เห็นว่าพุทธธรรมยัง
คงอบอุ่นอยู่เหมือนเดิม

● คุณแดงขวัลย์ แสงสืบสิน - อ้อย

(ศิษย์เก่า) เห็นว่างานนี้ดีมาก ๆ

เพราะว่าเป็นการกลับคืนสู่
บรรยากาศเก่าๆ ถ้าเราไปแล้ว
ไม่เห็นความสำคัญ ปีต่อๆ ไป
คนก็จะมาน้อยลงเรื่อยๆ ถ้ามา
แล้วยืนหยัดคนก็คงจะเพิ่มขึ้น มาที่นี่รู้สึกได้รับ
ความรักความอบอุ่นจากสมณะและสิกขมาตุดี

● คุณเชิดตะวัน ชนะกุล - มยุ (ศิษย์

เก่า) รู้สึกว่าไม่ว่าจะเข้ามาที่นี้
เมื่อไรก็จะรู้สึกอบอุ่นทุกครั้ง
เพราะมาตั้งแต่ ๓ ขวบ
แม้ว่าบรรยากาศจะเปลี่ยนไป
บ้านทรงไทยก็ไม่มีแล้ว

ตอนอายุ ๑๔-๑๕ รู้สึกเขินๆ
ไม่ค่อยกล้าเข้ามา แม้ว่าอยากจะทำมา แต่
ปัจจุบันมั่นใจที่จะก้าวเดินเข้ามา

● คุณแดงทิพย์ คำสามปอนด์ - อ้อย

(ศิษย์เก่า) ชวนเพื่อนๆ รุ่น

เดียวกันมางานนี้ พอมาเจอ
กันได้พบสมณะ สิกขมาตุ
คุณปะ กรัก ก็อบอุ่น รู้สึก
ว่าเห็นใจนักเรียนพุทธธรรม
ยุคนี้ ที่มีครูและผู้ปกครองเป็น
คนสอน นานๆจะได้พบสมณะ สิกขมาตุที่หนึ่ง

และครูก็ไม่ค่อยจะมี

● **คุณเก็พ** (ศิษย์เก่า) มีความผูกพันและมีความรู้สึกดี รู้สึกว่าเป็นหมู่กลุ่มที่ดี ทำให้เราใช้ชีวิตอยู่ในกรอบ ศิล ๕ ทำให้เรามีชีวิตอยู่อย่างมีความสุข บางสิ่งบางอย่างที่ข้างนอกเห็นว่าถูกและทำได้เป็นปกติ แต่เรารู้และเห็นว่าผิด

● **คุณสุรางค์ เขานะ**

(ครูและผู้ปกครองปัจจุบัน) พาหลานมาเรียนและมาเป็นครูพุทธธรรมได้ ๒ ปีแล้ว แต่มาวัดได้ ๙ ปี รู้สึกอบอุ่นตั้งแต่มาเป็นครูพุทธธรรมก็ได้มาฝึกตนเองจากเดิมที่เป็นคนไม่ค่อยอ่อนโยนก็ดีขึ้น

● **คุณเสติธรร จาร - ตา**

(ศิษย์เก่าและครูปัจจุบัน) รู้สึกว่ากิจการซบเซา เพราะตัวหลักๆติดเรียนและติดกิจการอะไรต่างๆ แต่ยังมีครูดีช่วยนำทีมไฟแรง ขอประกาศรับสมัครครูพุทธธรรมที่นี่เลย

● **คุณตุ๋** (ศิษย์เก่า) ที่

แรกเป็นนักเรียนพุทธธรรมทางไปรษณีย์ เพราะบ้านอยู่ต่างจังหวัด ตอนหลังจึงเข้ามาอยู่ในกลุ่ม มีครูและอาตูละอย่างใกล้ชิด ก็รู้สึกอบอุ่น อยู่ข้างนอกจะหาเพื่อนอย่างนี้ไม่ได้ ที่จะจริงใจและคุยกันได้ทุกเรื่อง

● **คุณวิภาวรรณ ชนะกุล**(ผู้ปกครองเก่า)

วันนี้รู้สึกประทับใจมากที่ยังมีพุทธธรรมอยู่ ผล

พวงจากการที่นำลูกมาเรียนพุทธธรรมตั้งแต่ ๓ ขวบ ไม่นึกว่าจะทำให้ชีวิตดำเนินไปด้วยดีเช่นนี้ทำให้ชีวิตมีหลัก มีศีล มีหมู่กลุ่มที่ดี ก็ขอขอบพระคุณสมณะสิกขมาตุ และครูพุทธธรรมทุกท่าน ปีหน้าถ้ามีโอกาสจะมาเป็นครูพุทธธรรม

● **คุณกิ่งดิน มุ่งมาจน - มด** (ศิษย์เก่า)

เมื่อก่อนมาวัดวันอาทิตย์เพียงวันเดียว ดูเผินๆก็เหมือนไม่ได้อะไร แต่เราได้พื้นฐานแนวความคิดในการตัดสินใจว่าชีวิตจะไปทางไหน พอจะไปทำอะไรที่สนุกๆ ก็เหมือนมีเสียงคอยกระซิบเสมอว่า ให้มาทางแนวนี้ ตอนนี้อยู่วัดมาหลายปีแล้ว จะพยายามอยู่วัดให้ยาวนานที่สุด

● **คุณสมนมาช จาร** (ผู้ปกครองเก่า) รู้สึก

ยินดีที่เห็นทุกคนมาพบปะสังสรรค์กัน จริงๆมาเพียงวันเดียวก็ได้ธรรมะมาช่วยตัวเองให้มีความสุขได้ ดีใจที่ลูกสาวมาช่วยหมู่กลุ่มได้ แม้ตัวเองจะช่วยตัวเองคนเดียวก็ยังยาก

● **คุณปรมใจ นาดสุภัญญาณโณ - ครู**

ปรม (ครูอดีตถึงปัจจุบัน) ยินดีดีใจที่ลูกๆชาวพุทธธรรมได้กลับมา ตามได้ ๔๐๐ คน ยอดที่กลับมาตามที่ลงทะเบียนไว้ขณะนี้ก็เกือบ ๑๔๐ คนแล้ว

● **คุณณรงค์ พงษ์รัตนภรณ์** (ผู้ปกครองเก่า)

เด็กๆไม่ได้มาด้วย มีภารกิจ ก็รู้สึกเขิน ปีที่แล้วก็ไม่ได้มา สมณะถามว่าก็กั๊กกั๊กอยู่ทำไมไม่มา รู้สึกเสียวาบเลย เพราะเด็กตั้งเยอะ

ท่านยังจำได้ รู้สึกบรรยายากาศดี อบอุ่น

● **คุณสุกิต กองประสาน**

(ผู้ปกครองเก่า-ทีมอาหาร) เหนื่อยและงุกงก เพราะ หากคนมาช่วยไม่ทัน แต่เต็มใจ ทำ トラบิเดที่ขังเดินเข้ามาที่วัดนี้ ก็จะมาช่วย

● **คุณกษิษาณี เจริญพงศ์ - จอบ** (ผู้

ปกครองเก่า) ห่างเหินพุทธธรรม ไปนาน เคยช่วยงานครัว ตอนนนี้ก็ยังคงห่วงเรื่อง อาหารเหมือนเดิม เมื่อคืน นำถ้วยเตี้ยวลุยสวนมา เข้านี้ นำเปาะเป็ยะสดเวอร์ชั่นใหม่มาร่วมงาน

● **คุณชัยมงคล ปิตะปิลันธน์ - ครูแดง**

(ศิษย์เก่าและอดีตครู) ดีใจที่ได้ มาเจอน้อง ผู้ปกครองและ คุณครู ก็อยากบอกครูปัจจุบัน ว่าอย่าท้อ พักก็หายเหนื่อย ถ้ามีเด็กน้อยก็อย่าเพิ่งปิดโรงเรียน ขอให้ม่กำลังใจในการต่อสู้กับเด็ก

ขอบคุณทุกคนที่มาร่วมงานนี้

● **คุณรองทราย เชื้อจอบ - ครูตุ๊ก** (ครู

พุทธธรรม) เด็กๆทุกคนเป็น ช่วงของประวัติศาสตร์หลายๆ ช่วง ยังรำลึกถึงวีรกรรม ของเด็กๆอยู่ (ทุกคนยังคง เป็นเด็กของครูตุ๊กอยู่เหมือน เดิม) เป็นทั้งครูเก่าและครูปัจจุบันก็ยังทิ้งไปไม่ได้ ได้เห็นทีมผู้ปกครอง โดยเฉพาะทีมทำอาหารที่

อดนอนมา ๒ คืน เพื่อจะทำอาหารให้งานนี้ ก็ เป็นกำลังใจให้ทำงานต่อไปได้ จะมีโครงการใหม่ๆ มาให้เด็กได้พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ มีโครงการหนึ่ง คือ **โครงการพี่สอนน้อง** จะให้ศิษย์เก่ามาพบปะ น้องๆทุกอาทิตย์ เล่าถึงการดำเนินชีวิต สมัย เรียนและในปัจจุบัน และการเรียนที่นี้ได้อะไรไป ใช้ในชีวิตบ้าง วันนนี้ก็ถือโอกาสเปิดรับสมัครพี่ที่ จะมาสอนน้องเลย

● **คุณธนาภักดิ์ เก็มธัญกิจ - นี้อป** (ศิษย์

เก่า โครงการฝึกหัดครู) ปัจจุบัน เรียนอยู่สัมมาสิกขา ชั้น ม.๕ สมัยเรียนพุทธธรรมเคย ฝึกหัดจากครูและสมณะมา แล้ว ตอนนนี้ก็พยายาม ฝึกหัดตนให้สมบูรณ์

● **คุณธิดา ศิริพรชัยกุล** (ศิษย์เก่า) ปัจจุบัน

ทำงานบัญชีอยู่บริษัทแต่ชีวิต รู้สึกชอบที่นี้ก็เลยไม่ยอม ไปอยู่ที่อื่น ถ้าใครเบื่อกข้าง นอกก็มาอยู่ที่นี่ได้ และขอ ชวนเพื่อนๆมาร่วมกันจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคม ที่สวนพฤกษชาติ คลองจั่น

● **คุณวรรณวิณี วรรณวิงชาติ** (ผู้ปกครอง

เก่า) งานนี้เป็นไปแบบธรรมชาติ เป็นกันเอง ได้แคไหนก็แค่นั้น คนที่เป็นแม่งานก็จะหนักมาก อยากให้คนที่มาร่วมงานช่วยชวยตา มองหน้อยว่ามีตรงไหนที่พอช่วย ได้ก็ช่วย อยากจะให้พวกเรามาวัดบ่อยๆ ไม่ใช่ มาเฉพาะงานคืนสู่เหย้า วัดเปิดทุกวัน

● **คุณศิริ ธีร์ธนา** (ผู้ปกครองเก่า) รู้สึก

ว่าพุทธธรรมขึ้นลงตามกระแสโลก อีกหน่อยก็ คงจะมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะ ตอนนี้รัฐบาลให้เราช่วยงาน เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง สำหรับตัวเองจะทุกข์จะสุขจะ ร้อนจะหนาวอย่างไร ก็จะขออยู่กับพุทธธรรมไปตลอด

● **คุณพรอริติ ชวนนากิจ - ครูดี** (ครู ปัจจุบัน) รู้สึกยินดีที่ได้มีส่วนร่วมในงาน หวังว่า งานคืนสู่เหย้านี้จะเป็น การจุดประกายเล็กๆ ให้กับ พวกเรา ตอนนี้อยู่ธรรม กำลังรับสมัครพี่ๆ โครงการที่สอนน้องอยู่

● **คุณณัฐฉา ดนินัสต์ธรรม - นุ่น** (ศิษย์เก่า) รู้สึกประทับใจที่คณะ ครู ผู้ปกครอง ชาวชุมชน สมณะ และสิกขมาตุไม่ทิ้งเรา อยากให้พวกเราคิดว่า ที่นี่ เป็นบ้านที่สองของเรา ถ้าไม่มีพุทธธรรมก็ไม่มีผมในวันนี้ คำ สอนของสมณะและสิกขมาตุยังนำมาใช้ในชีวิต เราได้ตลอด

● **สิกขมาตุแก้ว ชาวอินท้าว** รู้สึกดีใจ ที่เห็นพวกเรา แม้จะไม่มากก็อบอุ่น นึกย้อนหลัง ก็ยังสงสัยว่าพุทธธรรมทำไมเรามีความอบอุ่น ไม่เคยรู้สึกว่ล้าบากใจที่อยู่กับพุทธธรรมมา กิจกรรมที่ร่วมทำด้วยกันมาก็คงจะมีส่วนอย่าง มากที่หล่อหลอมให้พวกเราเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ได้ข่าวว่าผู้ปกครองกับเด็กๆ ร่วมกันทำอาหาร ขายในเทศกาลเจ ก็คิดว่าทุกอาทิตย์ผู้ปกครอง น่าจะทำของขายด้วย แทนที่จะทำกินกันเอง

นอกจากจะได้เงินมาช่วย กิจกรรมพุทธธรรมแล้ว ก็ทำให้เราเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ขอบคุณทุกคนที่เสียสละมา วันนี้ อยากเห็นปีหน้าพวกเรา มา พบกันอย่างนี้อีก

● **สิกขมาตุจินดา**

ดีใจแก้ว โรงเรียนพุทธธรรม ผลิตครู แม้เราจะบอกว่า เราเป็นศิษย์เก่า แต่เรา กำลังเดินทางไปสู่ความเป็นครู เพราะครูกับศิษย์อยู่ใกล้ชิดกัน สถานที่นี้เป็น พุทธสถาน จะปฏิเสธไม่ได้ว่าเรามีเรื่องเกี่ยวกับ ธรรมะ เราเป็นพุทธน้อยๆ ความเป็นพุทธนี้ ปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นครู อย่างน้อยๆ ก็เป็นแบบ อย่างแก่คนอื่น ทุกวันนี้เรามีภาระที่น่าภาคภูมิใจ เราอยู่บนต้นไม้เดียวกัน แม้บางคนจะเป็นกิ่ง เป็นก้าน เป็นใบ เป็นผล ซึ่งมีความแตกต่างกัน เราก็มาเพื่อสืบต่อสังคมาที่ดียิ่งต่อไป

● **สมณะดวงมณี อุชจาโร** ดีใจที่มากัน ในวันนี้ โดยเฉพาะรุ่นเก่าๆ อาตมามาอยู่วัด ได้มาเป็น สมณะก็เพราะพุทธธรรม ถึง ได้บอกว่าพวกเราเป็นผู้ฝึกหัดครู อาตมาคิดว่าดีขึ้นมาได้ เพราะเด็กๆ ขนาดมาวัดวันเดียวยังได้ขนาดนี้ ถ้าทุกๆ ปี เรา มาต่อหมู่กลุ่มเราก็คงจะเป็นอะไรที่มหัศจรรย์

● **สมณะลานบุญ วชิโร** ห่างพุทธธรรมไปประมาณ ๑๘ ปีแล้ว วันนี้ก็รู้สึกว่ดี ที่ได้มาฟังสิ่งเก่าๆ ที่บางสิ่ง บางอย่างได้ลิ้มลิ้นไปบ้าง

ทำให้นึกย้อนทบทวนตามไปถึงอดีต มีหลายๆ เรื่องน่าประทับใจ ทำให้เรานึกทบทวนตัวเอง แก่ไขข้อบกพร่องที่ผ่านมา และคิดว่าเราจะเดินต่อไปอย่างไร อยากให้พวกเรามาแทนครูพุทธธรรม ที่นับวันก็จะมีแต่ก่อนกำลังลง

● **สมณะวิมลน ถิรจิตโต** ตอบคำถาม เรื่องที่รู้สึกว่าการปฏิบัติธรรมสายนี้เคร่งว่า คนที่ ติดเหล้าติดบุหรี่ เมื่อมาปฏิบัติธรรมที่นี้ก็เพียร พยายามอดได้ ได้ประโยชน์จากการปฏิบัติธรรม ถ้ามีปัญหาวางไรก็มาคุยกันใหม่ได้ ส่วนที่ถาม เรื่องปฏิบัติศีล ๘ ทำไม่ยังทุกข์ ตอบว่าจรวดจะ ออกจากโลก ในตอนเบื้องต้นจะหนัก พุทธพจน์ มีว่า “**ความอดทน นำมาซึ่งประโยชน์สุข**”

❖ **KSUTIK - จิสภา** รายงาน

เรื่องย่อ.อ.อ. เป็นหนึ่งรู้แจ้ง

แก่นแท้ของผี - เปรต

จำได้ว่าขณะนั่งเรือหางยาว จะไปใส่บาตรพ่อท่านที่บางใหญ่ (สวนอโศก)

ขณะที่เรือแล่นตะบิ้งไปเรื่อยๆ ผ่านบ้านผ่านวัดผ่านดงไม้สูงใหญ่ที่เหมือนคนยืนสูงทะมึน ถ้าเป็นกลางคืน เหมือนผียืนเสียดฟ้าจริงๆ

พลันก็สว่างวาบ เรื่องผีเปรตตอสุรกาย เดรัจฉานแท้ๆจริงเป็นจิตของเราเอง

ที่เห็นด้วยตาเป็นแค่บุคคลาธิษฐาน แต่เห็นด้วยใจนี้ซึ้งของแท้

นับตั้งแต่วันนั้น ก็รู้สึกมีตาทิพย์ เห็นผีในตัวของมนุษย์

เปรตที่ว่าสูงใหญ่ท้อโต ก็ไม่สงสัยอีกแล้ว

สู้กับพญานาค

ช่วงทำวัตรเป็นช่วงที่ทรมานที่สุด แรกๆก็ตาใสแต่ไม่กินน้ำที่ก็เริ่มหรีปรีอ

ง่วงจัด จนต้องหลับตา แต่ข้าพเจ้าก็ไม่เคยเอาหลังพิงฝาพิงเสาหรือต้นไม้ใดๆ ตลอดชีวิตที่ผ่านมา เคยแค่นี้ไปหลับในส้วมอยู่ครั้งหนึ่งที่สันตืออโศก

ก็ได้สู้เป็นร้อยๆครั้ง จนทำใจได้ว่าทำวัตรเข้าไม่ต้องเอาอะไร ขอแค่มือใจได้สู้กับความง่วงก็คุ้มแล้ว

มีช่วงหนึ่งข้าพเจ้าพบวิธีสลัดความง่วงออกไปจากตัวได้ ทำได้ผลอยู่หลายเดือนแต่ต่อมาก็ไม่ได้อีก ด้วยเหตุที่ไม่ได้ทำวัตรเข้าติดต่อกันนาน

เป็นครั้งหนึ่งที่ยังจัดตั้งได้รู้กลไกของการขจัดความง่วง อ้อ...อ้อ...อ้อ...อย่างนี้เอง

- สิบธู -